

Bạn Qua Thư Thần Kỳ (Thần Kỳ Bút Hữu)

Contents

Bạn Qua Thư Thần Kỳ (Thần Kỳ Bút Hữu)	1
1. Chương 1: Hiệu Ứng Bướm Bướm	2
2. Chương 2: Lại Chọn Độc Được	5
3. Chương 3: Lần Đầu Giao Chiến	7
4. Chương 4: Cuộc Chiến	10
5. Chương 5: Sở Hữu Của Hoàng Tử	13
6. Chương 6: Sev Mỉm Cười	16
7. Chương 7: Uy Lực Của Hoàng Tử	18
8. Chương 8: Lần Đầu Trao Đổi	21
9. Chương 9: Hồi Ức Di Vãng	24
10. Chương 10: Một Minh Đồ Xét	27
11. Chương 11: Hai Bên Thăm Dò	30
12. Chương 12: Có Lẽ Động Tâm	33
13. Chương 13: Vượt Qua Thời Không	36
14. Chương 14: Sev	39
15. Chương 15: You Are Mine	42
16. Chương 16: Levicorpus	44
17. Chương 17: Cùng Nhau Ước Hẹn	47
18. Chương 18: Tin Ta	50
19. Chương 19: Mặt Đỏ Tim Đập	53
20. Chương 20: Tai Nạn Vào Ngày Nghỉ	56
21. Chương 21: Khi Có Thẻ Liều Lĩnh	58
22. Chương 22: Hợp Tác Ấm Áp	61
23. Chương 23: Xin Huấn Luyện Con	64
24. Chương 24: Đến Gần Chân Tướng	67
25. Chương 25: Chúc Hạnh Phúc	69
26. Chương 26: Truy Diệu	72
27. Chương 27: Bữa Sáng	75
28. Chương 28: Cái Tên	77
29. Chương 29: Quyết Định	80
30. Chương 30: Nhận Thức	83
31. Chương 31: Hòa Thuận	86
32. Chương 32: Dụng Tâm	89
33. Chương 33: Trò Chuyện	92
34. Chương 34: Phát Hiện	95
35. Chương 35: Tổ Tình	98

Bạn Qua Thư Thần Kỳ (Thần Kỳ Bút Hữu)

Giới thiệu

Thể loại : đồng nhân, snarry, sinh tử, 1×1, HE, Editor: clefĐôi khi chúng ta hy vọng có thể có một người bạn trò chuyện

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-quia-thu-than-ky-than-ky-but-huu>

1. Chương 1: Hiệu Ứng Bướm Bướm

Harry chưa từng trải qua kì nghỉ hè hồng hét thế này.

Khi Voldemort ma quỷ kia sống lại, trong lòng cậu đối với ân tình của Cedric mà áy náy và anh họ cùng nhau trải qua thời điểm giam ngục Azkaban tập kích, từng có giây phút tuyệt vọng như vậy, nhưng là cậu biết chính mình không phải cô độc một mình, cha đỡ đầu của cậu trước đây ủng hộ cậu, chờ đợi cậu.

Mà hiện tại.....

Cuối cùng lại vì cậu lỗ mãng, tự đại mà chết đi, tựa như ai đó từng nhục mạ hắn như vậy, cậu sớm hay muộn sẽ vì mù quáng, cuồng vọng mà hại chết chính mình. Nhưng là vì cái gì người chết đi không phải là cậu?

Sirius..... Sirius.....

Từ nay về sau sẽ không bao giờ có người lắng nghe tất cả tâm sự của cậu, khiến cậu không chỗ nào cố kỵ nói hết, khiến cậu toàn tâm toàn ý dựa vào, cha đỡ đầu của cậu.....

Harry nặng nề chán ghét bản thân, cậu không để ý tới bất luận kẻ nào, Snape chẳng không sai, chính mình chính là sao chổi xui xẻo, vẫn là cách xa người một chút thì tốt nhất!

Hơi đem cảm xúc khó chịu trút hết trên người một ít, cậu bé nhú chặt mày tiến nhập mộng đẹp.

Harry vô tri vô giác tiếp tục cuộc sống tại đường Privet Drive, mỗi ngày đi vào giấc ngủ ở lịch gạch một cái, chết lặng chờ đợi Dumbledore như trong thư viết đưa cậu đến Hang Sốc. Nếu có khả năng, cậu không muốn đi quảng trường Grimmauld số 12, Harry cảm giác mình nhất định sẽ tại trong đại sảnh yên tĩnh kia hít thở không thông mà chết.

Sau đó ngày này rốt cục đến, Dumbledore giải thích nguyên nhân cậu hàng năm tất yếu phải trở lại gia đình dì, đến mười bảy tuổi còn một năm, khi cậu sau trưởng thành là có thể vĩnh viễn rời đi nơi này, hoàn toàn. Sau đó cuối cùng cậu sẽ mất đi một nơi có thể quay về.

Harry trong lòng cười nhạo chính mình, ngoan ngoãn đi theo Dumbledore đi tới nơi Slughorn ẩn thân.

Nghe lão giáo sư đầy mặt xúc động nhớ lại chuyện cũ, nhìn đến tấm ảnh chụp của mẹ tươi cười sáng lạn ở trường, Harry lại chỉ cảm thấy trong lòng chua xót.

“A, hắn là Regulus Arcturus, cùng anh hắn bề ngoài rất giống.” Slughorn cầm lấy cái ảnh chụp khác, bắt đầu giảng thích cho cậu những câu chuyện học trò quang vinh đó, còn có bọn họ mang đến cho ông các ích lợi.

Khi Harry tại buồng tắm ảnh có Lily, không cẩn thận làm rớt, sau đó thấy được mặt sau còn có tấm ảnh khác.

Từ từ.

Hắn là.....

Thằng bé gầy yếu mặc đồng phục dài rộng, chỗ cổ lộ ra mép áo sơ mi cũ kĩ, móc meo, trên người thắt caravat là màu xanh bạc của Slytherin, mái tóc dài che hơn phân nửa khuôn mặt, màu da tái nhợt nói lên tình hình khỏe mạnh của hắn làm người ta có thể lo lắng, mà thằng bé kia so những người khác có một cái mũi cỡ lớn dính mỡ hôi. Lúc này ánh mắt đen huyền của hắn chuyên chú quan sát đến cái vạt tã ra làn khói nhẹ, mà bên người hắn đứng còn có đôi mắt chăm chú của cô gái.

Phát hiện Harry chú ý, lão giáo sư tự hào mở miệng: “Đó là Severus Snape, ta nghĩ con nhất định rất quen thuộc cậu ấy. À, tấm ảnh này, là chụp tiểu tở ma được lúc ấy, tở hợp mẹ con và Severus hợp tác lúc ấy là lợi hại nhất.”

Harry giật mình há to miệng, cậu nhìn Slughorn nguy trang bình thường cho tấm hình, không để người chú ý tới thằng bé mặt sau kia.

“Được rồi Harry, không cần giật mình, theo ta được biết Lily và Severus từ nhỏ đã là bạn, trước năm thứ năm bọn họ quan hệ vẫn tốt.” Slughorn tiếp tục nói, “Có lẽ con có thể cùng cậu ấy nói nhiều chuyện của mẹ con, cậu ấy khẳng định sẽ cảm thấy vui vẻ.”

Chuyện kể tiếp Harry không rõ lắm, cậu giống như con rối gỗ đi theo Dumbledore, sau đó Slughorn đồng ý trở lại Hogwarts nhậm chức giáo sư, độn thổ lần nữa, cậu liền đứng ở con đường ngập nước ngoài Hang Sốc, giày bị ngâm trong nước.

“Harry!” Hai người bạn phát hiện cậu đến trước tiên, sau đó cùng hướng cậu mà chạy đến, thẳng đến cảm nhận được nhiệt độ cơ thể hai người, Harry mới lại một lần nữa linh hoạt lại.

“Ron..... Hermione.....”

“Harry, thân thể của cậu thật lạnh, mẹ đang làm bữa tối, mau tới uống bát canh nắm đi.” Ron tùy tiện đẩy Harry hướng Hang Sốc đi.

Hermione rửa sạch nước đọng trên người Harry vẫn lo lắng nhìn hai cậu bé, một đầy mặt tươi cười, một không khí trầm lắng. Cô nhận ra một sự thật rõ ràng, Harry làm cho người ta cảm giác — thay đổi, thật giống như khí thế quanh cậu hoàn toàn hướng về một nơi khác.

Bất quá nghĩ đến cái chết của Sirius, cô gái thông minh lại cảm giác Harry có nhiều biến hóa là điều bình thường, dù là cam chịu sa ngã.

Trong khoảng thời gian trước khai giảng này, mỗi người ở Hang Sốc đều cảm nhận được cậu bé mắt xanh ngọc biến hóa, nụ cười của cậu trở nên hiếm thấy, mà cậu gợi lên khóe miệng lại có vẻ đặc biệt miễn cưỡng. Harry luôn là im lặng ngồi bên ở cửa sổ, nhìn ánh mây trên trời biến hóa không ngừng không biết tại tự hỏi cái gì.

Ginny có ý cho Harry một ít ôm ấp tràn ngập tình yêu, nhưng là Harry gương gạo tránh né.....

“Hành lý thu dọn hết chưa bọn nhỏ?” Molly đứng ở giữa phòng khách, giúp bọn họ đem hành lý ném lên xe, sau đó bắt đầu dặn dò, “Một năm Này tại Hogwarts các con trăm ngàn lần phải cẩn thận.”

Molly cuối cùng cho Harry cái ôm người mẹ, sau đó cả đoàn cùng nhau đi trước nhà ga chín ba phần tư.

Trên xe lửa, Ron nói lúc đi Hẻm Xéo từng nhìn đến mẹ con Malfoy đến cửa hàng Borgin Burke, cái này làm Harry chú ý.

Bởi vì Sirius chết đi, cậu đối với biểu tình thống khổ chết lặng của Malfoy nhỏ trên báo chí có một tia đồng cảm, theo góc độ nào đó mà nói, Dark Lord quăng đi Malfoy lớn, Malfoy nhỏ giống như chính mình mất cha, mà Harry không nghĩ ra được sống ở Azkaban và hoàn toàn chết đi rốt cuộc cái nào đối với đối thủ một mất một còn đã kích lớn hơn.

Nghĩ đến đây, Harry cảm giác chính mình ngồi không nổi nữa, “Mình đi ra ngoài một chuyến.”

Không nhìn Hermione cùng Ron suy nghĩ, Harry rời hàng ghế, trên đường luôn là có người ngăn cậu lại hỏi, còn có trực tiếp chất vấn cậu mắng cậu là kẻ lừa đảo, buồn bực nổi lên Harry tiến vào WC sau phủ thêm áo tàng hình, thực may mắn cậu thấy được Malfoy nhỏ đi dạo trong chung quanh toa xe.

Hắn đối thủ một mất một còn tinh thần rõ ràng không tốt, bạch kim tóc cũng trở nên ảm đạm, thỉnh thoảng có vài ‘bạn bè’ hắn châm chọc khiêu khích nói vài câu.

Harry nhìn hắn rời đi, do dự một giây sau cũng đi theo, không nghĩ tới Malfoy lại đi vào một toilet thoát nhìn cũng rất quý tộc, Harry giẩy dựa một lát sau theo đi lên, sau đó Malfoy bắt đầu khóa cửa lại.

“Petrificus Totalus!” Malfoy đột nhiên xoay người ra tay, Harry bị đánh nghiêng ngã xuống sàn. “Potter Ngu xuẩn, ta nghĩ người chưa từng phát hiện người cái áo tàng hình rách nát kia đã muốn không thể hoàn toàn che đi thân thể mập mạp của người!”

Malfoy kéo áo tàng hình, hung hăng dùng chân đá vào ngực Harry, “Đây là ta thay cha ta trả lại người!”

Những lời này khiến Harry vừa mới tích góp từng tí một oán hận bốn phía mở ra, cậu đuổi theo không phải là muốn bù đắp một chút cho thằng bé mất đi cha sao??

“Ngay tại nơi này trở về Luân Đôn đi, nơi đặc biệt thích hợp với người, không phải sao?” Malfoy lại đem áo tàng hình che trên người Harry, đi ra phòng sau, trên cửa biển ra một bảng hướng dẫn, “WC này bị hư.”

Đến khi Hagrid theo Ron, Hermione biết được Harry không có xuất hiện mà kiểm tra từng cái toa xe, thiếu chút nữa bỏ qua WC bị hư mà thật sự khiến Harry trở lại London, nghi thức phân viện đã muốn chấm dứt, chỉ còn lại có hai ba cái đồ đầu mang theo chờ đợi nhìn xung quanh, Harry cũng không có lựa chọn tiến vào Đại Sảnh đường, mà ngoài cửa sổ nhìn thấy trước mắt toàn bộ.

Thông qua thần chú, Harry có thể nghe được thanh âm huyền ảo bên trong, đại bộ phận người đều tại thảo luận chuyện ‘Snape đạt được mong muốn’, lúc này Harry mới phát hiện, người ngồi vị trí giáo sư độc được là Slughorn, mà Snape thì mang theo biểu tình dương dương tự đắc ngồi ở vị trí rất thường thay đổi.

Cũng là lúc này cậu nhóc Potter mới hiểu được chính mình bỏ qua cái gì, Dumbledore muốn mời Slughorn trở về Hogwarts nhậm chức giáo sư, lại chưa bao giờ đề cập qua ông ta dạy chương trình học gì, là Harry tự cho rằng chỉ có Phòng chống nghệ thuật hắc ám là thiếu giáo sư giảng dạy.

Cái này không phải nói, sang năm cậu liền không nhìn thấy Snape?

Hơn nữa Snape..... Giống như cũng không có chú ý tới chính mình mất tích.

Harry còn tưởng rằng có thể tại trước Đại sảnh nhìn thấy người đàn ông này, giống như là lúc năm hai vậy, người đàn ông cao gầy mang theo tươi cười như đạt được khiến người chán ghét chờ ở bên ngoài, là người đầu tiên bắt lấy cậu, trừ điểm cậu.

Tâm đột ngột trống rỗng một giây, sau đó kiềm nén đau đớn một chút, Harry cho rằng vì biết mẹ cùng ông là bạn bè nên đối với người đàn ông này lo lắng. Có phải hay không một năm sau, cậu liền mất đi một tia liên hệ cuối cùng với cha mẹ?

“Đừng đứng ngốc, nhanh lên đi vào ăn cơm, ta đói bụng lắm.” Hagrid tùy tiện đem Harry lôi ra khỏi cửa sổ, động tác chụp bả vai trực tiếp đem cậu nhóc đẩy vào trong đại sảnh.

Trong Đại Sảnh đường giống như là bị thi triển thần chú hóa đá phạm vi lớn, yên lặng ba giây sau mới ồ lên lên, Hermione lôi kéo Ron đỡ bả vai đau đớn của Harry đến trường bàn Gryffindor, dùng đồ ăn che đi các tầm mắt nhìn về phía cậu nhóc.

“Harry cậu không sao chứ, như thế nào đột nhiên ngơ ngẩn.” Ron một tay nắm chân gà, một tay bận rộn cầm lấy khoai tây chiên.

“Câm miệng Ronald.” Hermione dùng ánh mắt ý bảo bên cạnh cậu mọi người đều nghe lén, đáng tiếc Ron ngu ngốc hoàn toàn không tiếp thu tín hiệu.

“Snape trở thành giáo sư Phòng chống Nghệ thuật hắc ám?” Harry nói sang chuyện khác.

“Ừ, đúng vậy!” Ron cảm thán, “Mình muốn trở thành Thần Sáng, xem ra là trốn không thoát môn của lão. Bất quá cũng may chỉ một năm, kỳ thật nói không chừng cả một năm cũng không được.”

Harry đột nhiên cảm giác phiền lòng, lời Ron nói là tiếng lòng đại bộ phận Gryffindor, thậm chí khi biết Snape cùng mẹ mình là bạn bè trước đó, cậu cũng sẽ đi theo mọi người cùng nhau phụ họa. Nhưng là hiện tại Harry hoàn toàn không muốn người này chết đi, cậu muốn vọt tới trước mặt người kia, chất vấn quan hệ của ông ta cùng với mẹ mình, hỏi một chút ông ta vì cái gì phải làm khó dễ đứa con của bạn thân như vậy! Tốt nhất lại cho ông ta một đám coi như trả thù vài năm này bị phê bình nặng nề, sau đó bắt ông ta điều chế cho mình độc dược có hương vị tốt làm bồi thường!

2. Chương 2: Lại Chọn Độc Được

“Harry làm sao vậy?” Ron bối rối vì ngôn từ quá phân bị Hermione cho một quyền lên đầu, lúc này lại thấy được trên mặt bạn tốt vụn vẹo tươi cười, sản sinh rừng mình một cái.

“Có lẽ là bị con warkspurt ảnh hưởng.” Hermione bắt chước Luna nói.

(Warkspurt: sinh vật không thấy được bằng mắt, chui vào tai người, làm người đó mù mờ.)

Ron nhún nhún vai, quyết định xem nhẹ đề tài này, ra sức ăn. Bất quá cậu giúp Harry đóng gói một phần, cậu ăn so với Hermione còn muốn ít hơn, buổi tối khẳng định sẽ đói.

Harry đắm chìm miên man suy nghĩ của chính mình, không chú ý tới vài người chú ý cậu. Malfoy đáng tiếc nhìn thấy Harry lại không có bị lỗi về Luân Đôn, Slughorn vẻ mặt vui mừng nhìn Kê được chọn thông dong đến muộn, Snape nhăn chặt lông mày nhìn chăm chăm thẳng ngực phát ra hormone lung tung, mà Dumbledore nhìn thấy trước mắt hết thấy, cúi đầu nở nụ cười hững hờ.

Ăn xong bữa tối Đại Sảnh đường Ron, Hermione dẫn dắt học sinh lớp dưới đến tháp Gryffindor, dọc theo đường đi Harry hoàn toàn không nhìn chung quanh biểu tình nhiều người biến hóa, cậu đã quen thái độ những người này thay đổi thất thường, chỉ cần Hermione cùng Ron còn tin tưởng cậu là tốt rồi.

“Ha..... Harry.” Neville có chút nhát gan mở miệng, “Mình muốn nói mình vẫn tin tưởng cậu!”

Cậu nhóc đã từng bị bắt đã không còn sự ngây thơ, khiến cho mọi người nhìn chăm chú làm cho cậu cảm thấy được có chút bất an, nhưng lập tức cậu lại cố lấy dũng khí “Lời tiên đoán của nhật báo tiên tri chính là nói vậy, mình tin cậu, mà không phải kẻ bịa đặt chưa từng gặp qua kia.”

Nhìn thấy không khí lập tức cứng ngắc lên, Ron vội vàng nhiệt tình thêm vào, “Nói không sai, mẹ mình từ lâu đã nói, báo chí thường nói nhầm.” Nói xong cậu làm cái động tác của cóc hồng, khiến cho cười vang.

“Tốt lắm mọi người, mình nghĩ các cậu ngày mai không muốn ngày học đầu tiên bị muộn, nhanh lên ngủ đi thôi.” Ron tự mình đưa nhóm tiểu sư tử hiếu kỳ trở lại ký túc xá từng người.

Sau đó Harry cười với Neville, cũng nằm lên trên giường của mình.

“Sirius, chú nói con muốn hay không tuân theo Gryffindor dũng khí, sáng mai phải đi khiêu khích lão dơi già Snape?” Harry than thở, sau đó giống như thấy được hình ảnh cha đỡ đầu lúc sống dạy cậu ra quyền chiến thắng xà vương xảo quyệt, chính là một lát liền mang theo tươi cười mà ngủ.

Sáng sớm hôm sau là bận rộn, giáo sư McGonagall tận tụy với công việc nhằm vào thành tích O.W.Ls mỗi người mà trợ giúp mọi người xác định thời khoá biểu, Harry im lặng chờ đợi, cậu không có gì khả lựa chọn, không phải sao? Con đường của cậu..... chỉ có một.

Không bao lâu, Hermione cùng Ron đều nhận được thời khoá biểu, sau đó liền đến phiên cậu.

“Harry Potter, cho ta xem thành tích của trò. “Giáo sư McGonagall lẩm nhẩm ghi chép của mình, rất nhanh tìm được rồi của Harry, “Ta nhớ rõ trò muốn trở thành Thần Sáng, thành tích của trò đều đạt tới tiêu chuẩn, chính là trò vì cái gì không có chọn Độc được? Phải biết rằng làm Thần Sáng, Độc được có tác dụng rất lớn.”

Harry nghĩ đến cái thằng cha cao lớn tối đen đứng ở trước mặt hắn, hai tay cậu chọc chọc cái bàn, thoáng nghiêng người, rõ ràng là đúng như toàn bộ mọi người nói, giống như câu châm chọc kia chính là nhằm vào cậu, “Lớp cao cấp của ta không chào đón kẻ ngu ở trong cuộc thi O.W.Ls không đạt được điểm Xuất sắc, đặc biệt những kẻ trong não đều là cơ bắp.” Người đàn ông biểu tình ác ý rõ ràng chính là đang nói không chào đón cậu!

Nhìn đến biểu tình Harry, Giáo sư McGonagall đột nhiên liền hiểu, “Potter, trò phải biết rằng giáo sư Snape yêu cầu hơi nghiêm khắc một chút, nhưng thầy ấy là vị giáo sư tận tụy với công việc. Đáng được ăn mừng

chính là, năm nay giáo sư Slughorn đối với thành tích yêu cầu là đạt tới Giỏi là có thể. Như vậy trò có muốn tiếp tục học Độc được?”

Harry đột nhiên nghĩ tới ảnh chụp trưng bày chỗ Slughorn, mẹ cùng con dơi cô độc có bộ dáng đối với nồi nấu quặng trầm mê, biểu tình nhất thời liền mềm mại lên, “Đạ được. Chính là con không có chuẩn bị sách giáo khoa cùng tài liệu.”

“Ta tin giáo sư Slughorn sẽ giúp trò giải quyết cái đó.” Giáo sư McGonagall ghi vài nét bút, xác định thời khóa biểu chương trình học của Harry.

Ba người bạn tốt đi vào một góc bàn, trao đổi thời khóa biểu với nhau, thời khóa biểu của Ron cùng Harry giống nhau, Hermione xem chương trình học của mình một chút.

“Làm sao vậy?” Hermione nhìn thấy Ron có chút biểu tình quái dị, dựa gần nhỏ giọng hỏi.

Ron làm mặt quỷ, sau đó kể tai vào đầu Hermione, “Vừa rồi lúc nhắc tới Độc được, biểu tình Harry thực..... hòa nhã. Mình có chút không quen.”

Harry mặc dù đang ngẩn người, nhưng là cũng nghe thấy rồi, cậu vùng vẫy một chút, ý bảo Hermione dùng thần chú phòng nghe trộm ở chung quanh.

“Có thể nói.” Hermione tuy rằng cảm thấy kỳ quái, nhưng là không có hỏi nhiều cái gì, trong khoảng thời gian này Harry dần dần thay đổi cô rất rõ ràng, nếu có thể làm chút gì cho cậu có thể phần chấn lên, cô cùng Ron đều sẵn lòng.

“Có một việc mình không có nói cho các cậu, lúc Dumbledore mang mình đi mời Slughorn quay về nhậm chức giáo sư, mình ở nơi đó nhìn thấy ảnh chụp của mẹ, còn có.....” Harry một tay giúp đỡ trán, một tay rất nhanh nắm tay, “Có ảnh chụp mẹ và Snape cùng nhau làm Độc được.”

“Snape?!” Ron thét to.

Hermione quay người xem thường hung hăng gõ lên đầu Ron, “Là giáo sư Snape!”

Harry bị biểu hiện hai người chọc cười, “Đúng vậy, thì ra bọn họ là bạn bè. Hơn nữa..... Là bạn trước khi nhập học.”

“Harry.....” Vừa nói như vậy Hermione đột nhiên liền hiểu, “Cha mẹ cậu cùng giáo sư Snape”

Harry được Hermione đánh thức, đột nhiên ý thức được cậu quên đi cái gì!

Phần trí ỨC kia, cậu không cẩn thận ở chậu tường kí thấy được trí ỨC quá khứ. Giống như Dudley nhóm bốn người của ba cùng nhau bắt nạt người khác, ánh mắt kiêu ngạo phần hận lại đành cam chịu bị nhục nhã của Snape, ở trước mặt bạn tốt mình yêu mến bị người chà đạp tôn nghiêm.....

Chính là tưởng tượng một chút trái tim Harry liền hoàn toàn đau lên.

“Cho nên trách không được thấy ấy chán ghét mình, nhắm vào mình, không phải sao?”

Ron lúc này cũng bình tĩnh xuống, cậu có ý trấn an Harry thần kinh đang kéo căng, “Quan hệ giữa ba cậu và Snape giống như là chúng ta cùng Malfoy đối chọi gay gắt, cho nên.....”

“Chính là bất kể chúng ta, hay Malfoy, đều đã không làm chuyện gì quá mức, chúng ta chính là trẻ con đánh nhau.” Hermione nói xong đột nhiên cười, tay phải ra quyền, “Tựa như mình hung hăng cho hấn một quyền, sau đó hấn cũng không làm gì mình, hấn còn không có xấu xa.”

Harry may mắn chính mình không có kể lại nội dung trong chậu tường kí, chỉ là nói ba bọn họ cùng Snape quan hệ đối địch, cậu không muốn làm cho bạn bè xem thường ba mình. Nghĩ Snape ngay lúc đó không cam lòng và thương tâm, Harry nghĩ tới mình lúc bị Dudley đuổi đánh.

Nhỏ yếu như thế và khao khát sức mạnh, từ tâm mà cầu nguyện chiến thắng tất cả sức mạnh.

Harry đột nhiên đứng lên liền hướng về hầm Slytherin đặc biệt chạy đến.

“Này, người anh em!” Ron tính đuổi, nhưng là bị Hermione kéo lại.

“Cậu ấy cần yên lặng một chút.” Hermione nhìn còn Ron không có hiểu được liên hệ trong đó, thở dài thật sâu. Thời kỳ trưởng thành của các cậu nhóc sẽ làm ra chuyện không lý trí cỡ nào cô hiểu được, Potter cha theo đuổi mẹ Harry sẽ đối với một học sinh Slytherin sức lực yếu ớt đặc biệt làm chút gì căn bản không cần đoán. Theo cô biết nhà Potter chính là quý tộc, mà theo trang phục hiện tại của giáo sư Snape cũng nhìn ra thấy ấy lúc còn trẻ lồi thối lếch thếch cỡ nào.

Huống chi chỉ cần vỏ ngoài bất hòa của hai Nhà trên danh nghĩa, nói vậy số người hưởng ứng hoàng tử Quidditch Gryffindor cũng không ít.

Nhìn Harry rời đi, Hermione bắt đầu cùng Ron thảo luận công việc, hai người bọn họ trước mắt vẫn là Huynh trưởng Gryffindor, công việc vẫn là rất nặng.

Mà tại ba người căn bản đều không có chú ý một góc, đột nhiên trong không khí có loại dao động ngăn cách, sau đó nháy mắt liền biến mất.

Sáng sớm Snape liền sắp xếp tốt thời khoá biểu giao cho Huynh trưởng phát xuống, khi anh ăn xong điểm tâm chuẩn bị rời đi bị Dumbledore ngăn cản, lôi kéo anh nói rất nhiều chuyện liên quan vấn đề phòng hộ Hogwarts, còn có vấn đề về an toàn của Potter. Cho nên làm hết phận sự Xà Vương còn bị nắm lấy, đành phải âm thầm chú ý kẻ đầu sỏ tai họa nào đó.

Sau đó anh liền phát hiện bộ ba vàng Gryffindor kia lại thi triển thần chú đem chính mình ngăn cách, lo liệu phải bắt được bọn họ giáo sư Độc dược vì thỏa mãn tâm tư chính mình, làm bộ như rời đại sảnh sau đó dùng thần chú ẩn thân đi tới góc phụ cận, dựa phép vung lên, căn bản không cần phá hư nguyên bản cấu thành, đã đem chính mình cùng bọn họ tạo ra thông đạo.

Chân mày Snape so với bình thường còn muốn nhăn thêm vài phần, dựa vào ngày hôm qua sắc mặt Potter bắt đầu rất không hợp, chẳng lẽ nghỉ ngơi một đêm còn không có khôi phục lại sao? Từ một nơi bí mật gần đó giáo sư Độc dược hoàn toàn phóng túng tâm tư chính mình chiếu cố với đứa con Lily. Ngay sau đó đến với cái tin tức khiếp sợ.

Potter con đã biết quan hệ của mình và Lily?!

Potter con còn đem quan hệ đối địch của Potter cha cùng chính mình và Lily khi đó liên hệ lại?!

Potter con lại còn lý giải oán hận của anh?!

Trúng của Meilin, chẳng lẽ lão ông mặt không cần Độc dược chữa rằng sao. Snape lại nhìn thoáng qua cô gái Gryffindor biết N thứ liền hiểu rõ, có loại dự cảm bất hảo. Có lẽ chính anh bắt buộc phải quên đi một vài chuyện, rất nhanh sẽ bị cô gái hiểu biết này tìm ra lời giải.

Nghe theo phần nộ làm cho Snape gắt gỏng, Slughorn đáng giận, dựa theo thói quen của ông ta, nhất định sẽ đem ảnh chụp ‘Tử thần thực tử’ rõ ràng tội tệ của mình đều hủy sạch sẽ, như thế nào có thể làm cho cái tên nhóc trong óc tất cả đều là cỏ rác kia nhìn thấy!

Nhìn thấy phương hướng cậu nhóc lỗ mãng chạy đi, Snape do dự trong chốc lát, sau đó nhấc chân đi theo. Anh vẫn duy trì biểu tình gương mặt, đồng thời hung hăng trừng mắt lão hiệu trưởng nhe răng cười với anh, lúc này trong lòng quyết định muốn đem Độc dược chữa rằng thay đổi hương vị, màu sắc một chút.

3. Chương 3: Lần Đầu Giao Chiến

Harry tại văn phòng giáo sư Độc dược trước cửa lượn còng đi tới đi lui, cậu cũng không biết chính mình xúc động chạy đến nơi đây để có thể làm chút cái gì, là muốn đến thay ba cậu giải thích sao? Hay là muốn thay mẹ mình nói cảm ơn?

Hy vọng con dơi già sẽ không cho cậu một cái Petrificus Totalus lại đến một cái Finite Incantatem đáp lại.

Tiếng bước chân trầm ồm từng bước mà đến, dẫn tới Harry nháy mắt thân thể đứng thẳng, lưng cứng ngắc, chỉ cảm thấy quy luật bước chân kia thật giống như là đập vào trên ngực cậu.

“Giáo sư Snape!” Harry hô.

“Không biết Kể được chọn Potter vĩ đại đi vào nơi hèn mọn của giáo sư Độc được tiền nhiệm hiện là giáo sư Phòng chống Nghệ thuật hắc ám này có gì phải làm sao? Chẳng lẽ là muốn sớm chiêm ngưỡng dung nhan người chết để tránh ta ở ngày học đầu tiên lại đột nhiên chết đi?”

“Không..... Không phải.” Harry nói lắp giải thích, vì đối phương mà luôn cảm thấy hít thở không thông, đồng thời lại cảm giác tiếng nói trầm thấp thổi vào lỗ tai gây ngứa, “Con..... con chỉ là.”

Snape không nhìn Harry cản đường, tự ý mở cửa vào, vì để đặc biệt chiếu cố học sinh Slytherin, anh cũng không có thay đổi văn phòng, hơn nữa Slughorn càng thích văn phòng ấm áp một chút, từng làm giáo sư, Snape rất thích ý thỏa mãn nhu cầu của ông ta.

Người lớn tuổi tự nhiên ngồi ở ghế dựa về sau, đối với Harry còn ngây ngốc đứng ở trước cửa lạnh lùng mở miệng, “Nếu trò có cái gì cần làm bận rộn giáo sư bất cứ lúc nào vì trò cố gắng sức lực liền tiến vào nói, đương nhiên trò mang theo cái giá muốn làm người thỏa mãn, tỷ như Gryffindor năm mươi điểm?” Snape ác ý đề nghị, “Nếu không có hoặc là đều là lời nói vô nghĩa, liền lập tức đóng cửa lại rồi đi, ta không nghĩ thấy trò.”

Harry cũng phát hiện hành động chính mình đứng ở chỗ này rất dễ làm người chú ý, cậu thậm chí thấy được Malfoy tại cách đó không xa ngây ngốc đầy mặt nhìn cậu, trong ánh mắt hắc đầy cảm xúc oán hận khiến cho Harry theo bản năng bước vào căn phòng lạnh lẽo nhưng lại mang theo sự an toàn, sau đó chủ nhiệm Slytherin hạ lệnh tự động đóng cửa.

Snape vẫn cho rằng mỗi lần đối mặt Potter đều là một lần khiêu chiến kiên nhẫn chính mình, mà hôm nay tại đây dừng khí trong tôi luyện cảm nhận được lạc thú mới, một Potter trước mặt chân tay luống cuống, sắc mặt trắng bệch, cả người đổ mồ hôi, đó là một loại thỏa mãn cảm xúc biết bao.

Hưởng thụ suốt mười lăm phút biểu tình rối rắm của Potter, cũng ở trong đầu suy nghĩ vài biểu hiện của thằng nhóc Potter làm được, Bậc thầy Độc được đột nhiên mở miệng, “Sắp xếp lý do sao?”

“Còn không có, đợi một lát.” Harry sau khi nói xong liền lập tức trừng lớn hai mắt của mình, cậu không dám tưởng tượng chính mình thốt ra cái gì, “Không không..... Giáo sư ý con là.....” Harry nhìn đến giá sách chất đầy phía sau tiền giáo sư Độc được đột nhiên linh quang chợt lóe “Con là mượn thầy sách Độc được!”

“.....”

Harry cảm giác Snape vẫn đang mắng cậu nói thật, cậu hẳn là mang theo đầu óc bên người — đặc biệt chỉ Hermione.

“Gryffindor trừ năm điểm, bởi vì..... Vọng tưởng viện có làm loạn sách giáo sư.” Snape bị suy nghĩ của Harry mà phản ứng đánh gãy ý nghĩ, sau đó theo thói quen trừ điểm trước, trừ xong rồi suy nghĩ lý do.

“.....” Quả nhiên vẫn là trừ điểm, Harry nhún nhún vai, sau đó quyết định phóng lao đành theo lao, dù sao điểm cũng đã trừ, dù sao cũng phải theo lý do này đem đề tài tiếp tục thêm. “Con thật tình muốn mượn sách Độc được của thầy, con chọn môn học Độc được cao cấp trong chương trình học, nhưng là nhưng không có sách giáo khoa và được liệu Độc được.”

“Ta nghĩ giáo sư Slughorn mới là giáo sư Độc được hiện tại của trò.” Snape có chút khinh thường bĩu môi, “Chẳng lẽ trò Potter đây không biết có thể viết thư cho cửa hàng Flourish and Blotts sao? Tin là sẽ rất nhanh liền vì Kể được chọn đưa tới sách giáo khoa mới tinh miễn phí.”

“Hedwig từ năm trước bị tấn công sau đó không thích đưa tin.” Harry tìm cớ, “Hơn nữa con năm nay đến Gringotts lấy được tiền không nhiều, không đủ mua sách giáo khoa mới.”

“Gryffindor trừ tiếp 5 điểm, bởi vì bịa đặt nói dối.” Snape liếc mắt một cái liền nhìn thấu hành vi của Harry.

“.....” Như thế nào cảm thấy đây là lý do trừ điểm ban đầu? Ý nghĩ Harry hoàn toàn rối loạn, cậu khẽ cắn môi, kiên trì tiếp tục mở miệng, “Nhưng là bởi vì thầy đối lớp cao cấp yêu cầu quá cao, mới dẫn đến con

không có chuẩn bị trước sách giáo khoa, con nghĩ cho nên hẳn là do thầy giải quyết vấn đề này!” Ha ha! Harry cảm giác chính mình tìm lấy có khá tốt, Gryffindor thêm năm điểm

~Vì thế cậu nhóc lí do chính đáng hằm hừ nhìn thẳng giáo sư Độc dược tiền nhiệm.

“À?” Snape ưu nhã đứng dậy, thông thả đi lên trước hai bước, áp bức Harry tự giác rút lui. “Ta nghĩ tiêu chuẩn của ta không có sai. Giáo sư Slughorn sẽ hiểu nhận học sinh không ‘xuất sắc’ như trò sẽ tạo thành hậu quả gì.....” Nhìn đôi con ngươi lục sắc tràn ngập tức giận hòa một chút thương tâm, Snape liền cảm giác chính mình bị ảnh hưởng đầu đó, màu mắt mềm mại này, là anh không thể chậm đến.

Snape âm thầm hung hăng siết chặt bàn tay, móng tay tùy ý ở lòng bàn tay in lại dấu vết, sau đó anh đột nhiên phát lực, túm cánh tay Harry, xoay người mở cửa.

“.....” Harry mờ mịt bị dẫn về phía trước, từng Slytherin đi ngang qua đều kinh ngạc trừng lớn ánh mắt cùng mở lớn miệng, sau đó nhanh chóng không thấy bóng người. Harry chỉ cảm thấy phía trước mở đường giống như Snape có thể đập nổi chìm thuyền là bình thường, cậu chỉ cần bị động đi theo, cái gì đều không làm. Đương nhiên, cái này cùng Harry phản kháng không có hiệu quả có liên quan. Cảm nhận cổ tay|có chút đau đớn, Harry bắt đầu dĩ mắt trợn trắng. Cậu cũng không muốn ngày đầu tiên liền đến bệnh thất, bà Pomfrey sẽ cho cậu nước thuốc ‘Hảo hương vị’

Bất tri bất giác Harry liền đến trước cửa, cậu đang cố gắng nhận đây là chỗ nào. Vừa rồi một đường kia cậu cũng chưa chú ý đi qua nơi nào.

“A, Severus yêu ái, thầy như thế nào rảnh rỗi đến nơi này của tôi? Muốn ném thử bánh Cookie kiểu Pháp, tôi cố ý dặn gia tình làm, yên tâm, không phải cái loại đồ ngọt Dumbledore thích.”

“Không cần.” Snape nhú mày cự tuyệt nói.

“.....” Slughorn chà xát mồ hôi trên trán, người từng là học sinh của ông khí thế thật sự là cường hãn, nói thật Snape thiên phú rất cao, nhưng là ông cũng không phải thực thích. Bởi vì học sinh này rất thích đổi mới, ý tưởng hiểm thấy giúp anh thay đổi rất nhiều cách điều chế, nhưng là cũng mang đến nhiều nguy hiểm. Vẫn là như Lily đưa trẻ ngoan.....

“Có muốn vào uống một ly?” Lão giáo sư tiếp tục vui tươi hơn hử mời nói, vị đồng sự này của ông không phải thích thăm viếng.

Snape cất bước đi vào cửa, lão giáo sư lúc này mới phát hiện phía sau anh còn đi theo một cậu nhóc, còn là Potter mà ông rất cảm thấy hứng thú.

“A, Harry. Thật vui là nhanh như vậy có thể nhìn thấy trò.” Slughorn tươi cười nhã nhặn.

“Chào giáo sư.” Harry chào hỏi cảm giác chính mình hẳn là nên giữ im lặng.

Có lẽ là cậu nhóc khó được chut vừng vàng lấy lòng tâm tình Bạc thầy Độc dược, anh ban ân mở miệng bình thường, “Potter có một chút vấn đề nhỏ cần trò hỗ trợ giải quyết. Hơn nữa ta nghĩ trò nhất định rất muốn cùng thầy ấy tâm sự, bánh bích quy này vẫn là cho thầy nhóc chưa trưởng thành mà ăn.” Snape một ngữ hai ý nghĩa nói, ánh mắt anh hung hăng đảo qua chỗ đầu Harry, tầm tắc hai tiếng, “Mà ta còn có một vạc cần quan tâm, tạm biệt.”

“.....” Harry và Slughorn liếc nhau, cũng chỉ có thể nhìn trường bào của Snape cuộn cuộn biến mất.

Xấu hổ vì hiển nhiên không thể chiến thắng Xà Vương, dù là hiện tại, vẫn là từ bỏ.

Chỉ thấy Slughorn tươi cười đầy mặt mở miệng, “Harry, trừ bỏ Cookie nơi này của ta còn có không ít bánh ngọt, đương nhiên còn có bí đồ nước bọt nhỏ thích uống nhất, đến ném thử đi.”

Harry thuận theo cũng ăn một chút, ông ta có chút thói quen Slytherin quanh co lòng vòng, tại một đồng lớn vô nghĩa phía trước, cách xa vấn đề chính mà bọn họ nói.

“Tính cách Severus thật sự là nóng vội, tự mình đem trò đưa lại đây lại chưa nói chuyện gì.....” Slughorn thực kỹ xảo ngừng lại.

“Là như vậy giáo sư.” Harry rút cuộc quyết định đem lý do này tiến hành, hơn nữa cậu sớm muộn gì cũng giải quyết vấn đề. “Thành tích O.W.Ls của con chỉ tốt, cho nên không có chọn môn Độc dược năm nay.”

“Nguyên lai là như vậy.” Slughorn cho Harry một biểu tình ‘Ta biết’, “Ta thực hoan nghênh trò có thể đi vào học môn Độc dược của ta, nếu không thể chỉ bảo trò ta khẳng định sẽ thực thất vọng. Phải biết rằng mẹ của trò là học sinh đặc ý của ta.”

Harry nghe xong lão giáo sư nói chuyện thật dài lúc nhỏ của mẹ, trong lòng vui vẻ ghê gớm, từ lúc tiến vào Hogwarts, tiếp xúc ma pháp giới tới nay, mọi người nói đều là chuyện của ba, nói cậu cùng với ba giống nhau bao nhiêu, nói khả năng James bay thật nhiều, nhưng chuyện có liên quan Lily hình như cũng chỉ có nói cô rất mỹ lệ, sau đó giống như James chỉ là thứ yếu bình thường.

Khi thấy sự kiện mấy người James đối với Snape xấu xa bất nạt, rất lâu Harry cũng không dám tin tưởng, nhưng là cậu biết ký ức trong chậu tưởng kí đều là thật, cho nên một đoạn thời gian kia tâm tình của cậu vẫn rất kém cỏi. Tuy rằng vô luận James là người thế nào, anh đều là ba mình, nhưng là cái loại sùng bái mù quáng này hoàn toàn biết mất. Khi Snape rống giận với cậu ‘Lỗ mãng, xúc động, tự đại’, hoàn toàn không thấy, bởi vì cậu không thể phản bác.

“Harry trò là đứa trẻ ngoan.” Slughorn đột nhiên xúc động nói, “Phải biết người lớn tuổi chính là thích lải nhải, mà thôi thật lâu không ai kiên nhẫn như vậy nghe ta nói chuyện. Trò và mẹ rất giống nhau, hiền lành giống nhau, nói chuyện phiếm với trò thật sự thực vui vẻ.” Lão giáo sư thông thả đứng dậy, sửa sang lại áo choàng của mình, “Mau lên Harry, chúng ta cùng đi lấy sách giáo khoa cho trò.”

4. Chương 4: Cuộc Chiến

Hai người cùng nhau đi vào phòng học Độc dược, lúc này bên trong trống rỗng, không khí khô hanh quanh quẩn.

“Đến đây.....” Slughorn đi đến cái tủ đặt ở trong góc, “Ta nhớ rõ nơi này hẳn là từng có sách giáo khoa cũ..... À, tìm được rồi.”

“Có thể lấy hai cuốn không? Giáo sư? Ron và con giống nhau cũng chưa nghĩ đến chính mình còn có thể tiếp tục học môn Độc dược.” Harry kỳ vọng nói, Ron thập phần ham thích các loại hành vi tiết kiệm tiền.

“À đương nhiên đương nhiên, ta nghĩ không ai sẽ để ý ta vì học sinh yêu thích của mình mở một chút cửa sau.” Slughorn nháy mắt mấy cái, lập tức lập tức lại lấy ra một quyển. “Lily cũng là đứa trẻ nhiệt tâm như vậy, ta cũng nhìn thấy cô bé giúp đỡ những bạn học cùng cấp.....” Slughorn lại bắt đầu cảm thán lên, có lẽ thật giống như ông ta nói, tuổi lớn, lại một mình cô đơn đã lâu. “Chúng nó có cũ chút, trò tạm thời dùng trước, nếu cần có thể cho cú mèo đến Flourish and Blotts mua một quyển mới.”

“Con cảm thấy chúng nó rất tốt.” Harry cười nói, “Bộ sách đối với chúng ta tác dụng lớn nhất chính là truyền thụ tri thức, cũ nát chỉ có thể nói lên chúng nó được dùng rất nhiều.” Cậu nhóc nhớ tới Hermione từng chỉ dẫn cậu và Ron nói, sau đó rõ ràng, lời này khiến lão giáo sư càng thêm vui vẻ.

“Cậu bé ngoan, ta nghĩ các bạn bè của trò nhất định chờ trò đã lâu, hy vọng trò về sau có thời gian nghe ta tâm sự là tốt rồi. Mặt khác thuận tiện nói, dược liệu Độc dược các trò nói cũng chỉ có thể trước dùng phòng dự trữ bên trong.”

“Dạ, cảm ơn giáo sư.” Harry cúi thấp đầu sau đó ôm bộ sách về tới tháp Gryffindor.

“Anh bạn! Cậu quả thực quá lợi hại!” Ron vui vẻ khoa tay múa chân, sau đó bị Hermione vỗ đầu.

“Im lặng! Cậu dọa đến tân sinh năm nhất!” Hermione đứng lúc dùng một thần chú tĩnh âm giới hạn, sau đó đối với chung quanh cười cười.

“A~~ đau! Cậu không cần lại đánh đầu của mình, trở nên ngốc làm sao bây giờ!” Ron làm ra biểu tình đau khổ, dùng dư quang khóe mắt nhìn Harry, vừa lòng biểu tình mỉm cười của bạn bè.

“Cậu sẽ không trở nên ngốc hơn đâu.” Hermione bắt đầu dĩ thử dài, “Đã có sách, liền từ giờ trở đi chuẩn bị bài, các cậu sẽ không nghĩ môn Độc dược của giáo sư Slughorn sẽ có nhiều dễ dàng đi, phải biết đây chính là lớp Độc dược cao cấp, nếu..... Nổi nổ mạnh.....”

Hermione tùy tay mở ra trong đó một quyển sách Độc dược, chỉ vào nói, “Những tài liệu này đều có tính nguy hiểm, hơn nữa có khả năng tạo thành tổn thương vĩnh viễn.”

“Chúng mình đương nhiên không muốn thân thể bị khiếm khuyết vĩnh viễn Hermione.” Harry dàn xếp nói, sau đó đem hai quyển sách đều đặt lên trên bàn, nhìn về phía Ron mở miệng nói, “Nhanh lên chọn một quyển đi.”

Ron cho Hermione một ánh mắt đặc ý ‘Câu đùa giỡn của mình hữu hiệu’, sau đó tùy tiện liền lấy một quyển, dù sao đều là sách cũ, quyển nào cũng không khác nhau, cậu đã quen dùng.

“Mình lấy quyển này.” Harry vì sức nặng vào tay cảm thấy vừa lòng, cậu thích loại cảm giác nặng trĩu này. Hơn nữa quyển sách này với cậu mà nói có một loại lực hấp dẫn đặc biệt, cậu thực may mắn Ron lựa chọn một quyển khác, tuy rằng có điều so sánh mà nói quyển này kỳ thật hơi cũ nát một chút.

Trăm ngàn không cần học tập phương diện ứng phó Hermione.

Những lời này là mấy năm qua Harry và Ron bản thân thể nghiệm, cho nên tuy rằng chương trình học năm sáu tương đối nhiều thời gian tự học, bọn họ cũng không có đem toàn bộ tinh lực tập trung vào Quidditch mà vận động linh tinh.

Ron tự nhiên là nghĩ nhiều tới bay ở trên bầu trời, nhưng mà Harry từ khi Sirius chết đi, liền mất đi lại đi tâm tình chơi đùa ồn ào. Hơn nữa trải qua đồng ý của giáo sư McGonagall, Harry đã đem thân phận đội trưởng Quidditch giao ra.

Ngược lại, từ lúc biết Lily giỏi Độc dược, Harry thường xuyên lén lút nghiên cứu Độc dược, hàng vì này dám chắc được Hermione ngợi khen.

“Hiện tại trình độ của cậu đạt đến năm tư, cậu cần ôn tập và luyện tập càng nhiều, Harry.” Cô giáo nhỏ Hermione sở mũi mình, Harry muốn học bổ túc là tốt, nhưng mà cậu nhóc chân tay vụng về thật sự không quá thích hợp nhiều với ngành học tinh vi này.

“Ừ, cậu nói đúng, mình đi gặp giáo sư Slughorn mượn phòng học ma dược bỏ không một chút.” Harry nói xong nhanh như chớp đi.

“Harry đối với Độc dược mê muội.” Ron cảm thán nói.

“Cậu hẳn là vui mừng chỉ là Độc dược mà thôi.” Hermione mấy ngày này thu tập không ít tin tức, bên trong thư viện mượn đọc tin tức cho thấy giáo sư Độc dược tiền nhiệm cùng mẹ Harry quan hệ tình cảm từng gần bó. Gần như bên trong mỗi một bộ sách Độc dược mượn đọc đều có tên hai người bọn họ.

“Mình nghĩ không ra ngoại trừ Độc dược, Harry đối cái gì khác mê muội sẽ càng đáng sợ, môn bói toán sao?” Ron làm mặt quỷ, nhận được một đáp án tuyệt đối khủng bố từ bạn mình.

–“Tỷ như, giáo sư Độc dược.”

Ron khá bình tĩnh buông quyển sách trên tay, ngưng ngắn sững sờ ba giây sau đột nhiên mở miệng, “A, mình vừa rồi đột nhiên buồn ngủ, Harry đâu?”

“.....” Hermione đối mặt với câu nói đùa giỡn của Ron quyết định bỏ đi, tiếp tục cùng ở lại, chỉ số thông minh trung bình của mình sẽ bị hạ thấp.

“Như thế nào đều không thấy? Quá tốt, mình đi bay hai vòng đây.” Ron thu dọn xong, chớp mắt cũng không thấy.

Giáo sư Slughorn khá thoải mái cho Harry mượn phòng học Độc dược, đương nhiên giới hạn vào buổi tối khi không có người sử dụng. Giống như lão giáo sư hoàn toàn không có hoài nghi tiêu chuẩn của Harry có thể tạo ra nguy hiểm với mình hay không. Thời điểm Harry sắp ra cửa, ông ta còn khá chờ mong nói với Harry, “Ngày mai giờ học phải cố gắng, trò sẽ thích phần thưởng nhỏ của ta.”

Harry mấy ngày này ngoại trừ ôn tập tri thức lúc trước, chính là cầm sách giáo khoa cũ kia không ngừng tăng cường chính mình, ở trong góc mặt sau quyển sách tìm được một chữ kí, “Sách này thuộc về Hoàng tử lai.” Cho nên bắt đầu gọi quyển sách này là ‘Prince’, tuy rằng viết chữ trong sách Độc được cậu chưa hề tự mình thử nghiệm, nhưng thần chú bảo vệ đi kèm trong chữ viết này đã giành được cảm mến của cậu.

Bởi vì quyển sách nơi bắt nguồn giáo sư Slughorn, Hermione cũng không có đối với quyển sách có đầy ghi chép của Harry sinh ra hoài nghi gì, cô chỉ là cho rằng quyển sách này hẳn là từng thuộc về một huynh trưởng Slytherin, hơn nữa đề nghị Harry không cần thử bất cứ ghi chép gì nội dung bên trong.

Harry đáp ứng rất nhanh, cậu khẳng định sẽ không khiến Hermione phát hiện cậu thử một chút, cô không tin nó có nguồn gốc an toàn, mà Harry thì trái ngược, nếu nội dung quyển sách này có thể khiến cậu mạnh lên, có được càng nhiều sức mạnh, cậu nghĩ không ra lý do không nắm lấy.

“Ngủ ngon.” Harry đem sách Độc được của Prince đặt dưới gối đầu, hôn ảnh chụp ba mẹ sau đó vào giấc ngủ.

Mấy ngày nay chuyên tâm học tập Độc được tiềm thức Harry bỏ qua sự tồn tại mãnh liệt của một vị giáo sư, thời điểm một lần tách ra, Harry từ trong mắt Slytherin tóc đen thấy được sự cự tuyệt dày đặc mà khắc sâu, nếu người kia không muốn nhìn thấy cậu, Harry cảm thấy chính mình tốt nhất vẫn là không cần ở trước mắt đối phương đi lại, như vậy là tâm tình lão dơi già mặt âm trầm hẳn là có thể tốt một chút.

Chỉ là có một loại tình huống là cậu nhóc không có khả năng tránh đi.

Harry đi theo đám người đi vào phòng học Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám, hiện tại bên trong đã muốn bị cải tạo mang theo phong cách Snape nặng nề, trên mặt tường treo hình ảnh đều là đủ loại tình huống thi triển thần chú, biểu tình mọi người bị thần chú tấn công trên mặt đau khổ không thôi, khiến phòng học bình thường náo nhiệt cũng có một cảm giác âm u.

Tổ ba người ngồi ở vị trí trung gian phía trên, Malfoy ngồi ở cách đó không xa bọn họ, ánh mắt khó hiểu nhìn về phía bọn họ.

Đến giờ lên lớp, Snape dùng sức đẩy cửa ra đi nhanh đến, hai chân lay động nhanh chóng đồng thời vẫy dũa phép đem tất cả bức màn đều kéo xuống, anh mở ra thiết bị hình chiếu, sau đó ảnh chụp đầu tiên liền xuất hiện ở phía sau trên bục giảng.

Harry nghe người đàn ông giảng giải pháp thuật hắc ám, từ trong ngôn ngữ Snape cảm nhận được cảm tình đặc biệt, cậu đột nhiên có dũng khí lý giải nguyên nhân lựa chọn của mẹ. Lily tuyệt đối là cô gái ngay thẳng như ánh mặt trời, đối với pháp thuật hắc ám tà ác khẳng định không thể chấp nhận, có lẽ bọn họ mỗi người đi một ngã lý do liền như thế.

Nếu nói ở cuộc chiến lúc trước năm ngoái, Harry có lẽ sẽ như là Gryffindor ‘Thuần khiết’ bình thường, với việc dùng pháp thuật hắc ám, nhiệt tình yêu thương các loại pháp thuật hắc ám như Snape sẽ chán ghét chống lại.

Như vậy chứng kiến Sirius bị Bella dung thần chú rơi vào màn che sau đó, Harry lại oán hận chính mình không có nhiều pháp thuật hắc ám, không thể khiến Bella thống khổ chết đi, chỉ là Avada Kedavra thì rất lời cho người đàn bà kia, ả hẳn là thống khổ hơn nữa mà chết đi!

Loại oán hận này giữ Harry còn sống, cậu hiểu được ánh mắt lo lắng trong mắt Hermione bọn họ, cũng hiểu được mọi người không hy vọng Kẻ được chọn trở thành kẻ bị hắc ám chi phối, nhưng là loại tình cảm này là hoàn toàn không thể tự kiềm chế.

Cho nên hiện tại người đàn ông này này cố ý ở trước mặt cậu khiêu khích mở miệng, Harry chỉ cảm thấy dở khóc dở cười. Sau đó tự hỏi ‘chẳng lẽ lão dơi già là muốn nhìn thấy khuôn mặt James hiện ra thống khổ’?

“Hiện tại các trò hai người một tổ, cùng nhau luyện tập thần chú không tiếng động.”

Snape thất vọng nhìn Harry, hôm nay thẳng nhóc xúc động lại không có lớn tiếng phản bác cho anh cơ hội trừ điểm, thất vọng, quá thất vọng rồi.

“Gryffindor trừ năm điểm, là thần chú vô thanh, không phải thần chú nhỏ giọng.” Snape đột nhiên xuất ở bên người Harry, anh ác ý cười, thỏa mãn dục vọng trừ điểm của mình “Xem ra trò cùng Weasley hợp tác

không thể kích thích tốt ý chí chiến đấu của trò. Trò Malfoy, mời trò tạm thời trở thành hợp tác với Potter.” Malfoy thật cao hứng có thể lấy cơ hội tấn công Harry, vừa đến đứng trước mặt Harry, hấn liền vung đũa phép cho Harry một thần chú hóa đá.

Harry cuống quýt né tránh.

“Gryffindor trừ 10 điểm, là luyện tập thần chú vô thanh, không phải huấn luyện tránh né Quidditch.” Snape khoanh hai tay trước ngực, vui sướng hài lòng nói, khoe miệng bắt đầu cong một chút.

5. Chương 5: Sở Hữu Của Hoàng Tử

Harry hung ác quay đầu trừng mắt nhìn giáo sư liếc mắt một cái, sau đó lại “được” trừ thêm năm điểm, có lẽ là người đàn ông tâm tình tốt một chút, không có tiếp tục trừ gấp đôi.

“Ta dám nói người chỉ biết nhỏ giọng niệm chú bừa bãi.” Draco tiếp khiêu khích, hai người bọn họ phạm vi công kích càng ngày càng rộng, đã muốn đi tới trung tâm phòng học.

Harry nhìn biểu tình đối thủ một mắt một còn ác độc, chuyên tâm trong lòng niệm chú, đồng thời huy động cánh tay nhiều hơn, ý đồ khiến thần chú nghe lời đi ra.

“Xem ra trò Potter tính toán đối nghề trở thành nhà chỉ huy, ta tin giáo sư Flitwick sẽ thích học sinh này.” Snape tiếp tục lạnh lùng châm chọc.

“Câm miệng!” Vẫn không sử dụng được thần chú vô thanh, lại không dám lớn tiếng niệm chú để tránh bị trừ càng nhiều điểm làm Harry cáu kỉnh.....

“Tốt lắm tốt lắm.” Snape tiến lên hai bước, một biểu tình tùy tiện khiến cho cho tất cả hữu học sinh đều giống như trúng thần chú hóa đá đứng yên — anh nở nụ cười.

Harry nháy mắt rung mình một cái, giáo sư Độc dược khủng bố lộ ra nụ cười hòa nhã như Remus..... Toàn bộ nhiệt độ không khí trong phòng học đều nhanh chóng giảm xuống mấy độ.

“Ồ..... Xin lỗi.” Harry theo bản năng trả lời.

“Gryffindor trừ 50 điểm, bởi vì bất kính với giáo sư, thứ bảy cấm túc, từ chín giờ sáng đến sáu giờ tối.”

“Vâng giáo sư!” Lúc này tiếng chuông tan học vang lên, tất cả mọi người giống như trút được gánh nặng buông lỏng bả vai.

Snape trong giây lát thu lại biểu tình, tiếp tục tản ra khí thế hắc ám, “Ta rất đáng tiếc khi lớp học rõ ràng ngoại trừ trò Malfoy không ai có thể thành công sử dụng thần chú vô thanh, vì thế các trò phải làm luận văn 12 tác Anh, phân tích nguyên lý vận dụng thần chú vô thanh. Nếu hết tiết các trò vẫn là vô năng như thế, ta sẽ đề nghị các trò buông tha cho môn này. Hiện tại tan học.”

Mọi người giống như con cá nhỏ mất nước liền xông ra ngoài, Snape tiếc nuối phòng học hôm nay không cần quét tước, liền dùng đũa phép đem cái bàn biến trở về hình dáng lúc đầu.

“Chủ nhiệm, con làm thành công sử dụng thần chú vô thanh duy nhất, cũng cần viết luận văn này sao?” Draco từ khi cha tiến vào Azkaban, đối Snape cảm tình liền phức tạp lên, cậu oán hận hết thầy người vốn có thể giúp cha.

“Rõ ràng.” Snape nói xong xoay người rời đi, hy vọng việc học nặng nề có thể chiếm đi hết tinh thần của thằng nhóc, khiến nó không có thời gian tiến hành nhiệm vụ nào đó. Người đàn ông cao lớn gầy yếu nhìn cổ tay mình, phía trên ma chú không gì phá nổi như còn lưu lại nhiệt độ.

Nội tâm cười tự giễu, Bạc thầy Độc dược trở lại hăm mình, bào chế Độc dược có thể chậm lại thời gian tử vong của lão hiệu trưởng.....

Thời gian nghỉ ngơi qua đi chính là môn Độc dược của năm sáu, người chọn môn Độc dược học cao cấp khóa so mấy năm trước thiếu rất nhiều, bốn học viện cộng lại cũng chỉ hợp thành một lớp mẫu giáo mười hai mươi ba người.

“Ta tin vào nhóm học sinh nơi này đều là đối với Độc dược tràn ngập mong đợi, phải nhớ kỹ Độc dược sư phải cẩn thận, phải căn cứ trong cách điều chế mà trình tự tiến hành, không cần mưu toan tư sửa đổi, nếu không sẽ tạo thành kết quả không thể vãn hồi.” Slughorn khó được nghiêm túc cảnh cáo, sau đó ông lại khôi phục tươi cười, “Hôm nay tiết đầu tiên, chúng ta trước đến xem này vài loại Độc dược, có ai biết tên chúng không?”

Chương trình học vẫn đáp tiến hành một chút, Hermione trước sau như một vạn sự thông, đạt được Draco âm thầm khinh thường. Nhưng là thực hiển nhiên Slughorn cũng không phải người theo thuần huyết, ông thật vui vẻ khen ngợi cô gái, sau đó chỉ vào trong đó một vạc Độc dược nói, “Đây là tình dược đáng sợ nhất trên thế giới cũng hữu hiệu nhất, nó ngoại trừ có thể thao túng tình yêu, hương vị của nó cũng có thể làm người ta không phân rõ tình cảm trong lòng. Có hứng thú thì đi lên ngồi một chút.”

Hiển nhiên bọn nhỏ còn không có thể lý giải Tình dược có gì đáng sợ, nhóm con gái nhanh chóng anh dũng đi lên, mà đám con trai tất cả đều rụt rè đứng yên không nhúc nhích.

Slughorn vui tươi hơn hử nói phải bọn họ trao đổi chỗ ngồi, như vậy mỗi người đều trải qua vạc Tình dược một lần.

“Harry, cậu nghe thấy được mùi gì?” Ron có chút ngượng ngùng nhu nhu cái mũi, cậu vừa rồi ngồi được hương vị..... Là phong độ trí thức trên người Hermione, mang theo hương vị sách vở dày đặc.

Harry mờ mịt trong chốc lát, “Mình không biết..... cậu không bằng hỏi một chút Hermione? Cậu xem cô ấy chắc là có người trong lòng.”

Ron lập tức đối với đồ ửng trên mặt Hermione mà trềng lên, sau đó cậu liền tức giận phát hiện chúng càng đỏ!

Tâm tư đều không đặt trên người Harry nên các bạn tự nhiên không chú ý tới khác thường nhỏ Harry, cho dù chú ý tới, cũng nhiều lắm là cho rằng Harry phát hiện chính mình thích ai mà ngượng ngùng.

Chỉ có Harry vì phản ứng của chính mình cảm thấy mờ mịt, bởi vì cậu ngồi được là loại hương vị mực nát, giống như là quảng trường Grimmauld không được dọn dẹp sạch sẽ, mang theo hương vị nồng đậm âm u. Cậu không dám khẳng định đây là một đáp án tốt.

“Được rồi bọn nhỏ, đem lực chú ý của các trò từ các loại hương vị thần kỳ lý thu hồi về.” Lão giáo sư chỉ cái vạc tận cùng bên trong, sau đó lấy ra một bình thủy tinh nhỏ đầy nắp, “Phúc linh tề, đây là phần thưởng tiết học hôm nay, hy vọng có thể nhìn thấy các trò phát huy trình độ vượt mức.”

Vừa lòng nhìn bộ dáng nhóm học sinh rõ ràng kích động lên, Slughorn tiếp tục nói, “Hiện tại mời các trò mở ra >, nội dung hôm nay là trang 10, Độc dược cái chết không sống, trình tự có chút phức tạp, chỗ cần chú ý ta đều viết ở trên bảng đen, hy vọng các trò cẩn thận nghiên cứu sau bắt đầu làm, như vậy người ưu tú nhất đem lên nhận được bình Phúc linh tề này, hiện tại bắt đầu.”

Hiển nhiên mỗi người đều muốn một lọ phúc linh tề duy nhất kia, Harry cũng mở ra sách giáo khoa xem xét tài liệu bày ra trên mặt rồi chạy vội tới tủ cất giữ, quyển sách này bởi vì bị ‘Hoàng tử lại’ làm quá nhiều đánh dấu mà khó nhận ra, Harry bất đắc dĩ dùng một vở mới một lần nữa ghi lại nội dung trên mỗi một trang, đã thử qua vài lần chú nhỏ, Harry đối với ‘Prince’ có tín nhiệm nhất định, cho nên cậu không chút do dự lấy tài liệu cần thiết.

Duy nhất Hermione đối với động tác nhỏ của Harry mà chú ý lúc này bắt đầu bận rộn chế tác, Ron đã sớm luống cuống tay chân, Slughorn phải chú ý tình hình nôn nóng của học sinh để tránh phát sinh nổ tạc, mà Malfoy ý đồ cùng lão giáo sư tạo quan hệ.

Harry đối với sách giáo khoa hỗn độn bắt đầu điều chế quá trình phức tạp, phía trước không có trải qua phương pháp thí nghiệm thao tác quả nhiên có thể thực dễ dàng lấy được chất lỏng cần thiết, cho nên Harry đối với am hiểu Độc dược ‘huynh trưởng Prince’ càng thêm sùng bái.

Cậu không có hoài nghi chỉ thị viết trên sách hoàn thành trình tự kế tiếp, sau đó dự kiến bên trở thành đệ nhất trong lớp.

“Thật sự là rất xuất sắc Harry, trò hiển nhiên di truyền thiên phú Độc dược của mẹ, ta tin trò ấy sẽ vì trò cảm thấy tự hào, bây giờ đây là của trò!” Slughorn cười tủm tỉm đem Phúc linh tề giao cho Harry, ánh mắt Malfoy nhìn chằm chằm Harry thật giống như hết tết liền muốn cướp đoạt của cậu.

Harry nhanh chóng đem Phúc linh tề bỏ vào túi áo, Hermione nhìn vẻ mặt của cậu tràn ngập hoài nghi, hết tiết liền đem Harry lôi đến một góc, mà Ron cũng phối hợp đứng ở phía sau cô gái, cong lên cánh tay ý đồ khiến cơ thể càng rõ ràng một ít.

“Cậu vẫn là thử nghiệm, đúng hay không!” Hermione tức giận nói, “Cậu sao lại không thể chứng minh tình huống chính xác sau khi sửa đổi phương pháp thao tác, nếu chúng làm cho vạc cậu nổ thì làm sao!”

Harry nhú nhú lông mày ra vẻ kinh ngạc nói, “Mình còn nghĩ đến cậu là tính toán cướp của mình, vì mình lại thắng nên cậu tức giận. Thì ra là bởi vì lo lắng cho mình, mình thật sự là rất ất vui!”

Hermione bị chọc cười, bắt quá lại vẫn tức giận cầm trong tay sách giáo khoa đánh Harry, “Không cho nói sang chuyện khác, nếu cậu còn dám làm như vậy, mình liền tịch thu sách giáo khoa của cậu!”

“Các cậu là tại nói đùa sao?” Ron không rõ hỏi, “Nếu hôm nay Harry không có việc gì, không phải chứng minh này phương pháp kia đều là chính xác sao? Như vậy kế tiếp chương trình học của chúng ta không phải sẽ càng dễ dàng?”

Lời này của Ron là kích thích nghiêm trọng tin tưởng sách giáo khoa của Hermione, “Nội dung trong sách là trải qua luận chứng nhiều lần nhất về phương pháp điều chế chính xác! Mình mới sẽ không dùng biện pháp quái lạ này!”

“Ta nghe được Potter.” Malfoy xuất quỷ nhập thần xuất hiện tại phía sau tổ ba người, “Cho nên nói người hoàn toàn là dựa vào một quyển sách bậy bạ?”

“Không cần nói bậy Malfoy.” Hermione đột nhiên xoay người, cô không nghĩ bởi vì chính mình gây cho Harry phiền toái, “Người vì cái gì không tiếp tục đi cùng giáo sư Slughorn tạo quan hệ? Ta xem vạc của thầy ấy vẫn là có rất nhiều Phúc linh tề.”

“Hừ, ta sẽ vạch trần các người.” Draco xoay người rồi đi trước, cho Harry một ánh mắt ‘Chờ xem’.

“Chúng ta trở về nhanh lên.” Harry tâm lý đột nhiên cuống cuồng lên, không ăn trưa bỏ chạy đến tháp cú mèo, đặt hàng < chế=“” tác=“” độc=“” dược=“” cao=“” cấp=“”>>.

“A, Harry cậu ở chỗ này.” Một Gryffindor chạy tới, “Cậu như thế nào không có đi ăn trưa, làm hại mình tìm lâu như vậy.”

“Có chuyện gì không?”

“Giáo sư Dumbledore bảo mình giao cho cậu.” Người tới mặt đầy tự hào nói, “Cậu xem đi, mình đi trước.”

Harry tiếp nhận tấm da dê sợi ribbon kèm theo liền cử động, nó vỗ vào ngón tay Harry xác nhận sau đó liền tự động mở ra, chữ viết quen thuộc nói buổi tối thứ bảy tám giờ muốn bắt đầu chương trình học bọn họ. Lúc này Harry chạy tới đại sảnh, Hermione và Ron đang tại bên cạnh bàn dài chờ cậu.

“Gần đây cậu làm sao?” Ron vừa ăn chân gà một bên hỏi, “Luôn là đột nhiên liền không thấy nhân ảnh.”

Hermione cũng dùng một loại thái độ hồ nghi nhìn Harry, sau đó đột nhiên mở miệng, “Có phải có bạn gái?” Theo cái nhìn của Hermione, người bị biến cố đả kích sau đó thực dễ dàng lựa chọn một loại phương thức trốn tránh, để mà phát tiết tình cảm.

“Phụt!” Harry uống bí đỏ nước, sau đó bị sặc, cậu không ngừng vuốt ngực.

“Thật sự sao?!” Ron khẩn trương buông chân gà trong tay, để tránh rập khuôn theo Harry.

6. Chương 6: Sev Mỉm Cười

“Sao..... Như thế nào khả năng, khụ khụ!” Harry nhanh chóng dùng Scourgify làm sạch vạt áo, lại ho khan vài tiếng sau vội vàng nói với Hermione, “Mình..... Tạm thời không nghĩ suy xét vấn đề này.”

Hermione nhún vai, xem hôm nay biểu hiện của Harry trên lớp Độc dược, cô còn tưởng rằng Harry biết đối phương là ai lập tức hành động.

“Mình vừa rồi nhận được thư của Dumbledore.” Harry sáng suốt nói sang chuyện khác, đem tấm da dê đưa cho Hermione đã muốn ăn xong rồi, sau đó cố giữ lại bữa trưa cho mình rồi đứng lên.

“Thứ bảy Snape không phải cảm tức cậu sao?” Ron trầm nói, “A ha, như vậy cậu không cần đi, mặt lão dơi già nhất định sẽ vụn vụn.”

“Giáo sư Snape buổi tối cảm tức sáu giờ liền kết thúc, hơn nữa là thời gian ăn tối, sẽ không hơn chương trình học tám giờ.” Hermione nghiêm túc nói, “Bất luận như thế nào, hôm nay thái độ của cậu với thầy ấy thực không đúng.”

Harry dùng tay không dính mỡ gãi mặt, “Thứ bảy mình sẽ đi giải thích. Malfoy có lẽ sẽ đem chuyện sách có ghi chép nói cho giáo sư Slughorn, buổi chiều mình muốn nhanh chóng chép lại bút ký.”

Hermione muốn nói cái gì nhưng là nhịn xuống, cô biết Harry là người hạ quyết định liền sẽ không thay đổi, nếu sách này là sáu năm, làm như vậy người ghi chép nhất định cũng là Hogwarts học sinh năm sáu. Nghĩ đến đây Hermione thoáng an tâm, nhưng lại vẫn đem sách vở đến trước mặt, trước mặt Harry kiểm nghiệm lại một lần.

“Xem ra là thật không có gì.” Hermione có chút tiếc nuối đem sách trả lại cho Harry, sau đó đi đến lớp buổi trưa.

“Mình buổi chiều muốn đi tham gia chọn lựa Quidditch, muốn hay không bay một vòng giải sầu?” Ron mời nói.

“Cậu đi đi, mình muốn đọc sách.” Harry lung lay sách Độc dược trong tay.

“Cậu sắp trở thành một Hermione cái khác đấy người anh em.” Ron mặt đau khổ.

“Lấy chỗ của mình bay đi.” Harry rõ ràng biết nên dùng cái gì để dời đi lực chú ý của bạn tốt, quả nhiên giấy tiếp theo tâm tình Ron liền biến tốt.

Thời điểm trong lòng Harry tình toán đổi trắng thay đen kể sách, Malfoy cũng gõ vang cửa phòng Chủ nhiệm Slytherin.

“Vào đi.” Snape đối với Malfoy nhỏ đến cảm thấy giật mình, anh còn tưởng rằng cậu nhóc này năm nay đều sẽ trốn tránh anh.

“Chủ nhiệm, con hy vọng ngài giúp con làm Phúc lạc dược.” Draco mở miệng yêu cầu, “Vì..... nhiệm vụ của người kia.”

Snape nghĩ lại một chút, liền đoán được hôm nay Slughorn nhất định là chơi thủ đoạn của lão, năm đó anh bởi vì không có chiều theo yêu cầu điều chế trong sách, tuy rằng thành quả so trong sách viết khá tốt, nhưng là lại vẫn mất đi phần thưởng kia. Bất quá năm đó đoạt giải là Lily, cho nên Snape cũng không có cái ý gì ghen tị, ngược lại vui mừng bạn tốt có thể cùng chính mình giống nhau có được thiên phú Độc dược.

“Ta không hiểu tại trong lớp cao cấp, có ai có thể so sánh bào chế Độc dược tốt hơn trò.” Snape nhíu mày, duy nhất có thể cùng Draco so sánh chính là Granger, nhưng là cô gái không có chút sức sáng tạo khẳng định sẽ chiều theo yêu cầu bào chế, cho nên..... “Là ai có thể so sánh với trò từ nhỏ nhận được dạy dỗ của ta, làm được tốt hơn?”

Malfoy nhỏ im lặng thật lâu sau, học ra một người căn bản là ngoài suy nghĩ của Snape — “Harry Potter.”

Snape trong lòng giật mình, nhưng là lại vẫn ung dung thản nhiên, quả nhiên Malfoy nhỏ lực nhấn nại còn kém gây chuyện liền nói ra chỗ Harry có một quyển sách Độc dược cũ, trong đó trình tự so tài liệu giảng dạy viết tốt hơn. Tâm tình âm thầm kiên nhẫn chờ đợi sôi trào, Snape đồng ý đối phương bào chế Phúc lạc

được, “Chỉ là hiện tại tài liệu trong tay ta không được đầy đủ, cho dù tài liệu đầy đủ hết, cũng cần liên tục mấy tháng không bào chế sai mới có khả năng thành công.”

“Nói cách khác so với không biết Độc dược khi nào thành công, không bằng con mua luôn thành phẩm đã được bày bán.” Draco đột nhiên có quyết đoán mới. “Như vậy quấy rầy.”

Snape vì Malfoy nhỏ dối với anh không ở tôn kính thờ dài, đến nay may mắn duy nhất chính là Lucius vào tù không có hoàn toàn phá hủy cậu nhóc bị làm hư này.

Tại trong phòng âm u, tay Snape siết chặt sau đó buông ra, hồi tưởng lại anh cố ý đặt sách giáo khoa Độc dược cũ ở trong phòng học, đang không ngừng quyết định có phải đến kiểm tra hay không.

“Harry..... Là trò sao?”

Đấu tranh hơn phân nửa buổi tối Snape đi ra văn phòng, hôm nay là thời gian anh tuần tra, nếu đi đúng, anh sẽ tùy cơ lựa chọn đường đi, đi khắp toàn bộ tòa thành Hogwarts, nhưng đêm nay đường anh đi luôn là trùng hợp ở một nơi, lần thứ ba đi ngang qua phòng học Độc dược, tính cách Slytherin kiên định thâm trầm thờ dài, bất đắc dĩ đối chính mình thỏa hiệp.

Đẩy ra cửa phòng học Độc dược, không cần bật đèn Snape cũng có thể biết mục đích của anh ở đây, vài bước đi qua, anh thân đưa tay hướng cái tủ dự trữ kia, bên trong sách giáo khoa cũ còn có mấy quyển, nhưng quyển có được dấu hiệu của anh vốn đã không thấy.

Từ khi đoán ra ‘Harry’ là học sinh tương lai sau này của Hogwarts, thời thiếu niên Snape đã thi triển một bùa chú với sách giáo khoa Độc dược của mình, thần chú anh tìm thấy từ một quyển ma pháp truyền trong gia tộc, vì đảm bảo quyển sách quan trọng sẽ không rơi vào trong tay người khác, chỉ có người đặc biệt có thể được lấy được quyển sách này, người khác cho dù là lấy được, sách cũng sẽ tự động trở lại vị trí ma pháp chỉ định. Thần chú này đơn giản hoá trang sách, để trở thành quyển nhật kí cần thêm vào thần chú tuyệt mật.

Mới đầu Snape đem sách giấu ở thư viện, khi anh trở lại Hogwarts nhậm chức giáo sư, mới đem sách đặt ở phòng học Độc dược. Có lẽ anh lúc trước lựa chọn đem sách đặt ở vị trí rất quen thuộc của bản thân, là vì cảm giác Harry không có khả năng xuất hiện.

Harry là cái tên bình thường không thể bình thường hơn, thế nên Snape vẫn cho rằng nó chỉ là một bút danh, lại chưa từng nghĩ đến cái thằng nhóc kia lại thật sự ngốc nghếch dùng tên thật.

Bất quá vì để chắc chắn suy nghĩ trong lòng, Snape quyết định ba ngày sau lại đến kiểm tra một lần, nếu sách không có trở về, vậy chứng minh — Harry, xuất hiện.

Ngay lúc tâm tình Snape rất tốt tiếp tục tuần tra ban đêm còn lại, đồng thời Harry đang ở tháp Gryffindor, rất cực hưởng ứng vận mệnh triệu hồi.

Thời điểm Harry đem Phúc lạc dược mà mình nhận được cất vào trong va li, thấy được Hermione đưa cho cậu vở ghi chép lúc trước, còn nhớ rõ lúc ấy Hermione nói: Nếu cậu thật sự có cái gì không muốn nói, không bằng viết cho một người bạn trong tưởng tượng, hẳn sẽ trung thành bảo vệ bí mật của cậu, đừng để gánh nặng làm cậu suy sụp.

Lúc ấy Harry cảm thấy chính mình không có gì không thể nói cho hai người bạn, cho nên quyển vở có thi triển thần chú giữ bí mật này không cần dùng.

Mà hiện tại.....

Harry mở ra quyển vở trống rỗng, từ phía trên xé ra trang giấy đầu tiên, cậu không thể đem bí mật của mình thật sự ghi vào vở, cho nên quyết định phát tiết một chút sau liền hủy tờ giấy này.

Lấy ra sách Độc dược đã trở thành bùa hộ mệnh của cậu làm cái đệm, Harry đem tờ giấy đặt ở trên mặt, cầm lấy bút lông chim bắt đầu đầu đầu viết lần đầu tiên, đối phương là người bạn trong tưởng tượng của cậu.

[Hi, anh khỏe không? Thực xin lỗi tối như vậy còn quấy rầy.]

Viết xong những lời này, Harry cắn bút long ngỗng nửa ngày cũng không nghĩ ra tiếp tục viết cái gì, dứt khoát liền đem tờ giấy kẹp lại trong sách gối đầu ngủ.

Mà quá khứ cách xa nhau hơn hai mươi năm trước, thiếu niên Snape đang tại đêm khuya vùi đầu đọc sách, đối với nội dung trong sách đột nhiên xuất hiện ở trang giấy mà kinh ngạc nhảy dựng lên.

Tờ giấy này tràn ngập hơi thở pháp thuật đậm đặc, mà chữ viết hiển nhiên còn rất non nớt, Snape nhỏ đối với tờ giấy này dùng rất cả pháp thuật kiểm tra đo lường mà anh biết đến, cuối cùng xác định trên mặt không có hơi thở Hắc ám, ngược lại còn có cảm giác bạch pháp thuật.

Hơn nữa cái cách viết kia, vẽ lên cái phần quen thuộc làm nhói ánh mắt anh.

Mang theo một loại xúc động nói không nên lời, Snape nhỏ liền nảy sinh chỉ trích lên trang giấy, phần nội viết lên một đoạn nói.

[Biết đã khuya mà còn tới quấy rầy!]

Viết xong sau đó Snape nhỏ có điểm hối hận, nếu chỉ là Slytherin nào đó đùa dai, anh thế này sẽ bị Gryffindor đáp lại làm cho tình trạng anh càng không xong. Hơn nữa trong lòng anh có kỳ vọng nhỏ bé, hy vọng phong thư này và Lily có liên quan.

Mang theo tâm tình bất an không yên, thiếu niên Snape rốt cuộc không thể tiếp tục đọc sách nữa, đành phải thu thập qua loa rồi lên giường ngủ.

Sau đó ngày hôm sau chờ đợi hai người, đều là kinh sợ.

Đêm nay là kỷ niệm đáng giá, giáo sư Snape tuần tra ban đêm trở về ngủ mơ, nhìn thấy chữ viết Harry giống như chó cào, khoe miệng lạng lẽ cong lên.

Ngày hôm sau Harry rời giường muộn vội vã đuổi theo phần lớn cũng dậy trễ giống mình ở chung quanh, vẫn chưa có chú ý tới lời nói xuất hiện trên giấy.

Thiếu niên Snape thấp đầu yên lặng nhìn tấm da dê một ngày, ánh mắt khó hiểu lặn qua trên sách giáo khoa kẹp dưới nách, biểu hiện Lily không có chút biến hóa, anh quả thật làm hỏng tình bạn của hai người, anh khinh thường James Potter, không chấp nhận tâm ý của chính mình đối với Lily thất bại, nhưng là anh không thể không thừa nhận, anh không cho được tình yêu rực rỡ mà Lily muốn. Hơn nữa cuối cùng anh lại cũng không có giữ lại tình bạn bền vững, gắn bó..... Potter và Black hai tên ngu xuẩn kia đắc ý tươi cười cũng không thấy Lily đếm xỉa, nhưng mà người làm sai, chính là bản thân anh.

Lily lựa chọn con đường mà cô muốn đi, mà anh..... Cũng đã sớm lựa chọn cho chính mình.

Một buổi sáng bận rộn trôi qua sau đó, Harry theo thói quen ôm sách Độc dược bảo bối của mình đi tới một góc thư viện. Khi chuẩn bị ngồi xuống, Harry liền phát hiện được dị thường.

Không khí bốn phía im lặng có chút kỳ lạ, cậu chú ý tới người đang lẩm nhẩm trang sách gần đó, nhưng là không có chút âm thanh truyền đến, nói rõ có người tại nơi này dùng thần chú tĩnh âm giới hạn. Tuy rằng cũng không cảm giác tại nơi quản lý sách có thể có chuyện nguy hiểm gì phát sinh, nhưng là đầu tiên Harry vẫn lùi lại. Lấy đưa phép ra bắt đầu cảnh giới.

Ba ba tiếng vỗ tay truyền đến, Draco Malfoy xuất hiện ổn định ưu nhã bước ra từ một giá sách phía sau, sắc mặt hắc che lấp nhìn Harry, “Vì kẻ được chọn đầu sỏ có tình cảnh giới mà vỗ tay.”

“Malfoy.” Harry lại vẫn duy trì cảnh giác, bắt quả tại phát hiện phía sau đối thủ một mắt một còn không có hai tên vệ sĩ to lớn đi theo vẫn là nhẹ nhàng thở ra.

7. Chương 7: Uy Lực Của Hoàng Tử

“Potter.” Malfoy nói xong câu đó liền im lặng xuống.

Harry chờ đợi hết sức tập chung, sau đó không hình tượng trở mình xem thường, cảm giác chính mình cùng Slytherin so kien nhẫn là hành vi ngu xuẩn cùng cực.

“Người tìm ta có chuyện gì sao, Malfoy?”

“Ta muốn Phúc lạc được trong tay người.” Draco đi thẳng vào vấn đề nói, từ chỗ Slughorn hẳn không có được ưu đãi, mà Snape thoát nhìn cũng không muốn giúp hắn điều chế, như vậy đơn giản nhất chính là Harry Potter ngu xuẩn.

“Người..... Cần dùng nó, làm cái gì?” Harry cố ý lơ đãng nói.

“Ta nghĩ cái này cùng người không quan hệ, Potter.” Draco khinh thường mở miệng, “Ta có rất nhiều loại phương pháp từ chỗ người lấy được Phúc lạc được, nhưng ta càng hy vọng nhìn thấy bộ dáng người thống khổ rồi rầm rự tuyệt lại không thể không cho ta.”

“.....” Harry kinh ngạc mở to hai mắt, “Ta vì cái gì sẽ rầm rự? Ta hoàn toàn có thể nói cho giáo sư, sau đó không cho người. Hơn nữa nếu ta mất Phúc lạc được, người chính là người bị hoài nghi đầu tiên.”

“Không cần khờ dại Potter.” Draco tiếp tục mở miệng, “Người đã muốn nói cho ta biết, người không biết cội nguồn nên bỏ qua, cho rằng chính mình có lỗi với ta, muốn bù lại cho ta.” Thằng nhóc gầy yếu đột ngột nở nụ cười, “Thật đáng cười, không phải sao.”

“Malfoy.....” Harry mở miệng sau lại không biết như thế nào giải thích.

“Quả thật thực đáng cười, bất quá nếu người có thể đem Phúc lạc được giao cho ta, ta liền miễn cưỡng tha thứ người.” Draco trong lòng bỏ sung, tha thứ sau đó tiếp tục hận người.

Harry không biết đối thủ một mất một còn cần Phúc lạc được làm cái gì, không cho lời nói vẫn rối rắm ở trong lòng cậu ấy này sẽ áp đảo cậu, nhưng nếu giao ra, nếu Malfoy dùng Phúc lạc được làm việc cho Voldemort.....

“!” Harry đột nhiên nghĩ tới một trọng điểm, “Ta có thể đem Phúc lạc được giao cho người, nhưng ta hy vọng có thể được tôn trọng của người.”

“Hả? Tôn trọng cái gì?” Draco đối với nguyên nhân Harry đột nhiên nào co lại cảm giác thực xin lỗi hẳn không có hứng thú, hẳn nghĩ muốn chính là như thế nào lợi dụng tốt vấn đề đưa ra của cứu thế chủ. Về phần đây không phải là bầy của cứu thế chủ..... Ha ha, hiện tại Nhà Malfoy trừ bỏ Galleons nhỏ nhất còn có cái gì nữa?

Tất cả hết thấy đều đã muốn bị Chúa tể bóng tối dẫm nát dưới chân! Bị cái tên xấu xí kia! Draco siết chặt cánh tay mình, hận ý dày đặc biểu lộ ra.

“Người..... Chẳng lẽ?!” Harry đột nhiên xông lên trước túm lấy tay áo Draco, sau đó thấy được cái dấu hiệu dữ tợn kia, “Hắn thật sự là điên rồi! Người còn chưa có trưởng thành!”

“Ta nghĩ ta so người rõ ràng hơn ta chưa có trưởng thành!” Draco bực bội mở miệng, “Hết thấy đều là do người ban tặng, là trừng phạt, nói như vậy người đã hiểu?”

Harry càng thêm khổ sở nhìn Draco, bọn họ đối địch cả năm năm, Draco làm điều xấu xa nhất là cũng chính là ngoài miệng bịa đặt nhục mạ, hoặc là khiến ba hắn xuất đầu phía sau, hẳn cũng không có tự tay làm qua chuyện đại ác đáng tội gì. Nghĩ đến đây, Harry càng cảm thấy đắc chính mình hẳn là bù lại chút cái gì.

“Người ở chỗ này chờ!” Harry nói xong xoay người bỏ chạy, mà Draco phép tắc ngồi ở bàn bên cạnh, mang theo tươi cười vừa lòng lật xem bộ sách Độc được Potter mượn, đương nhiên hẳn không có xem nhẹ Harry mang theo sách Độc được kia bên người.

Chạy về Gryffindor Harry lấy ra Phúc lạc được, liền lén lút đi tới phòng học Độc được, sau đó đối với phương pháp trên sách bảo bối tìm được vài loại tài liệu, sau đó đem giã nát một vài liều được liệu Độc được, lại một đường chạy chậm vào Phòng cần thiết.

Bối rối châm vạc, sau đó chiếu theo phương pháp trên sách đem Phúc lạc được pha loãng, thành phẩm thoát nhìn so lúc trước hơi nhạt một chút, nhưng là Harry cảm thấy thay đổi cũng không rõ ràng, dù sao Malfoy cũng không có biện pháp lại làm một lọ so sánh.

Harry cẩn thận lại nhìn bản ghi chép của Hoàng tử lai, nơi này viết dùng loại biện pháp này pha loãng Độc được vẫn sẽ hiệu lực như cũ, thời gian tác dụng cũng sẽ không thay đổi, chỉ là sẽ giảm bớt tác dụng hiệu quả, cần tăng mạnh liều thuốc để dùng.

Cho nên một lọ Phúc lạc được đăng cấp cao, bị Harry biến thành ba bình được nhỏ may mắn. Ngoài việc lấy hai bình, Harry nhìn thời gian trước mắt lại vội vàng trở lại thư viện, sau đó quả nhiên tiểu tử xấu tính đã không thấy.

Harry nghĩ nghĩ, không có đi Slytherin tìm người, mà là ngồi ở thư viện một bên nghỉ ngơi, một bên tiếp tục kế hoạch học tập –trước đó.

Lại sờ sờ được liệu Phúc lạc được giấu ở trong túi áo, Harry sách mở ra, trước đó cố ý không nhìn trang giấy lại vẫn kẹp tại bìa sau của cuốn sách.

Harry nhìn nhìn trái phải, phát hiện không có người chú ý mình, quyết định đem tâm tình hôm nay cùng bạn trong tưởng tượng tán gẫu.

Mở ra sau liền phát hiện trên tờ giấy kia xuất hiện chữ viết mới..

[Biết đã khuya mà còn tới quấy rầy!]

Harry nhìn giống như chữ viết đối thoại bình thường, đầu tiên nhớ tới thời điểm quyển nhật kí của Riddle năm hai, chẳng lẽ nhật kí này vốn cũng có cùng loại công năng? Harry mang theo nghi hoặc, xoay người tại bên trong thư viện bắt đầu tìm kiếm Hermione.

“Harry, cậu là tìm mình sao?” Hermione vì tránh né Ron hai ngày này vẫn truy vấn cô thích ai, bắt đặc dĩ đối với chính mình dùng ẩn thân chú, cô thấy Harry tại gần đó lấy vài quyển còn không có tìm được bộ sách, liền ý thức được đối phương có thể là sẽ tìm mình.

Harry nhìn đến Hermione xuất hiện, vội vàng đem cô đưa đến một góc.

Hermione nhìn Harry thái độ khác thường biểu tình nghiêm túc, có chút lo lắng mở miệng,

“Có chuyện gì đã xảy ra sao?”

“Còn nhớ rõ cậu từng đưa một quyển nhật kí cho mình sao?” Harry lựa chọn đề tài tương đối an toàn.

“Đương nhiên nhớ rõ, như thế nào? Cậu dùng rồi?” Hermione có chút kỳ quái, bất quá cô đương nhiên biết cho dù là bạn tốt cũng sẽ giữ riêng tư của chính mình. “Cái bản bút kí kia có cái gì bất thường sao?”

“.....” Harry do dự trong chốc lát. “Mình tại trên vỏ viết chữ sau đạt được đáp lại.”

“Thì ra là như vậy.” Hermione nở nụ cười. “Cậu nên sẽ không cho rằng quyển nhật kí năm hai đi.”

Harry xấu hổ cười cười.

“Vì Harry Potter tính cảnh giác thêm điểm.” Hermione cười nói. “Cái quyển bút kí kia mình có dùng ma pháp giữ bí mật làm trụ cột càng thêm một ít thần chú nhỏ thú vị.” Sau đó cô gái bắt đầu giảng thích thời điểm ngày nghỉ đi đến thăm nhà bạn học trước kia, đối phương đề cử cô chơi trò chơi nhỏ giải buồn –“talk with simsimi” Lại nói chuyện phiếm một lát.

“Mình lúc ấy đã nghĩ, nếu có thể có một người bạn đáp lại như vậy, viết nhật kí nhất định sẽ trở nên thú vị. Không nghĩ tới cậu đã hơn một năm vẫn không dùng.....”

Harry không biết đáp lại như thế nào, nhưng là trong lòng biết đây là hảo ý Hermione, hơn nữa không có tính nguy hiểm, cũng liền hoàn toàn yên tâm.

“Được rồi Harry, có bạn tưởng tượng cũng không phải đã quên chúng mình, nếu không Ron sẽ lại nghĩ cậu vụng trộm viết thư tình cho nữ sinh.” Hermione trêu chọc nói đến.

Harry sáng tỏ gật đầu, Ron theo cậu đến nơi này không có hỏi đến ‘tên cô gái’ sau đó vẫn chưa từ bỏ ý định.

“Mình kế tiếp là tại thư viện ôn tập, cùng nhau?” Hermione mời nói, sau khi Harry gật đầu cho đối phương một thần chú xem nhẹ, đưa bọn họ cùng nhau ngăn cách nhân tố bất an ở ngoài.

Đắm chìm trong học tập hai người tự nhiên không chú ý Malfoy cùng Weasley đến thư viện tìm bọn họ lại tại cửa gặp được kẻ địch lâu năm hơn nữa nhanh chóng khai chiến, đơn giản vừa bắt đầu. Vừa rút đũa phép hai người đã bị bà Pince nhanh chóng trấn áp.

Đợi đến hai người cảm giác thời gian sắp đến lúc ăn tối, Ron và Draco đã ở chỗ Filch nhận trừng phạt.

“Như thế nào không thấy được Ron?” Harry có chút kỳ quái hỏi Neville bên cạnh.

“Harry cậu không biết sao? Ron tại cửa thư viện cùng Malfoy cãi nhau, bị bà Pince đuổi ra sau đó hai người tại bên trong hành lang ném pháp thuật vào nhau, bị giáo sư Snape đi ngang qua bắt được!” Neville nói xong tên Đại Ma Vương đứng lúc rung rung một chút, “Bất quá hôm nay giáo sư Snape rất kỳ quái không có bắt công, mà là làm cho bọn họ đều đi chỗ Filch lĩnh phạt, hơn nữa không có trừ điểm!”

Harry cùng Hermione liếc nhau, sau đó nhanh chóng đóng gói hai phần đồ ăn, Harry băng vào kinh nghiệm bị phạt dư thừa, mang theo Hermione rất nhanh tìm đến nơi hai người đang dọn dẹp vệ sinh.

“Harry! Hermione!” Ron vừa phát hiện hai người liền vọt đến, “Các cậu rất thân thiết, hai người đến cùng nhau mà không cần pháp thuật, làm eo mình đều sắp bị chặt đứt.”

Hermione nhanh chóng đem đồ ăn đưa cho Ron ngăn chặn cái miệng của cậu, để tránh Slytherin sẽ diện nào đó xông lên tiếp tục ném ma pháp.

Harry nhìn hai người tản ra không khí phấn hồng, tiến lên hai bước đi tới bên cạnh Malfoy, “Ăn không?”

Draco nhìn Harry đem bình Phúc lạc được đây nấp đặt trong một cái bánh hot dog, chân mày nhướng lên, nhìn xuống xúc động châm chọc, đưa tay ra, hơn nữa không chịu thua mở miệng, “Đây là người nợ ta, Potter.”

Harry không lưu tâm nhún vai, nhưng là bạn tốt Ron thì không, “Harry mang cho người thức ăn là vinh hạnh của người.”

Hermione vội vàng đem Ron kéo đến một cái góc khác.

“Các cậu như thế nào không có sử dụng ma pháp thanh tẩy? Filch không kiểm tra được.” Harry cảm thấy kỳ quái mở miệng, lúc trước cho dù có Filch gấp gáp theo dõi, cậu cũng có thể tìm được cơ hội lén lút sử dụng ma pháp.

“Giáo sư Snape thì triển thân chú giám sát lên đũa của chúng ta, trước khi Filch nói cho thầy trừng phạt chấm dứt, nếu như bị thầy ấy phát hiện chúng ta sử dụng ma pháp, liền sẽ bị trừ 50 điểm.” Draco đối với chính mình đáp lại Harry cảm thấy kỳ quái, “Người không có hạ Chân được trong đồ ăn đi.”

Harry mất trợn trắng, “Người cảm giác ta có thể làm được Độc được cao cấp như vậy?”

Draco âm thầm gật đầu, sau đó theo bản năng đi đến bên cạnh hoạt động một chút.

“Này, chúng ta không phải hòa sao?” Harry có chút bị thương mở miệng.

Draco nghĩ đến cha ở trong ngục, ánh mắt hung ác một phần, lại nghĩ đến mẹ khóc ở nhà, nhìn xuống xúc động trong lòng, “Đó là mình người tự nguyện, Potter.”

8. Chương 8: Lần Đầu Trao Đổi

“Ta không muốn chỉ đưa phép vào người.” Harry thông thả nói, muốn cho đối phương nhìn thẳng cậu, “Đi theo Voldemort không có kết quả tốt!”

Draco đem đồ ăn cuối cùng nuốt xuống đi, nắm mạnh cánh tay mình, giống như vậy có thể nhắc nhở cậu cái sỉ nhục kia tồn tại, “Ta..... chúng ta, không có lựa chọn nào khác.” Nói vừa xong Malfoy nhỏ liền chạy ra khỏi phòng học dơ bẩn.

“Harry, làm Malfoy chạy đi? Thực sự!” Ron cao hứng nói, “Trên người mình có chú ngữ giám sát, không thể dùng ma pháp, kế tiếp phải dựa vào các cậu!”

Hermione không nói hai lời bắt đầu hướng bốn phía vẩy dọn dẹp đổi mới hoàn toàn, Harry sửng sốt một chút sau lập tức làm theo.

Trở lại Slytherin Draco vừa lòng đem Phúc lạc được cất đi, cũng quyết định thí nghiệm trước một phen, cũng may Phúc lạc được không cần sử dụng liều thuốc quá nhiều để có thể hiệu quả, tuy rằng không biết là cái đầu sọc kia sẽ có thực lực động tay chân, nhưng vẫn là kiểm tra một phen mới yên tâm.

Y theo cậu lý giải, hôm nay hành động của mình với Potter ngu xuẩn kia trong lòng nhất định sẽ lưu lại điểm gì, có lẽ do tính anh hùng muốn cứu vớt chính mình.

Draco trong lòng cười nhạo chính mình, như thế nào lại muốn dựa vào thằng nhóc chỉ nhờ vào may mắn mà có thể sống sót.

Nhưng là hôm nay có một câu cậu cũng không nói sai, cậu không có lựa chọn nào khác, trước mặt Chúa tể bóng tối, ngoại trừ nói “Yes”, sau đó cố gắng hoàn thành mệnh lệnh của Người đó, cậu không có lựa chọn khác.

Nằm ở trên giường người kế thừa Malfoy lặp lại luyện tập bế quan bí thuật, dùng phương pháp gia truyền che đi ‘nhiệm vụ mạo hiểm’ của mình.

Suốt một ngày tâm tình Snape đều tương đối ôn hòa, nguyên nhân ở chỗ tối hôm qua sau khi có giấc mơ đẹp và sáng sớm tỉnh lại thì khóe miệng cũng nhếch lên, đã không nhớ được một lần nhẹ nhàng như vậy là thời điểm người đàn ông tại trong phòng bố trí ba cái vạc, quyết định đem tâm tình tốt kéo dài. Đến lúc nhớ tới có một dược liệu mới là cỏ Kikyou giáo sư Độc dược quyết định đi Rừng cấm gần đây thu thập, lại va phải ‘Quyết đấu ngu xuẩn’, không khách khí trừng phạt hai người, hy vọng lao động chân tay đơn giản có thể làm cho bọn họ nhận được dạy dỗ.

Thật sự là đáng tiếc, hôm nay bên trong đám đánh nhau, không có nhóc Potter.

Vị Slytherin vóc đen có chút tiếc nuối đi vào Rừng cấm, nhanh chóng tìm được rồi dược liệu mình cần.

Mãi cho đến thay đồ ngủ trở lại trên giường, Harry mới có cơ hội lại viết nhật ký, sau thời gian bữa tối bọn họ đem tinh lực tập trung ở trên bài tập, Hermione nghiêm khắc phê bình Ron đánh nhau, cho rằng cậu không có tác dụng làm gương mẫu cho lớp dưới, cho nên hai người một bên cãi nhau một bên ôn tập, Harry nhìn hai má Hermione phồng hồng lác đầu, không rõ bạn tốt vì cái gì lại lãng phí ‘Học tập thời gian’ như vậy.

Bài tập nặng nề cuối cùng ngăn lại Ron nói xạo, hai người hoàn toàn đối mặt hơn phân nửa, Ron chỉ phải kiềm chế tính tình bắt đầu hỏi bài.

Mà Harry cũng tại chăm chỉ bài tập phân tích nguyên lý Phòng chống Nghệ thuật hắc ám của người kia, cậu theo vị giáo sư nghiêm khắc dạy học nhận được không ít tri thức, tuy rằng quá trình không quá tốt đẹp, thường xuyên bị thần chú ném tới lên trên đệm, nhưng mà không thể không thừa nhận thần chú trải qua thực tiễn luôn là đặc biệt nhớ rõ khắc sâu.

Chăm chỉ làm bài tập Harry đối chiếu sách tham khảo viết suy nghĩ của chính mình, không tự giác liền đem luận điệu ‘Hoàng tử lai’ nào đó viết đi lên.

“Phương pháp phòng ngự tốt nhất chính là tiến công, luyện tập tránh né không bằng tước đoạt phép đối phương trước.” Tưởng tượng lời bình của người nào đó đã lưu lại ‘Không biết tự lượng sức mình’, Harry cong khóe miệng kết thúc vượt qua chiều dài luận văn.

“Viết xong?!” Ron giật mình nói, “Mau cho mình mượn nhìn xem! A!”

Hermione cười thu hồi sách vở, “Trở về nghỉ ngơi đi Harry, bây giờ mình sẽ nhìn chính cậu ấy viết luận văn.”

Harry không nhìn đến nước mắt lưng tròng của anh em, cho cậu một nụ cười chúc may mắn, ôm một đồng bài tập về tới phòng ngủ.

Rửa mặt xong sau đó Harry chỉ cảm thấy sôi nổi đặc biệt, cậu ngồi ở trên giường lật sách Độc dược, đem tấm da dê kẹp một ngày trải ra.

[Lại xin lỗi như vậy trễ quá rồi anh.] Harry cảm giác đem quyển nhật kí trở thành một người bạn thật sự tồn tại bình thường tán gẫu, tâm tình mới mẻ hơn nữa cảm giác không tồi. [nhưng là bình thường bài tập của tôi thật sự là nhiều lắm, chỉ có buổi tối mới có thời gian nói chuyện với anh.]

Viết xong sau đó Harry cũng không chờ mong có thể lập tức được đáp lại, hôm nay lúc nói chuyện Hermione cũng nói, ma pháp hồi đáp cần thời gian phản ứng. Nhưng liền tại thời điểm Harry muốn viết thêm chút gì đó, Severus nhỏ đồng thời viết quyển nhật kí đối diện.

[Ta không biết người tiếp theo giờ trò đùa dai gì, ta đối với hết thảy đều không cảm thấy hứng thú.]

Đầu óc Harry đều là dấu chấm hỏi [trò chơi đùa dai gì?]

[thi triển ma pháp lên tấm da dê, sau đó tùy thời xuất hiện ở nơi nào đó, hai người xa lạ đối thoại.] chữ viết xuất hiện như là trút giận rất sâu. [ta không có loại tinh lực ứng phó người, loại người nhàm chán.]

Harry tự hỏi ba giây sau bình tĩnh đại ngộ, cuốn nhật kí của mình hợp lý hoá tồn tại, có được nhân cách. Cái này làm cậu càng thêm vui vẻ, xem ra ‘Người bạn không tồn tại’ này thật sự không cần cậu lừa mình dối người.

[tôi tuyệt không nhàm chán.] Harry trả lời đương nhiên.

[người đã nhàm chán đến mức cùng tờ giấy đối thoại sao?!] chữ viết xuất hiện dài nhỏ mà sắc bén, chữ cái đột nhiên biến lớn giống như nói rõ đối phương tức giận.

[có lẽ.....] Harry đột nhiên cười khổ. [là vì tôi chỉ có anh?]

Dài dòng tạm dừng sau đó Harry cũng không có thu được hồi đáp của đối phương, vừa rồi đối phương đột nhiên gây gổ khiến Harry ý thức được một vấn đề, Hermione và Ron là thích nhau, cho nên cậu mới có thể theo bản năng cho rằng, cậu chỉ có chính mình.

[xin lỗi.....] Harry viết xong từ đơn này, dùng bút, thời gian tạm dừng rất lâu sau lại viết tiếp, [nếu anh không thích cùng tôi nói chuyện, tôi sẽ không quấy rầy anh.]

Harry thói quen lấy ý nguyện người khác trước, cho dù đối phương chỉ là Hermione dùng ma pháp đắp nặn đi ra một ‘người bạn’ không tồn tại. Cậu mới trước đây cũng luôn ảo tưởng có một người bạn luôn luôn tại bên cạnh làm bạn, có đôi khi cậu cảm giác cái người bạn kia chính là thật sự tồn tại.

[tùy người.] từ đơn nhỏ đột nhiên xuất hiện tại tấm da dê để mở đầu, Harry lại cảm nhận được đối phương không được tự nhiên biểu đạt thiện ý, sau đó rốt cuộc nhin không được vui vẻ nổi lên. Cậu nhanh chóng nắm lên bút lông chim, viết tiếp.

[thật vui khi biết anh, tôi là Harry.]

[chào người, ta là..... Prince.]

Harry kinh ngạc nhìn từ đơn xuất hiện, sau đó càng thêm vui vẻ cong khóe miệng. Thật sự là trùng hợp, bởi vì tấm da dê chèn trong sách Hoàng tử lai, cho nên bạn qua thư từ của cậu liền gọi tên chính mình là Prince.

Hắn Prince sao?

“Còn chưa ngủ sao Harry?” Ron lết xẹt đi vào phòng ngủ, ngáp liên tục cũng ngăn không được ý cười trên mặt cậu.

“Ừ, lập tức liền ngủ.” Harry nhìn theo Ron tiến vào phòng rửa mặt, mới khép lại sách Độc dược.

[khuya rồi, hy vọng đêm nay có được mộng đẹp, ngủ ngon Prince.]

[ừ.]

Severus Snape mười sáu tuổi buông bút trong tay, nhu nhu cái trán chỗ nếp nhăn, bởi vì thường xuyên cau mày, chỗ mi tâm có dấu vết rõ ràng. Sau một ngày âm thầm điều tra sau, anh không có phát hiện cái tên

làm loại này đùa dai này với anh, Potter ngu xuẩn vậy cái đuôi vậy quanh Lily thay vì anh, Black ngu ngốc khoe ra tiếng tăm ôm đồng thời hai cô gái, người sói đáng giận vừa qua khỏi trăng tròn không có tinh lực làm loại sự tình này, Pettigrew sợ hãi rụt rè kia, không loại lá gan này.

Loại này có chút phong cách Gryffindor cũng không có thể là Huynh trưởng Slytherin, như vậy chẳng lẽ là lớp dưới không biết cái gọi là ấu xà ý đồ thông qua trêu đùa anh mà được địa vị? Lucius tốt nghiệp sau đó quả thật có một đám Slytherin tính toán trút giận trên người anh, nhưng là cũng chưa chiếm được lợi ích.

Mang theo hoài nghi này Snape nhỏ dợt cả ngày, lúc làm bài tập cũng có chút phân tâm, cho nên thời điểm con cẩu kia lại xuất hiện, làm cho cậu nhóc cá biệt tính tình liền càng thêm không tốt

Đương nhiên đem tức giận tất cả đều phát tiết phía trên tấm da dê, Severus nhỏ dùng bèn nhọn chính mình đối đãi tên đối diện, nhưng là đối phương lại tốt tính đáp lại.

‘Đây không phải Slytherin đùa dai.....’ thiếu niên nhà rắn sau khi tự hỏi lập tức phải ra này kết luận. Sau đó đã bị đối phương nói câu kia [chỉ có anh] hoàn toàn đánh trúng nội tâm.

Không biết như thế nào thỏa hiệp trả lời tên quá tốt này, hơn nữa cảm nhận được thống khổ tương tự cậu nhóc lớn non nớt gắt gao cau mày, anh tại tự hỏi vì cái gì ảnh hưởng mình lại đơn giản viết chữ như thế, anh lại không có hoài nghi tính chân thật tình cảm đối phương. Chẳng lẽ nét chữ giống như nhện đi kia mang theo mùi vị ngu ngốc thật thà?

Tại thời điểm Severus nhỏ lại vẫn buồn rầu tự hỏi, chữ viết trên giấy lại trở nên dè dặt, chỗ ngoặtS kia thậm chí có một chút run rẩy, xem xong câu đơn của đối phương, trên thực tế cũng thực hữu nghị hướng tới thẳng nhóc đáp lại một từ đơn mập mờ.

Nhưng là giây tiếp theo, chữ cái này liền giống như được rót vào một loại được sinh mệnh lay động.

[thật vui khi biết anh, tôi là Harry.]

Thật vui sao? Severus nhỏ khước miệng hơi nhếch lên, nếu chỉ là đơn thuần bạn qua thư, thế thì lãng phí thời gian với tên nhóc này cũng không có gì không tốt.

[chào người, ta là..... Prince.]

Nếu là người xa lạ, như vậy vẫn là dùng xưng hô này là được rồi.

Đối với lời nói tạm biệt hòa nhã ở phần cuối tấm da dê kia, Severus nhẩn nhện nửa ngày vẫn lộ ra tươi cười ngu ngốc.

‘Ngủ ngon, Harry.’

Rất cục tìm được người, thẳng nhóc đáng giận kia.

Giáo sư Độc được hơn ba mươi tuổi nằm ngửa thở dài thật sâu, lúc còn trẻ khi chính mình lại bị tên nhóc Potter hấp dẫn mà đau đầu. Từ khi biết đứa con của Lily tên là Harry, Snape liền chờ đợi mà cầu nguyện, tâm tư của anh đã vượt qua bạn qua thư chỉ biết sa vào, làm lãng phí tinh thần của anh để điều chế được dinh dưỡng trẻ con cho tên nhóc khổng lồ mắt xanh kia. Nhưng giống như là Merlin càng thích nhìn thấy bộ dáng anh bị dày vò giày vò.

Có lẽ là anh phán đoán sai, ngày mai..... Cuối cùng vẫn là xác định lại một lần. Vị giáo sư đột nhiên thở dài cam chịu không bao lâu sẽ cùng với bức tranh thượng đẳngcha đỡ đầu xuân cầu e sợ thiên hạ bất loạn gào khóc mà nói khích.

9. Chương 9: Hồi Ưc Dĩ Vãng

“Đồng đồng.” Harry sáng sớm liền đứng ở ngoài cửa văn phòng giáo sư Độc được gõ cửa.

“Tê tê, sớm như vậy đã đến thẳng nhóc kia, Sev thật sự là rất nghiêm khắc. Không biết trải qua một ngày cùng được liệu thân thiết, thẳng nhóc đáng yêu này còn nuốt trôi cơm chiều sao ~ nếu chết đói hoan nghênh người bóp một bức họa ~”

Harry làm bộ như không có nghe đến lời nói con rắn nhỏ đầu Medusa, giống như lúc trước báo cáo mục đích đến của mình. “Gryffindor Harry Potter đến cấm đoán.”

“Ba.” Cửa dưới tác dụng ma pháp mở ra, bên trong Xà Vương phức tạp nhìn Harry.

“Chào buổi sáng, giáo sư Snape.”

“Ừ.” Severus coi như vừa lòng gật đầu, sau đó thích thú chờ đợi Harry mở miệng, nếu là nội dung hỏi cấm đoán – trừ điểm, nếu hấp tấp quan sát bốn phía – trừ điểm, nếu làm đổ đồ vật này nọ – trừ điểm.

“Cái kia..... Con nghĩ trước đây vì chính mình tại trên lớp Phòng chống Nghệ thuật hắc án không lẽ phép nên giải thích với thầy.” Harry chân thành nhìn về phía tiền nhiệm giáo sư Độc dược, “Lúc ấy con bối vì làm không được vô thanh chú mà sốt ruột, không nên đem cảm xúc của mình trút giận lên trên người thầy.” Harry dự tính ám chỉ kĩ càng.

“À?” Severus nhướng mày lên, “Không biết trò Potter hôm nay có phải hay không ăn lầm bữa sáng rồi? Lại có thể ý thức được sai lầm của mình mà đến giải thích? Diễn trò không thích, đừng tưởng rằng như vậy ta liền sẽ giúp trò đem điểm bị trừ trở về.”

Harry yên lặng hít sâu, bản thân thôi miên nghe không hiểu, “Không, con quả thật là nhận sai lầm, hơn nữa tự nguyện đến hoàn thành trừng phạt cấm túc.”

“Rất tốt.” Severus đột nhiên xoay người, ý bảo Harry đuổi kịp, hai người đi qua hành lang đi tới một phòng học bỏ không, “Ồ trong này luyện tập vô thanh chú, trong vòng một giờ không làm được liền trừng phạt gấp bội, ta đề nghị trò tập trung luyện tập, nếu không.....”

Harry gật đầu như búa củi, tuy rằng còn không có hoàn toàn thuần thục, nhưng là Harry tại luyện tập vài lần trung đã mò ra một ít quy luật.

Severus đem Harry ném ở phòng học, về văn phòng cầm quyển sách sau lại trở về bắt đầu giám thị Harry luyện tập.

Đôi mắt tầm mắt như kim đâm, Harry tận lực không nhìn, sẽ luôn là bị ảnh hưởng. Hơn nữa Harry có một loại cảm giác không thể nói rõ, hôm nay ánh mắt người đàn ông cùng ngày xưa cảm thấy giống như có chút bất đồng. Chẳng lẽ thầy ấy nghe hiểu ám chỉ của mình?

Cậu không nên đem nôn nóng với vô thanh chú mà trút giận này lên thân người đàn ông đáng ghét này, mà trước đó “Giáo sư” cũng không nên đem oán hận với James mà giận chó đánh mèo đến trên người mình, cậu nguyện ý làm chút gì thay ba giải thích, nhưng trước tiên cậu là Harry Potter mà không phải James!

“Dừng lại.” Severus tiến lên hai bước, tay khoát lên trên vai Harry, “Nghỉ ngơi năm phút đồng hồ, trò tiếp tục dùng sức chọc như vậy, cho dù có thể chọc hư hình nhân cũng không thể phóng ra vô thanh chú hoàn mỹ.”

Harry suy sụp ngồi ở trên đệm, toàn bộ bả vai đều gục xuống.

Severus nhần nhin cực kì, cuối cùng vẫn là thỏa hiệp cầm sách đưa cho Harry, trong lòng anh âm thầm lặp lại tên Dumbledore và Lily, thật giống như hành động của anh hoàn toàn cùng bản thân Harry không quan hệ, “Nghỉ ngơi sau đó xem trang 69, xem xong nói cho ta biết suy nghĩ, cho trò một cơ hội cuối cùng.”

Harry vui sướng hài lòng ôm sách liền bắt đầu đọc, hoàn toàn không thèm để ý bả vai bủn rủn.

Xà Vương Slytherin nghi hoặc ngồi trở lại vị trí, cầm tập san Độc dược bắt đầu xem, dùng khóe mắt đánh giá biểu tình Harry, nhìn không ra chút biến hóa đặc biệt.

Chẳng lẽ thật sự đã đoán sai? Bạn qua thư của anh cũng không phải Harry này? Tâm Snape leo cao, không thể nói rõ rốt cuộc hy vọng của mình vẫn là không đúng.

Harry hoàn toàn không chú ý những kẻ hờ này cùng chú thích của ‘Hoàng tử lai’ có chỗ tương tự, Hermione cũng có thói quen đánh dấu lên sách, cậu chỉ cho rằng đây là thói quen ‘học trò tốt’ đều sẽ có, mà không phát hiện cho dù chữ viết có thay đổi, thì thói quen ở chữ cái của một người tại vẫn là giống nhau.

“Giáo sư, chú thích chỗ này nói không cần đọc thầm câu chú?” Harry nghi hoặc vò đầu, “Nhưng là con nhớ rõ sách trên giáo khoa rõ ràng viết phải đọc thầm.”

Vừa lòng khi cậu nhóc phát hiện trọng điểm Snape tiến vào vai giáo sư, không mang theo một tia cổ vũ mở miệng, “Thói quen đọc thầm vô thanh chú lúc đầu có thể có tỷ lệ thành công nhanh hơn, ở thần chú nhỏ vấn đề không lớn. Nhưng là đối với thần chú tính công kích, phương pháp này không thích hợp.”

Harry bị hấp dẫn ngẩng đầu, cậu đột nhiên lén lút cảm giác giáo sư Snape dạy bảo so bình thường mềm mại vài phần, chẳng lẽ là bởi vì chỉ có cậu một gợi ra đối tượng phần nộ, cho nên làm cho tức giận hạ bớt?

“Potter! Nếu trò không muốn nghe ta giải thích thì chiếu theo biện pháp vung về trên sách tiếp tục luyện tập, cho phép ta nhắc nhở trò, còn nữa giờ, nếu trò còn không có thể làm được, Filch sẽ thực hoan nghênh trò bỏ đi thời gian nghỉ ngơi thứ bảy giúp ông ta dọn dẹp tòa thành.”

“Xin lỗi giáo sư!” Harry nhất thời liền hiểu được mình thất thần bị phát hiện, “Con chỉ là tại nghĩ thầy có lẽ có thể giúp con làm thí dụ mẫu?”

“Hiếm thấy..... trò cũng có thể đưa ra một yêu cầu chính xác.” Severus tận lực khắc chế tức giận của mình, “Chú ý.” Đưa phép đột nhiên vạch ra một dấu vết ngắn gọn, sau đó hình nhân liền chia năm xẻ bảy.

“Giáo sư!” Harry giật mình mở miệng, “thần chú này và chúng con học được không giống nhau! Ngắn gọn rất nhiều!”

“Vô nghĩa.” Severus mở miệng, “Tiếp tục luyện tập, ta chờ mong buổi chiều nhìn thấy thân ảnh trò dọn dẹp chung quanh.”

Harry nhắm mắt nhớ lại vừa rồi thân ảnh Snape sử dụng thần chú, tay không tự giác đi theo trình tự hoạt động của đối phương, đầu tiên là rất chậm, sau đó bắt đầu tăng tốc, pháp lực trong cơ thể lần lượt tiến nhanh trút xuống, hoàn toàn không có chú ý hình thành chú ngữ, mà là tự nhiên xuất hiện, ngay sau đó, một hình nhân cái khác nứt ra.

Severus bị biến cố này làm đứng lại, cậu nhóc mở mắt, có chút kinh ngạc nhìn hiệu quả chính mình tạo thành, sau đó giây tiếp theo tươi cười thật to xuất hiện ở trên mặt.

“Con thành công!”

Severus sửa sang lại biểu tình, “Tiếp tục luyện tập, củng cố thành quả, trò đừng tưởng rằng một lần ngẫu nhiên chính là thắng lợi. Nếu trò không thể trong thời gian còn lại phá hư tất cả hình nhân khác, như vậy trừng phạt không mất.”

Harry biểu tình lập tức biết mất, cậu giống như cảm giác được người đàn ông cũng không muốn nhìn đến bộ dáng thoải mái cười to của mình. ‘Có lẽ biểu tình này và ba quá giống đi.’ Harry có chút cuối suy sụp người tiếp tục luyện tập.

Severus nhanh chóng điều chỉnh tâm tình, lặng lẽ thêm một tầng khô giáp hộ thân cho hình nhân còn lại.

Thằng nhóc Potter ma lực rất mạnh, hơn nữa so với kiến thức trên sách cứng nhắc tràn ngập lỗ hổng lắt nhắt cùng sai lầm, nó càng thích hợp thông qua học tập thực tiễn. Vừa rồi anh thí dụ mẫu khi dùng là ma chú là quá trình do anh thay đổi, không nghĩ tới chỉ là nhìn một lần, còn không có lý giải nguyên lý, thằng nhóc liền dễ dàng làm được.

Thiên phú của nó..... So Draco còn mạnh hơn.

Không tự giác siết chặt nắm tay, Severus cảm giác được tim đập có chút tăng tốc, nếu có thể thông qua loại phương pháp này đề cao thực lực của nó, như vậy nhóc Potter tỷ lệ sống sót liền lớn hơn nữa.

Nguyện vọng của Lily cũng là có thể thực hiện.

‘Sev, cậu nên cười nhiều, nhìn cậu châu mày, đã muốn so phở John còn sâu hơn!’ Lúc Lily hơn mười tuổi.

‘Sev, thật vui khi cậu trở lại bên cạnh chúng tôi, đi theo hắc ma đầu kia không có kết quả tốt. Chúng ta cùng nhau nghiên cứu, cái dấu hiệu hắc ma nhất định có thể đi loại bỏ.’ Lúc Lily bị phá hỏng hôn lễ.

‘Sev, đừng lo lắng lời tiên tri, Dumbledore đã cùng James thương lượng phương pháp ứng phó tốt, trận chiến bắt đầu chúng ta liền sẽ che dấu cả nhà. Cho dù..... Thật sự đã xảy ra chuyện, cũng không trách cậu. Cậu không biết người trong lời tiên tri nói là ai, gián điệp hai mặt cũng không hay lắm, mình cũng không dám nói cho James biết cậu là bên chúng ta, tính tình của anh ấy vẫn là giống trẻ con. Trên chiến trường nhìn thấy anh ấy không cần khách khí, cho anh ấy vài cái ma chú không chết được cho anh ấy biết cái gì tên là thận trọng!’ Lúc Lily biết anh nói ra lời tiên tri.

“Sev..... Nếu mình và James đều chết, Harry liền nhờ cậu chăm sóc, mình biết cậu nhất định sẽ không tiếp nhận thằng bé, như vậy khiến cho Sirius gánh vác trách nhiệm cha đỡ đầu, còn cậu âm thầm chăm sóc. Không cần đen mặt, Harry sẽ sợ cậu. Ngoại trừ Dumbledore và mình không ai biết thân phận của cậu, có lẽ tương lai của cậu sẽ thật sự vất vả, nhưng không cần quên, dù mình ở nơi nào, đều mãi là bạn của cậu. Lily yêu mến của cậu.” Lúc Lily chết đi, Dumbledore mang đến thư tín.

Ngẫm lại từng chuyện cũ, nhìn nhìn lại thằng nhóc trước mắt chăm chỉ luyện tập ma pháp, Severus chỉ cảm thấy ánh mắt bắt đầu chua xót, năm đó khi anh bị yêu cầu tự tay giết chết một nhà máu bùn bày tỏ sự trung thành, liền âm thầm hối hận, hẳn không nghĩ lại nếu mục tiêu là một nhà Lily, anh có lùi bước hay không.

Malfoy lớn khôn khéo hình như hiểu được biểu tình lãnh đạm của anh, đề nghị Chúa tể hắc ám cho phép Severus đảm nhận chức vụ càng thích hợp với anh, cho nên sau đó anh co rút tại phòng Độc dược cả ngày đối với âu yếm Độc dược không nghĩ cái khác. Mãi cho đến anh nhận được tin Lucius báo, Tử thần thực tử nhận được mệnh lệnh tấn công Hội Phượng Hoàng, thời gian là ngày Lily kết hôn, địa điểm là tại giáo đường hôn lễ, bởi vì Lily là huyết thống Muggle, James coi trọng lắm rồi rõ ràng lựa chọn giáo đường Muggle, điều này vừa lúc cho Tử thần thực tử hám công một đối tượng tấn công rất tốt.

Bị anh tự tay gạt bỏ gia đình lấy bộ dáng Lily xuất hiện trước mắt, Severus không thể nhẫn nại bí mật âm thầm tìm kiếm hiệu trưởng. Dumbledore lập tức nhìn thấu nội tâm của anh, nhưng lại vẫn nguyện ý tin tưởng lý do thoái thác của anh.

“Thầy sùng bái sức mạnh, hướng về hắc ám, linh hồn đã muốn nhiễm bẩn, giết qua không ít người, Severus.” Dumbledore thở dài, “Không cần phủ nhận, tuy rằng thầy tự tay giết người còn chưa nhiều, nhưng người chết ở dưới Độc dược của thầy, nhất định làm Chúa tể hắc ám rất vừa lòng.”

“Như vậy thầy một mình tới tìm tôi, nhất định không phải giảm bớt niềm tin của tôi, chính là muốn lấy được che chở của tôi? Như nào? Tom đối đãi thầy không tốt sao?”

10. Chương 10: Một Mình Dò Xét

“Để tôi đoán, có thể làm thầy thay đổi, chỉ có thể là Lily. Có thể nói Chúa tể hắc ám muốn giết cô ấy? Thầy không có đi cầu xin sao? Thầy đi cầu xin cho người yêu, Lily nhất định sẽ trở thành phần thưởng cho thầy. Có lẽ tốt nhất là giết James, để thầy có thể đạt được toàn bộ tình yêu của Lily? Tình được thầy nhất định rất am hiểu.”

“Lily là người bạn duy nhất của tôi.” Severus lặp lại. “Tôi không thể nhìn cô ấy chết đi hoặc không hạnh phúc.”

“Như vậy là thầy có tình báo gì đến nói cho tôi biết?” Dumbledore sâu sắc hỏi.

“Đúng vậy, một tuần sau tại hôn lễ của Lily chúng ta sẽ phát động tấn công.” Severus thẳng thắn nói, cho dù Dumbledore lập tức liền giết chết anh cũng được, ít nhất có tin tức này, Lily có thể bình an.

“Thầy muốn bảo vệ Lily sao Severu?” Dumbledore ánh mắt sâu thẳm.

“Phải.”

“Tôi tin tưởng thầy.” Hiệu trưởng cao thấp xem kỹ Severus thanh niên đã trưởng thành, “Nhưng Lily thoát được qua lúc này, cũng không nhất định có thể thoát được lúc sau, mà đến lúc đó tôi không biết mình còn có thể tin tưởng hai tay đầy máu tươi của thầy.”

“Tôi làm điều tôi có thể làm, cụ làm điều cụ muốn làm.” Severus tỏ thái độ, chấp thuận tiếp nhận chú ngữ của hiệu trưởng, thần chú khế ước, cho dù bội ước cũng không chết, nhưng anh sẽ không bội ước.

“Tôi sẽ tự mình nói cho Lily thân phận gián điệp của thầy. Nhưng là trong mắt những người khác, thầy chỉ đơn thuần là một Tử thần thực tử.” Dumbledore thận trọng cảnh báo.

“Vậy là đủ rồi.” Severus nhớ tới nụ cười của bạn tốt sáng lạn giống như cảnh sắc tươi đẹp, dộn thổ rời đi.

“Giáo sư, con hoàn thành.” Harry có chút kỳ quái đứng ở tại chỗ, vừa rồi bắt đầu, trên người đàn ông thật giống như quanh quẩn một vòng bi thương, cậu nhìn bìa cuốn sách, chẳng lẽ có nguyên liệu Độc dược gì tuyệt tích?

Lúc Severus lấy lại tinh thần, liền nhìn thấy cặp mắt trong trẻo kia có chút lo lắng nhìn anh, màu ngọc bích quen thuộc lại xa lạ khiến tâm trạng anh rung động.

Vẫn dựa phép nhìn thời gian, người đàn ông bắt đầu kiểm tra thành quả của Harry, “Miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn.” Làm bộ như không chú ý tới biểu tình thảng thốt, Severus nói cho cậu có thể rời đi ăn trưa, buổi chiều một chút tiếp tục đi văn phòng anh báo danh.

Harry vui mừng rời khỏi phòng học, không chú ý tới chính mình thuận tay cầm theo sách, mãi cho đến ngồi ở bàn ăn, mới bắt đầu do dự muốn hay không lập tức trở về, tránh cho lại bị trừ điểm.

“Harry, buổi sáng trôi qua thế nào?” Ron ngạc nhiên mừng rỡ phát hiện bạn tốt cũng không có thiếu tay thiếu chân.

“Cũng không tệ lắm, luyện tập vô thanh chú đến trưa.”

“Thế nào? Thành công sao?” Hermione nhanh chóng hỏi, cô mấy ngày nay lên vẫn luyện tập, nhưng không nắm được bí quyết.

Harry lộ ra nụ cười nhỏ gật đầu.

“Wow, cậu hôm nay đổi bùa hộ mệnh sao?” Ron trêu đùa hỏi, Harry gần đây vẫn ôm sách Độc dược bị cậu đặt tên ‘Hoàng tử lai, Prince’.

“Đây là buổi sáng thời điểm mình không bắt được trọng điểm, giáo sư Snape cho mình mượn xem.” Harry nói xong liền cảm giác đúng lý hợp tình, sách là Snape cho cậu xem, cũng không có yêu cầu, cho nên cậu đã quên còn không phải lỗi của cậu! Đúng, chính là như vậy.

Nếu Snape bởi vì cái này trừ điểm, cậu liền cố gắng lý lẽ, quyết không thỏa hiệp!

“Giáo sư Snape?!” Thanh âm Hermione hưng phấn đánh gãy suy nghĩ Harry, sau đó không đợi cậu trả lời, cô gái liền nhanh chóng ăn hai ổ bánh mì, rửa tay lau khô sau đó liền lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai từ trong tay Harry đoạt lấy sách bắt đầu lật, hơn nữa miệng vẫn nhắc tới. “Cơ hội khó có được.”

Harry và Ron liếc nhau, đồng thời liếc trắng mắt nghiêm túc ăn cơm, cũng cố gắng giảm bớt cảm xúc tồn tại của chính mình.

“Hermione, mình muốn đi tiếp tục cầm túc, sách..... sách.” Harry yếu ớt mở miệng, Hermione ôm sách không buông khí thế thật sự là quá mạnh mẽ, không thấy được Ron đã rất muốn né tránh ra xa.

“A không.....” Hermione buồn rầu nói, “Vì cái gì không thể dùng thần chú sao chép!”

Harry không dám đáp lại, cầm sách liền bắt đầu chạy, đến muộn khẳng định sẽ bị trừng phạt. Cho nên cậu hoàn toàn không có chú ý tới câu kia phía sau, “Harry, cố gắng buổi tối cũng phải mượn!” Hoặc là nói nghe được cũng sẽ làm bộ như không nghe thấy mới đúng.

Thở hổn hển chạy đến cửa văn phòng quen thuộc, gõ cửa sau đó ngênh đón Harry chính là Snape sau bữa cơm.

“Đem quyển sách vô thanh chú này xem chương 1, sau đó hoàn thành luận văn 5 thước Anh, nộp trước 6 giờ. Hy vọng không có trò Granger kiểm tra, trò vẫn có thể được đến đạt điểm tiêu chuẩn trở lên. Đừng ta nhắc nhở, lỗi chính tả cũng sẽ bị trừ điểm.”

Harry ngồi xuống bàn rõ ràng là cố ý vì cậu chuẩn bị bài, lúc đầu danh nghĩa là cầm tức, nhưng trên thực tế thành là học bổ túc mấy giờ.

Thời gian trôi qua rất nhanh, thời điểm Harry bắt tri bắt giác viết xong luận văn, thời gian đã muốn hơn 4 giờ. Mà Severus nhiệt tình yêu thương Độc được về mặt lại vẫn vừa lòng đứng ở trước vạc, thỉnh thoảng quấy hai vòng, cho vào một ít tài liệu.

Harry hoàn toàn không thể nhận ra tài liệu này là cái gì, cũng xem không hiểu bên trong vạc bốc khói lam sắc trong suốt là Độc được gì, cậu chỉ là nhìn chăm chăm Snape, nhìn về mặt anh cùng Slughorn chỗ ảnh chụp giống nhau, chuyên chú, nghiêm túc, tràn ngập cảm tình.

Động tác mây bay nước chảy lưu loát sinh động giống như thời điểm anh vẫy đũa phép, không giống như Lockhart tư thế màu mè, cảm giác rõ ràng tràn ngập năng lực, bộ dáng rõ ràng thoát nhìn là gầy yếu như vậy, hơn nữa cả ngày đứng ở phòng điều chế Độc được, thấy thế nào so với người cha nhiệt tình yêu thích Quidditch sẽ càng thêm tin cậy? Có lẽ là vì anh trước sau đều thẳng lưng? Thậm chí là mái tóc bóng nhẫy kia?

Harry đột nhiên ý thức được chính mình suy nghĩ lung tung, cậu vội vàng lắc đầu, muốn đem suy nghĩ hỗn loạn đá văng ra.

“Trên người có rạn sao Potter?” Severus bị ý nghĩ quấy rầy, tính tình không tốt mở miệng. “Đem luận văn và sách đều để lại, trò có thể xéo.”

Harry không dám ngẩng đầu nhìn biểu tình người đàn ông, đem đồ vật dọn xong ngăn nắp sau đó nhanh như chớp cúi đầu chạy.

Severus nhíu mày, Độc được đến thời khắc máu chột, anh cũng lười phỏng đoán lý do Harry lại bắt đầu động kinh, tiếp tục điều chế.

Mãi cho đến Độc được vô lộ, giáo sư Độc được tiền nhiệm mới nhớ tới tính toán lúc đầu của mình, anh vốn là muốn kiểm tra Harry có thể chú ý tới phương pháp cá nhân độc đáo của anh, sau đó chứng minh Harry này chính là cậu nhóc cùng anh nổi lên qua tấm da dê gần hai năm. Chỉ là hiện tại xem ra, loại kiểm tra này, hoàn toàn không có hiệu quả, hơn nữa cũng không có ý nghĩa.

Lúc này Severus còn không có phát hiện, cho dù Harry không phải bạn qua thư cùng anh thổ lộ tình cảm kia, anh cũng đã thay đổi thái độ đối đãi ‘Con kẻ thù’, có đôi khi thay đổi chính là bắt đầu từ từng chút một, mà thay đổi đã muốn xảy ra thì sẽ không ngừng lại, chỉ biết..... Càng đổi càng nhanh.

Mà khi khôi phục lại sau giờ học Harry hoàn toàn không chú ý tới giáo sư khó tính hai lần dò xét, giải thích với Hermione một phen sau đó lại âu yếm ôm Hoàng tử Prince bắt đầu nhiệm vụ giải quyết bài tập nặng nề.

Đương nhiên trải qua Hermione nhắc nhở, cậu nhóc thiếu chút nữa đã quên ăn cơm, điền đầy bụng sau đó thu thập thỏa đáng đi tới văn phòng Dumbledore, cậu có một loại dự cảm, tối nay sẽ sinh ra một ít thay đổi không thể biết trước.

Trên đường đụng phải giáo sư tiên tri học nhất định lôi kéo muốn tiên đoán mệnh cậu, Harry dung có phải vội vàng đi chỗ Độc được giáo sư cầm tức mới thoát được, hiện tại cậu đã có thể phân rõ nữ giáo sư khi nào thì là tiên tri thật sự mà khi nào thì chỉ là cố làm ra vẻ huyền bí, cho nên hoàn toàn không để ý đối phương nói ‘Mây mù hắc ám bắt đầu xoay tròn, trong đó tối đen va chạm gây ra tia lửa’.

Bước nhanh vào quái thú đầu đá trước mặt, Harry nói xong mặt khẩu nước chanh, cảm thấy từ cầu thang hình xoắn ốc đi lên.

“Hoan nghênh trò Harry, ta còn nghĩ đến trò sẽ bởi vì Severus cầm tức mà mệt quên cuộc hẹn của chúng ta.” Dumbledore nghịch ngợm chớp mắt, hoàn toàn không biết là biểu hiện này không phù hợp tuổi của mình.

“Giáo sư Snape cảm tức kết thúc sớm hơn.” Harry không biết mình vì cái gì phải biện giải, “Hơn nữa con tuyệt đối sẽ không quên thời gian thầy hẹn.”

“Đứa trẻ ngoan, xem ra học kỳ này trò cùng Severus ở chung không tệ.” Dumbledore đầy mặt vui mừng nói, “Ta nghĩ trò đã từ chỗ Slughorn biết mẹ trò cùng thầy ấy là bạn?”

“Dạ.” Nhớ tới Lily, biểu tình Harry rõ ràng nhu hòa, “Những năm gần đây thầy vẫn muốn con tin tưởng thầy ấy, từ đầu đến cuối con lại không biết nguyên nhân, rất nhiều thứ hiểu lầm càng làm cho con chán ghét thầy ấy, bất quá hiện tại cuối cùng hiểu được. Nhưng là vì cái gì từ đầu thầy không nói cho con biết?”

“A, cậu bé của ta.” Dumbledore già nua nói, “Trò phải biết rằng, Severus là cậu nhóc không được tự nhiên, thầy ấy với cha trò quan hệ không tốt, lại là bạn của mẹ trò. Ta nghĩ thầy ấy tình cảm phức tạp như vậy không biết phải đối đãi trò như thế nào. Cho nên cố ý làm ra bộ dáng người xấu, cho trò lựa chọn.”

“Thì ra.....” Harry cẩn thận suy nghĩ, mới vừa cùng khi hiểu giáo sư Độc được, đối phương nêu câu hỏi làm khó dễ, hơn nữa còn đáng vẻ như khảo nghiệm. Khi cậu không thể trả lời vấn đề, còn phần nộ đáp lại, giống như đối phương lập tức liền đem thái độ cố định ở nơi khiến người chán ghét kia. Chỉ là, nghĩ đến Dumbledore đánh giá ‘Cậu nhóc không được tự nhiên’, Harry nhin không được xì một tiếng nở nụ cười.

“Bây giờ còn có cái gì nghi vấn không? Trước khi chính thức bắt đầu phụ đạo, chúng ta còn có thời gian nhất định.” Dumbledore hòa ái nhìn cậu nhóc đột nhiên trưởng thành, trong lòng mặt vì cậu trưởng thành mà đau lòng.

“Đã không có.” Harry thản nhiên đáp, tay trái vuốt ve cái trán, ánh mắt sáng quắc, “Xin bắt đầu huấn luyện con đi, con sẽ không trốn tránh, từ lúc vết sẹo ở nơi này bắt đầu, vận mệnh của con liền xác định.”

Dumbledore nhìn ánh mắt cậu nhóc lấp lánh, sau đó chậm rãi mở miệng. “Từ khi trò năm nhất đã trải qua chiến đấu kia bắt đầu, trò vẫn muốn biết tất cả chân tướng.”

11. Chương 11: Hai Bên Thăm Dò

“Dạ. Đúng vậy, lúc học kì kết thúc, thầy nói sẽ đem tất cả đều nói cho con biết.” Harry nhin không được đoạt nói, tâm tình kích động lên.

“Ta biết, cậu bé của ta, từ hôm nay trở đi, ta sẽ dẫn trò ngược dòng ký ức của ta, ta nghĩ không có gì so với ký ức ta giải thích càng toàn diện.” Dumbledore huy động đũa phép đem chậu tưởng kí ra, “Góc nhìn của một người là phiến diện, có lúc ta cũng sẽ có suy nghĩ không chu toàn, cho nên Harry, ta cần trò theo ta cùng nhau suy đoán, mạnh dạn suy đoán.”

Harry nghiêm túc đối mặt hiệu trưởng khẳng định gật đầu, sau đó liền cùng cụ đã trải qua một đoạn ký ức.

Quá khứ xuất hiện thuộc về Voldemort lúc trước, người cha Muggle anh tuấn, người mẹ Squib bình thường, gia tộc Gaunt nóng nảy. Đồng thời cậu nhóc còn phát giác tay trái Dumbledore bị thương chính là bởi vì cụ mang cái nhẫn của Nhà Gaunt.

Đồng ý với Dumbledore sẽ không nói cho bất luận kẻ nào ngoài Ron và Hermione, nhét đầy đầu óc đều là tràn ngập chuyện xưa mà mang đến đau khổ Harry rời đi, cậu đồng tình cho mẹ Voldemort, người phụ nữ chưa từng có quá một ngày hạnh phúc, dùng ma pháp có được tình yêu ngắn ngủi, do bà mang thai nên sau đó ma pháp hết hiệu lực, tất cả mộng đẹp đều hoàn toàn vỡ nát.

Nhớ rõ mới trước đây Dudley có một lần rất say đắm cô bé lọ lem chuyện cổ tích nào đó, còn khóc lớn nhất định chế một đôi hài thủy tinh đặt ở cửa sổ, sau lại bị dì Petunia trưng dụng làm chậu hoa. Cho dù lấy dính nước bùn lại vẫn khen xinh đẹp, giống như là tình yêu của Merope Gaunt.

Mơ mơ màng màng nói ra mật mã qua cửa, Bà Béo quan tâm trêu chọc đi vào trong phòng nghỉ, Hermione à Ron đang ngồi ở góc chờ đợi.

“A Harry, đói bụng không, mình còn để lại sandwich cho cậu.” Ron trước sau như một dùng thức ăn khoán đãi Harry.

“Sao người lạnh như vậy, thần chú giữ ấm vô dụng sao?” Hermione trong sinh hoạt tuyệt đối như là chị gái chăm sóc cậu nhóc. “Sao tinh thần hoảng hốt? Cụ Dumbledore huấn luyện rất vất vả sao?”

Harry thấy Hermione theo thói quen thì triển thần chú chống nghe trộm, một bên cắn sandwich một bên bắt đầu giải thích buổi tối những việc trải qua.

“Merlin a.....” Ron kinh ngạc mở miệng. “Nếu đám quý tộc ủng hộ thuần huyết này biết Chúa tể bóng tối lại là kết quả của Tình được, hơn nữa là Squib và Muggle sinh ra, mình nghĩ Hội Phượng Hoàng không cần phải tấn công, chính quý tộc thuần huyết liền sẽ đứng lên lật đổ hắn!”

“Không thể không nói, Ron cậu hiếm khi có đầu óc.” Hermione khích lệ nói, sau đó Ron lập tức mặt đỏ.

“Mình cảm thấy cũng không đơn giản, dù sao Tử thần thực tử còn có dấu hiệu hắc ám, không có đường lui, thì bọn họ sẽ không phản loạn.” Harry nhớ tới biểu tình Malfoy nhỏ không lâu trước đây. “Dù bọn họ tự nguyện hay không, bị dấu hiệu hắc ám trói buộc, thì không có khả năng phản bội.”

“Mình đơn giản nghiên cứu quá, dấu hiệu hắc ám là tác dụng lên linh hồn, càng như là một loại ma chú chủ tử, chỉ cần chủ nhân đồng ý, có thể tùy ý tiến hành trừng phạt, thậm chí là ở ngoài ngàn dặm khiến người hầu tử vong. Đương nhiên này cần chủ nhân pháp lực cường đại.” Hermione nói. “Nhưng mình không tin quý tộc sẽ không biết bản chất ma chú người hầu này, nói không chừng bọn họ đã sớm lén lút nghiên cứu qua giải quyết như thế nào.”

Hermione vừa nói xong, trong đầu Harry liền chột lóe lên gương mặt Snape. “Mình cảm thấy chuyện thách thức như vậy, giáo sư Snape nhất định rất cảm thấy hứng thú.”

“Harry.....” Ron theo bản năng muốn phản đối, bất quá xem trọng biểu tình bạn mình đầy hưng phấn vẫn là nhin xuống. “Mình nhớ rõ mẹ nói qua, Độc được của Snape vẫn rất tốt, cho nên vừa mới tốt nghiệp đã bị mời vào trong Tử thần thực tử, lão ta làm ma được hại chết rất nhiều người. Cuộc chiến lần trước do Dumbledore ra mặt chứng minh lão là gián điệp Hội Phượng Hoàng phái đi, nhưng rất nhiều người đều không tin tưởng. Hơn nữa có thân nhân chết do Độc được vẫn đều nhằm vào lão.”

Hermione nhớ tới vụ kịch tập Muggle nào đó. “Nếu là gián điệp, nhất định có được tin nhiệm của đối phương, nếu không thì như thế nào có thể được tin tức? Nói không chừng thầy ấy âm thầm truyền ra tin tức, mới làm cho rất nhiều người đều còn sống.”

Harry không muốn tham dự tranh luận của hai người, đầu óc hiện tại của cậu rất loạn, cần một đối tượng nói chuyện để có thể bình tĩnh. “Mình có chút mệt mỏi, đi trước ngủ.” Phất tay hướng hai người tạm biệt, Harry vội vàng rửa mặt sau đó nằm trên giường.

[Prince, anh có đó không.]

[Ừ.]

[Hôm nay tôi biết một ít chuyện bí mật, một kẻ mà mọi người đều e ngại, tuyên dương chính mình là thuần huyết cao quý lại có cha là Muggle và mẹ là Squib.....] Harry vừa viết đến một nửa, chữ viết của Prince liền mang theo tức giận mà xuất hiện.

[Người là khinh thường con lai sao?!] Severus nhỏ cắn răng hung tợn viết.

[Như thế nào có thể!!!] Harry khẩn trương trả lời. [Hơn nữa tôi theo nghĩa nào đó mà nói cũng là con lai!]

[Tiếp tục.]

Harry xoa xoa trên trán không biết khi nào thì xuất hiện mồ hôi, cậu như thế nào cảm giác khí thế của Prince cường hãn đáng sợ chứ. [Tôi chính là cảm giác hắn thực đáng thương.....] Harry nghĩ tới chính mình mới trước đây.

[Ta nghĩ cái kẻ mọi người đều e ngại kia khẳng định hoàn toàn không thích sự thương hại của người, chỉ cần có được sức mạnh, có được năng lực, thì sẽ không có người thương hại người!] Severus nhỏ cảm động lây.

[Là như thế sao?] Harry nghi hoặc. [Nếu mỗi người đều e ngại, không phải rất cô đơn sao?]

[Chắc chắn, ngây thơ.] Severus nhỏ độc miệng đánh giá. [có được năng lực, có được tri thức, cuộc sống bận rộn, không có thời gian cảm thấy cô đơn.]

[Như vậy] Harry ngáp một cái. [Nhưng tôi cảm giác chính là sẽ rất trống vắng, lúc tối nằm ngủ trên giường, nhất định sẽ cảm thấy rất lạnh.]

[Trai tân.] Severus nhỏ viết xong sau đó chính mình đỏ mặt trước, nhưng lại vẫn học ngữ khí của vị Huynh trưởng không nên thân nói [tìm người giúp đi nhóc, chung đụng liên liên không trống vắng.]

[.....] Có thể nào Harry cảm giác chính mình đỏ mặt, chẳng lẽ Hermione tìm cho cậu quyển nhật kí bạn bè này vẫn thêm vào giáo dục dành cho người lớn sao?!

[Đã khuya, người không ngủ sao?] Severus nhỏ có chút không được tự nhiên hỏi.

[À, tôi còn muốn ôn tập vô thanh chú một chút, thuận tiện luyện tập Bế quan bí thuật.]

[Bế quan bí thuật là ma pháp rất hiếm.] Severus nhỏ trung lập đánh giá.

[Ủ, đúng vậy. Cho nên tôi cần luyện tập nhiều hơn.] Harry đáp lại. [Nhưng với tôi mà nói đem đầu óc hoàn toàn làm trống quá khó khăn, cho nên tôi chuẩn bị hôm nay tại trong đầu mô phỏng luyện tập vô thanh chú.]

[Cũng là một loại phương pháp.] Severus nhỏ nói, sau đó bắt đầu lần đầu tiên thăm dò. [Thư viện khu EA giá sách tận cùng bên trong, từ trên đếm xuống hàng 4 tầng 2, mặt sau phía trong được che dấu có một quyển [Bế quan bí thuật cao cấp] người có thể tham khảo.]

[Ngày mai tôi liền đi xem, Prince anh hiểu biết thật nhiều!] Harry cao hứng nói, hoàn toàn không có hoài nghi đối phương như thế nào biết kết cấu của thư viện, chỉ sợ Hermione cũng không biết quyển sách này giấu ở góc như vậy.

[Hy vọng chỉ số thông minh của người không làm ta thất vọng vì giới thiệu sách.] Severus nhỏ quyết định sáng mai liền đi thư viện nằm vùng.

[Có liên quan sử dụng vô thanh chú, có đề nghị gì không?] Harry vội vàng viết. [Tôi tuy rằng có thể làm được, nhưng bắt chước giáo sư thay đổi ma chú, cho nên ma chú khác như thế nào đều dùng không được.]

[Trước tiên đem có thần chú hữu thanh luyện tốt rồi nói sau, nhóc con.] Severus nhỏ viết xong sau liền đem sách giáo khoa khép lại, có được một loại cảm giác thắng lợi.

Harry lại viết một chữ Please, sau đó phát hiện Prince không có đáp lại, vừa thấy thời gian đã qua mười hai giờ, liền tự nhận Prince nhất định là lắp đặt chuông báo, vì cam đoan giấc ngủ cho cậu cho nên ‘Bản thân ngưng điện’.

Rất kỳ quái là, đêm nay, Harry không có bị bất cứ ác mộng quán rầy, không cần cố gắng đẩy ra những hình ảnh trần ngập máu tanh và hồi hận, vẫn bị vây trạng thái ngủ ôn hòa.

Thời điểm Ron rón ra rón rén đi vào phòng ngủ, liền nhìn thấy bộ dáng Harry cười ngọt ngào, thế này mới hoàn toàn yên tâm đi đến trên giường, ngày mai nhất định phải nhớ rõ nhắc nhở chính mình hỏi một chút Harry mơ thấy cái gì.

Sáng sớm hôm sau, tinh thần Harry hưng phấn ăn mặc chỉnh tề, đối mặt Ron nghi hoặc mở miệng liền nói lát nữa trong thư viện gặp, sau đó người đã không thấy tăm hơi.

Chỉ để lại một Ron mặt mờ mịt, càng mờ mịt đứng lên mang theo thức ăn, chịu số kiếp một người cầm phần điểm tâm ba người. Hermione căn bản là không cần hỏi, tuyệt đối đã muốn ngâm mình ở thư viện.

Hoàn toàn không biết thư viện buổi sáng mấy giờ mở cửa Harry vừa tiến vào tầm mắt bà Pince, liền phát giác ánh mắt kinh ngạc của đối phương, không được tự nhiên sờ sờ cái mũi sau, Harry nhỏ giọng đi đến một góc thư viện, Hermione đã muốn sáng sớm ở nơi này đọc sách.

“Buổi sáng tốt lành Harry.” Hermione cảm giác được người tới, buông sách phát hiện là Harry, cũng là giật mình không thôi. “Sao không ngủ thêm một chút nữa?”

“À, tìm ít sách xem.” Harry ánh mắt dao động, tìm có liền đến hướng giá sách ngày hôm qua Prince nói.

“Merlin, nơi này bao lâu không ai dọn dẹp?” Harry kỳ quái nói, trong quá trình tìm kiếm đánh vài cái hắt xì. “Hermione không phải nói thư viện có chú ngữ chống bụi đặc biệt sao.....”

Mang theo nghi hoặc này, Harry sờ soạng một tay dính bụi sau đó mới tìm được quyển sách này thoát nhìn đã ‘được dùng rất nhiều lần’.

Thời điểm chờ Harry mang theo thu hoạch trở về, bà Pince đã tại đuổi Ron ra bên ngoài, bởi vì hôm nay đem thức ăn trái phép quá nhiều, thần chú ngăn cách vô dụng hậu quả chính là hương vị bị viên quản lý thư viện nghiêm túc phát hiện.

Vừa thấy Harry, bà Pince liền chú ý tới sách trong tay cậu. “Trò dự định muốn mượn xem quyển này?”

Harry bối rối gật đầu, biểu tình quý bà nghiêm túc lúc này cùng giáo sư McGonagall phát hiện thời điểm cậu lại lên lớp ngủ giống nhau.

“Đi điền biên bản mượn đọc, sau đó mang theo người kia ra khỏi thư viện của ta, về sau nếu lại bị ta phát hiện các trò có ý ở trong này ăn cái gì, thì vĩnh viễn đều không cần vào đây!”

Harry vội vàng ký tên của mình, không có chú ý tới trên biên bản ít ỏi không có mấy người mượn đọc, có một cái tên có hai chữ S.

12. Chương 12: Có Lễ Động Tâm

Hermione ngược lại là chú ý tới biểu hiện bà Pince và mọi khi có chút không giống nhau, bắt quá nhìn đến kia hai tên ngu ngốc, một đường đi ra ngoài một đường phát ra mùi hương hành vi, đành thở dài phải theo.

Giáo sư Snape lúc này đang tại hầm hưởng thụ cà phê đen thơm ngon của mình, kết quả nhận được cú mèo truyền tin giáo nội, phía trên rõ ràng là tên bộ sách kéo xuống đến tám da dê, mặt trên viết: Chuẩn bị đền đáp bộ sách cho tôi.

Cùng so sánh tình huống mộng cảnh hôm qua, Snape biết Harry nhất định là lấy đến quyển sách kia, nhớ tới hồi đó chính mình không biết như thế nào lại viết hai chữ Trai tân, giáo sư Độc được lớn tuổi mặt thoáng có chút phiếm hồng, đương nhiên chỉ là một lát, anh liền đứng dậy đi tới trước giá sách, đem bộ sách đã chuẩn bị tốt đóng gói, móc vào trên móng vuốt cú mèo.

“Mình nói Harry, cậu thật sự không phải bị Hermione thu phục rồi chứ?” Ron vừa nói vừa ngáp, đã bị Hermione vỗ đầu trừng phạt.

Lúc sách lại lần nữa trở lại trên mặt đất, Harry phát hiện Hermione lựa chọn một vài cuốn sách mỏng, bắt quá có lẽ chỉ là tiện tay lấy.

Ron thì thầm trong miệng, nhưng trên tay vẫn là đích thân giúp Hermione dọn dẹp, sau đó mới đưa cho cô gái rề rà đến sớm một chút.

Cây liễu roi ở xa xa diều vô dương oai vắn vẹo, ba người lúc này đang ngồi ở bên cạnh hồ Đen, ăn bánh nhân thịt trò chuyện thiên, hưởng thụ một cái coi như là cuối tuần thả lỏng.

“Gần đây mình có thể ở nơi kỳ quái nhìn thấy Malfoy.” Tại một thời điểm thẳng nhóc tóc vàng trải qua, Ron có cảm xúc nói, “Có một lần mình còn nhìn thấy hắn và một cô gái thấp bé tại lầu 8 trao đổi.”

“Cậu xác định là Malfoy?” Hermione hồ nghi nói. “Slytherin sẽ không dễ dàng đi vào địa bàn Gryffindor.”

“Có lẽ hắn là tìm đến giáo sư McGonagall để cảm ơn. Ha ha.” Ron ác ý đoán. “Malfoy, người lần trước luận văn được T, ta nghĩ ta cần cho người học bổ túc đặc biệt.”

Cậu nhóc quái dị bắt chước lại một lần nữa bị Hermione đập sách trừng phạt, mà Harry hoàn toàn không đồng tình bạn tốt, ngược lại cảm giác cậu hoàn toàn thích thú ở trong đó.

Bất quá..... Dem Phúc lạc được pha loãng sau giao cho Malfoy, rốt cuộc là phúc hay họa đây.

Thời gian không cho Harry miên man suy nghĩ, thời gian hóng mátngần ngủ qua đi, bọn họ bắt đầu công việc vội vàng làm bài tập cùng ôn tập. Ngay cả Hermione cũng muốn lặp lại cân nhắc mới có thể chịu tìm hiểu bút ký rậm rạp nội dung này, mà chỉ cần Hermione giáo dục hai người cũng đừng nói ra. Harry cảm giác cậu thực không có khả năng lấy được bằng tốt nghiệp, bất quá cũng may có ‘sách Độc dược của Hoàng tử’ chỉ điểm, bọn họ có thể được giúp đỡ không ít. Cho dù là mới đầu không tình nguyện cuối cùng Hermione cũng chịu phục dưới học thức của Hoàng tử lai. Mà Độc dược học được giảm bớt gánh nặng, nên Harry tự học Bế quan bí thuật cũng làm tốt, ít nhất cậu hiện tại có được nhiều thời gian để đọc hiểu nội dung trên quyển sách kia.

Buổi tối, trải qua một ngày học tập mệt mỏi, Harry cảm thấy mỹ mãn nằm ở trên giường, buồn ngủ chuẩn bị thanh không đầu óc đi vào giấc ngủ. Thời điểm mơ mơ màng màng, Harry lại cảm giác đã quên cái gì, đáng tiếc khi cậu ý thức được điểm ấy, đã gần ngủ rồi, vì thế buổi tối này, người nào đó không có mở ra sách Độc dược của mình, hiển nhiên cũng sẽ không có nhìn thấy bên trong mang theo tấm da dê, xuất hiện hai chữ [tên lừa đảo].

Nói Snape nhỏ hiem khi mang theo tươi cười ngủ một giấc, sáng sớm hôm sau, lúc ở Nhà kính cũng không có làm tốt trước khi ăn sáng bỏ chạy đến thư viện ôm cây đợi thỏ, bà Pince đối với cậu bé nhiệt tình yêu thương học tập đều là hoan nghênh, nhất là vừa thấy chính là Snape nhỏ bị xa lánh, khi giáo sư trong lúc tán gẫu cũng sẽ nhắc tới cậu nhóc nghiêm túc này, cho nên viên quản lý thư viện khó được cảm tính một phen kêu 2 phần điểm tâm cho hai người, hơn nữa mặt không chút thay đổi đưa cho cậu nhóc, cũng cảnh cáo anh. “Ăn xong rồi mới vào”, đối này hàng động này giải thích là, “Không hy vọng trò bởi vì đã đối bụng mà làm hư sách của ta”.

Severus nuốt ngấu nghiêng lấp đầy bụng, có chút có lẽ phép đối với bà Pince nói cảm ơn, cùng sử dụng chú ngữ với tất cả bộ đồ ăn rửa sạch hoàn toàn. Bà Pince nhận tốt sau đó không ở chú ý cậu nhóc lựa chọn, trở lại vị trí của mình bắt đầu đọc, trong lòng lại nghĩ cậu nhóc rất thuần thực vô thanh chú, thần chú phát ra cũng rất vững vàng.

Tìm được một góc, Severus nhỏ liền đối chính mình lại thi triển không ít thần chú, sau đó yên lặng đứng lên ẩn trốn, vì sợ nhìn sách rất mê mẩn mà bỏ qua bạn qua thư coi như hợp ý này, anh còn cố ý dùng tới thần chú cảnh giới, cam đoan có người tiến vào phạm vi này sẽ nhận được nhắc nhở.

Có thể là này góc thật sự là rất bí mật, suốt một buổi sáng, chỉ có ba người đi vào qua phụ cận này, Severus được chú ngữ nhắc nhở liền ngẩng đầu lên, lại mỗi lần đều là thất vọng, bởi vì những người đó hoàn toàn không đến gần giá sách này, chỉ là đi quanh liền đi nơi khác. Cho dù trong đó có một người là Lily cũng không thể khiến tâm tình anh chuyển tốt lên.

Suốt một ngày, Severus liền đứng ở góc này không có di chuyển, không ăn một bữa đối với anh mà nói hoàn toàn không tính cái gì. Nhưng là một ngày này tâm tình của anh từ khẩn trương chờ mong, đến giãy dụa lo lắng, thậm chí là phần nộ nóng nảy, cuối cùng trở về trầm mặc chết lặng.

Giống như là buổi sáng kia, cha và mẹ cười với anh nói. “Sev, chúng ta đi cho mua bánh ngọt sinh nhật cho con!”

Sau đó anh để bụng đói đợi một ngày, trở về cũng là kẻ nát rượu say khướt không ngừng mắng chửi mẹ, vừa thấy anh liền cho anh một cước.

Đơn giản là thời điểm xe tải thiếu chút nữa đụng vào người đàn ông, bản năng phù thủy của mẹ đã cứu ông ta.

Rất đáng cười, đúng không?

Severus đứng lên, mang theo vô hạn tự giễu đi ra thư viện, hôm nay một ngày nhìn thấy sách gì anh đã không còn nhớ rõ.

“A? Trò còn chưa đi sao Snape? Hiện tại đã không còn bữa tối.” Bà Pince cảm giác cậu nhóc có chút quái, lại cũng không có được đáp nên cũng để sang một bên.

Nằm ở trên giường bị đói khát tra tấn không thể đi vào giấc ngủ Snape nhỏ cảm hận rút ra sách Độc dược, trên mặt tấm da dê mở ra dùng sức viết lên một từ đơn, tên lửa đảo.

Đều là gạt người.

Dùng sức nhấc chăn che lên đầu, tại đây góc phòng nhỏ âm u, chỉ có một người.

Giáo sư Snape từ trong mộng tỉnh lại, anh vuốt ve khóe mắt, chỗ đó hoàn toàn không tồn tại dấu vết ẩm ướt, chỉ là trong lòng trước sau đều trống rỗng khó chịu.

Vì tính trẻ con lúc trước của mình mà cảm thấy đáng cười, Snape lắc đầu, từ khi cha hoàn toàn thay đổi thái độ, anh liền nhanh chóng trưởng thành lên, mất đi quyền tùy tính, mẹ vì tình yêu của bà mà tra tấn chính mình, mà lúc nhỏ Snape cần chăm sóc toàn bộ gia đình, từ lúc đó anh đã biết nước mắt chính là đồng nghĩa với yếu đuối, anh chỉ có thể dựa vào chính mình, chỉ có được sức mạnh to lớn mới là cách duy nhất.

Cho nên anh chán ghét Gryffindor đầu óc ngu si tứ chi phát triển kia.

Còn là kẻ phá hoại gì đó.

Nhìn chúng xem, chính là bốn tên tiểu sư tử vẫn chưa cai sữa, chỉ biết diều vô dương kết bè kết đảng la ó, hô to ba ta là xx, nhà ta là xx, Dumbledore là xx.

Lắc mạnh đầu, Snape nhìn thẳng vào ý nghĩ của chính mình, thời điểm khi anh cho rằng chính mình bị Harry lừa gạt, anh khó chịu.

Lúc Lily tin tưởng đám ngu xuẩn kia khi bị đặt lấy có không tin anh, anh đau lòng.

Nếu ngay từ đầu Snape còn có thể thuyết phục chính mình anh tìm kiếm Harry chỉ là vì chấp niệm một phần thơ ấu tốt đẹp, vì vốn dĩ lúc đầu không có tình cảm với một người không thật. Thế thì sau này, anh..... Có chút không hiểu.

Bất quá, thời gian còn dài..... Mà chuyện anh muốn làm, còn rất nhiều.

Mất đi buồn ngủ Snape đứng dậy, tiến vào phòng Độc dược lại bắt đầu một đêm không ngủ.

Thứ hai sáng sớm là lớp bùa chú của giáo sư Flitwick, ba người tổ Gryffindor trước tiên đi tới phòng học, Malfoy nhỏ học kỳ này thay đổi kiêu ngạo lúc trước, im lặng ngồi ở góc Slytherin, một ít Gryffindor thoáng miễn cảm đều sẽ phát hiện thấp vị hân giảm xuống. Mà đầu lĩnh mới của Slytherin là người từng bạn tốt của hân Blaise Zabini.

“Hôm nay chúng ta sử dụng vô thanh chú, trải qua vài năm học tập các trò học xong không ít thần chú, nhưng thầy cần các trò dùng vô thanh chú suy diễn ra.” Giáo sư Flitwick dùng phương pháp của mình trước tiên giúp học sinh mơ mơ màng màng khai thông nhận thức có liên quan với vô thanh chú, ông giảng giải so với giáo sư Phòng chống nghệ thuật hắc ám hiện tại rõ ràng sáng tỏ nhiều, nhiều năm dạy học kinh nghiệm khiến cho giáo sư Flitwick càng hiểu rõ hoàn cảnh xấu của những đứa nhóc này.

Sau đó buổi chiều bọn họ lại gặp phải giáo sư McGonagall cùng nhắc lại đề tài, vì thế tất cả mọi người ý thức được, hiện tại là chuyện quan trọng nhất của bọn họ, chính là đem các loại chú ngữ sử dụng thành vô thanh chú.

Chờ Harry từ vô số luận văn còn lại, ý thức được chính mình có vài ngày chưa cùng bạn mới nói chuyện, khoảng cách lần trước cậu cùng Prince nói chuyện với nhau đã qua ba ngày, trong ba ngày này Harry không thấy gì khác thường, nhưng Severus nhớ lại đối bản thân tức giận vô cùng.

Anh mỗi lần đem tấm da dê phá hư, nó đều sẽ xuất hiện hoàn hảo không tổn hao gì, dù là Incendio hay Reparo cũng hoàn toàn vô dụng. Quyết định không nhìn tờ giấy Severus nhớ lại luôn hoàn thành một phần bài tập sau đó theo thói quen tính mở ra sách Độc dược mằm trong lòng, ý đồ nhìn thấy chút chữ viết mới.

Có lẽ..... Harry thật sự xảy ra chuyện gì?

Cảm giác chính mình bị lừa Severus tại trải qua ba ngày bình tĩnh quan sát, xác định không ai dương dương tự đắc triển lãm thành quả lừa gạt anh. Người hiểm nghi là mấy người kia trước sau như một tùy ý, thật

giống như Lily cùng anh tuyệt giao hoàn toàn khiến cho bọn chúng đối với anh không còn đùa giỡn. Làm cho hứng thú.

Severus nhỏ buổi tối này lại một lần nữa mở ra tấm da dê, cái từ đơn anh viết kia còn trên mặt.

‘Nếu Harry hôm nay xuất hiện hơn nữa đưa ra giải thích hợp lý, ta liền tha thứ hẳn.’ Severus nhỏ cam chịu chọc tấm da dê, anh nghĩ tới chính mình vài lần tìm Lily giải thích, cô gái lại đau lòng nhìn anh, nói “Con đường chúng ta chọn không giống nhau, cậu có lựa chọn của cậu, mà tôi cũng có lựa chọn của tôi.”

13. Chương 13: Vượt Qua Thời Không

Lúc Harry ngồi phịch ở trên giường, trong đầu thành công hoàn thành huấn luyện giai đoạn đầu của bế quan bí thuật ghi trên sách, mới lười biếng mở ra sách Độc dược của Hoàng tử lai, cậu mỗi lần viết hết một trang, đều sẽ thay đổi hiện ra chỗ trống mới, để thời điểm Prince trả lời có chỗ viết.

Lười biếng duỗi eo, Harry nghiêng người ghé vào trên giường chuẩn bị viết lời cảm tạ cho Prince, lại không nghĩ rằng vừa mở sách ra liền ý thức lơ mơ, [tên lừa đảo] thật to kia trực tiếp đem máu huyết Harry làm sạch, hơn nữa trạng thái huyết treo lên liền tục giảm.

Harry bối rối ngồi dậy, dùng sức lắc đầu đem một ít vài thứ kỳ quái chui vào đầu đi.

Luống cuống tay chân cùng một ngày mệt nhọc cầm bút lông chim nhúng vào lọ mực, trải qua cả ngày luận văn tra tấn, bút lông chim hiện tại đã mềm nhũn.

[Prince? Sao vậy?] Harry đợi một phút đồng hồ, không có được trả lời liền mất đi tâm tình chờ đợi, [anh nói quyển sách kia rất hữu dụng, tôi hiện tại đã tiến vào giai đoạn luyện tập thứ hai.]

Severus nhỏ nghi hoặc nhìn lời nói trước mắt, hôm nay lúc anh đi thư viện ôn tập còn thuận tiện đi ngang qua cái giá sách kia, quyển sách độc nhất vô nhị kia rõ ràng còn đặt trên kệ.

[nói dối.]

[tôi không có, anh vì cái gì nói tôi là tên lừa đảo.] Harry có chút tức giận, bạn qua thư này tính tình như thế nào lại cổ quái như vậy.

[bởi vì ta căn bản là không thấy có người đi mượn quyển sách này!] Severus nhỏ một mạch dưới nói ra hành vi ngốc nghếch đợi vài ngày của mình.

[?! không thể nào] Harry lập tức trả lời, [tôi rõ ràng sáng sớm hôm sau liền đi mượn sách, bà Pince có thể làm chứng.] nói xong Harry liền cảm giác kỳ quái, [anh như thế nào cho là tôi không có đi?] chẳng lẽ bạn qua thư trong tưởng tượng này dường như còn có thể như bọn Peeves ngưng kết thành thật thể đi tới đi lui sao?

[.....] Severus nhỏ cũng thấy kỳ quái, [ta đến xem.]

Harry chỉ cho rằng đây là bọn họ ai cũng có bí mật nhỏ, cũng không có miệt mài theo đuổi quá nhiều, [tôi mấy ngày nay ngoại trừ bài học bình thường, chính là tự học quyển sách này. Đúng rồi, bên trong có vài thứ tôi không hiểu được. Trong chương hai nói cái gì đều không nghĩ, khiến đầu óc mau chóng tiến vào trống rỗng, chương năm còn nói duy trì bình tĩnh bản thân tạo ra hình ảnh.....]

Nói đến chuyện nghiêm túc, Severus nhỏ cũng áp chế nghi hoặc, bắt đầu vì cái này rõ ràng kiến thức căn bản bạn qua thư yếu kém từ từ bắt đầu giảng giải, một dạy một học, anh cũng tin giải thích của Harry, cậu quả thật lấy đến quyển sách này.

Nhưng Anh mấy ngày nay đã muốn xác nhận Harry cũng không tồn tại, như vậy, cậu là ai đây? Hoặc là nói, cậu là ở khoảng thời gian nào?

Từng cẩn thận nghiên cứu nguyên lý thời gian chuyển hoá Severus nhỏ rất rõ ràng thời gian cùng không gian tồn tại, hiện tại duy nhất có thể xác định chính là, Harry quả thật là học sinh Hogwarts.

[a..... Đã gần mười hai giờ.] Harry ngáp một cái, dụi mắt, [Prince anh thật lợi hại, giảng giải thực dễ hiểu, so với lão dạy tôi Bế quan bí thuật tốt hơn!]

[Hử? Ta như thế nào không biết trường học còn có giáo sư dạy Bế quan bí thuật?] Severus nhỏ cũng nhìn thời gian, đồng dạng gần đêm khuya, anh do dự ba giây sau bắt đầu dò xét.

[À, ông ta kỳ thật cũng không muốn dạy tôi, là hiệu trưởng phân phó.] Harry có chút chán ghét, giáo sư Snape vẫn đều không thích cậu.

[Hử?] Y theo cá tính của Dumbledore.....[có lẽ là vì người là Gryffindor?]

[Ủ.] Harry không phát hiện khinh thường trong giọng nói bạn qua thư [cũng không chỉ là nguyên nhân này, học được Bế quan bí thuật đối với trận chiến tranh này rất quan trọng, tôi không hy vọng lại bởi vì đầu óc ôi không bố trí phòng vệ mà khiến bất cứ ai bị thương.]

[Chiến tranh.....] Severus nhỏ lại bắt đầu nghi hoặc, tình thế trước mắt ác liệt, nhưng là nhưng không có lan đến tại giáo sư và học sinh, nhưng từ lời Harry nói có thể phỏng đoán ra hẳn đã hăm sâu chiến tranh. Chẳng lẽ Harry lại là người tương lai sao?

[Nếu có thể hoàn toàn chấm dứt thì tốt rồi.] Harry ở trong lòng tăng tăng phụ họa, cậu thề về sau nếu phải gặp chuyện đa phần tích, không bao giờ để Voldemort lợi dụng sự lỗ mãng của cậu.

[Ở đây mơ mộng hão huyền, không bằng đề cao thực lực của chính mình.] Severus viết lên, chiến tranh mang theo cái chết không thể tránh khỏi, mà Lily nhất định cùng anh đứng ở hai đầu chiến tuyến.....

[Ủ, anh nói đúng.] Harry lại ngáp một cái. [tôi muốn ngủ, dưỡng sức, rèn luyện chính mình. Ngủ ngon Prince.]

Severus nhỏ cầm bút nghĩ rằng nói bóng nói gió hỏi một chút chuyện có liên quan tương lai, chần chờ trong chốc lát sau, viết lên [ngủ ngon.]

Quý dị là hai người đều có được một giấc ngủ chất lượng cao, và chôn vùi trong đoạn trí nhớ giáo sư Snape không khỏi cảm tạ Merlin, nếu không phải sau đó trải qua nhiều thứ, anh có thể thật sự sẽ làm ra chuyện hoàn toàn không thể cứu vãn. Đáng tiếc vào lúc ấy ở hoàn cảnh kia, cho dù anh suy đoán được cái gì, cũng không cho phép anh thật sự rời khỏi cái đầm lầy kia.

Harry hôm nay thức dậy cảm giác tinh thần đặc biệt tốt, vì thế quyết định đi ra ngoài tòa thành chạy một vòng, hai ngày này đều vui đầu viết luận văn hậu quả chính là cậu cảm giác gân cốt của mình đều cứng rắn.

Tâm tình tốt Harry một bên chậm chạy một bên hít hít cái mũi nhỏ ngửi mùi sáng sớm, rất xa thấy được căn chòi của Hagrid mà cậu nhóc vui tươi hơn hớn chạy đi tới, lúc này cậu mới nghĩ đến đã lâu không cùng Hagrid trò chuyện.

Đáng tiếc là Hagrid cũng không tại căn chòi của mình, mà Harry thấy thời gian không còn sớm, cũng không có vào Rừng cấm đi tìm người bạn này. Ngay tại thời điểm Harry có chút mất mát chạy về, từ Rừng cấm giáo sư Snape hải thuốc trở về đang đi ra.

“Potter.”

Harry nghe được thanh âm quen thuộc lập tức dừng lại bình tĩnh xoay người.

“Buổi sáng tốt lành, giáo sư Snape!”

“Hử, trò vừa rồi loanh quanh tại rìa Rừng cấm là làm cái gì? Lại chuẩn bị muốn vi phạm nội quy trường học?” Snape sau khi nói xong nhíu mày, “Khi mỗi người đều cố gắng muốn trò sống sót, trò lại luôn cấm đầu tìm cái chết.”

Harry sờ sờ cái ót, hôm nay giáo sư Snape thực không thích hợp. Hẳn phải là “Gryffindor trừ 10 điểm, bởi vì hành vi tự tìm cái chết của trò Potter.” Như vậy sao?

“Trò đơ ra đó làm gì? Chẳng lẽ trò cho là bữa sáng sẽ bởi vì Vị cứu tinh đến muộn mà chậm lại sao?” Snape nói xong phát hiện Harry thâm thì, “Nói lớn tiếng!”

“Con nói thầy có thể nói thẳng là lo lắng con đói bụng!” Harry nghe lời lớn tiếng đáp lại.

“.....” Snape lại một lần gợn lên khóe miệng, “Rất tốt rất tốt. Trò Potter lá gan trước sau như một rất lớn.”

“Là thầy kêu con nói lớn.....” Harry nhỏ giọng nói thầm, người này cũng thật khó hầu hạ.

“Lăn đi ăn cơm!” Snape nói xong xoay người trở về Rừng cấm, lại đi hái một ít tinh nham thảo, vẫn là được liệu tốt, hữu dụng lại không cãi lại.

Harry nhún vai chạy, cậu cảm giác chính mình giống như mò được đến một chút phương cách cùng Snape ở chung.

“Harry, cậu không sao chứ.” Ron thấy anh em tốt đi vào đại sảnh nhanh chóng đi tới đón.

“Không có việc gì.” Harry mờ mịt, “Vì cái gì hỏi như vậy?”

“Vừa rồi Malfoy đi tới nói cậu lên lút chạy tới Rừng cấm.” Ron hết sức nhỏ giọng nói, “Hắn còn nói cậu gặp phiền toái.”

“Kỳ quái, hắn như thế nào biết mình đi Rừng cấm?” Harry xoay người nhìn biểu tình đáng tiếc đầy mặt của đối thủ một mắt một còn đang nhìn cậu, “Mình thật không có việc gì, nhanh đi ăn cơm đi.” Chờ hai người ngồi xuống bắt đầu ăn cơm, cậu nhóc mới ý thức được thiếu một người bạn. “Cậu thấy Hermione không?”

“Không có, rất kì quái, cô ấy có phải lại đi thư viện?”

Không trao đổi nguyên do hai người quyết định đi thư viện tìm hiểu, kết quả nửa đường liền gặp cô gái tức giận không thôi.

“Hừ, hai cậu thật quá đáng!”

Harry và Ron liếc nhau sau đó cùng mờ mịt nhìn cô gái.

“Hai cậu đã quên ngày hôm qua là Hagrid tiết học đầu tiên của học kỳ này! Chúng ta cũng chưa chọn môn của bác ấy, các cậu lại đều không đi cổ vũ một chút! Chẳng trách hôm nay Hagrid nhìn thấy cậu bị Snape làm khó cũng không chịu tới giúp cậu!” Hermione có chút cuồng loạn, không lâu trước đó cô nhìn thấy Hagrid lớn tiếng can ngăn, nhìn thấy đôi mắt bác ấy đỏ rực liền đến an ủi, kết quả nghe xong người khổng lồ lại nhớ đến chuyện con nhện lớn trước đây, cuối cùng Hagrid nhìn Hermione đồng cảm sâu sắc như vậy còn dẫn cô đi dạo lãnh địa gần đó của con Nhện!

Trời biết Hermione cũng đỏ hồng đôi mắt là bị Hagrid đồ tương ốt nên bị sặc.

Harry vội vàng giúp Hermione rót nước táo, một bên biết sai không ngừng gật đầu, cũng cam đoan buổi chiều không có tiết lập tức đi chỗ Hagrid giải thích.

Ron nghe xong cảnh ngộ của Hermione, cho dù có chửi cho mượn hấp dẫn, cũng không chịu đi cùng đi theo Harry, không có biện pháp, cậu sợ nhện nhất.

Hoàn hảo buổi sáng chương trình học là lịch sử ma pháp nhằm chán, bổ túc tinh lực Harry một mình một người bước trên quảng trường nhỏ, Hagrid là người tốt thực dễ dàng bị lừa, sau lại tâm tình chuyển tốt người khổng lồ lại còn mang theo Harry đến bên trong Rừng cấm dạo qua một vòng, thu hoạch mấy hạt coi như được liệu thích hợp.

Phát hiện đến thời gian bữa tối, Harry cáo biệt Hagrid, tùy ý ôm mấy hạt cây cỏ hương tào thành đi tới, trong lòng tính toán dùng chúng nó làm chút gì.

“Potter.”

Thanh âm quen thuộc lại một lần nữa xuất hiện, Harry như trước rùng mình một cái.

“.....giáo sư Snape!”

“Ta cho rằng hiện tại đây là thời gian bữa tối?” Snape nói xong liền phát hiện trong lòng Harry chính là đêm nay mục tiêu của anh, vì thế người đàn đi nhanh về phía trước, Harry sợ tới mức lui về sau.

Vì thế liền nhìn thấy nơi trống trải, Harry máy móc lui về phía sau, giáo sư Snape không ngừng tiến về phía trước, hai người giống như là đang chơi một loại trò chơi nào đó.

“Dừng lại!” Snape thấy nói chuyện vô dụng, rõ ràng dùng thần chú định trụ cậu nhóc, sau đó một tay nắm người nhấc lên, “Ngu xuẩn, trò không phát hiện dưới chân là đầm lầy sao!”

Harry bị động tiếp nhận bị la bùm bùm một trận, sau đó nhận được ‘Gryffindor trừ 5 điểm cùng đêm nay trừng phạt cảm tức’.

14. Chương 14: Sev

Chậm rãi mà nói chính Harry vui mừng cũng phát giác giáo ánh mắt sư Độc được sáng lên, cậu thật cao vui mừng ở trước mắt đối phương chứng minh mình kế thừa khả năng tốt đẹp của Lily, duy nhất đáng tiếc chính là, đây là cậu học được từ chỗ Hoàng tử lai, Prince xem ra hiểu được rất nhiều, buổi tối nói anh giới thiệu mấy quyển sách Độc được hay xem.

Snape thật vui khi Harry thật sự xem quyển sách Độc được kia, nhất là cậu nhóc cũng không có xem nó trở thành tiêu khiển, nếu hắn có chút thông minh, thần chú nhỏ bên trong cũng đủ nâng cao thực lực hắn. “lộc cộc.....” Nghe được theo thanh âm gần đây truyền đến, Snape đột nhiên xoay người, đi hai bước rồi mở miệng, “Đuổi kịp, bỏ qua bữa tối cũng không phải lý do trò nghỉ cảm tức đêm nay.”

Harry thấy anh nói đi thì đi, trợn mắt đuổi theo, người này rất hỉ nộ thất thường, thật khó hầu hạ!

Có điều lúc hai người đi đến cửa lớn, Harry nhìn thấy ánh sáng từ bên trong tỏa ra, thời điểm đánh vào một thân tối đen trên người anh, lại cảm giác được thực ấm áp an tâm, ngay cả khóe miệng cũng cong lên.

“A Harry, tươi cười thật đáng yêu, có chuyện gì tốt sao?” Slughorn đột nhiên xuất hiện trước mặt hai người, sau đó giáo sư Snape chỉ gật đầu, liền rời khỏi.

“Bữa tối ngủi mùi thật ngon.” Harry nhìn bộ dáng lão giáo sư một chút cảm giác xấu hổ cũng không có, quyết định giờ khắc này sùng bái ông.

“Đương nhiên, bữa tối Hogwarts luôn luôn là không tệ.” Slughorn cười ha hả, “Bất quá đêm nay có đồ ăn mỹ vị đang chờ trò, đến đây đi, chỉ chờ trò! Ta là tự mình đến mời trò, cậu nhóc của ta.”

Harry có chút mờ mịt chung quanh, phát hiện Snape hung tợn trừng mắt nhìn hướng cậu, nhưng mà giống như không phải nhìn cậu?!

“À, còn có cô bé đáng yêu này, trò cũng đến đi, sự vĩ đại của trò sẽ làm rất nhiều cậu nhóc thích thú.” Slughorn hoàn toàn không cần Harry trả lời, liền đem mục tiêu chuyển hướng về phía Hermione.

Ron cũng chờ mong nhìn lão giáo sư, đáng tiếc cậu không có được mời.

“Xin lỗi giáo sư, con chỉ sợ không thể tham gia tụ hội đêm nay, con nghĩ Ron sẽ thực hy vọng cùng Hermione tham dự.” Harry đối với loại tụ hội này không có hứng thú gì, nhưng là xem ra Ron rất mong đợi.

“Chẳng lẽ trò đêm nay còn có cái gì quan trọng hơn ước hội sao? Ta biết, lúc thấy Tình được biểu tình của trò tuyệt đối miêu tả.” Slughorn cho Harry một ánh mắt ‘Ta hiểu được’, “Trò có thể mang theo cô gái xinh đẹp kia cùng nhau tới tham gia tụ hội.”

Lão giáo sư tiếng nói vừa dứt, Harry liền cảm giác quanh thân lập tức lạnh lên, tất cả cô gái gần đó ánh mắt bỗng chốc đánh vào trên người cậu.

“Thật sự là đáng tiếc.....” thanh âm trầm thấp của Snape xuất hiện phía sau Slughorn, anh thản nhiên tươi cười nhìn Harry, ánh mắt hơi hơi nheo lại, “Potter đêm nay cần cấm túc tại chỗ tôi, vì thành tích không tốt.”

“Severus, không cần khó khăn như vậy.” Slughorn nhỏ giọng than thở, “Harry là cậu bé xuất sắc, sẽ thích tự hời của tôi. Năm đó lúc thầy đi theo Lucius cùng nhau tới tham gia gặp mặt thật là đáng yêu biết bao.”

Bá!

Điều này đem tất cả mọi người chuyển tới trên người Snape, Xà Vương lãnh khí giống như không cần tiền tản ra, Dumbledore thấy thế ôm mấy cái bánh ngọt cong eo rời khỏi, giáo sư McGonagall đáng thương chú ý tình huống bên này, chính mình cũng mang đi không ít món điểm tâm ngọt.

“Potter, cấm túc của trò trước tiên, hiện tại, theo ta!” Snape dù không thích vị giáo sư nhiệt tình yêu thích danh tiếng này, cũng sẽ không mất tôn kính, vì thế anh lựa chọn không nhìn lập tức rời đi, chỉ là không thể cho thằng nhóc Potter được lời, thằng nhóc muốn nổi bậc? Anh nhất định không cho!

“Dạ, giáo sư!” Harry cho Slughorn một nụ cười xin lỗi, vui vẻ đi theo, cậu mới không trở thành con sên bị đèn tự hời chiếu lóng lánh đâu.

Mang theo cái đuôi nhỏ nghe lời tiến vào văn phòng giáo sư Snape từ bi kêu hai phần bữa tối. “Hy vọng lễ nghi bàn ăn tệ hại của trò sẽ không làm bẩn bàn của ta.”

“Con sẽ dọn dẹp sạch sẽ, giáo sư.” Harry sau khi nói xong kinh hỉ phát hiện cậu lại nghe hiểu ngôn ngữ văn vẻ của người nào đó. Giống như hành vi trước đó không lâu của người đàn ông.

Mắng cậu, là vì lo lắng cậu. Ác ngôn ác ngữ, là vì không giỏi nói chuyện. Chỉ cần đem Snape thành mẹ chồng hung dữ, kì quặc không chịu nhận chán ghét con dâu sinh con thì tốt rồi, cảm tạ Dudley nhiều năm xem phim truyền hình này, Harry nghĩ rằng.

Hoàn toàn đem Snape trở thành trưởng bối khó tính Harry hoàn toàn không cảm giác chính mình xác định sai.

Snape im lặng ăn cơm, vừa lòng thằng nhóc xem như quy củ lễ nghi, sau bữa cơm cũng không có trực tiếp bắt đầu cấm túc, mà là ném cho cậu một quyển <> xem như tiêu khiển sau bữa cơm.

Harry ngồi tại mềm mại sofa lật sách, nghe ngọn lửa trong lò sưởi âm tường vang tiếng cách cách, cảm thấy mệt nhọc gần đây tích lũy đều tiêu tan.

Chờ giáo sư Độc dược xử lý xong dược liệu Harry thu thập, lại phát hiện cậu đã ngủ, chú ý tới quần thảm đầy mắt của cậu nhóc, bị cho là giáo sư lãnh huyết vô tình mềm lòng triệu hồi đến một cái chăn mềm mại, sau đó nhẹ nhàng ngồi vào ghế dựa cách đó không xa bắt đầu đọc.

Chờ Harry tỉnh lại, thời gian đã muốn gần giờ cấm, cậu có chút khó xử nhìn cái chăn trên người, trước mặt một tấm da dê pháp phòng, mà giáo sư Độc dược không biết đi nơi nào.

“Cấm túc không chăm chú, tám giờ sáng thứ bảy này liền đến đúng giờ cho ta! Dậy rồi thì đi nhanh một chút.”

Harry nhún vai, tuy rằng thoát nhìn Snape không trừ điểm, nhưng là nói không chừng đã sớm trừ rồi, ngủ rất ngon Harry vuốt lại tóc, rất tự giác mang đi quyển sách Snape trước đó ném cho cậu. Cậu hiện tại đã biết, giáo sư Độc dược tiền nhiệm ra vẻ hung ác, kỳ thật chính là chỉ đối với cậu la ó như hổ giấy.

Chờ nhóc Potter theo rời đi địa bàn của mình, Snape mới từ phòng Độc dược đi ra, anh vung tay lên làm chặn trở lại vị trí trước đó, sau đó có chút tức giận vò nát tờ giấy kia.

Harry nhanh chân chạy về Gryffindor, Ron một bên ngáp một bên chờ cậu.

“Người anh em, cậu đã trở về, đói bụng lắm.”

Harry vỗ bụng mình, vẫn là nhận lấy, “Cậu mệt thì ngủ đi, mình ăn xong rồi lập tức ngủ.”

Ron dường như hoàn thành nhiệm vụ phát tay về phòng ngủ, Harry cũng theo đi vào, lấy ra bạn qua thư bắt đầu trò chuyện.

[hi, hôm nay tâm tình rất tốt.]

[Ừ.] Severus nhỏ trước tiên đáp lại, anh không muốn thừa nhận hành động của mình cách năm phút đồng hồ thì kiểm tra tấm da dê một lần.

[Nói với anh, hôm nay tâm tình tôi tốt liền đi chạy bộ bên ngoài, sau đó đựng phải giáo sư khủng bố dạy tôi Occlumency.] Harry nhăn mặt.

[Hừ? Khủng bố như thế nào?] Severus nhỏ hỏi.

[chính là cả ngày mặt âm trầm như quỷ hút máu dọa người, bằng vào ánh mắt có thể khiến người hóa đá, như cái Me gì đó ghê lắm.] Harry tùy tiện vẽ một cái mặt, tóc đều là tiểu xà cong cong xoay xoay.

[Medusa.] Severus nhỏ thở dài.

[đúng đúng, Prince anh thật thông minh.] Harry tán dương nói.

[vì cái gì của khách lệ người lại hoàn toàn không thể làm người vui mừng.] Severus nhỏ miễn cưỡng nói.

[được rồi, bị anh phát hiện.] Harry thở dài, [tôi quả thật không thông minh, không giống bạn tốt của tôi biết nhiều tri thức như vậy, nhưng tôi cố gắng, tựa như nội dung trong sách Độc dược này tôi tất cả đều thuộc lòng hết!]

[Sách Độc dược?] Cậu nhóc Slytherin làm tự hỏi trạng, [cái gì sách Độc dược? Ta đối Độc dược cảm thấy hứng thú.] Anh cho rằng hai người cùng xuất hiện ở tấm da dê này chỉ là có chút thần kỳ, chẳng lẽ..... chính mình cùng quyển sách này có quan hệ?

Harry lúc này đối với sách của Hoàng tử lai đã thông suốt hiểu rõ, không cần mở ra đều có thể nói ra nơi nào có cái gì, [thành tích Độc dược lúc trước của tôi không tốt, nếu không phải đối giáo sư, lớp cao cấp năm nay sẽ không có thể học được, quyển sách này là giáo sư từ giá sách lấy cho tôi.]

Severus nhỏ lấy ra một tấm da dê mới thì triển thần chú giữ bí mật, bắt đầu ghi ra: Tương lai, Hogwarts, lớp cao cấp, năm sáu.

[người nói lúc trước thành tích ma dược không tốt, chẳng lẽ hiện tại tốt?] Severus tiếp tục hỏi.

[A, kỳ thật là vì lúc trước giáo sư đòi hỏi quá cao!] Harry có rất nhiều oán khí, [cũng không chịu kiên nhẫn dạy dỗ, lại luôn là nhằm vào tôi, luôn là bị giam xử lý những dược liệu ghê tởm, cho nên tôi liền chán ghét ma dược, tự nhiên học không tốt.]

[ta tiếp thu không phải bởi vì thích, thuốc Độc dược bình thường có thể tăng vượt bậc!] Severus nhỏ nổi giận, [Độc dược là ngành học nghiêm cẩn, những dược liệu ghê tởm đó là chuẩn bị cho rất nhiều Độc dược!]

[Được rồi, không cần tức giận.] Harry vẽ khuôn mặt tươi cười, cậu đột nhiên cảm giác phát Prince giận rất dễ thương, giống như có thể nhìn thấy long dựng lên hình ảnh rất sống động xuất hiện trên giấy, không biết có cái ma pháp gì có thể khiến biểu tình đối phương xuất hiện trên tấm da dê.....

[hừ!] Severus nhỏ cả giận hừ một tiếng sau, đột nhiên bật cười, anh giống như..... Thật lâu không có nhẹ nhàng như vậy.

[chúng ta tiếp tục đề tài vừa nãy, kỳ thật tôi đối Độc dược ngay từ đầu cảm thấy rất hứng thú, dù sao thoát nhìn rất hữu dụng không phải sao?] Harry gãi gãi đầu biểu đạt, [hơn nữa..... Tôi cũng là mới biết được, mẹ tôi học rất tốt Độc dược, tôi muốn biết nhiều hơn một ít chuyện của mẹ! còn có..... Tôi càng gần mẹ hơn một chút!]

Snape nhỏ đột nhiên cảm giác trong lòng bị cái gì đánh trúng, tựa như anh biết tuyên bố mẹ tài giỏi không phải đùa giỡn, không có gì khổ tâm đi nghiên cứu cái này vì vui đùa sao?

[nếu người có cái gì không rõ có thể hỏi ta.] thời điểm những lời này bị chính mình viết trên giấy, Severus nhỏ không còn thể rút lại, bất quá anh nhìn chữ viết của mình, nhưng không có một tia cảm giác hối hận, tuy rằng cuối cùng cảm giác sẽ có rất nhiều phiền toái theo đó mà đến.

15. Chương 15: You Are Mine

[Prince anh thật sự là quá tốt!] Harry vẽ một người nhảy lên chỗi tỏ vẻ hưng phấn, kết quả.....

[nếu người muốn cho ta giúp người giảng giải, đầu tiên nhớ kỹ đừng cho ta nhìn thấy chỗi cùng tóc rối bời!] hình vẽ đơn giản rõ ràng cùng đối thủ một mắt một còn bộ dạng rất giống chọc đến bạo điểm làm Snape nhỏ phần hận viết.

[còn có cái gì kiêng kị anh hiện tại liền nói cho tôi biết đi.....] Harry yếu ớt hỏi.

[trước mắt..... Không có.] Severus nhỏ chọc đầu sư tử nhỏ trên giấy, miệng nhớ kỹ ‘ngu ngốc’, sau đó tại một tờ giấy khác càng thêm một tên tuyệt đối sẽ không xuất hiện tại bên người mình — Gryffindor.

[đúng rồi, hôm nay một người bạn của tôi nói con nhện tám mắt bác nuôi sắp chết, trên người chúng nó có cái gì được liệu hữu dụng không?] Harry trong lòng tính toán, nhện tám mắt thực hiếm, Prince nhất định thích.

[nhện tám mắt?! chúng nó có thể làm không ít thực nghiệm.....] Severus nhỏ nhất kích động liền viết không ít tên loại độc được, sau đó tự quyết định bắt đầu viết cách điều chế Độc được, còn cắt xóa giảm bớt, thật giống như lập tức có thể bắt đầu thực nghiệm giống nhau.

Nhìn chữ viết hỗn độn Harry quá mắt, khoe môi cậu cong một chút quyết định bỏ qua, sau đó rõ ràng không đề cập tới câu chuyện này mà bản thân bạn qua thư của cậu cũng không tồn tại, như vậy xem ra nói sang chuyện khác rất chắc chắn.

[sau đó tôi lại trở về ăn bữa tối, kết quả lại đụng phải giáo sư quỷ hút máu, ai..... Anh nói một ngày ngẫu nhiên đụng lão tới hai lần là vì cái gì đây?]

[.....] Severus nhỏ nhủ mày, bị Harry xóa đi chính anh dù muốn đứng lên cũng không thể thật sự lấy được nọc độc của nhện tám mắt, hơn nữa ngoại hiệu quỷ hút máu này giống như từ năm ba lần đi theo anh, là Hufflepuff nào nhằm chán khởi dậy? [người nếu không muốn đụng tới thầy ấy, có thể dùng Illusion với mình.]

[Illusion dùng là không tốt lắm.....] tin vào phụng quang mình chính đại hơn nữa có được trang bị áo tàng hình cực phẩm Harry viết, [kỳ thật tôi ngược lại là rất muốn cùng thầy ấy nói chuyện về mẹ của tôi, nghe nói bọn họ là bạn bè. Nhưng là..... Thầy ấy giống như rất không muốn nhìn thấy tôi.]

[người xác định?] Severus nhỏ nghi hoặc, [người không phải nói thầy ấy với mẹ người là bạn bè? Nếu người muốn tiếp cận thầy ấy, có thể dùng chuyện mẹ người đã động thầy ấy.]

Harry không muốn giải thích ân oán khúc mắc thời cha chú, [kỳ thật người khác cũng không sai, lúc tối giáo sư Độc được mời tôi tham gia câu lạc bộ Slug, may mắn có thầy ấy lấy cớ.] chuyện muốn nói? Ánh mắt!

Câu lạc bộ Slug? Cậu nhóc Slytherin nhảy bén trên giấy thêm từ quý tộc?!

[rất nhiều người đều lấy tự hội này để quang vinh năng lực, hơn nữa ở nơi đó người có thể quen biết rất nhiều người, mở rộng kết giao.....] lúc ấy thời điểm Lucius lừa anh tham gia, còn nói điều lợi gì?

[biết người nhiều như vậy có ích lợi gì, lại không có thật sự để tâm anh.] Harry yếu ớt viết, [bọn họ coi trọng đều là thanh danh của tôi! Từ trước đến nay nhìn đến không phải chính tôi! Ngay cả giáo sư cũng đều là giống nhau!] lúc này, Harry còn không có phát hiện giáo sư trong miệng cậu, đã muốn thành đặc chỉ một người kia.

[Harry.] Severus nhỏ viết, sau đó Harry liền nghe đến một thanh âm trong trẻo lại mang theo điểm khàn khàn. “Harry.”

Cậu nhóc HarryPotter này ngây ngốc ngăn cả người, đó là một thanh âm quen thuộc lại xa lạ, cậu xác định cậu không có nghe qua, nhưng là lại cảm giác quen thuộc đến tận xương tủy.

“Prince?! Prince là anh sao?” Bởi vì cậu nhóc đối ma pháp hiểu biết thiếu sót, cậu cũng không không có phát hiện tình huống này khác thường, đáng tiếc cậu gọi vài câu, cũng không có đáp lại, ngược lại là trên tấm da dê lại thêm một chữ [Harry?]

[tôi giống như nghe được anh gọi tôi.] Harry nâng tay dụi ánh mắt, như thế nào có chút nước tồn tại.

[chữ viết của người không rõ, ngu xuẩn.] Severus nhỏ viết, [ta đồng ý người là bạn, Harry.]

Harry vò đầu lung tung, cậu may mắn vì chính mình thi triển các loại thần chú ngăn cách lên màn, không cần đối mặt ánh mắt lộ vẻ kỳ quái của bọn Ron.

[biết anh thật tốt, Prince.] Harry cảm tạ từ tâm mà biểu đạt, [anh cũng là bạn mà tôi đồng ý!]

[có thời gian giống Hufflepuff đa sầu đa cảm, không bằng đề cao năng lực của chính mình.] Severus nhỏ chân thành đề nghị. [đi hầm gần đây sờ sờ quả lê, có thể tìm được phòng bếp.]

Harry tự hỏi câu nói trước sau khác biệt quá lớn, sau lại rút ra một kết luận ‘Điền đầy bụng đi ngủ sớm một chút đi’ này.

[ừ, bữa tối ăn rất ngon, đều là tôi thứ thích ăn, tôi hiện tại cũng không đói.] Harry hy vọng đem tâm tình tốt truyền cho đối phương, [có bánh trứng cà chua, thịt bò hầm, còn có canh trứng! Bánh mì cũng là loại tôi thích, xốp xốp mềm mềm ăn rất ngon.]

[ta có thể tưởng tượng dáng người của người.] thiếu niên nhà rắn phun nọc độc, [hành vi đi chạy bộ hôm nay của người đáng giá đề xướng.]

[dáng người của tôi rất được!] Harry vốn định nói chính mình là đội viên Quidditch, rèn luyện dáng người khỏe một chút, nhưng là suy xét đến chối là Prince bạo phát, quyết định tốt hơn vẫn là không đề cập tới.

[dù sao ta xem cũng không thấy.] trả lời không có chút thành ý.

[ngày mai tôi tiếp tục rèn luyện! Ngủ ngon Prince!] Harry hầm hừ viết xong, lại thêm một khuôn mặt tươi cười.

Severus nhỏ bắt chước trên giấy lại thêm một lời bình ‘Cảm xúc hay thay đổi dễ bị ảnh hưởng, nhưng..... Ngoài ý muốn đơn thuần.’ sau đó đem gói điều chỉnh thoải mái một ít cũng ngủ.

Mà đối với ký ức năm đó ôn cũ biết mới giáo sư Snape chính là dễ khóc dễ cười, anh biết không hề thiếu học sinh ngầm gọi anh là ‘Con dơi lớn’ ‘Quý hút máu’, với cặp song sinh Gryffindor kia thậm chí còn đối với chủng tộc của anh tổ chức đánh cược, không hề thiếu Hufflepuff tin tưởng vững chắc anh sẽ lúc cảm tức lên uống máu bọn họ, trời biết tính cách anh đúng là quý hút máu, cũng tuyệt đối sẽ chọn lựa chất lượng máu tốt.

Nhiều năm thế này, anh biết chính mình lặng lẽ yêu thích không quên bạn qua thư từ là một Harry tương lai, nhưng hai người lúc đó ký ức theo thời gian trôi qua dần dần phai nhạt, mà nay năm Harry đến lấy sách Độc được bắt đầu cùng chính mình khi thiếu niên kết bạn qua thư sau, anh lại sẽ ở mỗi ngày trong mộng rõ ràng nhớ lại ngay lúc đó từng chút, thậm chí thời điểm tỉnh lại tâm tình cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Biến thành hiện tại Snape đã muốn càng ngày càng không thể khống chế chính mình đối cái cậu nhóc kia dục vọng độc chiếm, đúng vậy, anh thừa nhận dục vọng này. Tình yêu t ừng ngày thơ chưa bắt đầu cũng không chấm dứt, tựa như một thần chú làm đóng băng bảo vệ, sau đó tại năm nay khối băng bảo vệ bắt đầu sụp đổ.

Tựa như nói không rõ vì cái gì nhiều năm thế này anh cũng không chịu đồng ý Lucius an bài gặp mặt một vài đối tượng, thời điểm khi anh biết cái kia là thể phẩm Potter mà anh sáu năm oán hận chỉ là anh như thế nào đều hỏi không đến tên đầy đủ của bạn qua thư từ, cái loại rung động âm vang này.

Slytherin trung với trái tim của mình, mà lúc này Snape không biết đối với Harry bây giờ có để ý ý nghĩa của tình yêu hay không, nhưng điều này không gây trở ngại anh chậm rãi suy nghĩ, chỉ là anh rõ ràng muốn, cậu nhóc không được phép nhận dấu hiệu của bất cứ người nào.

Đây là thuộc về bá đạo của Slytherin.

Thời điểm khi em trêu chọc một Slytherin, thì nên chuẩn bị tốt tâm lý, Harry..... của ta

Hôm nay Harry có một giấc mơ đẹp, cả nhà họ ở trong sân liên hoan, James và Sirius ở trong sân dùng hình thái Animagus đuổi bắt, Remus dựa cửa nhìn bạn tốt đùa giỡn, mà còn lại Lily và Snape một người ôm một vạc đang nấu ăn?!

Harry phát hiện chính mình một đứa bé Muggle ngồi ở trong sô pha, hai tay duỗi hướng về phía Snape, miệng còn huyền thuyên kêu to.

Mà Lily cười dịu dàng như là truyền dạy một loại Độc dược nói cho Snape cách làm thực đơn cho Harry, Harry cần dinh dưỡng và hương vị ngon. Lúc James phát hiện con trai lại bị đối thủ một mắt một còn ôm vào trong ngực thì phần nộ quay về nhà, lại bị thêm thần chú bảo hộ thủy tinh bắn ra. Bị thương che cái mũi, sau đó lão cha cũng rất có tình thương của mẹ vọt tới ôm [nó?!] cậu.

“Ba Mẹ..... Sev.....”

Harry thanh âm nỉ non không ai nghe được, cảnh trong mơ phản ứng khát vọng từ đáy lòng của cậu, cậu muốn một gia đình, một ngôi nhà có được tất cả người cậu yêu cũng như yêu cậu.

Ngày hôm sau thời điểm tỉnh lại, Harry đã không nhớ rõ mình từng mơ thấy qua cái gì, bắt quá cái loại cảm giác ấm áp này còn lưu lại trong lòng cậu, điều này cũng khiến cậu có được một tâm tình tốt.

Bởi vì nhanh đến cuối tuần, cho nên giáo sư có giờ đều để lại không ít bài tập, hy vọng học sinh có thể ở ngày nghỉ ngơi tiến hành ôn tập củng cố. Đáng tiếc, nhiệt tình yêu thương học tập thế này dù sao cũng là số ít, cho dù có Prince giúp và bút ký Hoàng tử lai, Harry vẫn cảm giác mệt mỏi không thôi.

“A..... Mình lại mất hết một ngày mới làm xong bài tập này đó.” Harry ghé vào trên bàn phòng sinh hoạt chung, hiện tại đã gần giờ giới nghiêm, nhưng là lại vẫn có rất nhiều người vùi đầu tận lực viết lách (bài).

“Cậu đã viết xong?!” Ron kêu rên, “Mình mới viết không đến một nửa, gần đây Hermione không chịu cho mình tham khảo, cô ấy nói tiếp tục như vậy mình sẽ không thể tốt nghiệp.”

Harry nhìn nhìn tại cô gái cách đó không xa phụ đạo Neville, vồ vồ bả vai Ron, “Hermione đúng.”

“Mình biết, ai, tiếp tục.” Ron không phải người có thể ngồi yên, luôn di chuyển hậu quả chính là hiệu suất rất thấp, “Đúng rồi, tuần này cậu không cần đi tìm Dumbledore học bổ túc sao?”

Harry lắc đầu, “Hiệu trưởng gần đây giống như bận rộn nhiều việc, tuần này mình cũng chỉ thấy thầy hai ba lần.”

“Đừng nghĩ quá nhiều, giáo sư Dumbledore nhất định có kế hoạch của thầy.” Ron qua loa an ủi, hoàn hảo Harry không có giống năm trước, bởi vì không thấy được Dumbledore mà nôn nóng, khi đó bọn họ lo lắng gần chết.

“Ừ, mình hiện tại thực lực còn chưa đủ.” Harry vuốt ve Độc dược sách trong tay, sau đó mở ra bắt đầu sao chép bút ký hỗn độn này.

Kê hờ chỗ chữ cái viết hoa, nhìn ra được lúc ấy Hoàng tử lai không ngừng sửa đổi, bởi vì gần đây bận quá, Harry cũng không có hoàn thành việc sao chép, hơn nữa bởi vì Hermione cạnh người chặt chẽ, cậu cũng không có cơ hội thử nghiệm trong đó một ít chú ngữ thú vị.

16. Chương 16: Levicorpus

Mỗi ngày buổi tối cùng Prince trao đổi là Harry thời gian thích nhất, tuy rằng đối phương luôn có vẻ rất bận rộn rất không kiên nhẫn, lại đối với một ít nghi vấn của cậu kiên nhẫn giải đáp. Harry cũng không hiểu được Prince có thể bận rộn cái gì, chỉ là thời điểm ngày mà Harry đi qua hầm, nhìn thấy bức họa một người âm u đối với vạc bộ đáng trầm mê, Harry muốn nói không chừng bên người Prince cũng có một cái vạc trong tưởng tượng tỏa ra khói nhẹ.

Vì chính mình tưởng tượng ra hình ảnh, Harry cười trộm đảo mắt thấy được cậu giấu bức thư ở trong sách, thư là từ chỗ Remus Lupin gửi đến.

Thân là lang nhân Lupin mẫn cảm mà ôn hòa, Harry đối chú thực tôn kính, lại không xấp xếp được nơi chú cùng Sirius giống nhau. Mấy năm nay cũng không làm sao qua lại thư từ, nhưng là lúc này đây Harry phải đi chứng thực.

“Harry, chú không biết con từ đâu biết chuyện Severus và Lily từng là bạn, bất quá chuyện này quả thật là thật. Chú vì năm đó không có ngăn cản James và Sirius đùa dai với anh rồi sau đó hối hận, chú cũng không muốn giải thích cái gì, năm đó chúng ta đều rất trẻ. Con biết rõ Severus độc miệng thế nào, James thích Lily, nhưng Lily lại chán ghét cậu ấy mà lại đồng ý làm bạn cùng Slytherin Severus. Bị ghen tị làm đầu óc choáng váng James đã làm rất nhiều chuyện sai, nhưng sau khi cậu ấy và Lily cùng một chỗ liền hoàn toàn bất phóng túng. Đoạn thời gian đó Severus cũng trở nên im lặng, lúc đó chúng ta không có xung đột mà có cũng nhỏ. Nghe nói lúc ấy sau khi anh ta tốt nghiệp và tuyệt đại bộ phận Slytherin giống nhau trở thành Tử thần thực tử, sau đó Tên kia thần bí biến mất, giáo sư Dumbledore vì anh ta làm chứng, anh ta trở về Hogwarts nhậm chức giáo sư, sau đó chớp mắt chính là hai mươi năm. Con là đứa trẻ hiền lành, chú biết con muốn thay James bù lại cái gì, bất quá chú muốn nói là, Severus đối với James oán hận rất sâu, thời điểm trên chiến trường chúng ta chạm nhau, anh ta không ít lần trực tiếp tung Avada Kedavra, chú không đề nghị con thật sự đi làm chuyện này. Bất quá nếu con đã quyết định, chú cũng sẽ chúc con may mắn. Remus của con.”

Phong thư này là sáng sớm hôm nay nhận được, cùng với tín kí còn có một tấm ảnh, là hình thời điểm bọn họ tốt nghiệp, kỷ niệm mọi người còn ở Hogwarts, người chụp ảnh hẳn là Remus, trong ảnh chụp là Lily và James tại tản bộ bên Hồ Đen, mà trong bóng râm cây cối mơ hồ che giấu một người. Hẳn núp thật sự kĩ, gần như cùng bóng râm dung thành một thể.

“Snape.....” Harry nhìn ảnh chụp, trong lòng toát ra cảm giác chua xót.

“Harry?!” Ron ngạc nhiên nghi ngờ mở miệng, “Cậu..... cậu đang làm sao? Vì cái gì đột nhiên gọi tên lão dơi già?!” Ron nói xong vội vàng kiểm tra chung quanh, sợ lão dơi già từ trên nóc nhà bay đến bên cạnh cậu hô to trừ diệt.

“.....” Harry thở dài, cầm ảnh chụp trong tay đưa cho Ron, đều do cậu vừa rồi thất thần, đã quên hoàn cảnh bên người.

“Đây là ảnh chụp cha mẹ cậu, vì sao đột nhiên.....” Theo ngón tay Harry, Ron cũng thấy được tại trong bóng râm lá cây kia, lộ ra người đàn ông mũi ưng điển hình.

Góc độ này, bầu không khí này, Ron linh quang vừa hiện đột nhiên hiểu được cái gì, cậu nhìn lại bạn tốt vẫn lơ mơ, nuốt nước miếng, bản thân thôi miên quên chân tướng xác thật mờ ảo này.

“Không biết giáo sư Snape sinh nhật là ngày nào, cậu nói mình làm bánh ngọt tặng thầy xem như bù lại, thầy có hay không liền không tại giận chó đánh mèo?” Harry nhỏ giọng hỏi.

“Có khả năng, mình giúp cậu viết thư hỏi Fred một chút, bọn họ đối với mấy cái này rất hiểu.” Ron vỗ ngực, vui mừng phát hiện Harry buông tha cho đề tài này, đem thư và ảnh chụp lấy lại đứng lên. Âm thầm thở ra một hơi sau, Ron lại hỏi: “D.A của chúng ta năm nay khôi phục hoạt động không? Chúng mình cũng muốn tiếp tục với cậu cùng nhau nâng cao thực lực.”

“Năm nay bạn quá Ron.” Harry nghĩ vẫn là cự tuyệt, “Hơn nữa mình cũng không có năng lực chỉ bảo các cậu. Nói về hiểu biết ma chú, ai có thể hơn Hermione?” Harry nháy mắt mấy cái, sau đó phát hiện Ron hai má đỏ lên!

“Hai người các cậu, đang nói mình cái gì?” Hermione cảm giác được cái nhìn nóng rực, nhanh chóng giảng giải cho Neville xong đã đi tới, cô vừa rồi cố gắng muốn nghe xem bọn họ đang nói cái gì, nhưng Harry gần đây học một ít ma chú, rõ ràng so với Silencio còn dùng tốt hơn, người bên cạnh có thể nghe được bọn họ đang nói chuyện, nhưng là chỉ có thanh âm ong ong, lại nghe không rõ ràng.

Harry thấy Hermione đã đi tới, vội vàng đem chú ngữ trên người cô cởi bỏ, “Ron hỏi mình năm nay tiếp tục D.A, mình nói với cậu ấy không bằng bản thân ba chúng ta luyện tập, không phải mình muốn ném bọn họ

đi, mà là tinh lực thật là không đủ, tự nhiên hai chúng mình phải nhờ vào cậu, ai có thể biết đến chú ngữ nhiều hơn cô gái am hiểu mọi việc.”

Hermione thực vui vẻ tiếp nhận Harry khen tặng, còn làm ra một bộ xá ta này ai biểu tình, đưa tới hai người cười ha ha.

“Mình trở về ngủ, bài tập của Ron liền giao cho cậu.” Harry nhún vai, nhanh chóng cầm luận văn của mình chạy.

[hai người bạn tốt của tôi giống như thích nhau.] Harry ghé vào trên giường viết lên. [bọn họ cũng không giống như nghĩ tôi biết sự thật này.]

[thì sao? Người chẳng lẽ còn không cai sữa sao?] Severus nhỏ độc miệng, [ngày hôm qua sách ta đề cử người có xem không.]

[hôm nay vẫn đều đang làm bài tập, cho nên..... anh hiểu mà.] Harry le lưỡi.

[hiệu suất của người quá chậm.] Severus nhỏ lưỡi nói.

[tôi gần đây biết một ít ma chú, có vẻ rất thú vị, đáng tiếc không có đối tượng thí nghiệm.] Harry đối với chú ngữ trên sách của Hoàng tử lai rất là sùng bái, [hắn cũng thật lợi hại, phát minh chú ngữ, tôi hoàn toàn cũng không dám hi vọng, đoán chừng người cùng tuổi thông minh nhất cũng làm không được.]

Severus nhỏ rất muốn nói cái này tính gì, ta cũng làm được. [so với hư vô mờ mịt sùng bái người không biết là ai, không bằng học được ma chú này đó, bất quá người khẳng định thứ đó là ma chú thật sự, mà không phải ai đó tùy ý vẽ xấu? Chỉ có Gryffindor mới có thể dễ dàng thử nghiệm chú ngữ xa lạ.]

[Ủ! tôi từ nơi hắn học được so với trên lớp học được dùng còn nhiều.] Harry nghĩ đến gần đây dùng thuần thực nhất Silencio, vui vẻ cười, [bất quá gần đây bài học thật sự là càng ngày càng nặng.....]

[nếu bận rộn thì đừng đem thời gian dùng vô nghĩa.] Severus nhỏ vò cái trán, anh gần đây cũng thiếu ngủ rất nhiều. [ngủ ngon.]

[hey hey?] Harry trừng mắt nhìn tấm da dê trong chốc lát, phát hiện quả thật không có động tĩnh sau đó trở mình chuẩn bị ngủ, còn chưa tới 12 giờ, hôm nay Prince như thế nào hết điện sớm?

Ngày sau là chủ nhật, Harry lại vẫn tiếp tục thói quen chạy bộ buổi sáng, cậu phát hiện trải qua rèn luyện, tinh thần sẽ càng tốt sau liền kiên trì tiếp tục. Có đôi khi Harry còn có thể đụng giáo sư Snape đi Rừng cấm thu thập ma dược, thực bình thường chào hỏi sau rời đi, hai người trong lúc đó đối chọi gay gắt ít đi, ngược lại như vậy có một chút ăn ý quen thuộc.

Ăn xong điểm tâm, tính toán đi Phòng yêu cầu thí nghiệm một ít ma chú Harry bắt đầu đi phát hiện bên trong có người, gần đó còn có một cô gái thấp bé xa lạ mặc đồng phục Slytherin. Đây học kỳ mất Draco khiêu khích, Harry cùng Slytherin quan hệ vẫn giữ nguyên tại một trạng thái kéo lê, cho nên cậu không tính toán càng làm quan hệ hư thêm.

Harry cho đối phương một nụ cười không xem như khiêu khích, xoay người chuẩn bị rời đi, đột nhiên cảm giác được nguy cơ, Harry nhanh chóng xoay người, sau đó tiện tay ném ra chú ngữ gần đây trong lòng thường xuất hiện.

“Levicorpus!”

Cô gái thanh âm thét chói tai vang lên, hình ảnh bị treo ngược khiến quần trong của cô đều lộ ra.

“Harry! Cậu đang làm cái gì!” Hermione vừa vặn gần đó, Ron nhìn tình hình trước mắt cũng nhú mồm, nếu Harry đối phó là Crabbe, Goyle gì đó, cậu khẳng định sẽ vỗ tay trầm trồ khen ngợi, nhưng là một cô gái..... Bị Molly giáo dục lớn lên Ron có chút không thể chấp nhận.

“Mình..... mình.” Đầu óc Harry nhanh chóng vận chuyển, sau đó cuối cùng trong trí nhớ tìm ra chú hóa giải, “Liberacorpus.”

Bị ngã sấp xuống mặt đất cô gái bị một Slytherin khác đột nhiên xuất hiện nhanh chóng mang đi, rất kỳ quái là bọn họ cũng không có nhằm vào chuyện này tranh cãi ầm ĩ, cũng không có ý đưa tới giáo sư.

Hermione đương nhiên cũng phát hiện dị biến này, cô vội vàng đi tới bên cạnh Harry. “Vừa rồi có phải hay không đã xảy ra cái gì?”

Ron ngược lại là không nghĩ nhiều như vậy, cậu xua đuổi vài học sinh năm dưới, “Tránh ra tránh ra, nhanh đi làm bài tập, không thì buổi tối Hermione cho các em học bổ túc.”

“Mình vốn muốn đi Phòng yêu cầu, nhưng phát hiện bên trong có người, gần đó còn có học sinh Slytherin, liền chuẩn bị rời đi. Nhưng khi mình đi hai bước phía sau có chú ngữ tấn công mình, sau đó chính là các cậu nhìn thấy như vậy.”

Năm dưới gặp Ron đều tránh ra, cũng vội kéo bạn tốt nhanh chóng rời khỏi chỗ này, vạn nhất có giáo sư nghe được tin tức đuổi tới liền không hay.

“Tình huống này rất kỳ quái, nếu bọn họ là cố ý dụ dỗ Harry tấn công, như vậy hẳn là ở lại tại chỗ chờ giáo sư đến trừ điểm và trừng phạt.” Hermione bắt đầu phân tích, “Chẳng lẽ có người dùng Imperio với học sinh?!”

“Không thể nào! Chúng ta mau nói cho hiệu trưởng Dumbledore!” Ron lập tức đề nghị.

“Hiệu trưởng gần đây giống như bề bộn nhiều việc, cũng chưa thời gian cho mình học bù.” Harry không thể nói rõ vì cái gì không muốn đem việc nhỏ hôm nay nói cho lão hiệu trưởng, chỉ là trong đầu có như vậy một thanh âm, cho dù hiệu trưởng Dumbledore cuối cùng lại vẫn sẽ biết chuyện này, cũng không từ trong miệng cậu nói ra.

“Vậy nhìn thấy thầy ấy thì nói cho thầy, gần đây cậu phải cẩn thận.” Hermione lo lắng nói, “Nếu cảm giác được nguy hiểm, lập tức nói cho giáo sư Snape, thầy ấy dù sao cũng là người Hội Phượng Hoàng, khẳng định có phương pháp liên hệ hiệu trưởng.”

Harry gật gật đầu tỏ vẻ biết.

“Bạn hữu, ma pháp vừa rồi là cậu từ chỗ nào học được, cũng thật khốc.” Ron gặp quên một việc, vội vàng hỏi.

“Từ chỗ Hoàng tử.” Harry nhạo vui vẻ nói, “Một ma chú đùa dai, mình gần đây vẫn muốn thí nghiệm, vừa rồi thuận tay liền dùng ra.”

17. Chương 17: Cùng Nhau Ước Hẹn

“Cậu lại một mình thí nghiệm thần chú viết tay xa lạ!” Hermione thực nóng nảy, “Cậu không phải hứa với mình sẽ không thử nghiệm thần chú trong sách Độc dược kia sao!”

“Mình..... mình cảm giác không có gì.” Harry biện giải. “Chỉ là thần chú đùa dai.”

“Fred và George khẳng định thích loại thần chú này, bọn họ luôn thích cái này.” Ron giúp bạn tốt giải thích.

“Các cậu không cảm giác cái thần chú kia nhìn rất quen mắt sao?” Hermione đối với hai người bất đắc dĩ.

Ron lắc đầu, Harry nhăn tình sáng lên, “Cha mình dùng qua!” Sau khi nói xong ánh mắt cậu nhóc lại ảm đạm, bởi vì cậu nhớ tới thiếu niên Snape bị cái thần chú kia treo ngược lên.

“Hai người các cậu, thần chú này chúng ta vài năm trước đã thấy, thời điểm Quidditch World Cup..... viên quản lý Muggle bị treo ngược giữa không trung!” Hermione có chút cuồng loạn, “Lúc ấy người bị treo kia ánh mắt đại ra đi khắp phố, các cậu còn cảm thấy cái này chỉ là một thần chú đùa dai sao? Còn có cậu Harry, dùng tưởng rằng cha cậu cũng dùng quá thần chú này, liền đoán quyền sách này với cha cậu có liên quan!” Bởi vì từ nhỏ sống với gia đình di dưỡng, Harry đối hết thảy chuyện có liên quan cha mẹ đều đặc biệt coi trọng.

Ron cùng Harry đều yên lặng lắng nghe.

“Harry, đưa sách cho mình, cậu không thể giữ nó.” Hermione đưa ra quyết định.

“Không được!” Harry lúc này lần đầu tiên hoàn toàn cự tuyệt Hermione như vậy, “Mình sẽ không dùng bầy thần chú, nhưng cậu không thể lấy nó đi!” Harry thử qua vài lần đem tấm da dê chèn vào trên sách khác cùng Prince đối thoại, nhưng chỉ có tại trong sách Độc dược cao cấp mới có thể trả lời, cậu mơ hồ cảm giác việc này có chút kì quái, nhưng trải qua trong khoảng thời gian này kiểm tra bản thân, Harry xác định cậu hoàn toàn không có việc gì, cho nên quyết định bỏ qua nghi vấn này.

Prince là người bạn quan trọng của cậu, cậu không thể mất đi anh.

Hermione đau long nhìn Harry, vì đối phương không tin. “Tùy cậu.”

Ron nhìn Harry, lại nhìn tâm tình của Hermione, cuối cùng vẫn là đuổi theo cô gái mà đi.

Harry chạy về Gryffindor, đến khi đem Hoàng tử ôm vào trong ngực mới cảm giác được tâm an, cũng để ý bây giờ còn là ban ngày, cũng không phải thời gian trao đổi với bạn qua thư, liền dỗi tùy tiện viết lên một câu [anh là của tôi, tôi sẽ không để bất luận kẻ nào cướp anh đi!]

Không nói đến thời gian nghỉ trưa Severus nhỏ mở ra sách Độc dược đột nhiên đỏ bừng mặt, bên này Hermione ghé vào trong lòng Ron khóc thống khoái, quan hệ hai người coi như là càng gần một bước. Kỳ thật Harry hiểu lắm tiến triển của hai người, bọn họ vẫn không có làm rõ quyền luyện của nhau.

Trên giường rề rà một hồi lâu sau, Harry cũng hối hận, sau một lần học bù trước thì Dumbledore không gửi thư, cậu gần đây có chút sốt ruột, cho nên vừa rồi thái độ không tốt lắm. Vì thế cậu nhóc mặc áo tàng hình, đi vào thư viện quan sát tình huống, khi cậu nhìn thấy Hermione và Ron giống như thường lui tới học tập, cũng cứ yên tâm rồi đi.

“Làm sao?” Ron đang muốn hỏi một vấn đề, liền phát hiện Hermione đột nhiên không bình thường.

“Không, chỗ này không hiểu?” Vừa rồi cô cảm giác Harry xuất hiện, hẳn là ảo giác.

Harry từ thư viện rời đi sau đó đi dạo chung quanh Hogwarts, cũng không có mục đích, vẫn đi. Dạo qua một vòng cảm giác không thú vị Harry đi ra bên ngoài, ngồi ở bên hồ Đen dưới góc cây lật xem bút ký của Hoàng tử, cậu thực thích cây này, cảm giác ở trong này có thể được an bình.

‘Không biết Rừng cấm có hay không được liệu mới Cứ đi xem là được.’

Nhìn thấy tính trẻ con Hoàng tử lưu lại trong lòng nói, Harry cũng muốn đi Rừng cấm đi dạo. Cậu đứng lên, nhìn qua bên cạnh.

“Prince, chúng ta cùng nhau, tôi giúp anh đi.” Giống như là mới trước đây cùng bạn tốt trong tưởng tượng chơi đùa, Harry cười sáng lạn, bước chân theo đường nhỏ đi vào Rừng cấm, cậu thường nhìn bên phải, vì cùng chỗ đó giống như thật sự có người tồn tại.

Trên thực tế, chỗ đó quả thật có người.

Giáo sư Snape nghe được bức họa báo cáo chuyện Harry bị tấn công sau đó liền vội vàng chạy tới bên Harry, xác nhận cậu nhóc không có việc gì thì chạy về Slytherin âm thầm kiểm tra, lại tìm không thấy có mục tiêu đáng nghi, toàn thể nữ sinh Slytherin nằm dưới hôm nay đều ở phòng sinh hoạt chung mở tiệc trà, mà nằm trên tốp năm tốp ba tụ cùng một chỗ viết luận văn. Không thể giống trống khua chiêng điều tra Snape cũng chỉ trở lại văn phòng.

Suy đoán của anh cùng Hermione tương tự, cũng là cho rằng có người dùng Imperio hoặc là thuốc Đa dịch, mục đích là tấn công Harry hoặc là trực tiếp bắt lấy cậu hiến cho Chúa tể hắc ám.

Đang nghĩ tới muốn tìm một cơ hội đem thời gian Harry nhàn rỗi đều bắt đến giam lại trước mắt mình, Snape liền nhận được bức họa báo tin, nói đúng thẳng nhóc không yên tĩnh rời khỏi tòa thành.

Cái này lại chọc tức giáo sư Snape, biết có người muốn tấn công mình lại còn chạy ra tòa thành, đây là muốn tìm cái chết!

Chính mình thi triển gia tốc chú bắt đầu chạy nhanh, lại thêm ẩn thân chú không để những tên quỷ nhỏ khác phát hiện, giáo sư Snape cuối cùng tại bên hồ Đen dưới cây đại thụ phát hiện tên quỷ nhỏ Potter chuyên tâm đọc sách.

Snape nhìn thấy quyển sách Độc được quan trọng của mình, liền phát hiện chỗ mép góc được cẩn thận tu sửa, còn thi triển bảo hộ chú chuyên dụng dành cho sách vở. Gió hiu hiu nhệthổi bay mái tóc rối của Harry, dáng điệu chăm chú đọc sách tản ra một loại hương vị hấp dẫn người, khiến Snape tâm như bàn thạch thâm nghĩ đem nơi này đều che dấu đi, không để bất luận kẻ nào nhìn thấy hình ảnh này.

‘Đây là bạn qua thư của ta, Harry của ta, của ta thư, người của ta.’

“Prince.” Phát hiện Harry nhìn về phía chỗ anh, tâm Snape đột nhiên nhảy một chút, sau đó chỉ thấy cậu nhóc cười đứng dậy, cùng bạn qua thư trong tưởng tượng đi vào Rừng cấm.

Trong nháy mắt này, trong lòng Snape dâng lên nồng đậm ghen tị, anh muốn cởi bỏ ẩn thân chú, sau đó thay thế người trong tưởng tượng kia của cậu nhóc.

“Chúng ta từ từ, hoa nở thật đẹp.” Harry đắm chìm tại trong ảo tưởng chính mình một chút, cậu ngồi xổm vượt phần hoa màu lam. “Không biết bọn chúng có làm được liệu giá trị không?”

Snape âm thầm gật đầu, Harry bồi dưỡng Độc được chính mình như vậy cảm giác rất tốt, bất quá cái loại hoa này thực đáng tiếc không có chút giá trị cho Độc được, không thì lần sau lúc cấm túc tìm hai loại hoa hình dáng gần giống nhaucho cậu phân tích.

Cứ như vậy Harry tự quyết định xâm nhập Rừng cấm, mà Snape âm thầm đi theo song songđuổi đi động vật không bị thần chú ảnh hưởng.

“Prince, bên kia chính là địa bàn của giáo sư Snape, Hagrid nói bên kia có một vườn dược liệu rộng lớn. Anh muốn chúng ta đi tham quan không?” Harry nghịch ngợm nháy mắt mấy cái, le lưỡi, “Hay là bỏ đi, nếu lão dơi gài đang ở chỗ đó, tôi nhất định phải chết, nhất định sẽ bị trừ điểm và cấm túc.”

Lời này của Harry cho Snape linh cảm, anh nhanh chóng đi vào vườn thuốc, cởi bỏ ẩn thân chú, đi ra.

Nhìn thấy Harry giật mình trợn to ánh mắt, khoe miệng cong nhẹ mở miệng. “Vì Harry Potter dùng cấm trừ 10 điểm, vì thế trò được một năm cấm túc.”

Harry đột nhiên cảm giác lời nói vừa rồi bị nghe được, cũng không dám phản bác đối phương thời gian cấm túc quá nhiều, giáo sư McGonagall khẳng định sẽ phản đối, dù sao cậu vừa mới kêu đối phương con dơi lớn.....

Snape vừa lòng Harry lúc này nhu thuận, cũng không vô nghĩa nhanh chóng đem cậu nhóc trở về.

“Đuổi kịp.”

Harry lúc này rất có thành thới nhìn chung quanh, đi theo Snape dạo chơi tại Rừng cấm là một thể nghiệm mới mẻ, người đàn ông rất rõ ràng đường lối nơi này, cậu không cần bản thân lo lắng quan sát. Hơn nữa Harry tin tưởng vững chắc, người này nhất định sẽ không để cậu bị thương, cho nên cậu ngay cả ý cảnh giới đều ném đến sau đầu.

“Trò Potter đây là tính toán tại Rừng cấm du ngoạn sao?” Snape đột nhiên vừa nói vừa cườinhận xét, nhìn Harry sắc mặt thoải mái đi theo bên người anh, cảm giác thỏa mãn theo đáy lòng mà sinh.

“Con chỉ là cảm giác con đường này thực mới mẻ, con đang định nhớ kỹ.” Harry đưa tay muốn bẻ một nhánh cây, bị Snape tiến lên ngăn trở.

“Nó và cây liễu roi cùng một họ, có tính công kích.” Snape đối tinh thần tràn ngập mạo hiểm Gryffindor thập phần không có cách.

Harry cảm giác được âm áp khi bị bàn tay to lớn nắm lấy, nhìn về phía mu bàn tay đối phương đột nhiên hồng lên, vệt vàng cúi đầu giải thích.

Snape buông Harry ra, bàn tay thu hồi dưới áo choàng. “Về sau không có Hagrid làm bạn không cần tiến vào Rừng cấm sâu như vậy.”

Harry gật đầu lung tung, sau đó đi vào bên người Snape, thấy đối phương không có ý phản đối, liền kề sát nam nhân vốc dáng cao lớn trầm mặc đi về phía trước. Cậu không muốn nhìn thấy bất kì người nào bởi vì cậu mà bị thương, nhất là người lặng lẽ bảo vệ cậu, lại cũng không biểu hiện này.

Mặt sau một đoạn đường hai người im lặng đi, thẳng đến đi vào gần lâu đài Harry mới gom đủ dũng khí mở miệng.

“Giáo sư Snape, hôm nay cảm ơn thầy. Còn có..... con muốn thay ba con nói xin lỗi thầy.”

Snape không có quay đầu. “Trò là trò, hần là hần.” Nói xong liền tiến lên vào tòa thành.

“Prince, giáo sư Snape thật sự là một người kỳ quặc, đúng không?” Harry tại ngoài lâu đài thoải mái cười to.

Vẫn duy trì tốt tâm tình, Harry ở trên bàn ăn ngồi vào bên cạnh Hermione và Ron, cậu cẩn thận quan sát sắc mặt Hermione, mới cười mở miệng. “Bài tập hoàn thành thế nào?”

“Hừ, đừng nói nữa, còn có hơn một nửa đâu, buổi chiều cũng phải đáp đi vào.” Ron sầm mi khổ kiếm.

“Harry, buổi sáng cậu đi đâu vậy? Rời khỏi lâu đài?” Hermione thấy Harry gật đầu, có chút vội vàng cuống cuống nói. “Cậu biết rõ có người dự định tấn công cậu, còn dám rời khỏi lâu đài, cái này cậu hẳn là cùng ở mọi người, để đối phương không thể ra tay mới đúng.”

Harry trong lòng đồng ý cách nói này, chỉ là cậu hôm nay thật sự là muốn một mình thế này. “Mình không ở một mình.....”

“Còn có ai? Bạn gái sao?” Ron vẫn là không buông tha đề tài này.

“Giáo sư Snape.” Harry nói xong, Ron mở lớn miệng không biết nói tiếp như thế nào.

18. Chương 18: Tin Ta

Hermione ngược lại yên tâm gật đầu nói. “Vậy mình an tâm.”

Ron trong lòng kêu rên. ‘Ê! Điều này sao có thể yên tâm! Cậu không biết Harry là con tình địch khả năng sẽ bị lão dơi hút huyết ăn luôn sao!’

Harry đương nhiên đoán không được hai người bạn suy nghĩ cái gì, bất quá cậu thật vui mừng vì chuyện nhỏ buổi sáng mà cùng Hermione sinh ra ngăn cách. Hơn nữa trải qua phân tích của cậu, cũng hoàn toàn loại bỏ suy luận Hoàng tử lai cùng James có quan hệ, dù sao cậu biết lão ba của mình am hiểu tuyệt đối không phải Độc được.

“Harry, mình vừa rồi lại nghĩ, giáo sư Snape rất am hiểu pháp thuật hắc ám, cậu không bằng đem quyển sách kia giao cho thầy kiểm tra.” Hermione không cùng Ron cãi nhau bên về câu nói kia, lại đem ý niệm trong đầu chuyển tới trên quyển sách.

“Mình thấy cậu chính là không quen nhìn Harry lợi dụng quyển sách kia làm Độc được giỏi hơn cậu.” Một câu này của Ron vốn là nói vui đùa, không nghĩ tới sắc mặt Hermione tái xanh cứng đờ. “Đúng, mình chính là không muốn thấy các cậu giỏi hơn mình.” Nói xong cô gái trực tiếp rời đi.

“Mình chỉ là nói đùa.” Ron sắc mặt trắng bệch giải thích cùng Harry.

“Mình biết.” Harry vỗ vỗ bả vai anh em, “Mình cảm thấy Hermione cũng hiểu được.”

Ron do dự đấu tranh nửa ngày, vẫn là nhanh chân đuổi theo Hermione, trong lúc đó Lavender không ngừng hướng về phía cậu nháy mắt và hôn gió.

Harry đột nhiên đã hiểu, sự bức bối của Hermione kỳ thật căn bản là không ở trên người cậu, vì thế hướng về bóng dáng Ron phát tay. Không có gánh nặng bài tập, Harry cảm giác hôm nay trên vai đặc biệt thoải mái, ngay cả người ở cái bàn dài xa nhất kia trợn mắt nhìn cậu cũng không thềm để ý.

Đội đã, biểu tình Malfoy như thế nào kỳ quái như vậy?

Harry phát hiện đối phương cho cậu một ánh mắt lộ vẻ kỳ quái sau đó từ mép bàn rời đi, cảm thấy kỳ quái đồng thời cũng chú ý tới phía sau cậu vài Slytherin chỉ trở, trong bọn họ có một ánh mắt dọa Harry nhảy dựng.

Harry lúc này cũng ngồi không yên, cậu cảm giác vẫn là mau đề cao thực lực, không biết Dumbledore có thời gian cho cậu không.

“Potter, lại đây.” Ở chỗ quẹo vào hầm, Harry bị Draco ngăn lại, hơn nữa hai người đều rất nhanh thi triển ẩn thân chú, “Ngậm miệng.”

Harry cảm giác được bàn tay đối thủ một mắt một còn có chút run rẩy, vì thế hiếm khi ngoan ngoãn đi theo hắn đi lên trên lầu, tránh đám người đi vào tầng 8, Harry đã biết mục đích nơi đến của đối phương.

Tiến vào Phòng yêu cầu, Draco mới thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi, hôm nay cậu tại nơi này sửa chữa tủ biến mất, ra lệnh Crabbe tại chỗ hành lang trông coi, ai ngờ đến khi cậu từ nơi này rời đi lại phát hiện không ai trông coi, trở lại Slytherin lại nghe nói chuyện Potter bị tấn công. Khi biết địa điểm, Malfoy liền biết người động thủ chính là Crabbe. Nhưng vấn đề là, vì cái gì.

Crabbe ma lực không cao lắm, gia tộc của hắn cũng là phụ thuộc Malfoy, không có lý do gì lại vượt qua cậu ra tay với Potter. Hơn nữa theo cậu biết, lúc ấy hắn vừa ra tay chính là pháp thuật hắc ám, cái này không phải là chuyện đùa, nếu như bị McGonagall hoặc là Dumbledore biết, Slytherin gặp phải cục diện không hay.

Tuy rằng cậu trước mắt tự thân khó bảo toàn, nhưng cũng không muốn vô cớ vì người khác mang tội. Nếu đầu sọ bị thương, như vậy dù là thời điểm trước đây còn cha, cũng không thể đơn giản giải quyết chuyện này.

“Sao vậy?” Harry nhìn đối phương không khí trên người càng ngày càng đen lại, hơi có chút tùy tiện mở miệng. “Có chuyện gì mà cũng phải đến nơi đây nói? Nếu người sợ bị người nhìn thấy, chúng ta cùng nhau khoác áo tàng hình.”

Draco hung tợn trừng Harry. “Ngu ngốc, người nghĩ rằng thân thể ta vẫn là năm nhất sao? Không phải ai đều giống người không có thay đổi.”

Harry bĩu môi. “Ta có cao lên, chỉ là người lớn lên quá nhanh, trách không được sắc mặt người tái nhợt, như thế nào năm nay người không trét xi đánh giày lên tóc?”

“Đó là keo xịt tóc, ngu ngốc!” Draco trong lòng mặc niệm quy tắc quý tộc, chờ tâm tình vũng vàng sau mới mở miệng. “Người hôm nay tại hành lang này bị tấn công?”

“À, người biết rồi.” Harry gãi gãi đầu, “Không nghĩ tới người còn quan tâm ta. Ha ha.” Slytherin chính là không được tự nhiên.

Draco không thể nhịn được nữa nổi giận, xông lên trước cho Harry một quyền. “Ai quan tâm người! Ta là không muốn bị người liên lụy!”

“Tấn công ta cũng không phải người, như thế nào sẽ quan hệ với người?” Harry mờ mịt, sau đó làm hình dáng bình tĩnh đại ngộ. “A! Chẳng lẽ là người làm?”

“Ngu ngốc.....” Draco cảm giác chính mình hành động ngu xuẩn, nhưng là đã nói tới đây, cũng không cho phép cậu không tiếp tục. “Trước giờ Slytherin và Gryffindor đối lập chủ yếu là ta và người đối địch và tấn công nhau, hiện tại thế cục nhạy cảm như vậy, nếu người xảy ra chuyện, người bị hoài nghi thứ nhất chính là ta.” Draco hoàn toàn không có muốn nói rõ cái tên giả gái kia chính là người hầu bảo tiêu của cậu.

“Ta biết, cho nên ta không có nói cho giáo sư McGonagall.” Harry thực bình tĩnh nói. “Hơn nữa thực lực của đối phương cũng chỉ có thể thừa dịp ta không chú ý tấn công, khi có thể duy trì cảnh giác.”

“Không cần đến lúc đó chết như thế nào cũng không biết.” Draco dội nước lạnh nói. “Nếu không có việc gì ta thì đi.”

“À, ta biết là ai tấn công ta, ta sẽ không nói ra ngoài, Draco.” Harry nghiêm chỉnh nói, sau đó liền nhìn thấy đồng tử đối thủ một mắt một còn hơi hơi phóng đại. “Cho nên người vừa rồi đùa giỡn ta?”

“Bị vẻ mặt khác lừa gạt.” Harry vô lại nhún nhún vai, mỉm cười rất được chân truyền của Dumbledore. “Ta cũng là muốn xác định người thật sự đáng để ta tin, mà hiện tại chứng minh người đúng là lo lắng cho ta, không phải sao?”

Đáng yêu nháy mắt mấy cái cũng không thể đạt được nhận hiệu quả giống nhau, Draco lúc này cũng bình tĩnh bắt đầu phân tích, cậu trước đây cảm giác Harry hoàn toàn không có đầu óc, đánh giá đó phải hay không có thể thu hồi? Chỉ là cứ như vậy, cũng muốn một lần nữa cân nhắc giá trị của cậu.....

“Kỳ thật, ta cảm giác.....” Harry bị Draco nhìn chăm chú mồ hôi lạnh chảy ròng, áp lực này không nhỏ. “Người có thể thử tin ta.”

“Tin người? Dựa vào cái gì?” Draco sắc bén hỏi.

“Dựa vào..... Người đã không còn gì để mất.” Những lời này của Harry trực tiếp đánh trúng sâu trong nội tâm Draco, cậu không nói nữa, trực tiếp đẩy cửa rời đi. Harry thấy cậu tâm trạng không chắc, nóng lòng muốn thử giúp Draco thi triển ẩn thân chú, vui mừng phát hiện hành động mình ném ma chú không có bị né tránh.

Bất quá nói không chừng, bây giờ cũng là bạch kim tiểu quý tộc lại một lần nữa dò xét?

Vì chiến tranh thắng lợi, Harry dần dần bắt đầu tự hỏi, cậu cũng không thể hoàn toàn dựa vào Dumbledore hoặc là Hermione thay cậu quyết định, tuy rằng những năm gần đây cậu cũng đã quen. Theo Draco nói hẳn là Slytherin bản thân không có lựa chọn, Harry tự hỏi đổi lại là Snape. Nay cậu còn biết bí mật Voldemort là con lai, cho nên đã nghĩ có thể hay không từ chỗ quý tộc đó có được một ít trợ giúp.

Trong sách Hoàng tử lai có một hàng chữ nhỏ được Harry khắc sâu trong lòng. “Nếu có lựa chọn, ai lại muốn quỳ trên mặt đất. Nếu có lựa chọn, ai lại chọn cuộc sống thấp kém.”

Ngày đó Draco hung hăng nắm chặt cánh tay, nói không có lựa chọn. Có lẽ một năm sau sẽ có càng nhiều người không có lựa chọn giống vậy, hoặc là không chỉ là Slytherin, học sinh bốn học viện Hogwarts đều sẽ bị liên lụy đến trận chiến tranh này, bọn họ mỗi người, đều không có lựa chọn.

Hoặc là bị gọi kẻ được chọn quá lâu, bị Dumbledore cho chờ mong quá nhiều, Harry cũng không rõ đây là nguyện vọng cậu, hay là trách nhiệm của cậu, dù sao giết chết Voldemort là chuyện cậu phải làm, nếu có thể, bên cạnh những các học sinh này, có thể bảo vệ thì bảo vệ. Ít nhất mọi người của D.A, cậu đều là thật lòng muốn bảo vệ.

Harry nghĩ thông suốt, từ trong lòng lấy ra sách của Hoàng tử lai, một lần nữa bố trí Phòng yêu cầu, sau đó bắt đầu luyện tập ma chú tấn công, mãi cho đến buổi tối tình trạng kiệt sức mới lau mồ hôi chuẩn bị nghỉ ngơi. Bởi vì một ngày quá mệt mỏi, Harry đã quên thời gian cùng bạn qua thư nói chuyện, ngủ say trực tiếp ngày hôm sau Thiên Minh.

Severus nhỏ đáng thương mặt đỏ hồng đợi đến giờ cấm, sau đó lại lo lắng Harry bên kia có phải xảy ra chuyện gì, cuối cùng không được tự nhiên tại phía dưới câu viết tùy tiện kia viết lên ba từ đơn. [ta cũng vậy.]

Ngày hôm sau Harry rời giường đi sau hiện không thấy Ron, cảm giác có chút kỳ quái. Xuống lầu ăn điểm tâm lại không thấy Ron và Hermione, Harry càng kỳ quái. Sau đó biết tiến vào phòng học, phát hiện Hermione lại ngồi ở địa bàn Slytherin trên bài đầu, Harry cảm giác chuyện hỏng rồi, có chuyện gì cậu không biết đã xảy ra.

Ron vừa thấy đến Harry xuất hiện, dường như tìm được người tâm phúc vọt lại đây, hoàn hảo gần đây cậu bị Hermione giáo dục không tệ, rõ ràng chú ý tới phải quan sát bốn phía có người nghe lén không.

Harry vội vàng dùng Silencio. “Sao vậy?”

“Ngày hôm qua mình đi tìm Hermione, kết quả cô ấy vào phòng ngủ nữ sinh, mình vào không được đành phải gọi người hỗ trợ, ai ngờ đến Hermione mới vừa ra liền thấy Lavender nhào tới! Mình lúc ấy sợ tới mức cũng không phản ứng lại, kết quả..... Kết quả Hermione lại còn nói ‘A..... Không nghĩ tới cậu cũng có người yêu!’”

“Sau đó cậu nói cái gì?” Harry rất hiểu anh em của mình, cậu từ nhỏ đều dùng đồ các anh còn lại, cho nên vẫn có chút tâm lý tự ti.

“Mình cũng không biết nghĩ như thế nào, quay về ôm Lavender một chút, sau đó nói ‘So với cậu hương vị tốt hơn nhiều, một mọt sách.’”

“Cậu thăm rồi.” Harry không mang theo đồng tình nói. “Mình nghĩ các cậu đã sớm cùng một chỗ, thoát nhìn cũng không có?”

“Không có..... Mình không dám nói, mình nghĩ cô ấy biết!” Ron cũng có chút ngượng ngùng, nhưng hiện tại Hermione hoàn toàn coi như cậu không tồn tại.

“Việc này cậu làm có điểm hơi quá, mình cũng không đứng ở bên cậu. Chúc cậu may mắn, người anh em.” Harry vội vàng nói, giáo sư đã đứng ở phía trước bục giảng.

19. Chương 19: Mặt Đỏ Tim Đập

Làm người ta không nghĩ tới là, Hermione lần này là thật sự giận Ron, cô chịu cùng Harry trao đổi bình thường, nhưng chỉ cần có một chút đề cập tới Ron, Hermione thật giống như mở ra hệ thống che chắn vô địch. Mà Ron cũng vài lần bỏ qua mặt mũi sau đó có chút cam chịu, hơn nữa Lavender thật sự là nhiệt tình, Ron có chút chống cự không được theo đuổi mãnh liệt của cô.

Dù sao một cậu nhóc từ nhỏ chỉ là làm nền, đột nhiên bản thân có người sùng bái và theo đuổi, cái loại cảm giác thăng hoa về sự ưu việt này, khiến đầu óc Ron mê muội, thành tích đi xuống cũng không quan tâm, từng động tâm cũng không quản, thật giống như ôm lấy cô gái ấm áp có thể an ủi hết thấy phiền não.

Harry đối với loại hành vi này của bạn tốt cũng rất là không thể lý giải, chỉ là bản thân gián điệp Ron, lúc thì cậu trực tiếp hôn lên, lúc thì quay đầu làm cho đối phương hôn lên mặt. Đáng tiếc Hermione giống như hoàn toàn thất vọng đối với loại hành vi này của cậu, liền đem sức lực dùng ở học tập và cùng Harry trao đổi, ý định cùng Harry đề cao thực lực của mình.

[Prince, ngày hôm qua phương pháp anh cho tôi rất hữu dụng, hôm nay trên lớp thần chú tôi rất thành công hoàn thành chú ngữ.]

[ừ.] Severus nhỏ gần đây có chút sốt đầu mề trán, Lucius lại viết thư cho anh, muốn anh hỗ trợ nghiên cứu vài loại Độc được trấn định hình, như vậy thời gian của anh liền càng khẩn trương lên, nhưng mà mỗi khi đến giờ, theo thói quen Severus liền sẽ lấy ra sách Độc được, cùng bạn qua thư xa lạ không tồn tại bắt đầu trao đổi, Harry thành tích không phải tốt lắm, mới đầu còn cẩn thận nắn nỉ anh hướng dẫn, sau lại liền tự nhiên đặt câu hỏi cho anh, cũng nói, khi một người có thể bắt chước Severus nhỏ đọc miệng một chút, là có thể lấy được rất nhiều lợi ích cho nên lúc này bài học của Harry hoàn toàn dựa vào giáo sư nhỏ mới liên tục đứng đầu.

Lại hỏi vài cái vấn đề không hiểu trong luận văn, Harry nhìn cái giường cách vách, có chút thờ dài. [tình yêu là cái gì, thật khó hiểu được.]

[thế nào? Nhóc con cũng đến tuổi tương tư?] Severus nhỏ trong lòng dâng lên một cảm giác không thoải mái, nếu Harry có bạn gái, nhất định không có thời gian cùng anh trò chuyện. [chẳng lẽ người cần ta làm cố vấn tình yêu một chút?]

[không phải.] Harry vội vàng viết lên, cậu nghĩ xem như chính mình mới tình đầu Cho Chang, mãi cho đến cùng cô chia tay, cậu cũng chưa hiểu được tâm tư con gái. [tôi có hai người bạn tốt, tôi vẫn cho là bọn họ cùng một chỗ, nhưng hiện tại bọn họ cãi nhau.]

Cãi nhau? Suy xét chu đáo dù là tên Lucius mạnh vì gạo bạo vì tiền như vậy đều sẽ vì cùng Narcissa cãi nhau mà mặt co mày cau, như vậy chuyện này không phải thực bình thường sao.

Nhưng là Severus nhỏ lại đối với Harry đem tâm tư đặt ở trên người khác sinh ra một chút bất mãn, vì thế không khách khí tiếp tục. [quan tâm chuyện người khác, không bằng lo lắng chuyện chính người.] Severus nhỏ sắp tới cũng có chút sốt ruột, Lucius cung cấp được liệu ngược lại là không tồi, bất quá thay đổi một Độc được ổn định như trước khó khăn rất nhiều, nhưng là đối phương trong thư lại ám chỉ, cái này cùng tiền đồ tương lai của anh liên hệ rất lớn, nếu anh năng lực điều chế Độc được có thể được vị kia coi trọng.....

[tôi hiện tại không nghĩ này đó.] Harry cảm xúc có chút sa sút, hiện tại tình huống cậu và Voldemort là không chết không ngừng, nếu cậu lúc này thích một người, đối phương nhất định sẽ lâm vào nguy hiểm.

Severus nhỏ im lặng, không phải anh không muốn chỗ từ Harry có được một ít tin tức tương lai, nhưng là trải qua vài lần dò xét, anh phát hiện trừ phi Harry chủ động đề cập đề cập đề tài tương lai, nếu anh bắt đầu viết, cũng chỉ có thể viết kiến thức cần cập đến để tham thảo và việc liên quan bản thân Harry mà thôi. Tỷ như người ăn chưa..... Tỷ như người ăn cái gì..... Slytherin trẻ tuổi cau mày âm thầm trầm thổ dài, đề tài như thế thật sự không thích hợp với anh.

[sắp Halloween] Harry vẽ lên một quả bí đỏ nhỏ.

[ừ.] Severus nhỏ tiện tay viết, đồng thời lục lợi quyển sách thật dày tìm kiếm tư liệu, anh chờ tám da dê tăng lên pháp thuật trả lời, đợi thật lâu cũng không có đáp lại thiếu niên có chút nghi hoặc. [Halloween làm sao?]

[ngày đó là ngày giỗ ba mẹ tôi.] đây là lần đầu tiên, Harry đề cập đề tài này, mà Severus nhỏ nhìn đối phương vẽ ra khuôn mặt tươi cười, chỉ cảm thấy nụ cười đặc biệt miễn cưỡng, vô số mất mát thương tâm theo giọt mực truyền lại.

[.....] im lặng hồi lâu sau đó, Severus nhỏ đề bút viết [xin lỗi], trừ bỏ hai chữ này, anh không biết nên an ủi như thế nào.

[không có việc gì, kỳ thật tôi rất bất hiểu, hàng năm Halloween đều sẽ phát sinh chút chuyện không tốt, có lẽ là vì tôi không nghĩ đến ngày giỗ cha mẹ nên trừng phạt, năm nay tôi muốn làm chút gì.]

[nếu có cần, hỏi ta.] không được tự nhiên Snape nhỏ viết.

[ừ! có anh thật tốt!] Harry thực vui vẻ nói, lúc này Ron cũng đầy mặt buồn bực đi vào, vì thế cậu vẽ một cái hôn gió khép lại sách.

Severus nhỏ cảm giác độ ẩm gương mặt có chút lên cao, anh vỗ vỗ cái đầu có chút mệt mỏi rồi, sau đó quyết định không chú ý Harry thường sẽ nói những lời này, tên đơn thuần như vậy, chỉ có thể là Gryffindor.

“Harry, cậu còn chưa ngủ” Ron hữu khí vô lực nói.

“Ừ, hôm nay cậu..... Thế nào? Ước hội vui vẻ chứ.” Nhìn Ron cứng ngắc cười, Harry xấu hổ bổ sung nửa câu sau. “Xem ra là không tốt lắm.”

“Ừ, mình muốn chia tay Lavender.” Ron ánh mắt thực kiên định nói. “Ngày mai là ngày đến Hogsmeade, mình và cô ấy sẽ cùng đi, sau đó nói chia tay mình liền đi tìm Hermione nói rõ ràng!”

Harry tiến lên vỗ bả vai Ron cho cậu cổ vũ. “Được đấy!”

An hem cổ vũ cho nhau một phen liền đi vào giấc ngủ, đáng tiếc ngày tiếp theo thời tiết không quá nể tình. Gió lạnh bữa bãi thổi, thanh âm ô ô mang theo hơi lạnh từ cửa sổ phùng thổi đến trên người Harry.

“A..... Đầu đau quá.” Cảm lạnh Harry mở mắt đứng dậy, đem cửa sổ đóng lại, thời điểm đến lúc lại bị Ron đánh thức, tuyết cũng bắt đầu rơi.

“Người anh em, hôm nay dựa vào cậu, giữa trưa chúng ta tập hợp tại quán Ba Cây Chổi.” Ron thúc giục Harry rửa mặt, sau đó đi theo mọi người cùng nhau đi vào Đại sảnh đường.

Bởi vì là cuối tuần Hogsmeade đầu tiên của năm nay, gần như tất cả học sinh được cho phép đều chuẩn bị ra ngoài, nơi đến đột nhiên gió tuyết cũng không thể ngăn cản bước chân bọn họ.

“La la ~” Còn chưa tới bàn ăn, Ron đã bị bạn gái hiện tại Lavender tha đi.

Harry cho đối phương một phát tay chúc may mắn sau đó đi đến bên cạnh Hermione. “Hôm nay muốn mua chút gì? Mình muốn uống bia bơ ấm áp.”

“Harry, cậu xem mình còn có nhiều sách muốn xem như vậy, mình hôm nay không muốn đi.” Hermione sờ sờ cái cổ sau đó lại cúi đầu.

Harry làm bộ như không thấy được Hermione tỉ mỉ xử lý tóc, chỉ là ngồi ở ghế trên than thở, thẳng đến Hermione cảm thấy kỳ quái ngẩng đầu nhìn cậu.

“Lại đến Halloween”

Hermione nghe Harry nói xong sẽ tình cảm nhìn đối phương. “Năm nay cậu cứ ở bên cạnh tụi mình, cố gắng không cần rời khỏi bên người giáo sư, hẳn là sẽ không có việc gì.”

“Mình nói, gần đến ngày giỗ ba mẹ mình, cho nên mình muốn nhân dịp hôm nay có thể ra cửa mua một ít lễ vật cho bọn họ.”

Đôi mắt Hermione đột nhiên đỏ lên tiến lên ôm Harry, miệng không ngừng nói xin lỗi.

Harry đương nhiên không ngại Hermione tràn ngập ý trấn an ôm ấp, hơn nữa cậu cảm giác hiện tại rất cần an ủi kỳ thật là Hermione khóc lớn một hồi. Chỉ là..... có tầm mắt rất chói hướng về phía cậu.

“ha ha, tuổi trẻ thật tốt. Có phải không, Severus.” Dumbledore thỏa mãn ăn bánh ngọt.

“Đám ngu xuẩn bị hormone chế ngự.” Giáo sư Snape mở miệng đánh giá, đáng chết, cái vận sự thông Gryffindor kia không phải và thẳng nhóc tàn nhang là một đôi sao! Làm gì ôm Harry không buông tay!

“A, Severus giúp tôi mang về một chút kẹo ngon nhất của tiệm công tước mật!~” Lão hiệu trưởng hướng về phía bóng dáng giáo sư Snape hô. “Thật sự là cậu nhóc khẩu thị tâm phi, cô nói đúng không, Minerva.”

“Tôi không biết, ta biết là, Poppy nói ông gần đây không thể ăn kẹo.” Giáo sư McGonagall bảo vệ món điểm tâm ngọt trước mắt mình nói.

Hermione lau khô nước mắt sau có chút ngượng ngùng nhìn Harry, cô quyết định bồi thường chút gì, vì thế sắp xếp sách vở liền cùng Harry bắt đầu xếp hàng, Filch kiểm tra hết phận sự, không buông tha bất cứ một tên nhóc có biểu hiện khả nghi.

“Ginny, chúng ta ở chỗ này.” Hermione nghe được có người kêu tên Harry, vội vàng tiếp đón.

“Tìm được anh chị rồi, vừa rồi hiệu trưởng Dumbledore nhờ em đem cái này giao cho anh.” Ginny thấy Harry nói cảm ơn sau đó chỉ nhìn tờ giấy, chưa có ý trả lời cô, nhún vai, lớn tiếng nói mình cùng với Dean đi hẹn gặp.

“Ừ, chơi vui vẻ.” Harry cố gắng lạnh lùng nói, cậu đối với em gái của bạn tốt không có hứng thú, tuy rằng cậu thật sự rất muốn trở thành một người trong nhà Weasley.

“Cậu làm con gái đau lòng, Harry.” Hermione phiền muộn nói, “Vì cái gì các con trai luôn là khó hiểu như vậy lằng lờ lại sĩ diện.”

“Mình không biết Ron thế nào, mình có thể khẳng định mình chỉ xem Ginny là em gái.” Harry thấy Hermione không có phản ứng kích động, lại thử nói. “Ron thích cậu, cậu biết rõ.”

“Hắn thích ai không liên quan gì tới mình.” Hermione hăm hừ. “Nếu hôm nay cậu đến chỉ là vì thuyết khách cho hắn, mình nghĩ mình còn trở về ôn tập.”

“Được rồi, để chúng ta bỏ qua đề tài này, cậu nói mẹ mình thích cái gì? Châm cài ngực bách hợp trắng thế nào?” Hai người nhắm vào nội dung kỷ niệm bắt đầu thảo luận, bọn họ đi cửa hàng nhỏ chuyên bán báu vật, dần dần cũng đã quên nguyên nhân mới đầu, chỉ là thoải mái đi dạo.

20. Chương 20: Tai Nạn Vào Ngày Nghỉ

“Giữa trưa rồi, chúng ta đi quán Ba Cây Chổi nghỉ ngơi đi.” Harry xem thời gian, lơ đãng đề nghị.

“Được, chân của mình đều mỏi nhừ rồi.” Hermione trong lòng ôm không thiếu đùa giỡn, bộ dáng hết sức lực cùng phần lớn cô gái đều giống nhau.

Gió tuyết hiện tại lại vẫn rất lớn, đi vào quán rượu sau đó Hermione thở dài. “Nếu hôm nay không phải ngày đầu tiên đến Hogsmeade nhất định không có nhiều người như vậy.”

Harry đồng ý, âm thầm tìm kiếm Ron, tìm một vòng không có phát hiện, đành phải mang theo Hermione ngồi ở nơi cạnh gió, hy vọng Ron đến có thể phát hiện bọn họ trước tiên.

“Harry, cậu đang tìm cái gì?” Hermione miễn cưỡng phát hiện Harry luôn luôn chú ý ở cửa. “Có người còn chưa đến sao?”

Phát hiện sắc mặt Hermione bắt đầu biến đen, Harry vô thức nói. “Mình đi tìm đồ ăn, đói bụng!”

Hermione xem Harry phản ứng đã đoán được người lát nữa sẽ tới là ai, chỉ là cô cũng muốn cho lẫn nhau một cơ hội, cho nên làm bộ như không đoán được tiếp tục ngồi ở bàn.

Harry giả vờ gọi đồ ăn đi đến cửa, nhìn thấy Ron đến lập tức đem cậu đẩy qua, bàn tay ấn vào hoàn toàn mặc kệ anh em trên mặt đỏ bừng. “Mình còn có việc đi trước.”

Đi ra quán rượu Harry liền hối hận, thời điểm trước đó còn không có phát hiện, dù bốn phía trở nên kéo căng cũng ngăn không được gương mặt trở nên đau đớn sau đó dần dần hạ bớt.

“Đầu se, bên này.” Học sinh lớp trên xa lạ đi đến bên cạnh Harry, dung mạo hắc thực xa lạ, thoát nhìn hẳn là Slytherin năm bảy.

“Draco?” Ngoại trừ hắc hẳn là không có người thân mật kêu mình đi như vậy.

Lúc hai người ngồi ở một cái bàn trong một quán nhỏ, Harry mới dần dần khôi phục tri giác, sau đó đồng thời bị hoàn cảnh quen thuộc trang hoàng dẫn bại, năm thứ 5 cậu cùng Cho Chang đã tới nơi này.

“.....” Draco cũng hiểu được có chút không được tự nhiên, động tác hắc hơi ưu nhã hướng về mắt mao hồng tâm nhóm cô gái mất hình trái tim gần đó gật đầu, sau đó vừa tiến vào ghế liền nhanh chóng xuất ra hàng loạt Sealio.

“Sao người lại dùng hình dáng này tới tìm ta? Có cái gì việc gấp sao?” Harry thực tự nhiên uống chocolate nóng..... Món này ngoại trừ có chút ngọt cũng không có gì.

“Ngu ngốc, không biết Hogsmeade tự do sao? Rất nhiều pháp sư có thể xuất hiện ở trong này. Nơi này là làng pháp thuật trăm phần trăm.” Draco bắt đầu dĩ, cậu là vì cái gì vừa nghe nói có kế hoạch tấn công liền đến đây! Cái gia quy ‘Không dễ dàng làm giao dịch với Gryffindor’ kia quả nhiên không sai, bọn họ rất hay tìm chết!

“Ta nghĩ..... Sẽ có người bảo vệ nơi này.” Harry nói xong cũng ý thức được chính mình có chút nói quá. “Xin lỗi, ta không nên rời khỏi lâu dài.”

“Ta cũng không thể đi lâu, người trở về nhanh lên, không nên liên lụy ta.” Draco vừa nói xong cái cài áo trên người liền bắt đầu sáng lên. “Đáng chết, có người định tiến vào cửa phòng ta, ta phải nhanh chóng trở về!”

“Ta bây giờ tìm Hermione bọn họ, lập tức trở về Hogwarts.” Harry đứng dậy, cùng Draco cùng nhau rời đi, đi đến một góc thì cậu nhóc vốc đáng cao ráo liền quẹo vào để cậu lại.

“Luyến tiếc? Hử?” Harry còn đang đoán Draco như thế nào có thể bắt ngờ bí mật rời đi, đã bị thanh âm trầm thấp bên người làm hoảng sợ. Cậu lập tức xoay người, lại trống rỗng cái gì cũng không thấy được.

“Sn.....Giáo sư Snape?” Harry vừa dứt lời liền cảm giác được có một bàn tay to lớn dừng ở trên người, cùng lúc đó ầm ập cũng theo đó xuất hiện.

“Rõ ràng ngay cả duy trì thần chú giữ ẩm đều làm không được, dạy dỗ học sinh ngu ngốc như vậy thật khiến cho người ta không hài lòng.” Snape bảo trì trạng thái ẩn thân, anh không thể để học sinh từ đâu xuất hiện thấy được anh và thằng nhóc Potter không khí coi như hài hòa cùng một chỗ.

“Con chỉ là thiếu luyện tập.” Harry than thở phản bác, tuy rằng thanh âm người đàn ông trước sau như một lạnh lùng, nhưng cậu chính là từ bên trong nghe ra phần nộ không nhỏ, vì thế cậu lập tức nói sang chuyện khác. “Thấy sao lại ở đây? Là vì bảo vệ con sao?”

“.....” Snape cảm giác phần nộ của mình quét đến độ cao mới. “Dumbledore vừa khóc lại âm ỉ để ta giúp ông ta mua kẹo ngọt, kết quả ta lại phát hiện tên ngu xuẩn rõ ràng nên ngoan ngoãn ở trường học nhận bảo vệ lại một mình một người đến hẻm nhỏ có khả năng ẩn nấp rất nhiều phù thủy hắc ám.”

Harry đột nhiên ngộ ra, giáo sư Snape là bởi vì rất lo lắng cho cậu nên oán giận, tuyệt đối không phải bởi vì gió lạnh nên tâm tình không tốt, chính là như vậy.

Snape cũng giải thích, anh theo Harry giữa trưa, đến khi cậu cùng biết N thứ tiến vào quán Ba Cây Chổi mới rời đi, xem có được liệu mới không, dự đoán nguyên nhân là gì, chẳng lẽ là vì xác định quan hệ bọn họ chỉ là tình bạn?! Snape tức giận từ cửa hàng Độc dược khó thấy đi ra lại phát hiện Harry đi theo Slytherin xa lạ vào quán tình nhân, người kia tuy rằng mặc đồng phục Slytherin, nhưng là tuyệt đối không phải tại giáo sinh, trừ phi là uống thuốc Đa dịch. Mà có thể khiến Harry đi theo một Slytherin, ngoại trừ con đờ đầu của anh, còn có thể là ai? Nhất là hai ngày trước Harry còn khoe nói ‘chuyện thu phục đối thủ một mất một còn’ cho Prince nghe.

“Giáo sư? Thầy trở về sao?” Harry gọi hai tiếng không được đáp lại, vì thế rút ra kết luận giáo sư buồn bực, xấu hổ mà tức giận rời đi, không khỏi nhẹ nhàng thở ra. “Vẫn là nhanh lên tìm bọn Ron trở về.”

Snape vừa lòng thằng nhóc cuối cùng làm một quyết định chính xác, vì thế làm bộ như đã rời đi, lại vẫn yên lặng đi theo cậu hướng về quán Ba Cây Chổi.

“Cửa như thế nào nhiều người như vậy?” Harry cảm thấy kỳ quái, vỗ bả vai một người hỏi.

“Cậu là từ Hogwarts đến, nhanh lên trở về đi, vừa rồi có một thằng nhóc tóc đỏ bị tấn công.” Gia đình gần đó vừa nói xong liền phát hiện vết sẹo trên trán Harry, hấn giật mình muốn thét chói tai, sau đó nhanh chóng che miệng mình, nhìn xem xung quanh sau đó muốn nói chuyện lại phát hiện không có cách nào, giống như bị thi triển một loại thần chú Silencio.

Người đó tỉnh táo lại giải chú cho mình, sau đó nhỏ giọng nói cho Harry. “Vừa rồi tên nhóc kia có kẻ bám gót, bọn họ tấn công một cô gái, nói cô ấy là máu bùn. Sau đó tên nhóc tóc đỏ kia liền che ở phía trước, hai người cùng phản kích, sau đó tên nhóc vì cứu cô gái liền bị thương.” Người đó giống như gặp được gì chuyện đáng sợ, lại hít thở hai lần, tiếp tục nói. “Trong đó có một người, hình như là Bellatrix Lestrange, ả cười lớn muốn bọn họ nói cho ả Harry Potter ở đâu.”

“Tại sao có thể như vậy, Thần Sáng không có ở nơi nàytrông coi sao!” Harry muốn lập tức trở về Hogwarts.

“Tôi không biết, bắt quá sau đó lại Thần Sáng đến đây, cho nên bọn họ đều chạy trốn, một người cũng chưa bắt được.” Người đó nói xong liền sợ hãi rùng mình một cái, Harry buông lỏng nắm tay, đi vào quán rượu tìm sự ấm áp.

Harry cảm giác gió tuyết có thể từ làn da cậu trực tiếp thổi đến đáy lòng, hiện tại cậu nên lập tức tìm Thần Sáng hỏi tình huống, sau đó cùng bọn họ trở lại Hogwarts, nhưng đôi chân đáng chết đều không động dậy!

“Không phải lỗi của trò.” Snape chú ý rất nhiều, ở một góc không người để ý nhanh chóng hủy bỏ ẩn thân, đi nhanh đi đến bên người Harry, lúc này thân là giáo sư, anh xuất hiện ở đây là bình thường.

“Giáo sư.....” Harry tiến lên hai bước nghênh đón, cho dù trên người đàn ông áo khoác ngoài đều không có, Harry lại vẫn cảm giác cả người ấm áp lên.

Đáng tiếc Merlin cũng không muốn đơn giản như vậy chấm dứt nhiều tai nạn vào ngày Hogsmeade này, một tiếng thét thê lương, chói tai vang vọng không trung, người nhất gan đều sợ tới mức ném ly rượu.

“Cr..... Crucio?” Người ở gần đó sợ hãi run rẩy.

“Không cần đi!” Snape chậm một bước, cuối cùng Harry khôi phục sức lực hành động sau đó chạy ra. “Đáng giận!”

“Đây là làm sao?” Harry chạy đến góc đường liền nhìn thấy Katie hơn cậu một tuổi sắc mặt dữ tợn trôi nổi ở giữa không trung, bạn cô túm chân cô muốn đem cô kéo xuống, liên tiếng thét chói tai tục không ngừng từ miệng cô gái trào ra.

“Ai tới giúp đỡ một chút, đến giúp đỡ một chút.” Cô gái Gryffindor khóc cầu xin, nhưng là không ai ra tay, phù thủy có hiểu chút pháp thuật hắc ám nhìn bộ dáng Katie thống khổ, sợ hãi đều khăn cấp trốn xa hơn một ít.

Harry vọt tới bên người cô gái muốn giúp cô cùng nhau kéo, lại bị Snape từ phía sau đi tới túm lấy liền đảo. “Đứng ở đây!”, Snape tinh thông pháp thuật hắc ám liếc mắt một cái liền nhìn ra cô gái là trúng ác chú nào, anh không thể để Harry đụng tới cái gì.

“Giáo sư!” Lena nhìn đến Snape đến đây cũng nhẹ nhàng thở ra, hiện tại cô rất cần người tin cậy đến giúp cô cứu trợ Katie.

“Trò và Potter đều ở trong này, không nên đụng đến trò ấy.” Snape vung đũa phép, biến ra cánh đem Katie thả lên. “Trò ấy vừa rồi chạm vào cái gì?” Snape hung ác hỏi, trên người cô gái vẫn nhỏ giọng thét cũng không có vật phẩm chứa hắc ám.

“Là..... Là cái gói kia.” Lena run rẩy nói. “Katie đi WC sau đó rất kỳ quái, bạn ấy cầm trong tay cái gói kia là muốn tặng quà cho người nào đó trong trường học!” Cô thút tha thút thít nói. “Lúc ấy vẻ mặt của bạn ấy rất kỳ quái! Bạn ấy nhất định là trúng Imperio, con lại không cảm thấy được.”

“Imperio?” Snape nhíu chặt lông mày, anh nhìn cái gói dính nước trên mặt đất, bao gói đã bị rách một mảnh, anh dùng Wingardium Leviosa cẩn thận không chế được cái gói, không để những gì bên trong rơi ra, sau đó huy động đũa phép bỏ thêm một tầng bảo hộ cách ly sau mới cầm lấy. “Như vậy trò ấy chính là vì cái gói rách ra mới bắt đầu thét lên, đúng không?”

“Dạ..... Đúng vậy.” Lena đột nhiên hét lên. “Cái này nhất định là âm mưu, là ai muốn hại một người trong Hogwarts!”

“Chấm dứt âm thanh khó nghe của trò.” Snape chú ý tới Harry bởi vì tiếng ồn mà bắt đầu kích động thái dương. “Các trò hiện tại đi theo ta lập tức trở về Hogwarts.”

21. Chương 21: Khi Có Thể Liền Lĩnh

Harry giúp đỡ Lena chân có chút yếu đuối đi theo Snape đang đi nhanh về phía trước, Katie được Snape thi triển thần chú nên biểu tình trên mặt trở nên thoải mái rất nhiều.

“Bạn ấy sẽ không có việc gì, đúng không ạ! Con đã nhắc nhở bạn ấy không nên đụng vào, con đã nói với bạn ấy.” Lena một bên nhắc mãi một bên khóc.

Harry từ trước đến nay đều sợ con gái khóc, Katie là một cô gái cởi mở, bọn họ phối hợp rất tốt trận đấu trong Quidditch, mà Lena cũng tiếp xúc quá vài lần, tuy rằng không quen thuộc nhưng là biết các chị quan hệ rất tốt. “Độc dược của giáo sư Snape rất lợi hại, thuật trị liệu của bà Pomfrey cũng rất tuyệt, chị ấy sẽ không có việc gì. Chị không thấy giáo sư Snape thi triển khăn cấp cứu hộ cho chị ấy, chị ấy đã chẳng còn khó chịu.”

Lena hai mắt đầm lệ gạt đầu, ánh mắt không dám rời đi bạn mình.

Snape đi ở phía trước, nghe lời Harry nói khóe miệng không giác cong lên một chút, tới gần cổng vào nơi Hagrid cao lớn đang đứng, thời điểm gió to tuyết lớn, bác to con là dấu hiệu rất tốt.

“Harry, con không sao chứ?”

Snape tuy rằng rất muốn lập tức đi nghiên cứu cái gói này, nhưng anh biết trước mắt cái gì càng quan trọng. “Ta sẽ dẫn bọn họ cùng đi vào bệnh thất, nếu bác đến chỗ Dumbledore thì nói cho ông ta như vậy.”

“Được, thầy đi đi Snape, tôi tiếp tục ở trong này ngهنh đón bọn nhỏ, thời tiết rất lạnh, lát nữa tôi muốn đi uống bia bơ.” Hagrid lớn giọng hô ở phía sau.

Harry cảm thấy kỳ quái, “Xem ra Hagrid cũng không biết Ron và Hermione đã xảy ra chuyện.”

“Cái gì? Bọn họ cũng đã xảy ra chuyện? Hôm nay vừa phát hiện thời tiết không tốt thì không nên là ra ngoài. Ô ô.” Lena tiếp tục lau nước mắt.

Snape rất muốn suy nghĩ một chút, đáng tiếc trước mắt bên cạnh bọn họ còn đi theo người hôn mê một người ồn ào, “Nếu trò bởi vì mất nước làm bà Pomfrey gia tăng gánh nặng, ta sẽ không cung cấp Độc dược.”

Harry trong lòng thở dài, cách nói của Snape không có điểm quan tâm, bất quá vẫn là rất thực dụng. Harry đồng thời lo lắng Hermione và Ron, đã bắt đầu lo lắng Lena có thể bởi vì khóc quá nhiều mà té xỉu. Phải biết Dudley xem phim truyền hình ướt át cũng thường xuyên như vậy, trước khi đi vào thế giới phép thuật Harry còn tưởng rằng đó là bản tính của con gái Muggle, hiện tại xem ra thế giới phép thuật con gái cũng là giống nhau. Cậu như thế nào có thể quên, Cho Chang cũng như vậy, vô duyên vô cớ liền khóc không ngừng.....

“Harry?” Lena muốn tìm kiếm ủng hộ, lại phát hiện Harry cùng giáo sư Snape đối nghịch nhất lại đối với cậu gật đầu, bộ dáng giống như rất đồng ý.

“Tối rồi.” Snape trầm mặc đẩy cửa ra. “Poppy, có học sinh trúng ác chú.”

“Cái gì?” bà Pomfrey giống như một trận gió thổi đi ra. “Mau đưa trò ấy đặt ở trên giường Severus, hôm nay như thế nào nhiều như vậy học sinh bị thương. Loại thời tiết này nên hủy bỏ ngày đến Hogsmeade! Mau để cho tôi tới nhìn xem, Cấp cứu làm không sai, tôi cần.....”

Snape nhanh chóng nhớ kỹ một loạt tên Độc dược, đem Harry để lại chữa bệnh thất liền rời khỏi. Chuyện anh cần làm rất nhiều, ít nhất nơi này là an toàn, anh có thể yên tâm tạm thời rời đi.

Bà Pomfrey tiếp tục trị liệu đầu vào đấy, đồng thời bà lại cho Lena cảm xúc vẫn khẩn trương một lọ Dược ổn định. Trị liệu sư quan tâm phát hiện Harry một bên quan sát đến cô gái nơi này, một bên đi đến tấm rèm bên cạnh nhìn ra ngoài. “Trò tìm bọn Weasley.” Đối với Harry thường xuyên đến bệnh thất cùng bà trao đổi cảm tình, Pomfrey vẫn là có vài phần hiểu biết. “Bọn họ ở phòng cách vách.”

Harry cảm ơn, sau đó vội vàng đi qua, Lena nằm ở trên giường, cậu ở trong này cũng không có tác dụng gì. Hơn nữa Harry tin tưởng, thời điểm chờ Snape trở về, giáo sư McGonagall nhất định sẽ đi theo đến, cũng liền không cần cậu cố ý đi mời vị nữ giáo sư nghiêm khắc kia.

Harry tại cửa đứng phải Tonks đang chuẩn bị rời đi, nói chuyện tiếp đón qua loa cùng cô liền chạy chậm vào phòng, Ron nằm ở trên giường, không biết là hôn mê hay là ngủ say, Hermione ngồi ở trên ghế bên cạnh cậu, nắm chặt cánh tay đối phương, tiếng bước chân Harry làm cô gái quay đầu.

“Harry.” Hermione muốn đứng dậy, nhưng là cảm giác được sức nặng trên tay, lại ngồi trở về. Cô thấy biểu tình nôn nóng của Harry, vội vàng mở miệng. “Yên tâm, Ron không có việc gì, bà Pomfrey đã đều trị cho cậu ấy, chỉ cần nghỉ ngơi.”

“Xin lỗi, mình lúc ấy lại không ở đó.” Harry thành thật nói, tuy rằng cậu không thể giúp gì nhiều, nhưng là cậu tuyệt đối sẽ cùng bạn bè tiến lùi.

“Không phải lỗi của cậu Harry, mình còn thấy may mắn cậu lúc ấy không ở đó.” Hermione lắc đầu, khoe mắt cô hoe đỏ có nước mắt rơi xuống. “Mình đã sớm biết chúng ta và Tử thần thực tử chênh lệch có bao nhiêu, không riêng gì pháp lực, còn có cái loại coi thường nhân tính. Hoàn hảo hôm nay số người đến tấn công không nhiều.”

“Nhưng người bọn họ muốn bắt là mình.” Harry biện giải. “Cho nên đều là lỗi của mình, có người liên quan tới mình đều sẽ bị liên lụy.”

Hermione dùng tay kia ôm Harry. “Không Harry, nếu không phải chúng mình có quan hệ với cậu, thứ ném đến chính là ánh sáng xanh thật sự. Hơn nữa có ai không muốn Harry Potter chứ? Cậu không phát hiện năm nay các cô gái lên nhìn cậu trở nên nhiều hơn sao?”

Harry bị một câu nói đùa của Hermione trấn an. “Các cô gái đơn giản là phát hiện mình cao lên, sau đó ý thức được mình lại là Kẻ được chọn sống sót mà thôi.”

Hermione vỗ lưng cậu, chỉ cần Harry đừng lâm vào vòng lẩn quẩn nào đó là được, cậu vốn không phải cậu nhóc thích tâm sự, chỉ là có chút闷 cảm, nhưng là từ lúc Cedric chết, Sirius cũng đã chết sau đó, Harry liền có một loại ý tưởng cậu là ‘Tai tinh’, mà Hermione cũng không biết như thế nào có thể làm Harry ném đi loại gánh nặng này.

“Cậu không có thích con gái sao? Cho Chang?” Hermione nhìn mặt Ron, có chút đỏ mặt hỏi. Nếu Harry có thể có được tình yêu, có lẽ có thể giảm bớt loại áp lực này.

“.....” Harry muốn giải thích trước khi Voldemort chết cậu không có tâm lý yêu đương, nhưng là nhìn thấy Hermione biểu tình chờ mong, cậu đột nhiên có một loại suy nghĩ muốn đùa dai. “Mình đột nhiên phát giác, mình đối với con gái không cảm giác.”

“?!” Hermione kinh ngạc mở to hai mắt, “Chẳng lẽ cậu thích con trai?”. Trí óc Hermione bắt đầu không ngừng xoay chuyển, chần chờ gạt bỏ cậu nhóc ở gần bên người Harry. ‘Sẽ không là..... Ron đi!’

“Ha ha, nhìn cậu sợ hãi kia, không phải Ron, yên tâm.” Harry sắc sảo nói.

Hermione trừng mắt nhìn Harry liếc mắt một cái, xoay người kéo chần chịt một chút cho Ron.

“Các cậu cùng một chỗ đi.” Harry nhìn bóng dáng Hermione, sau đó giống như thôi miên nói. “Không sao, mình sẽ không cô đơn.” Mình còn có Prince, Harry vuốt ngực mình thì thào.

“Xin lỗi Harry, chúng mình sẽ không chỉ lo yêu đương quên đi người.” Hermione nói xong làm ra một biểu tình hung tợn. “Không cần vọng tưởng trốn được giám thị bài vở của mình!”

“Ha ha.” Harry vui vẻ nở nụ cười. “Đương nhiên đương nhiên, chỉ là có đôi khi mình cũng là cần ở một mình, hai người các cậu cũng không nên đến quấy rầy.” Nam hải học bộ đáng Dumbledore nháy mắt mấy cái. “Người đói bụng chứ? Muốn mình đi phòng bếp lấy đồ ăn?”

“Còn không đói, không có việc gì Harry, cậu cũng thả lỏng, chúng ta cũng giống như trước đây.”

“Đương nhiên, có cái gì không giống với trước sao?” Harry đi tới bên kia của Ron, cũng tìm đem ghế dựa ngồi, cậu cùng Hermione thường thường tán gẫu hai câu, chờ đợi Ron tỉnh lại.

“Bọn nhỏ, Weasley sẽ không sớm tỉnh như vậy, thời gian thăm đã kết thúc, các trò phải đi về ăn cơm sau đó nghỉ ngơi.” Bà Pomfrey xem thời gian không còn sớm, liền đem Harry cùng Hermione đuổi ra bệnh thất, mà Lena bởi vì cảm xúc có vấn đề cho phép lưu lại ngủ một đêm.

“Thật không muốn đi lễ đường ăn cơm.” Harry nói thầm. “Bọn họ nhất định sẽ vây quanh hỏi vấn đề, có đôi khi mình thật sự cảm giác bọn họ rất ồn ào.”

“Không cần vọng tưởng Gryffindor có thể hiểu được cái gì là không gian riêng tư, Potter.” Hermione học rất giống, pha trò làm Harry vui vẻ lên.

“Vì Gryffindor vạn sự thông năng lực bắt chước vô cùng xuất sắc trừ mười điểm.” Snape giống như từ trong bóng tối đi ra. “Các trò muốn tiếp tục bởi vì chặn đường mà bị trừ điểm sao?”

“Xin lỗi giáo sư!” Hermione nhanh chóng cúi đầu, bị giáo sư khó hầu hạ nhất túm được tuyệt đối không phải điểm tốt.

“Giáo sư Snape, thầy đến đưa Độc dược cho bọn Ron sao?” Harry chờ mong hỏi. “Vậy cậu ấy mau tỉnh?”

“Ta nghĩ bà Pomfrey mới là chủ nhân bệnh thất.” Khóe miệng Snape khẽ nhúc nhích. “Mà ta không thể không vì các trò lãng phí Độc dược tiến hành điều chế một lần nữa.”

“Con có thể giúp đỡ cái gì không? Tỷ như cho thầy trợ thủ?” Lời Harry nói khiến Snape và Hermione hai người đều kinh ngạc nhìn cậu. “Thầy biết đấy, con cũng muốn có ích.....” Harry cũng vì phản ứng kỳ quái của mình tìm cớ, chỉ là trước khi tìm được cậu lại vẫn tràn ngập cầu xin nhìn giáo sư Slytherin cao lớn.

“Nếu trò muốn, sau cơm chiều đến văn phòng của ta.” Snape đi nhanh một bước lướt qua hai người.

Hermione vỗ ngực kinh ngạc nhìn bóng dáng Snape, cô đột nhiên cảm giác Harry sở dĩ được xưng là Kẻ được chọn là thực chính xác, cái này tuyệt đối cùng như dùng khí, cô chưa từng nghĩ tới Harry cùng Snape lên trao đổi sẽ là như vậy!

“Sao vậy?” Harry đã có thể tưởng tượng ra thần sắc Ron tỉnh lại, cậu vui vẻ đi phía trước, nhận thấy được bộ dáng kỳ quái Hermione mới mở miệng.

“Không, không có gì, mình suy nghĩ buổi tối ôn tập cái gì.” Hermione thuận miệng nói.

Harry và Ron dâng lên đồng tình ánh mắt, cho dù cậu bị thương, cũng thay không được địa vị học tập quan trọng tại trong lòng Hermione.

22. Chương 22: Hợp Tác Âm Áp

Thời điểm hai người tới lễ đường, quả nhiên phát hiện rất nhiều người đều quan sát bọn họ, căn cứ học viện và tính cách bất đồng, phương thức bọn họ cũng có chỗ khác nhau, duy nhất giống nhau là đều đối với bạn của Kẻ được chọn bị Tử thần thực tử tấn công mà rõ ràng tràn ngập hứng thú.

Từ âm thanh ong ong thảo luận, Harry có thể nghe được Tử thần thực tử cuối cùng cũng chạy, Thần Sáng không thể bắt được trong đó một tên, cái này cũng liền làm cho một vài Slytherin đầy mặt tự hào mà đáng tiếc nhìn cậu. Harry chú ý tới vị trí chỗ trống bên người Draco, hẳn giống như bị cô lập, ngay cả Crabbe và Goyle đều ngồi với một đám Blaise kia.

“Malfoy gần đây quả thật không tốt.” Hermione thi triển Silencio lại vẫn nhỏ giọng nói. “Cậu biết rõ hẳn còn lớn lên, cho nên nữ sinh cùng nhau thảo luận về hẳn, học kỳ này hẳn bắt đầu gầy đi, mình mỗi ngày buổi tối đều sẽ nghe được có nữ sinh nói muốn đi an ủi u buồn của hẳn.” Nói xong Hermione cảm giác có chút ngưỡng ngừng cười cười. “Cậu cùng hẳn hào thuận rồi.”

Harry không ngại sẽ bị Hermione phát hiện, học kỳ này bọn họ không có tiếp tục đối chọi gay gắt có thể quy kết đối phương im lặng, nhưng không thể gạt được bạn bè bên cạnh. “Hiện tại hẳn là sẽ không theo phe chúng ta, có lẽ nói là hợp tác tương đối thích hợp.”

“Như vậy rất tốt.” Hermione gật gật đầu, suy xét sau này lại vẫn khuyên bảo nói. “Nếu hẳn trực tiếp theo chúng ta, mình ngược lại sẽ hoài nghi dự tính ban đầu của hẳn, chỉ là Harry, không cần hoàn toàn tin hẳn.”

“Ừ, mình biết.” Harry vỗ bả vai Hermione, sau đó đem loại táo Hermione thích đưa qua. “Nhanh lên ăn đi, buổi tối cậu không phải là muốn đi ôn tập sao?”

Hermione có chút mặt đỏ tiếp nhận. “Giúp mình lấy vài cái bánh nhân thịt, Ron tỉnh lại nói không chừng sẽ muốn ăn.”

Harry bừng tỉnh đại ngộ nhìn đối phương, sau đó cười ha ha đứng lên, đồng thời ở trong lòng chúc phúc Ron.

“..... Harry.” Neville cũng không xa xa đã đi tới, Hermione nhanh chóng thu lại Silencio.

“Chào Neville, buổi tối ăn ngon không?” Harry thân mật nói.

Neville ngồi xuống, nhìn xung quanh một cái, sau đó cầm tờ giấy trong tay đưa cho Harry đồng thời lặng lẽ mở miệng. “Dumbledore nhờ mình giao cho cậu.”

Harry thân thiết cảm ơn đối phương, Neville từ trước đến nay đều không có nhiều tò mò, cậu nhóc hòa nhã với người ngoài cách thức càng như là Hufflepuff trung thành, nhìn theo cậu nhóc rời đi, Harry mở tờ giấy ra, Dumbledore cuối cùng chuẩn bị bắt đầu học bù tiếp theo.

“Không phải buổi sáng Hiệu trưởng cho cậu một tờ giấy sao? Chẳng lẽ đổi thời gian?” Hermione gần đây cũng tò mò Dumbledore cho Harry học bù khi nào thì tiếp tục. “Có lẽ cậu có thể hỏi giáo sư Dumbledore, có thể tìm người rèn luyện cậu.”

“Hừ, đổi đến cuối tuần thứ 3, xem ra thầy ấy hôm nay có chuyện cần xử lý.” Harry một bên nhanh chóng nhét cái bánh vào miệng, một bên le lưỡi đáp lại. “Hoàn hảo Hiệu trưởng hôm nay có việc, vừa rồi thời điểm cùng giáo sư Snape nói chuyện mình lại quên hôm nay vốn phải học bù.”

Hermione nghĩ rằng chẳng lẽ đây là một loại trực giác động vật của Harry, nói đến cái này cô lại nghĩ tới thời điểm năm hai tại câu lạc bộ quyết đấu biểu hiện trên mặt giáo sư Snape, thật cẩn thận nói. “Giáo sư Snape thực lực cũng rất cao, hơn nữa hiện tại là giáo sư môn Phòng chống Nghệ thuật hắc ám, cậu có thể mượn lý do này đi thỉnh giáo thầy ấy.”

“Nói đúng, buổi tối hôm nay mình sẽ hỏi một chút thầy ấy có thể không.” Harry thuận miệng nói, vỗ bụng cảm giác lưng lửng, vội vàng chạy trước khi người gần đó vây lại đây.

Để lại một Hermione nhai chậm nuốt kĩ tiêu hóa sự thật khiếp sợ, Harry a..... Cậu có thể không cần dùng ngữ khí bình thản thảo luận đêm nay sẽ ăn cái gì nói chuyện đáng sợ như vậy.

Snape cũng không có đi vào lễ đường ăn bữa tối, trừ một ít trường hợp đặc biệt, anh càng nguyên ý tại địa bàn chính mình chậm rãi thưởng thức thịt bò hầm. Tuy rằng nhiều khi anh bối vì chuyên tâm điều chế Độc dược mà quên ăn bổ sung năng lượng. Có không ít người cho rằng kỳ thật anh cần bản không cần ăn, chỉ là khi đói bụng sẽ ăn hai miếng dược liệu tùy thân mang theo.

Đông đông — đông.

Tiếng đập cửa truyền đến từ thẳng nhóc Potter vĩnh viễn cũng sẽ không học phép tắc.

“Vào đi.”

“Chủ nhiệm, trải qua thống kê, hôm nay học sinh Nhà ta ra ngoài đi Hogsmeade có sáu người, bọn họ là đánh cuộc ai thua đi mua bia bọt, mua xong liền cùng nhau đã trở lại, cũng không có lại đi nơi khác.” Hiện tại Huỳnh trưởng Slytherin Blaise Zabini báo cáo.

Snape cũng không chờ mong thật sự có thể từ nơi học sinh tìm được đột phá, chỉ là việc này anh phải làm. “Tình thế gần nhất trở rất rõ ràng, lúc này chọn trở trở thành Huỳnh trưởng lý do trở hẳn là hiểu được.” Anh mập mờ nói. “Trước khi làm việc lặp lại suy xét, không cần làm ra chuyện hồ thẹn danh dự Slytherin.”

“Dạ giáo sư, con về trước.” Blaise cung kính xoay người, ánh mắt tựa như hồ ly hơi hơi nheo lại, học kỳ này Huỳnh trưởng là cậu và một cô gái có gia tộc luôn trung lập. Snape khuynh hướng thực rõ ràng, ổn định Nhà. Lúc trước một mực thối lui không có nghĩa là cậu không có dã tâm, lúc dã tâm và tình bạn đồng thời mang lên cân, cậu khó có thể lựa chọn.

Chỉ là trước khi cậu quyết định, thì bạn của cậu đã đẩy cậu ra thật xa, cứ như chắc chắn cậu sẽ bỏ qua cậu ta, nếu vậy mà cậu không làm gì chẳng phải như mong đợi của cậu ta sao? Chỉ là có một số người, đã quá đáng rồi.

Blaise mặc kệ người nào đó giấu đầu lòi đuôi, cậu mỉm cười lướt qua Harry, sau đó thần nhiên rời đi.

“Potter, trở bị đập trúng đuôi sao?” Snape nhìn đột nhiên ra sức đẩy cửa tiến cho cậu nhóc vào. “Phía sau chẳng lẽ là có quỷ đuôi theo trở?”

“Không, không thể nói rõ vì cái gì, vừa rồi con có một loại cảm giác bị theo dõi.” Harry bắt đầu nhảy nhót, sau đó như tiểu sư tử vậy đầu.

“Rận của ngươi đều phải chạy trốn.” Snape trêu chọc nói, anh bưng ly cà phê đậm đặc thơm ngon uống. Cần nhắc đến công việc, anh không có chọn rượu đỏ bình thường.

“Con rận? Là dược liệu mới sao?” Harry vỗ vỗ thân thể của chính mình. “Trên người con?”

“.....” Snape thỏa hiệp với chính mình, năm đó anh là như thế nào có thể chịu đựng không chỉ bảo thắng nhóc tính tình tồi tệ này? Nhất định là bởi vì không nghĩ tới Hogwarts sẽ có nhiều quý khổng lồ vụng về như vậy.

“Giáo sư?” Harry thấy Snape không phản ứng, đại khái cũng biết chính mình nói sai.

Snape thở dài vẫy đũa phép, một gia tinh nhỏ mắt to xuất hiện, nó tràn ngập chờ mong nhìn hai người. “Da da, mang đến một phần sandwich hun khói.”

Lúc Harry nhận được sandwich cho cậu, cảm giác trong lòng ấm áp, người này biết cậu cuống cuống chạy tới chưa ăn no sao? Rất muốn..... thăm dò một chút. “Con còn muốn canh nấm hương!”

“Ba.” Harry vừa dứt lời, chén canh còn tỏa hơi nóng liền xuất hiện ở tại trước mắt cậu, Harry cười híp cả mắt.

Snape thì thật cẩn thận quan sát, xem ra từ tiểu sống ở giới Muggle Harry đối với thường thức thế giới pháp thuật thiếu hiểu biết giống anh, chỉ là năm đó anh vừa tiến vào Hogwarts liền coi trọng học tập, mà Harry lại đối với lý tuyết phong tục nhảm chán hoàn toàn không có hứng thú. Một gia tinh nhỏ bình thường Hogwarts, như thế nào có thể không nghe theo yêu cầu chủ nhân? Tuy chỉ là một chén canh nhỏ.

“Không ai giành với trò.” Snape ưu nhã cắt miếng thịt cuối cùng trong cái đĩa, miếng này vốn là anh dự định để lại, chỉ là để khách một mình ăn thực không lễ phép.

Harry linh hoạt tự động phiên dịch –“Cẩn thận coi chừng nghẹn.”

“Đã biết giáo sư, con cũng muốn nhanh chóng ăn xong cho rồi hỗ trợ thầy.”

Đối mặt cậu nhóc chủ động như thế, tâm tình Snape cũng tốt vài phần, chỉ là thật sự hy vọng Harry đừng di truyền quá nhiều sự ngu ngốc tại phương diện Độc dược của lão Potter.

Khi hai người đều ăn uống no đủ, Harry giống con mèo nhỏ lưỡi biếng ở sô pha đọc sách chờ tiêu hóa, giáo sư tiền Độc dược học nói công việc chuẩn bị thực phức tạp, không thể khiến thầy thêm phiền. Cho cậu nửa giờ để nhớ kỹ trình tự điều chế trong lát nữa, cậu cần nắm rõ tài liệu này, tại thời điểm thích hợp đưa cho cậu.

Harry sờ sờ cái mũi, cố gắng ghi nhớ. Kỳ thật cậu kỹ thuật không tồi, gần đây theo sách Hoàng tử học không ít phương pháp thu thập vật liệu đơn giản, cũng hỏi Prince vài thứ. Như thế Snape có thể càng tin nhiệm cậu một ít.

Vì thế đáng Snape từ phòng Độc dược gọi “Potter.” Thời điểm gọi cậu vào, Harry quyết tâm nhất định phải khiến anh nhìn thấy mình thay đổi.

Nhìn thấy cậu, Harry Potter cũng có năng lực làm Độc dược, mà đây đều là nhờ thầy dạy giỏi, đáng tiếc người thầy này không phải thầy đầu, giáo sư Snape ~ gào lên, Nhà Gryffindor trừ 10 điểm

~“Potter, nếu trò tiếp tục ở trong này ngăn người ngây ngô cười, ta sẽ thu hồi quyết định cho trò trở thành trợ thủ.” Snape muốn cùng Harry làm dịu đi quan hệ, nhưng điều chế Độc dược đều cũng có tính nguy hiểm nhất định, tuy rằng anh có tự tin có thể bảo vệ tốt Harry, chỉ là còn có một tia bất an, thật sự là lúc trước tiểu tử này Độc dược học quá kém.

Hơn nữa một Potter thường là không thể dùng lý luận để tính toán.

“Con chuẩn bị tốt, giáo sư!” Harry tiến lên, đầu tiên là quan sát màu sắc Độc dược, độ sôi, độ dày của khói và phương hướng xung quanh, sau đó lại duỗi tay đo độ ẩm ở trên, bình tĩnh mở miệng, “Hiện tại là giai đoạn ba, cần thêm rễ.”

Snape gật đầu chấp nhận, anh đứng ở trước vạc, tay trái đưa về hướng Harry.

Mà Harry nhìn bàn tay vững vàng đưa tới, nhanh chóng nghe theo Snape chuẩn bị dược liệu chọn liều lượng thích hợp đưa tới.

Cứ như vậy, hai người một người đưa tài liệu, một người chuyên tâm điều chế, Snape lại nhằm vào tình hình Độc dược giải thích cho Harry, trong lúc đó hai bên giống như hiểu nhau và trên vạc toả ra khói dày

đặc tiến vào thân thể hai người, khiến cả người ấm áp lên.

23. Chương 23: Xin Huấn Luyện Con

Chờ Độc được điều chế xong, để nguội sau đó đóng chai, Snape lại một lần đưa tay cho Harry, cậu nhóc có điểm hoang mang nhìn anh, không rõ đối phương cần gì. “Đưa tay cho ta.”

Harry nghe lời đem tay mình đưa ta, tinh thần lúc đầu của cậu rất tốt lại đột nhiên cảm giác dưới chân mềm nhũn, tại trực tiếp ngã vào trong lòng giáo sư Slytherin, Harry mới hậu tri hậu giác hỏi. “Con bị sao vậy?”

“Tinh thần của trò bị kéo căng, vật Độc được này đối trấn an và ổn định linh hồn tác dụng rất mạnh, nên trò bị ảnh hưởng.” Snape nói xong có chút nhíu mày, cái này nói lên Harry gần đây pháp lực khẳng định cạn kiệt quá, cho nên tình trạng thân thể không tốt, anh nữa ôm Harry đem đặt lên sofa phòng khách, sau đó vung đũa phép đem lò sưởi âm tường thấp một ít ấm áp.

“Con bận rộn giúp đỡ giáo sư.” Ánh mắt Harry sáng ngời trong suốt, chờ mong nhìn Snape.

“Hừm, ta sẽ nói với Poppy, về sau trò bị thương, có thể không uống Độc được có hương vị phụ bên trong.” Snape ngữ điệu cũng có chút thoải mái.

“Merlin, mùi vị Độc được ở bệnh thất thật sự là..... Rất làm người ta khó quên.” Harry hoàn toàn không cảm giác đối phương nguyên rửa cậu vào bệnh thất.

“Đó là vì cho các trò có thể nhớ kỹ hương vị Độc được.” Snape không mang theo vài phần thành ý biện giải.

“Con biết, là vì để chúng con nhớ kỹ ít để bị thương. Bà Pomfrey vẫn đều là người phụ nữ ôn nhu.” Harry tự bản thân phiên dịch.

Snape thoáng giật mình nhìn Harry, học kỳ này anh có thể cảm giác được rõ ràng Harry thành thụ, không còn vô ưu vô lự, ánh mắt cậu như trước trong suốt, nhưng bên trong thấu triệt hơn rất nhiều không phù hợp tuổi này của cậu.

“Giáo sư, hôm nay trong cái bao kia là cái gì?” Harry thấy Snape biểu tình không tệ, vội vàng không mất thời cơ hỏi.

“Cái gì cũng ngăn cản không được tính tò mò của Gryffindor?” Snape có chút bất đắc dĩ. “Ta thấy trò vẫn không có hỏi, còn nghĩ rằng trò có thể kiềm chế lòng hiếu kỳ.”

Harry gần như bị nướng chiều trong lời nói dối của phương trấn trụ ba giây, sau đó có chút phong cách Potter gãi đầu, ngây ngô cười.

“Cái đó ta đã giao cho Dumbledore, là một vòng cổ bị nguyền, ai đụng tới liền sẽ cướp đi sinh mệnh người kia. Bên trong Pháp thuật Hắc Ám rất mạnh, ngoại trừ ma pháp hấp thụ sinh mệnh còn thêm vào thần chú nghiêm trọng, có thể khiến người chết trong đau đớn. Làm thành hình dáng vòng cổ là vì cái này do một người đàn ông tặng cho vợ hắn, có lẽ là vì một tình nhân xinh đẹp?” Snape khinh thường hừ nhẹ. “Ta nghĩ trò hẳn là học được ‘bất cứ lúc nào cũng duy trì cảnh giác’, nếu trò hôm nay cũng chạm vào món đồ kia, cuộc sống sau này chắc chắn sẽ thực nhẹ nhàng, nói không chừng trò sẽ trong lúc ngủ chết đi.”

Harry rụt cổ, người đàn ông ác ý thực rõ ràng theo cặp kia hắc ánh mắt truyền lại lại đây, nếu trước đây nói không chừng sẽ trúng kế sau đó hoàn toàn đem anh xem như người xấu. Nhưng hiện tại cậu nhóc giống như đã muốn từ trò chơi ‘Tìm ra Snape chân tâm chân ý’ này tìm được lạc thú. “Con sẽ cố gắng giữ mạng nhỏ của mình, hơn nữa lúc ấy – thầy không phải cũng ở đấy.....”

Cậu nhóc nói chưa hết lời biểu lộ trong lòng hai bên đều rõ ràng tin tưởng, đây là cảm giác rất thần kỳ, có một người tại bên cạnh bạn, bạn sẽ không lo lắng vô nghĩa. Thật giống như phía sau có chỗ dựa vững chắc, kiên định không chút nào sợ hãi.

Harry cảm giác ánh mắt Snape đánh vào trên người cậu quá mức sâu thẳm, có chút không được tự nhiên xoay thân thể, cảm giác không khí có chút không tệ, vì thế càng thêm nở nụ cười lấy long. “Giáo sư, nghe nói thầy và mẹ con là bạn thân.”

Snape tâm đột nhiên đau đớn một chút, anh cứng ngắc gật đầu, chẳng lẽ Harry phát hiện anh từng yêu Lily?

“Như vậy con nghĩ, trong lòng thầy nhất định là không hy vọng con chết đi.” Harry biết chính mình đang đánh cược, bị đá ra ngoài, hoặc là được một bảo sơn.

“Là cái gì cho trò loại ảo giác này?” Ngữ điệu của Snape nghe không ra hỉ nộ.

“Cái làm con nghĩ.....” Harry thực nghiêm túc lấy tay kéo cằm, ánh mắt nhìn thấy mặt than của người đàn ông. “Có lẽ là thầy?”

“Gryffindor da mặt dày.” Snape bình luận nói.

“Hi hi, cảm ơn.” Harry da mặt rất dày tiếp nhận kích lệ.

“Không cần lôi kéo, có cái gì muốn ta hỗ trợ nói xem.” Snape nói xong câu đó liền phát hiện biểu tình Harry nháy mắt cải biến.

“Con muốn xin thầy rèn luyện con.” Harry đứng lên, giống như chiến sĩ ưỡn ngực. “Vận mệnh của con giống như đã sớm quyết định, có lẽ là Gryffindor chưa từ bỏ ý định, muốn liều mạng.”

“Vận mệnh sao?” Snape nhìn ánh mắt Harry, nhớ tới bản thân dâng lên lời tiên tri kia. “Huấn luyện vừa ta rất nghiêm khắc.”

“Đây đúng là con cần!” Harry khoe miệng vui vẻ nhếch lên. “Nghiêm sư ra cao đồ.”

[ta đối với người nghiêm khắc là không hy vọng người bởi vì lỗ mãng mà chết ở trên vạc, ngu ngốc!] khi đó bị Harry cố ý giả bộ si ngốc mà tức giận nói ra lời nói trong lòng, Severus nhỏ còn không có nghĩ đến có một ngày lại tự thân nghe được cậu nhóc nói những lời này.

“Như vậy..... Như trò muốn.” Nhóc con của ta. Nuốt xuống lời nói chưa hết, Snape đi vào giá sách chọn lựa, năng lực ứng biến của Harry không tệ, nhưng căn bản vẫn rất kém cỏi.

[Phòng chống pháp thuật hắc ám sơ cấp]? Harry lấy sách trong tay cảm thấy nghi hoặc mở ra, sau đó phát hiện phù thủy bên trong từ mỗi tiếng nói cử động đều bắt đầu giải thích, từ trong cuộc sống từng chút giới thiệu sâu vào.

“Trở về trước đem này quyển sách đọc một lượt, sau đó viết luận văn cho ta.” Snape không khách khí bố trí bài tập.

Harry phát hiện đối phương cũng không có quy định thời gian, nghĩ đến điều này cũng là một phần khảo nghiệm cho cậu. “Con sẽ cố gắng.”

“Hừm.” Snape bị Harry nhìn có chút không được tự nhiên, anh xác định cậu nhóc trong ánh mắt nhìn anh tràn ngập kính mến với người trên, suy xét đến xuẩn cầu vừa mới sự thật chết đi, anh suy nghĩ có phải mình thay thế tên ngu xuẩn kia trở thành cha chú trụ cột của Harry hay không? Bạn của cha mẹ là bạn thân, nhưng Merlin biết anh không muốn loại quý trọng này. “Nếu trò muốn vậy, ta không ngại tiến hành cấm túc thật sự. Trò đừng quên trò còn thiếu ta một năm cấm túc.”

Harry quả nhiên có chút hăm hừ mở miệng, lời nói bên trong còn mang theo một chút đắc ý. “Giáo sư McGonagall nói, cấm túc vượt quá ba ngày đều bị hủy bỏ, đây là vì cam đoan học sinh có đầy đủ thời gian ôn tập.”

“Trò sẽ không cho là có thể chính đáng để ta cho trò học bù đi, Potter.” Snape tiến lên một bước, lấy quyển sách kia ra khỏi tay Harry, sau đó kê sát trên ngực Harry, cùng chỗ Prince ở trong ngực. “Ta mặc kệ trò có năng lực, chiêu thức nhỏ bé gì trong bài tập, đừng nghĩ tại nơi ta dễ dàng qua được.”

Harry kinh hoàng lui về phía sau, từ lúc ý thức được Prince đối cậu quan trọng thế nào, cậu rõ ràng gửi thư cú mua một cái túi không gian, đem sách hoàng tử Độc được đặt ở gần vị trí sát trái tim mang theo bên người.

Chú ý tới phòng bị hành vi của Harry, ánh mắt Snape tối lại. “Lấy ra.”

Harry vô thức lắc đầu, linh quang vừa hiện nghĩ đến Prince từng nói qua, vội vàng dùng ánh mắt xanh lục di truyền từ mẹ thỉnh cầu nhìn Snape.

“Đừng để ta lặp lại.” Snape trầm thấp mở miệng. “Lập tức!”

Harry khẽ cắn môi, có chút lùi bước ngồi ở trên sofa, nhìn bàn tay to đưa đến trước mắt cậu, chú ý tới phía trên có vết thương nhỏ. Trong lòng cậu hiểu được Snape và Hermione giống nhau, đều là muốn tốt cho cậu, tựa như năm ấy giống như Firebolt, có lẽ vô hại, cũng biết cậu sẽ tức giận, nhưng Hermione lại vẫn nói cho giáo sư McGonagall.

“Xin lỗi giáo sư.....” Harry cúi bỏ hệ đến cổ cúc áo, lộ ra bên trong áo sơ mi, theo áo trong túi xuất ra không gian túi.

Snape vừa lòng gật đầu, nhóc con lại biết dùng công năng có ngăn của túi không gian, xem ra vẫn là có lòng phòng bị. Dùng Wingardium Leviosa tiếp nhận túi không gian, kiểm tra đo lường qua đi từ bên trong lấy ra thứ thuộc về kỷ ức thời niên thiếu.

Trước mặt Harry, Snape hướng trên sách quảng không thiếu ma pháp, liền làm cậu nhóc xem kinh hồn táng đảm.

“Sách không có vấn đề.” Cao thủ pháp thuật Hắc ám nói chắc chắn, anh lại mở sách ra nhìn bút tích của mình mới thêm ở mép bị ố màu. “Xem ra thói quen đọc sách của trò không tốt lắm.”

Harry nghe xong mặt liền đỏ. “Con dùng bảo hộ chú, nhưng là hiệu quả không tốt lắm.”

“Đó là bởi vì chủ nhân quyển sách từng dùng ma pháp bảo hộ, vết mực này nhìn như là ở trên thư, kỳ thật chính là dấu vết che dấu thần chú, chỉ cần dùng phương pháp ngược lại, là có thể hoàn toàn trừ đi.” Snape vì chính mình năm đó xuất sắc kiêu ngạo.

“Thầy biết Hoàng tử lai sao?!” Harry đột nhiên lớn tiếng mở miệng. “Anh ấy hẳn là học sinh nhiều năm trước, thầy không chừng đã dạy anh ấy?”

“Ta.....” Snape tựa đầu chuyển qua bên tai Harry. “Không rõ.”

Harry che lỗ tai. “Anh ấy rất có thiên phú, con thực sùng bái anh ấy, nếu anh ấy có thể trở thành người của Hội Phượng Hoàng nhất định giúp chúng ta đánh bại Voldemort.”

“Đừng ngây thơ.” Snape tự giễu. “Hắn chỉ là một kẻ ngay cả tên tuổi đều không có người biết – lai tạp mà thôi.”

Harry không muốn thần tượng mới bị phê bình. “Con lai làm sao. Con cũng là con lai, Voldemort cũng vậy!”

Snape bị tin tức này oanh tạc máu huyết đều ngừng lại, ánh mắt anh nheo lại, đầu óc cấp tốc vận chuyển. “Lúc trước trò cũng không biết, như vậy là học kỳ này từ chỗ Dumbledore biết được.”

Harry gật đầu, cậu đồng ý hiệu trưởng phải giữ bí mật, bất quá Snape là người bên bọn họ, hẳn là không thành vấn đề.

Snape vì Harry đối với anh tín tưởng mà vui vẻ đồng thời cũng lặng lẽ âm thầm nhắc tới một tiếng lão hồ ly. Tin tức Dark Lord là con lai hiện tại không thể để lộ ra, nếu không nguy hiểm trên người Harry sẽ càng lớn, Anh phải gia tăng huấn luyện cậu. “Về sau ta sẽ tìm cơ hội cảm tác trò.”

24. Chương 24: Đến Gần Chân Tướng

“Thầy không thể tìm lý do trừ đi!” Harry dựng lông mày kháng nghị.

Snape cho Harry một ánh mắt ‘trò hiểu được’. “Ta muốn đi bệnh thất đưa Độc dược, trò cầm sách đi.”

Harry nghe sự nhẹ nhàng trong lời nói của đối phương, gật đầu chuẩn bị rời đi, đứng ở cạnh cửa, cậu nhóc cố lấy dũng khí hỏi. “Giáo sư, người có thể trao đổi thông qua vật phẩm nhất định là từng tồn tại sao?”

“Đúng vậy. Tựa như u linh và bức họa của Hogwarts.” Snape chỉ điểm mở miệng. “Không cần tin bản thân có suy nghĩ đó, phía sau chúng nhất định là người từng tồn tại thật sự.”

Tâm lý Harry lộp bộp một tiếng, lung tung gật đầu rời đi.

Phòng ngủ an tĩnh chỉ có tiếng hít thở của bạn cùng phòng, giường ngủ gần bên là Ron còn nằm ở bệnh thất, Harry ngủ không được liền đi đến bộ cửa sổ, như là lúc vừa tới đến Hogwarts ngồi ở trên cửa sổ như vậy, nhìn bên ngoài đã ánh trăng lên cao, lấy ra sách Độc dược cậu để ý.

[Prince, anh thật sự có thật sao?] Harry do dự thật lâu mới đề bút viết. Cậu lúc trước vẫn cho rằng Prince sở dĩ là Prince, nguyên do là cậu đem sách Độc dược của Hoàng tử lai làm cái đệm lót. Nhưng hiện tại xem ra là một người thật sự thông qua quyển sách này cùng cậu trao đổi, mà không phải như cậu nghĩ lúc trước, thông qua thần chú mà bản thân hình thành nhân cách.

[người hôm nay mới phát hiện sao?] Severus hữu khí vô lực, hôm nay anh đã bị một năm bảy đánh lén, sau khi bị thương có chút mệt nhọc thân thể còn không có hoàn toàn khôi phục lại. Anh đã sớm từ lời nói vô ý của cậu nhóc đoán được cậu cho rằng anh chỉ là một ‘sản phẩm ma pháp’!

[Anh là ai? Anh ở nơi nào?] Harry hỏi thẳng.

Severus nhỏ có ý viết [vậy người là ai, lại ở nơi nào?] bút lông chỉ lưu lại trên giấy đường nét lộn xộn.

[không thể nói sao?] Harry nhớ tới Peeves như thế nào cũng không chịu nói ra cuộc đời của mình, phải biết cặp song sinh cùng hân hợp ý như vậy mà hân cũng chưa để lộ ra chi tiết.

[ta là Prince.] Severus nhỏ nhủ thầm, [chỉ là Prince.]

[anh chính là..... Hoàng tử lai.] Harry đột nhiên đã hiểu, [cho nên tôi lấy đến sách là anh]

Severus nhỏ lúc trước có suy đoán, lúc này cũng chỉ là khiến Harry lại một lần nữa chứng thực mà thôi. [ta là chỉ Prince tồn tại ở quá khứ]

Những lời kì lạ này của Severus nhỏ có nghĩa anh hiện tại là Prince, chắc chắn tương lai vốn sẽ là người ở thời đại Harry. Mà những lời này tại bên trong Harry hiểu lại biến thành, Prince là chỉ người sống ở quá khứ, bởi vì anh đã chết, giống như là thời điểm quyển nhật kí năm hai, là một đoạn ký ức hoặc là tồn tại như bức tranh. Quan trọng là Harry không có nghi ngờ Prince cũng là sản phẩm hắc ma pháp như quyển nhật kí vậy, hôm nay lúc Snape đem sách Độc dược trả lại cho cậu hành vi và tình cảm chính Harry có liên quan.

[tôi chỉ là viết nhật kí để khoay khoả mà thôi, không nghĩ tới sẽ tiếp xúc anh.] Chữ viết của Harry bắt đầu hỗn độn, [bất quá tôi thật vui khi có anh là bạn nghe tôi tâm sự.]

[hừ.] Severus nhỏ mặt tái nhợt cũng có tươi cười, [có lẽ là Merlin chỉ dẫn.] từ nhỏ, anh đã chờ mong có một người có thể thật sự tiếp nhận anh, cùng anh thổ lộ tình cảm song song. Không ai từ nhỏ là mất đi hy vọng, mà hiện tại anh đã có một người như vậy.

[những lời này thật không giống như là anh nói.] Harry nghịch ngợm nháy mắt mấy cái.

Severus nhỏ gượng gạo cong khóe miệng, [người nói đúng rồi, đây là một câu nói Huỳnh trưởng của ta thường nói.] tuy rằng Lucius trách móc từ nhỏ hân đính hôn với Narcissa.

[Prince, tôi hôm nay khiến lão giáo sư dơi già đồng ý với tôi tiến hành rèn luyện.] Harry vẽ một con doi thật to, trong tay cầm đũa phép, đối với nhất chỉ tiểu sư tử khoa tay múa chân.

[phải tôn kính giáo sư.] Slytherin tôn sư trọng đạo viết lên, [xem ra về sau người sẽ bề bộn nhiều việc.]

[tôi dù đang bận cũng sẽ không quên mỗi ngày viết cho anh hai câu.] Harry dẫn đầu viết lên, [về phần lão dơi già, tin tôi đây là tên thân mật, là tên thân mật.] Harry lại tùy tay vẽ một con dơi béo bay lượn đầy trời.

[vậy người gọi tên thân mật của ta là gì?] Severus nhỏ ma xui quỷ khiến viết.

[.....] Harry phát giác mặt mình bắt đầu nóng lên, trên tấm da dê chấm vài chấm sau đó, viết lên một từ đơn [Hoàng tử.]

“Hoàng tử..... của tôi.”

Slytherin còn non nớt nhìn từ đơn này chỉ cảm thấy cả người ớn lạnh, ngay cả lúc trước uống Độc dược vô mệnh công dụng cũng giống như đồng thời nẩy lên đầu óc anh, anh đề bút trở lại một câu. [ngu xuẩn.]

Harry lại cảm giác cậu có thể nhìn thấy mặt Prince đối diện đỏ bừng và giấu ngượng ngùng ở bên trong lời nói này. [ngủ ngon, Prince của tôi.]

[ngủ ngon.] Severus nhỏ nhẹ nhàng nhớ kỹ. “Harry.”

Harry hiện tại đã quen từ trong trang sách truyền đến thanh âm, cậu trải qua vài lần sau liền đoán được đây là thanh âm từ bạn qua thư không được tự nhiên của cậu, anh giống như là bức tranh chưa hoàn chỉnh, rót vào nhân vật cảm tình và ký ức, bằng vào việc cùng Harry trao đổi chứng minh bản thân còn tồn tại.

Nghĩ đến đây, Harry đối với bạn qua thư này của mình vô cùng đau lòng, cũng kiên định về sau sẽ đối với anh tốt hơn một chút. Mà trải qua hôm nay cùng Snape đàm phán, Harry cũng chứng minh cách thức đối xử của người này không được tự nhiên, mong mỗi hướng về cuộc sống tương lai liền ngủ.

Ngày kế tiếp rất là bình thản, Ron tại bệnh thất trụ vài ngày liền xuất viện, Hermione trước sau như một quan tâm bài học của cậu nhóc, chỉ là lúc đối mặt Ron nhẹ nhàng rất nhiều, có đôi khi còn có thể đỏ mặt. Mỗi khi phát sinh loại tình huống này cậu liền sẽ phủ thêm áo tàng hình tản bộ Hogwarts, sau đó liền sẽ không cần thận đi vào gõ vang cửa hầm người nào đó.

“Trò như thế nào lại tới nữa, Potter.” Snape vì người nào đó không mời tự đến buông tha cho cái vạc đã điều chế đến một nửa, nhìn trạng thái trước mắt coi như ổn định nhin xuống xúc động mà Scourgify.

“A, mùi gì vậy?” Harry sau vội vàng che cái mũi. “Thật khó ngửi.”

Snape mặc kệ cậu, anh một lần nữa mở cửa ra quan sát có người phát hiện nơi này dị thường hay không. Ngày đó anh đồng ý sẽ dành thời gian huấn luyện cậu nhóc, sau đó trên lớp học Snape tìm lý do trừ Harry năm điểm, cũng phạt cậu cấm túc. Vì thế buổi tối ngày đó Harry vẫn hầm hừ, ngoài vấn đề quan trọng hoàn toàn không để ý tới cậu. Hoàn toàn trẻ con trên mặt viết ‘Con rất tức giận, thầy nói không giữ lời, thầy đồng ý sẽ không trừ điểm!’. Merlin biết nếu trên lớp anh không có trừ điểm, lão ông mặt nhất định sẽ vọt tới chỗ anh không ngừng ‘A a a a!’ Sau đó còn có thể bị người theo Dark Lord chú ý báo cáo anh khác thường.

“Giáo sư, thầy có dùng thần chú tạm thời phong bế khứu giác không?” Harry vọt tới phòng Độc dược phía sau gào lên với Snape, mùi này rất dễ người chết!

Snape hoàn toàn không cảm giác mùi này có cái gì kỳ quái, xuất hiện tình huống này còn không phải trò đột nhiên xuất hiện tạo ra sao?! Nếu không phải trò cắt đứt điều chế, mới sẽ không xuất hiện phản ứng quá lửa, tuy rằng có thể làm lại nhưng Độc dược này trong mắt anh đã không hề hoàn mỹ.

Tuy rằng trong lòng là nghĩ như vậy, nhưng là đã quen đối với Harry thỏa hiệp Snape vẫn là tùy tay cho cậu một thần chú, nhìn cậu nhóc vỗ ngực biểu tình ‘Rất cục sảng lại’, Snape trong lòng lắc đầu thở dài, cũng vì cậu ở trước mặt anh có một ít tính trẻ con mà vui vẻ. Dù sao cũng là đứa trẻ mới mười mấy tuổi, dù là vì bù lại thơ ấu không tốt của anh.

Harry ngày đó quan sát qua Snape một lần chế tác loại Độc dược này, cho nên lần này biết được kế tiếp nên làm như thế nào, cậu rất thuận thực đứng ở cái bàn dự bị bên cạnh, lấy dược liệu đã được làm sẵn phân loại, cậu có thể từ một trong đồng dược liệu nhanh chóng tìm ra thứ Snape cần mà còn có thể phân lượng kỹ thuật một chút đều không sai.

Hai người phối hợp ăn ý đem này vạc Độc được hoàn thành, Harry nhìn màu sắc Độc được và mấy ngày hôm trước giống nhau từ đáy lòng bội phục, cậu hiện tại biết vừa rồi lúc mở cửa ra sắc mặt Snape vì cái gì đặc biệt tệ. Có chút xin lỗi đồng thời lại thực may mắn chính mình có chút thành thạo để bù lại.

Snape nhìn cổ tay Harry run run, bắt chước cách thức của anh quấy vạc, ma xui quỷ khiến liền đem bàn tay to lớn của mình trùm lên, hơn nữa còn thật sự nghiêm túc dạy dỗ. “Chỗ này thời gian tạm dừng phải tăng 0.3 giây, sau đó quấy mạnh một chút liên tục theo vòng, chú ý độ cong phải phải mượt mà.”

Harry hoàn toàn không phát hiện người nào đó không yên lòng, cậu hi vọng người đàn ông cao lớn lặp lại một lần, sau đó dùng mắt ghi lại.

Snape dạy lại một lần sau trong lòng không muốn buông ra, tay Harry có chút khô ráo, buổi tối điều chế thuốc bồi tay hay không? Vẫn là đoán chừng cậu nhóc tính Gryffindor không thích Độc được mà Lucius đề cử này. Nghĩ đến bạn tốt đang ở Azkaban, ánh mắt Snape mịt mờ vài phần, bởi vì thân phận đặc biệt anh cũng không thể đi Azkaban thăm viếng, nhưng vì tình bạn với Lucius mà trước đó đã hạ lời thề Bất khả bại, bảo vệ Draco cũng là sứ mệnh của anh.

Chỉ là gần đây con đỡ đầu của anh và Harry rất qua lại, nhóc Draco kia sẽ không âm mưu cái gì đi. Ngày đi Hogsmeade đó lại uống thuốc Đa dịch cùng Harry hẹn gặp! Thật sự là..... Không biết sống chết. Nó chẳng lẽ không biết tình huống trước mắt của mình cũng so với Kẻ được chọn không tốt bao nhiêu sao?

Lucius cũng là gia chủ lúc thiếu niên, tên đó quy phục Dark Lord để cầu được bảo vệ. Mà Draco hoàn toàn bị tên đó làm hư có thể có năng lực đột nhiên trưởng thành bao nhiêu?

“Giáo sư, chắc là không còn mùi nữa, giúp con cởi bỏ thần chú đi.” Harry không muốn Snape cho rằng chính mình quá mức khùng hoảng, hồi nhỏ vớ thối rất nhiều cậu cũng giặt quá, quả nhiên là lâu rồi không đã trải qua.

Snape lấy ra đũa phép trong không khí quăng vài cái Scourgify sau mới khôi phục khứu giác Harry.

25. Chương 25: Chúc Hạnh Phúc

Chủ nhiệm Slytherin cao lớn vừa lòng nhìn thần sắc mịt mờ cảm động của cậu nhóc trong lòng ngầm thích thú. “Thần chú lần trước dạy trò có luyện tập không?”

Harry kiêu ngạo gật đầu, không phải cậu khoe khoang, cậu thật sự rất có tố chất trở thành Thần Sáng.

“Vậy luyện tập bằng vô thanh chú?” Snape theo quán tính đả kích.

Khóe miệng Harry nhếch lên lập tức liền rút xuống. “Con dùng phương pháp lúc trước, như thế nào đều không thành.”

Snape vừa lòng gật đầu, lúc sáu năm anh còn chưa có cải tiến thần chú này, Harry tự nhiên không thể đầu cơ trục lợi.

Một lòng muốn nâng cao năng lực của mình Harry đề nghị Snape bắt đầu dạy học, thực tự giác đứng ở trước người anh, dựa lưng vào người đàn ông lấy tư thế tín nhiệm gần sát anh. Đây là sau vài lần chỉ bảo Harry phát hiện, so với hai người song song vừa nhìn vừa học, Snape càng thích nắm tay cậu tự làm mẫu.

Có lẽ là phát hiện làm như vậy cậu ký nhớ càng sâu khắc, Harry trong lòng âm thầm nghĩ. Kiên quyết không thừa nhận thời điểm lần đầu tiên người đàn ông làm như vậy cậu thiếu chút nữa làm ra bộ dáng ngu ngốc thét chói tai.

“Đã hiểu?” Snape nhìn Harry mặt vẫn đầy mơ hồ, một chữ hai ý nghĩa nói.

“Lại một lần nữa.” Harry vừa rồi vì thất thần hoàn toàn không chú ý.

Snape ngược lại là tính tình khá tốt làm lại một lần, sau đó buông tay Harry ra, cùng cậu sóng vai nhanh chóng dùng động tác lập lại thần chú.

Lúc Harry phát ra cùng loại ma pháp, cậu còn có tinh thần nghĩ, hẳn là tìm một chậu tường kí làm bằng chúng. Loại phương thức dạy học này nếu nói ra người chỉ dạy chắc chắn Gryffindor can đảm nhất đều là không tin, phải biết lúc Ron nghe nói Snape đồng ý dạy cậu, đầu tiên là hoài nghi đó là ngày cá tháng tư, sau đó chính là lo lắng cậu không cẩn thận sẽ bị quỷ hút máu ăn luôn. Sau lại lo lắng Snape âm thầm dạy cậu Phép thuật hắc ám để khống chế cậu. Vẫn là Dumbledore lên tìm Ron và Hermione cam đoan một lần mới yên tĩnh. Bất quá dù vậy Ron cũng không tỏ vẻ đối với Harry hâm mộ, ghen tị, lại vẫn là sợ hãi cậu không thể toàn thân trở về.

Cái loại dáng vẻ thần kinh này, hoàn toàn nhận được chân truyền của bác Molly.

Harry trong lòng cảm tạ Lily, vị giáo sư bạn của mẹ này thật sự là rất tài giỏi! Cậu ở trong lòng đã đem vị trí của Snape và Sirius giống nhau, bọn họ đều là người nhà quan trọng của cậu.

Sau khi huấn luyện thần chú chấm dứt, Snape lại chỉ dạy Harry tiến hành Occlumency, hiện tại đầu óc Harry đã vững chắc rất nhiều, sẽ không dễ dàng để người nhìn trộm. Hơn nữa cũng có thể lập tức phân rõ cái nào là ký ức của mình, nào là người khác làm giả.

Snape giống như là rất hiểu rõ cậu, tạo ra trong trí nhớ luôn là có Lily tồn tại, dưới ánh mặt trời Lily ôm cậu ngồi trên xích đu, mùa thu Lily nắm tay cậu rong chơi tại cánh đồng, mùa đông tuyết trắng trong hai đôi mắt màu ngọc bích xuyên qua cửa sổ nhìn người đàn ông bên ngoài dùng pháp thuật đắp người tuyết.

Cười vui ấm áp khiến Harry hận không thể trầm mê ở trong đó không ra.

Chủ nhiệm Slytherin thực thông minh từ trong trí nhớ Harry lấy ra yếu tố, đem các tuổi trẻ Harry và Lily hợp lại cùng một chỗ, làm cho bọn họ có hồi ức vui vẻ.

Lúc này đây Harry khóc từ trong trí nhớ tỉnh lại, cậu không quan tâm ghé vào trong lòng Snape khóc to, đầu tiên là cảm giận đánh vào ngực anh, sau đó lại là hối hận nói với anh thực xin lỗi, khi cảm xúc bình tĩnh lại mắt đỏ hồng nói cảm ơn với anh.

Snape lắc đầu, anh biết rõ nhược điểm ký ức của Harry, nếu phải dùng phương pháp quá khích kích thích cậu trưởng thành, không bằng hoàn thành một tâm nguyện cho cậu.

Harry trước khi đi muốn mượn Snape chậu tường kí, đương nhiên bị cự tuyệt.

“Ký ức đó là giả dối, giống như ma kính Erised, ta không thể cho trò trầm mê trong đó.”

Harry cảm thán thở dài, còn nói cảm ơn một lần sau đó mới mở cửa rời đi.

Snape cảm thụ được nước mắt trên người, cởi áo choàng rồi gấp lại, anh sẽ không để cho người khác đụng tới quần áo có nước mắt Harry này, nhưng anh cũng không ngăn được vệt lệ biến mất không còn.

Harry trở lại ký ức xá không ngừng ngáp, cùng Ron đỏ mắt giải thích đều là ngáp dài, sau đó chui vào trong ổ chăn cậu nhớ đến Lily, sau đó mở ra sách Độc dược.

[hôm nay tôi thực hiện một nguyện vọng. Một nguyện vọng mà tôi luôn nghĩ là không thể thực hiện.]

Slytherin dù quan tâm cũng sẽ không hỏi việc riêng tư của người khác, vì thế Severus nhỏ chỉ nói, [chúc mừng]

Cũng may Harry đã sớm từ trong bình thần của Prince bóc ra chân tâm [ha ha, hôm nay thật sự vui vẻ. Dù ký ức này là giả dối, tôi cũng rất vui vẻ.]

[nếu biết là giả, thì không cần phải bỏ quá nhiều tình cảm.] giáo sư bé chỉ bảo nói.

[ừ, tôi sẽ ký ức đem hôm nay trở thành một giấc mộng. Tôi chỉ là rất hạnh phúc.] Harry nghĩ đến hành vi mất mặt hôm nay vừa khóc lại hét có chút ngượng ngùng. [nếu muốn cảm ơn trưởng bối, phải làm như thế nào mới tốt đây?]

Severus nhỏ chưa từng có loại phiền não này, anh từ chỗ bạn thân duy nhất có thể tham khảo thì thấy hẳn từng tặng rượu đỏ cho giáo sư Slughorn. [chỉ làm vừa lòng là được rồi, nếu là nam có thể tặng rượu.]

[được!] Harry quyết định sáng mai đi Rừng cấm thu thập dược liệu. [hôm nay huấn luyện rất vất vả, tôi ngủ đây ~ ngủ ngon Prince, có anh thật tốt.]

[ngủ ngon.] “Harry.”

Lại một lần hưởng thụ lời nói đặc biệt thôi miên Harry có được một giấc mộng đẹp, cậu nhớ tới lần trước tại hầm có nhìn thấy vài loại rượu, quyết định vẫn là đặt thư cú một chai, nếu chuồn ra ngoài bị phát hiện, nhất định sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc. Chạy bộ như mọi khi, Harry bắt chuyện cùng Hagrid, cùng người khổng lồ lai bắt đầu tiến vào Rừng cấm.

Hagrid tuần tra Rừng cấm này hạng nhất, mà Harry hôm nay cũng là cùng bạn đi dạo, nhân tiện có ý tìm dược liệu. Lúc ấy thời gian đến lúc ăn sáng, thời điểm Harry bước vào đáp lễ đường, có chút tiếc nuối hôm nay không có gặp được giáo sư sáng sớm đến hái dược liệu.

Ngày kế tiếp mọi người đều giống như lập tức bận rộn lên, khước từ rất nhiều nữ sinh mời tham gia Halloween, Harry cũng chuẩn bị làm lễ truy điệu. Ron từ chỗ cặp song sinh xin được một vài đóa hoa thú vị, bọn chúng có thể tỏa ra hương vị mỗi người đều thích, vì Harry yêu cầu, đổi thành hoa bách hợp trắng. Hermione cũng tự tay đem đến đèn màu thi triển ma pháp, bảy ánh huỳnh quang hợp lại cùng với lời nói chúc phúc của họ sinh động lóng lánh.

Mà Harry còn lại là mua một vạc xinh xắn, tự mình điều chế loại dược Lily thích nhất, Hermione tóc luôn rối tung cũng cùng giống Lily có phiền não.

Sau xin phép giáo sư McGonagall, vị giáo sư luôn luôn nghiêm khắc đồng ý bọn họ vắng mặt ở vũ hội, còn nhắc nhở bọn họ nhất định phải ăn no hãy đi, hơn nữa phải dùng thần chú giữ ấm. Xem cửa bộ dáng của bà gần như là muốn cho Harry một cái ôm khen ngợi.

Harry trước buổi tối đó một ngày đã nói cho Prince bản thân có thể mất một ngày sẽ không thể cùng anh trò chuyện, mà Severus nhỏ cũng rất hiểu đáp lại cậu một câu [hy vọng người vui vẻ.]

Khi bữa tối có các loại đồ ăn và nước bí đỏ có hình dạng quỷ quái khác nhau mang lên dây bàn, tuyên bố tiệc tối Halloween bắt đầu, Harry từ năm trước giống nhau không có hóa trang, cậu nhanh chóng lấp đầy bụng thì đến thiên văn tháp.

“Hừ, chỉ là một ngày không có tối, như thế nào nhiều đất như vậy.” Ron một bên oán giận một bên vệ sinh, bọn họ hôm qua mới sửa sang lại nơi này nay lại bị thổi vào rất nhiều cát.

“Rất nhanh là có thể dọn dẹp, trước tiên mình dùng Sealio.” Thần chú của Hermione và Harry xen lẫn cùng một chỗ, hình thành lớp bảo vệ.

“A ~ Hermione, không có cậu mình sao có thể làm được.” Harry cố ý điều tiết không khí, đối với Ron chớp mắt.

“Không cần lắm lời, mình nói tìm nơi cản gió cậu không đồng ý.” Hermione hiềm khi đối với việc Harry tùy hứng từ trước đến nay đều là bao dung.

“Mình nghe Sirius nói qua, ba thích nhất trực tiếp từ nơi này bay đi.” Harry có chút nóng lòng muốn thử, kỳ thật lại nói tiếp cậu so với James ngoan ngoãn hơn, khiêu chiến nội quy trường học còn không đến một nửa của ba.

“Please, hôm nay cậu đừng bay. Mình chú ý tới cậu sáng nay lau chùi cây cối!” Ron không khách khí vạch trần Harry.

“Ừ, sẽ không bay.” Harry nói xong đem vạc nhỏ ôm vào trong ngực đặt lên mặt đất, Hermione cũng vội vàng đem đèn màu treo chung quanh trên vách tường, Ron đem bách hợp trắng rải chung quanh cái vạc, sau đó lăm nhăm thần chú đem chúng biến nhiều ra, cũng xếp thành hình một trái tim.

Đóa hoa phát ra mùi hương đồng thời còn có vầng sáng màu trắng, cặp sinh đôi rất có thiên phú về tại mặt đèn đĩa.

Ba cô cậu nói nói cười cười không có chú ý tới Sealio đã biến mất, nhưng không có một tia gió lạnh thổi vào áo bọn họ.

Snape gần đây rất bận rộn, anh và Dumbledore nghiên cứu vòng cổ đồng thời có một linh cảm mới, nói không chừng có thể làm ra tiếp xúc bàn tay bị dính Pháp thuật hắc ám của Dumbledore. Trong khoảng thời gian này tinh lực đều đổ vào mặt trên, kèm thêm việc Harry học bổ túc đều tạm dừng, khi nhận được Whisky cậu nhóc phải Hedwig đưa đến hầm, anh cho cô bé trắng tuyết mang theo ghi chép đưa lại Harry, sau đó bọn họ ngoại trừ trên lớp học thì không thể nào gặp mặt, không phải không nhớ, nhưng mà dưới tình cảnh này, nhất định phải cắt đứt.

Xuất hiện dơi bay đầy trời khắp nơi nhắc nhở hôm nay chính là thời điểm Halloween, có vài ngày không ngủ yên đến mức không nhớ lại ký ức Snape mới đột nhiên nhớ tới tính chất đặc thù hôm nay. Anh vội vàng tắt lửa nồi vạc, sau đó nhanh chóng đuổi tới lễ đường. Lúc này nhóc Potter đã không thấy, anh đem tầm mắt chuyển tới trên người lão hiệu trưởng, đối phương nhân tiện nói cùng Minerva thảo luận việc Harry hiểu thuận, mà giáo sư môn biến hình tự nhiên liền nói ra tung tích ba người.

Dumbledore nhìn Snape vội vã không thấy bóng dáng, cười a a a. “Thầy cũng thật không thẳng thắn, đúng không.” Sau khi nói xong người già thở dài thật sâu, đôi mắt xanh lam lộ vẻ phiền muộn, cụ nhìn bàn tay cháy đen, không biết sau mình chết có thể có một người như vậy, vào ngày giỗ mang theo bánh ngọt mình thích đến viếng.

26. Chương 26: Truy Diệu

Snape trốn ở chỗ khuất nghiêm túc nhìn Harry, bốn phía cậu nhóc đều hiện hào quang, có hoa, có đèn màu, còn có vạc thuốc sáng màu. Trong rất chói mắt đó, không thể nghi ngờ chính là con người xanh biếc của Harry và nụ cười sáng lạn kia. Anh phát tay làm Sealio yếu ớt mạnh thêm, đồng thời cẩn thận nâng cao độ âm nơi này, nếu buổi tối ba bọn họ tập thể đi chỗ Poppy đòi cảm được mạo, bà khẳng định sẽ cấu kính.

Chỉ là nhìn Harry, Snape liền cảm giác hai ngày có chút cạn kiệt tinh thần này dần dần bắt đầu khôi phục, thậm chí bao tử không ăn uống cũng khôi phục cảm giác, bắt đầu oán giận ngược đãi anh. Cau mày cho dạ dày một thần chú, Snape lại vẫn lặng lẽ nhìn Harry, cũng chuẩn bị đem cậu nhóc đuổi về Gryffindor sau đó thì thỏa mãn ý muốn của dạ dày.

Năm nay không cần một người âm thầm tưởng niệm Lily Thật tốt.

Kỳ thật những năm trước anh vẫn nhăm vào hành vi của Harry, ngoại trừ cậu và James giống nhau có điểm giống nhau, phần lớn là vì sau khi vào Hogwarts, cuộc sống Harry liền như cá gặp nước, kẻ bên người nịnh hót và sùng bái gần như làm hồng đầu óc vốn là không nhiều lắm của cậu, chủ nghĩa anh hùng chỉ biết hoàn toàn xông bừa, từ chối không muốn nghe quá khứ thật sự của cha mẹ, chỉ đắm chìm tại trong những lời nói một phía. Người nói hẳn hiểu thuận, thế nhưng hẳn lại không hỏi qua người nào mộ của cha mẹ ở đâu, cũng chưa từng thương tiếc, đối với chuyện của cha mẹ mình, hẳn thậm chí không bằng Granger biết nhiều kia.

Những thứ không vui, phiền chán, cùng với oán giận lão Potter xen lẫn cùng một chỗ, làm sao Snape như thế nào có thể đối với tên nhóc này lộ ra sắc mặt tốt? Tuy rằng anh quả thật dường như đồng ý Lily chú ý cậu, bảo vệ sinh mệnh cậu. Lúc ấy anh nghĩ là, chỉ cần nhóc Potter không chết, cái khác có Dumbledore bận tâm. Như vậy một nhóc Potter, khiến Snape hoàn toàn không nghĩ tới phải đem Harry đặt trong bức tranh thượng đẳng.

Mà hiện tại..... Anh lại tham lam muốn cho cậu nhóc này yêu thương anh, trong lòng chỉ có anh.

Trên cánh tay lưu lại cảm giác nóng rực nhắc nhở anh, nhưng anh cũng không để ý, không quan tâm phóng túng tình cảm chính mình. Nói không chừng ngày nào đó anh sẽ chết ở đâu đó, anh cũng không nghĩ tới muốn nói cho Harry tình cảm của mình, khi thăm mền một người hẳn là anh phải hiểu rõ khao khát ấy. Chỉ là gần đây, sự tự chủ mà anh kiêu ngạo lại đang dần biến mất, dục vọng muốn ôm lấy cậu nhóc kia từng ngày từng ngày gia tăng. Không..... Chỉ là ôm cũng không thể ổn định loại xúc động này. Nhưng mà — anh thật sự không có tư cách, hơn nữa không có lựa chọn.

“Harry, chúng ta muốn đi tuần tra ban đêm.” Hermione nhìn không gian trước mắt. “Hôm nay nhất định sẽ có lớp dưới lén trốn ra ngoài, mình và Ron phải cam đoan bọn họ an toàn.”

“Ừ, các cậu đi đi, mình ở lại một lát cũng liền đi.” Harry lấy ra áo tàng hình. “Mình có này, sẽ không bị bắt.”

“Mình nghĩ cậu nhất định sẽ không chạy ra lâu đài, đúng không?” Hermione nghiêm khắc nhìn Harry, đến khi cậu thề tuyệt đối sẽ không chạy loạn.

“Mình chỉ ở nơi này một lát, sau đó trực tiếp về phòng ngủ.” Harry vội vàng cam đoan.

Vì thế bà chị hai Hermione mang theo bạn trai người hầu của mình đi, để lại một mình Harry nhìn vẫn lóng lánh quang mang của hoa bách hợp. Cậu nhắt lên một vài bông hoa, ôm vào trong ngực cảm nhận được hương thơm, thật giống như đó là tấm lòng của cậu với mẹ.

Ngồi khoảng nửa giờ, Harry mới cứng ngắc hoạt động tứ chi, như là bị rùa con tấn công mà đứng lên, cậu đến gần vòng bảo hộ, muốn hủy bỏ Sealio.

Snape nhìn thấu ý muốn của cậu nhóc, anh cũng không cảm thấy châm chọc có thể mang lại trấn an cho Harry, vì thế chỉ yên lặng nhìn cậu nhóc không giải được thần chú lại dựa vào vách tường ngồi xuống. Cậu Accio đèn màu lại đây, sau đó có ý biến bọn chúng thành những ngọn nến lơ lửng.

Harry học thuật biến hình cũng không tệ lắm, cậu thành công biến ra ngọn nến, nhưng không thể khiến cho chúng lơ lửng mà vẫn cháy sáng.

Snape trong lòng kẻ động, cởi bỏ Invisibilio tới gần Harry, đáy mắt cậu nhóc có chút ẩm ướt khi ngọn nến chiếu rọi xuống không chỗ nào che giấu. “Để ta.”

Harry liền nhìn thấy người lớn tuổi một thân tối đen bước chân rõ ràng, vững vàng đến gần cậu, sau đó đưa phép vung lên, đèn màu biến thành ngọn nến giống như loại trong lễ đường, cao thấp di động phát phới, đồng thời ngọn lửa vàng đỏ giao nhau cũng mãnh liệt rực sáng.

Hai người lúc đó không có trao đổi, Harry đem còn lại điểm tâm bên người đưa cho đối phương, bọn họ hai người liền cùng nhau yên lặng tưởng niệm. Đương nhiên trước đó, Snape đem ảnh chụp Lily ra đặt ở phía trước vạc, ảnh chụp Lily mỉm cười nhìn hai người, luôn vuốt đầu.

“Cấm đi lại ban đêm.” Snape đứng dậy nhìn Harry.

“Không động đây.” Harry ra vẻ vô tội ngẩng đầu, cậu nhìn người đàn ông đem nơi này dọn dẹp xong, Độc được vô lộ, khôi phục đèn màu, hoa bách hợp biến thành tiêu bản khéo léo.

“Chờ ta cho trò một thần chú sức sống sao? Hoặc là trò càng muốn một lọ được sinh lực?” Snape nhìn Harry như chơi xấu không đứng dậy, bắt đắc dĩ vươn tay.

“Vậy hôm nay..... hôm nay để con yếu đuối một lần.” Harry nói xong liền phát hiện mình bị người nào đó kéo đứng lên, vì thế càng được voi đòi tiên mở miệng dò xét. “Giáo sư..... Thầy có thể công con không? Lúc nhỏ con thấy dựng Vernon công Dudley mà luôn ao ước.”

Snape bắt đắc dĩ đem đồ đặc đều biến nhỏ rồi nhét vào trong lòng Harry, sau đó đưa lưng về phía cậu nhóc ngồi xuống. “Chỉ một lần này.”

“Dạ!” Harry nhảy lên, không dám nhìn bóng lưng người đàn ông, đều là tóc đen anh và Sirius cũng có vài phần tương tự. “Giáo sư là cố ý tới tìm con, đúng không?”

“Ta chỉ là tuần tra ban đêm bình thường.....”

Hai người dọc đường đi tùy tiện trò chuyện đủ thứ, thấp thiên văn cách Gryffindor không xa, nhưng đi được một nửa Snape phát hiện trên lưng anh truyền đến tiếng hít thở đều đều, nhìn lại một chút, thì ra cậu nhóc đang thỏa mãn giấc mộng.

Snape không nói hai lời trực tiếp đem cậu nhóc đến phòng ngủ của mình, sau đó phái thần bảo hộ truyền tin cho Dumbledore, bớt việc 2 huynh trưởng nghĩ cứu thế chủ mất tích trong Hogwarts. Bộ dáng Harry

giống như một chết đi, đến khi bị cởi đồ chỉ còn nội y nhét vào trong chăn cũng không có tỉnh lại, chỉ là mặt cọ cọ lên gối, sau đó day duỗi đến phía dưới cái gối giống như đang tìm cái gì.

Tùy tiện đem một quyển sách nhét vào, Snape nhìn khuôn mặt Harry càng thêm thỏa mãn tươi cười mà tức giận với chính mình, gần đây anh càng ngày càng không thể cự tuyệt thỉnh cầu của cậu nhóc, được cái cậu coi như có chừng mực không có nói ra yêu cầu đặc biệt quá phận, nếu không anh thật không biết chính mình có thể nghiệm khắc cự tuyệt hay không.

“Thần bảo hộ thực đáng yêu, Severus.” Phượng Hoàng màu bạc mang đến một lời nhắn sau đó bay ra hầm, đồng thời trở về cùng nó còn có một chú nai con đặc biệt hoạt bát đáng yêu. Nhưng nai xinh xắn trên cái đầu lông tơ đáng yêu, lúc này chú nai con đang làm nũng cọ ổng quần Bạc thầy Độc được, miệng bộ ô ô làm khẩu hình.

“Trở về.” Snape sờ sờ đầu nó, đối phương càng vui vẻ cọ nữa, sau đó mới chạy đi rồi biến mất không thấy. “Sao nhiều năm như vậy cũng không có lớn lên, thật sự là giống như chủ nhân của người.”

Ở năm thứ sáu sau khi học được Expecto Patronus thời điểm xuất hiện chú nai con, Severus nhỏ bị dọa nhảy dựng, bởi vì anh nghe Potter lớn giọng khoe ra thần bảo hộ của hắn và Lily thành đôi. Lúc ấy anh cho rằng chỉ là trùng hợp, dù sao nai là một loại động vật rất phổ biến.

Snape lại nhìn gương mặt Harry đang ngủ, lấy một lọ dược sinh lực hiếm có sau đó vào phòng Độc được.

“Ồ ồ ~”

Chuông báo thức kỳ quái làm Harry tỉnh lại, thời điểm cậu vừa mở mắt còn thực mơ hồ, nhưng thói quen ngày xưa như trước giúp cậu ăn mặc chỉnh tề.

Đời đã, cậu bình thường đều có mặc đồ ngủ, nhưng vừa rồi..... Cậu cũng chỉ mặc quần lót?! Harry bỗng chốc đỏ mặt, quan sát chung quanh một phen mới yên tâm.

Nhất định là ngày hôm qua đi một nửa cậu liền ngủ, giáo sư Snape không thích vào ký túc xá Gryffindor mới đem cậu mang theo trở về, giáo sư thật là rất đáng tin, trưởng bối như vậy mới đáng giá dựa vào a!

~“Dậy rồi?” Thời điểm Harry cảm thán trong lòng, Snape nắm thời gian từ phòng Độc được đi ra.

“Dạ, thầy ngủ ở đâu? Vì con đoạt giường thầy, cho nên.....” Harry có chút áy náy hỏi, phía dưới hốc mắt người đàn ông thâm đen, thoát nhìn giống như là lập tức ngã xuống rồi.

“Không liên quan trò.” Snape cố gắng ôn hòa giải thích. “Ta có thí nghiệm bước vào thời kì mấu chốt.”

Nhưng Harry tựa hồ cho rằng người này nói xạo, cậu xông lên tiền đem Snape túm đến bên giường, không cần phân trần đem đối phương ấn ngã xuống trên giường. “Thời gian còn sớm, thầy nhanh chóng tại ngủ một chút!”

Có thể là một đêm mệt nhọc, Snape thuận theo lực đạo Harry nằm xuống, tùy ý nhóc con giúp anh cởi giày, đem cái chăn còn mang theo nhiệt độ cơ thể đối phương đắp lên người.

“Sẽ không chậm trễ thầy lên lớp. Con sẽ gọi thầy dậy.” Harry cố chấp nói, sau đó phủ thêm áo tang hình rời phòng.

Harry vứt bỏ rèn luyện thường ngày, cậu lặng lẽ đi vào phòng bếp, nghênh đón cậu luôn là gia tinh lao động cần mẫn.

“Ngài Potter!~” Tiểu gia tinh Da da xuất hiện đầu tiên, theo lẽ nào đó Harry cũng là từ chủ nhân nó, tuy rằng còn không có minh xác kế ước trời buộc, nhưng nó đối với Harry yêu thích là thập phần rõ ràng.

“Buổi sáng tốt lành da da.” Harry nhìn về tiểu gia tinh gần đó chào hỏi.

“Buổi sáng tốt lành thưa ngài.” Da da không giống tiểu gia tinh bình thường thích kích động, nó giống như chủ nhân nó nghiêm cẩn biết hạn chế.

“Các cậu đều bận rộn, tôi chỉ là cần làm một phần sớm một chút.” Harry ngượng ngùng mở miệng, nhóm tiểu gia tinh quá nhiệt tình, hơn nữa nhiệt tình yêu thương lao động.

“Mời ngài đi bên này.” Da da dẫn Harry đi vào một góc.

27. Chương 27: Bữa Sáng

Harry phát tay để nhóm gia đình tiếp tục công việc, sau đó liền bắt đầu chuẩn thực nấu ăn sớm một chút, vành mắt Snape thâm đen quầng rất lớn, hẳn là đêm không ngủ cần ăn một ít gì đó nóng hổi, dễ nuốt, nhớ rõ dưỡng Vernon nếu xã giao cả đêm, dì Petunia sẽ làm soup nấm. Cậu cũng làm được. Ngoài ra còn cần dinh dưỡng: cà chua nướng, xúc xích bò, khoai tây chiên và bánh mì mới ra lò.

Tuy rằng tay nghề không như các gia đình, nhưng Harry muốn bày tỏ cảm ơn đều chứa đựng bên trong công việc.

Cẩn thận cầm khay đồ ăn thi triển Invisibilio trở lại phòng ngủ của Snape, cậu bé vàng Gryffindor đem khay đặt bàn, sau đó bắt đầu dọn dẹp buổi sáng, cửa sổ ở hầm đều là ma pháp tạo ra, nhưng là lại vẫn phản ứng thời tiết bên ngoài.

Làm xong mọi thứ Harry thực tự giác lấy một quyển sách ra đọc, đến khi gần đến giờ lắm mới tiến vào buồng trong.

Người đàn ông gây yếu ngủ rất say, một vài sợi tóc bóng nhờn rơi rớt ra hai bên má, giữa trán có dấu vết thật sâu, làm người vừa thấy thì cảm giác cuộc sống được không tốt. Harry nhớ rõ thời điểm Snape cho cậu học bù nhiều lần nhắc nhở cậu phải luôn duy trì cảnh giác, hơn nữa lấy chính mình nêu ví dụ, cũng nói dù lúc đi ngủ đều phải làm tốt phòng hộ, nếu không dù chết như thế nào cũng không biết.

Nhưng hiện tại, Harry đã đứng ở bên người Snape, ngón tay còn cố ý chọc mũi to của anh, nhưng sự Snape giáo cũng chỉ là nhúu mày, cũng không có tính lại. Điều này nói lên..... Bọn họ tin tưởng nhau. Nghĩ đến đây, Harry của Gryffindor cong khóe miệng. “Giáo sư, giáo sư Snape.”

Snape trong lòng bất đắc dĩ nhún vai, có thể nói anh đã sớm tỉnh, hơn nữa trước đó còn thấy cậu nhóc dọn dẹp phòng từ trên xuống dưới. Cái bầu không khí ấm áp này khiến anh đắm chìm trong đó căn bản là không muốn phá vỡ.

“Giáo sư, đã muộn rồi!” Harry hơi chút dùng sức đẩy cánh tay người đàn ông. Sau đó anh mới lười biếng mở mắt ra. “Chào.”

“Chào buổi sáng. Con đã muốn gọi thầy sớm một chút, đến ăn đi.” Harry không nói là tự mình làm.

“Trò đi trước. Hai tiết đầu ta trống.” Snape chờ cậu nhóc bỏ đi sau đó mới khinh bỉ trừng mắt nơi nào đó gò lên, cuối cùng thỏa hiệp đi vào phòng tắm.

Lúc Snape tắm rửa xong thần thanh khí爽 đi ra, Harry đã đi thật lâu, cậu nhóc có để lại ghi chép trên bàn, yêu cầu anh phải ăn bữa sáng. Phát tay đem bữa sang không còn nóng đêm hôm, lại triệu hồi Da da đem một ly cà phê, chủ nhiệm Slytherin cầm lấy Nhật Báo Tiên Tri vừa xem vừa ăn.

Xúc xích bò này so với bình thường phải chín nửa phần, mọi ngày cà chua nướng đều được cắt đều, khoai tây chiên lại biến thành hình S xoắn ốc, đủ loại chỗ khác nhau nói lên bữa sáng này khác mọi ngày. “Da da.”

“Chủ nhân có cái gì dặn dò?”

“Bữa sáng hôm nay là Harry làm?” Snape biết rõ còn cố hỏi.

“Đúng vậy chủ nhân, Da da một chút đều không có hỗ trợ, tiểu chủ nhân tay nghề rất tốt.” Da da ca ngợi nói.

“Người xuống đi, đem cái đĩa dọn đi.” Snape tiếng nói vừa dứt, cái đĩa liên quan da da đều không thấy.

“Tâm tình — giống như tốt hơn.” Snape cảm giác tin tức không hay trên báo chí đều không ảnh hưởng tâm tình của anh, anh thề với trái tim mình, tuyệt đối sẽ không để Harry chết vì chiến tranh. Tất cả đều có anh gánh vác, tất cả gian khổ.

Cùng lúc đó, ở quốc gia xa xôi cũng có thay đổi mới xuất hiện.

Một người đàn ông quý tộc trang phục thành kính đi vào tòa thành u ám, dây chuyền trước ngực hằn đeo giống như hình con mắt, bước chân ngạo mạn tạo độ cong ưu nhã, sau đó quì một gối ở ngoài một cửa phòng. “Chủ nhân, Dumbledore đem mệnh không lâu rồi.”

Ông lão nhanh chóng mở mắt, đôi mắt màu xanh không mang theo một tia vẫn đục, biểu tình của ông trông rõ ràng nhìn những chấm nhỏ trên trần nhà, ánh mắt lại dần dần bén nhọn lên.

“Truyện lệnh ta, thánh đồ tập hợp.”

“Tuân lệnh! Chủ nhân!”

Chuyện đã xảy ra ở Đức không có mấy người chú ý tới, mà ở Anh quốc lại vẫn hỗn loạn vô cùng.

“..... Hôm nay Độc được càng đáng, chẳng lẽ Severus có chuyện gì vui vẻ sao?” Dumbledore uống, lúc rạng sáng bị cú mèo ném Độc được trên giường, cái tên không được tự nhiên kia thật là, sẽ không sợ rớt bể hay sao.

“Thu ~” Fawkes trên cành vui vẻ nhảy nhót. “À? Xem ra người cũng thực vui vẻ?”

Dumbledore ha ha cười, cụ thích tất cả chuyện tràn ngập năng lượng, hoa nở, chim hót, bọn nhỏ tươi cười, thậm chí là Poppy cảnh cáo. Những cái đó chứng minh cụ còn sống, mà không phải mang theo tự trách vào thế giới bên kia. Cụ còn có rất nhiều chuyện chưa có làm xong, tạm thời không có thể chết.

“Harry, nghe nói ngày hôm qua cậu ngủ ở chỗ lão dơi già?” Ron nhỏ giọng hỏi, biểu tình rất là quỷ dị.

“Đúng vậy, thầy là trưởng bối tốt.” Harry nhún nhún vai. “Cậu biết rõ, bây giờ thầy là kiểu trưởng bối rất có cảm giác an toàn.”

“Ừ, mình đã sớm nói, giáo sư Snape là người tốt. Harry, cậu phải học tập cùng thầy nhiều hơn, học được thần chú mới đến dạy tụi mình.” Đây là Hermione sau khi bị tấn công càng muốn nâng cao sức mạnh.

“Không thành vấn đề, hiện tại chúng ta đã học không ít thần chú. Cần làm chính là rèn luyện chăm chỉ, tốt nhất phải làm được vô thanh chú. Phải biết dù là Diffindo đơn giản nhất, nếu pháp lực mạnh mẽ cũng có thể tạo hậu quả nghiêm trọng.”

Hermione và Ron hai người hòa theo dẫn đầu, bọn họ hẹn làm xong bài tập sẽ cùng đi Phòng yêu cầu tăng luyện tập.

[xin lỗi Prince, tối hôm qua truy điệu xong tôi liền ngủ, lúc tỉnh lại đã là sáng hôm nay.] Harry rửa mặt qua đi nằm ở trên giường. [mấy ngày nay khi tôi luyện tập đều sẽ cố gắng đem pháp lực dùng hết, sau đó uống Độc được khôi phục pháp lực để có sức mạnh. Nhưng hôm nay tôi lại phát hiện so mấy ngày trước thần chú xuất ra nhiều hơn.]

[Có vài khả năng. Một, thời điểm người thi triển thần chú giảm bớt pháp lực phát ra, nên tiết kiệm được pháp lực. Hai, lượng pháp lực của người đã tăng lên. Người uống Độc được gì?] Severus nhỏ tràn ngập hứng thú hỏi, lượng pháp lực một người rất khó thay đổi, trong đó phần lớn nguyên nhân là huyết mạch di truyền.

[chính là được khôi phục pháp lực bình thường.] Harry nghĩ. [trong đó chỗ duy nhất không bình thường đó chính là do lão dơi già làm.] Harry vẽ mặt quỷ, không biết từ khi nào thì bắt đầu, tên thân mật con dơi này bị cậu mang theo các loại tiền tố thân mật dùng ra, giống như là ngoại hiệu của Sirius là Padfoot.

[nếu có thể lấy được cách điều chế Độc được, ta nghĩ ta có thể phân tích ra.] Severus nhỏ có chút không cam lòng lại viết lên. [hôm nay người có thể đem nghĩ hoặc nói cho thầy ấy.]

[ừ.] Harry đồng ý rất mau, cậu nghĩ kia nhất định là Snape đặc biệt điều phối Độc được cho cậu, bằng không vì cái gì đối với cậu nhân mạnh chỉ có thể một mình cậu uống. Tuy rằng không thể giúp Ron và

Hermione có được một vài có chút gì, nhưng Bọn họ cũng không như cậu đem pháp lực dùng hết như vậy.

[ngày mai có chương trình học mới.] Harry nhìn chăm chăm tấm da dê có chút xuất thần. [tôi nghĩ đồng ý càng nhiều huấn luyện thực chiến, không biết vì cái gì muốn đánh bại một người thì không nên hiểu rõ quá khứ của hắn.....]

[có lẽ là vì từ đó tìm được nhược điểm của hắn.] Severus do dự mà viết. [đối thủ của người rất mạnh, dựa vào thực lực của người có thể chiến thắng hắn sao?]

[tôi bây giờ không thể. Hơn nữa hắn còn có nhiều người hầu hỗ trợ như vậy.] Harry nghĩ Hermione giúp cậu bù lại tri thức. [ngoại trừ phù thủy còn có thể có rất nhiều sinh vật hắc ám tham gia chiến tranh: lang nhân, người khổng lồ, giám ngục Azkaban.....]

“Chiến cuộc hiện tại còn không có kịch liệt đến thế này.” Severus tự hỏi, Harry nói người hầu hắn là chính là tử thần thực tử, mà nếu không có xuất hiện Dark Lord nữa, kẻ địch lớn nhất của Harry hắn là chính là ‘Người kia’, người mà toàn bộ Slytherin đều sùng bái, bao gồm cả anh.

[bất quá chúng ta chiến thắng hắn một lần, thì sẽ lại chiến thắng hắn lần thứ hai.] Harry tràn ngập tin tưởng nói. [chỉ cần nghe theo sắp xếp của hiệu trưởng, chúng ta nhất định sẽ thắng lợi.] Dumbledore có thể nói là tín ngưỡng của Harry, chỉ cần ông lão kia còn, rất nhiều người đều tràn đầy tin tưởng.

“‘Lại’ sao?” Những lời này của Harry mang ra rất nhiều tin tức, nói cách khác ‘Người kia’ sẽ thất bại, nếu như vậy, anh sẽ không thể nào ở trong chiến tranh chọn bên chiến bại. Chỉ là..... Tùy vào lựa chọn của anh sao? Cái người dung mạo anh tuấn kia ngay cả Lucius cũng ngưỡng mộ, thực lực xuất chúng, thông minh nghiêm nghị, nhất cử nhất động đều là phong phạm quý tộc — thật sự sẽ thất bại sao?

[Prince?] Harry do dự rất lâu mới lại đề bút. [tôi muốn học Nghệ thuật hắc ám.....]

[người bây giờ còn không thể.] Severus nhỏ cựa tuyệt nói, lấy tính cách Harry, cậu thực dễ dàng bị mặt trái của Nghệ thuật hắc ám ảnh hưởng, rất nhiều câu chú đều phải cần người thi triển có cảm xúc đen tối cường liệt mới có thể thành công. [trừ phi bên cạnh người có người hiểu rõ Nghệ thuật hắc ám giúp đỡ, nếu không bất thành.]

[a.....] Harry mất mác nằm sắp trên gối. [tôi đây vẫn là tiếp tục ôn tập Occlumency.]

[ừ. Ngủ ngon.] Severus nhỏ lấy tấm da dê mới bắt đầu viết thư cho Lucius, có một số việc anh cần thu được tin tức, sau đó đưa ra quyết định chính xác nhất.

Bị bạn qua thư từ quăng cho từ ngủ ngon, cậu nhóc Potter hoàn toàn không ngại tính tình kỳ quái của đối phương, cậu cảm giác tính cách của Prince và con dơi lớn có điểm giống nhau, bất quá suy xét đến tính tình xấu xa của Draco giống vậy, cùng Slytherin tiếp xúc rất ít Harry cảm giác cái này nói không chừng chính là Slytherin đều có tính chất đặc biệt.

Màn đêm hạ xuống, buổi sáng dâng lên, một ngày mới bắt đầu.

Hôm nay chỉ có môn giáo sư biến hình của McGonagall và Độc dược của giáo sư Slughorn, lại một lần từ chối lời mời đến câu lạc bộ Slug, Harry vui vẻ chạy tới văn phòng Dumbledore, cậu quyết định hôm nay nhất định phải thuyết phục hiệu trưởng tiến hành rèn luyện cho cậu.

28. Chương 28: Cái Tên

“Chỉ sợ không thể như con mong muốn, Harry.” Dumbledore vừa thấy Harry liền ha ha nói. “Hôm nay chúng ta lại vẫn phải cùng trải qua kỷ ức của ta.”

“Chúng ta phải từ đó phát hiện cái gì chứ?” Harry chấp nhất vấn đề. “Kỷ ức đó thầy khẳng định xem qua rất nhiều lần, như vậy nhược điểm của hắn thầy nhất định biết.”

“Không, Harry.” Dumbledore tình ý sâu xa mở miệng. “Ký ức của ta cũng không toàn diện, chúng dừng lại nơi nào đó, chỉ có con..... Có thể đem chúng tiếp tục.”

“Con biết rồi.” Harry tuy rằng có thể không thích đáp án mơ hồ này. “Nếu này có trợ giúp hoàn toàn tiêu diệt Voldemort.”

“Tin ta, ta chỉ là muốn cố gắng cho con sống sót trong cuộc chiến.” Dumbledore nắm tay Harry lại một lần bước vào ký ức của mình.

Sau hành trình ký ức ngắn ngủi, Dumbledore ôn hoà nhìn Harry. “Hôm nay có thu hoạch gì sao?”

“Con chú ý tới hắc và con có rất nhiều điểm giống nhau.” Harry không chú ý tới ánh mắt đen tối Dumbledore một giây. “Cùng thân thể, cùng trải nghiệm, thậm chí..... cũng là Xà ngữ.”

“Đúng vậy, ta cũng chú ý tới.” Về mặt Dumbledore không thay đổi, bản tính Harry rõ ràng bất đồng với Tom.

“Nhưng mẹ hắc và mẹ con không giống nhau, Lily là người kiên cường, nếu không phải vì bảo vệ con, mẹ sẽ không chết. Mà mẹ của Voldemort lại chủ động lựa chọn cái chết, hoàn toàn không suy xét đứa con mà mất đi mẹ thì không thể sống.” Harry đang dùng tâm tiến hành phân tích. “Thực lực của hắc rất mạnh, có thể dùng ma lực bảo hộ mình, nhưng tính cách hắc tàn bạo, hơn nữa..... hình như trước khi chưa đến trường đã dùng thôi miên khống chế Muggle?”

“Con rất chú ý tới chuyện này, còn gì nữa?” Dumbledore cổ vũ cười.

“Hắc..... Rất có khí chất của thủ lĩnh.” Harry gãi gãi đầu. “Con chỉ chú ý tới cái này.”

“Thời điểm khi ta lần đầu tiên đi vào phòng Tom ở cô nhi viện, ta liền chú ý tới bài trí trong phòng hắc, có rất nhiều thứ không hợp nhau. Mà những thứ đó, có thể gọi là vật kỷ niệm.” Dumbledore chớp mắt một cái. “vật kỷ niệm của hắc, so với đồ chơi con mua ở Hogsmeade không giống, chúng đều thuộc về người khác. Là hắc cưỡng chế hoặc là nói là kỷ vật thắng lợi. Hắc cô lập mà kiêu ngạo, xa cách thế giới, lần đầu tiếp xúc giáo sư, hắc lại khẳng khái cự tuyệt đi cùng ta mua học tập dụng cụ của mình. Nếu là con..... con làm gì?”

Harry suy nghĩ một giây liền bắt đầu lắc đầu. “Năm đó thời điểm Hagrid tới đón con, con còn tưởng toàn bộ là ảo thuật. Thật lâu mới tin trên người con cái khác biệt này là pháp thuật, con nghĩ con mình không tìm được đường đến Hẻm Xéo.”

“Chính là như vậy, hắc thích một mình, ngay từ đầu chính là như vậy. Sau đó hắc thu lại loại hành vi này, nhưng không ai có thể thật sự đến gần trong lòng hắc.” Dumbledore đẩy mắt kính. “Con nhớ kỹ điểm này, hắc tự đại mà đa nghi, cũng không chịu hoàn toàn tin tưởng một người.”

Harry gật đầu. “Mụ Bella luôn ở thời điểm chiến đấu nói mụ là người Dark Lord rất tín nhiệm.”

“Tom chính là có loại mị lực này, hắc có thể khiến người sùng bái hắc điên cuồng, vì hắc trả giá tất cả mọi thứ.” Dumbledore thở dài. “Cho dù hắc đi sai đường, ta không thừa nhận cũng không được, hắc là học sinh xuất sắc và vĩ đại nhất của Hogwarts.”

“Hắc lựa chọn sai lầm rồi.” Harry thì thào mở miệng, cậu nhớ tới thời điểm lần đó cùng Prince trao đổi, đối phương có nhắc tới [phải có được sức mạnh, có được sức mạnh, thì sẽ không có người thương hại người!]. “Có lẽ..... nguyện vọng ban đầu của hắc, chỉ là hy vọng không bị ức hiếp.”

“Có lẽ vậy.” Dumbledore lại thở dài, lam sắc trong ánh mắt tràn ngập hồi ý. “Lúc ấy giới Muggle đang đứng ở thời kỳ chiến tranh, cuộc sống ở cô nhi viện của Muggle đã tạo ra đau đớn không thể xóa nhòa với hắc, khi thời điểm lần đầu tiên ma lực bùng nổ, hắc đã tìm được phương pháp ‘mạnh mẽ’ của mình, trong cô nhi viện kia, hắc là vị vua không ngai. Chú ý tới hắc chán ghét cái tên ‘Tom’ này, hắc đối với tất cả những thứ không thể phơi ra sự phi phạm của hắc đều thực phiền chán.”

“Kỳ thật ‘Harry’ cũng là người qua đường nổi tiếng.” Harry lại tìm được rồi một điểm cùng Voldemort giống nhau.

“Con cũng chán ghét tên này sao?” Dumbledore dẫn đường nói.

“Đương nhiên không, con yêu tên này. Đây là ba mẹ con bởi vì yêu con mà đặt!” Ánh mắt Harry có chút chua xót. “Xin lỗi giáo sư, con sẽ không mê mang. Con là Harry Potter. Con và Voldemort là 2 người hoàn toàn khác biệt.”

“Chính là như vậy, Tom vứt bỏ cái tên mà mẹ hắn cho, từ giây đó hắn đã vứt bỏ sự bảo vệ từ tình thương của mẹ. Mà ma pháp là chân thật, cho dù hắn sửa Tên bao nhiêu lần, ‘cái Tên thật sự’ của hắn vẫn là Tom Riddle.”

“Sắc trời đã khuya, con còn muốn tiếp tục du hành ký ức sao?” Dumbledore hỏi. “Có lẽ lúc này là lần cuối cùng.”

“Con có thể.” Harry vừa dứt lời, cảnh tượng trước mắt liền biến thành hầm của Slughorn, vài học sinh quanh cậu nói chuyện phiếm, sau đó học sinh thời đại đó, Tom đặt vấn đề, lại bị đuổi ra ngoài. Cùng lúc đó cậu cũng bị ký ức đẩy ra. “Cảm giác không đúng.” Harry sâu sắc nói. “đoạn ký ức này thoạt nhìn rất kì lạ!”

“Ha ha.” Dumbledore vui mừng nở nụ cười. “Con tiến bộ rất nhiều, Harry.”

“Là Snape giáo sư dạy giỏi.” Harry chân tâm nói. “Con hẳn là nên nhận rõ chuyện này sớm hơn, nếu con đã sớm học được Occlumency, Sirius cũng sẽ không chết.” Cậu nhìn thẳng vào thất bại của mình. “Con sẽ không lặp lại phạm sai lầm giống vậy, thời điểm giáo sư chỉ bảo con, cũng nhấn mạnh phân biệt ký ức ở phương diện thật giả, nhưng Con nhớ rõ ký ức có thể lấy ra đều là chân thật.”

“Đúng vậy, chính là bởi vì ký ức lấy ra đi ra có đặc tính này, cho nên Bộ Pháp Thuật mới tán thành loại phương thức chứng minh này. Nhưng Harry, con có muốn biết, ký ức có thể sửa đổi. Nếu cá nhân đó đồng ý sửa đổi, vậy ký ức sau đó là chân thật Như vậy ký ức lấy ra thì mất đi đặc tính này.”

“Cho nên, nhiệm vụ của con chính là lấy được đoạn ký ức chân chính này?” Harry làm biểu tình chua xót. “Cái này hơi khó, con luôn luôn cự tuyệt lời mời dự tiệc của Slughorn.”

“Tin mị lực của mình, con được thầy ấy đầu tư vào năng lực, mà Slughorn thích đưa trẻ xuất chúng như vậy.” Dumbledore vỗ vỗ bả vai Harry gợi ý. “Mẹ của con và Severus đều là học trò đặc ý của Slughorn, con có thể từ mặt này bắt đầu.”

Harry gật đầu tỏ vẻ biết. “Gần đây giáo sư Snape bề bộn nhiều việc, không có thời gian rèn luyện con. Con muốn biết..... thầy có thể giúp con một ít hay không?”

“Xin lỗi Harry, ta rất muốn cho con có được một cuộc sống học sinh bình thường, ta tin Severus sẽ sắp xếp tất cả, thầy ấy là một Slytherin xuất sắc.” Dumbledore vừa cự tuyệt Harry, vừa cho cậu một đề nghị. “Thầy ấy gần đây tuy rằng bề bộn nhiều việc, nhưng ta cảm giác, dù bận rộn thầy ấy vẫn cần một trợ thủ có thể giúp đỡ.”

Mắt Harry sáng lên, cảm giác cách này thật tốt, vì thế nói tạm biệt liền nhanh như chớp vọt tới hầm, gõ vang cánh cửa mấy ngày đó không có tới.

{ nhẹ tay thôi nhóc con, ta là con gái, không cần tùy tiện sờ cơ thể của ta! }

{ đã đến giờ cấm, sao còn có người đến cấm túc? Chẳng lẽ là mộng du? }

{ tê tê..... Nói không chừng là tới đánh lén ban đêm Tê tê }

“Potter, trò không chú ý thời gian sao?” Snape từ phòng tắm đi ra, trên tóc còn vương đầy nước, ngược lại áo choàng tắm trên người được mặc cẩn thận tỉ mỉ.

“Xin lỗi giáo sư, con chỉ muốn gặp thầy.” Harry biết sai cúi đầu, cậu phát hiện dưới đất cũng không có động nước, như vậy Snape có thể mặc chính tê vì cái gì không dùng khăn chú khô ráo lên tóc?

“Vào đi.” Snape lùi về phía sau một bước, để Harry tiến vào. Anh đang ở phòng tắm ngâm mình, lại nghe thể tiếng đập cửa rất mạnh bên ngoài, không cần đoán có thể biết là ai.

“Muốn không..... Con trở về.” Harry đi theo người đàn ông đi vào phía trong, vẫn đi tới phòng ngủ mới dừng lại, không biết vì cái gì luôn luôn không quan tâm nhiều chuyện chính mình lại cảm giác có chút vô ý.

“Trước tiên, nói xong ta đưa trò trở về.” Snape còn chưa dứt lời liền cảm giác chính mình có chút áy náy, vội vàng mở miệng thêm vào. “Lần trước người tấn công trò còn chưa có tìm ra, tốt nhất không nên đi lung tung một mình, áo tàng hình cũng không phải vạn năng.”

“Hôm nay con đi gặp giáo sư Dumbledore để học bù, thầy ấy nói con có thể trở thành trợ thủ của thầy, ta nói..... ở phương diện Độc dược.” Harry cảm giác chính mình nhất thời nhiệt huyết tăng cao, chạy tới đây thật sự là quá xúc động.

“Không cần.” Snape nhíu mày cự tuyệt, Dumbledore suy nghĩ cái gì? Nghiên cứu gần nhất của anh đều rất nguy hiểm, nếu Harry gặp chuyện không may làm sao được. “Hiện tại nhiệm vụ quan trọng của trò là hoàn thành việc học đồng thời nâng cao năng lực của chính mình.”

Trước mặt cậu nhóc thần nhiên dùng khăn lau khô tóc, sau đó dùng thần chú nhanh chóng thay đổi quần áo bên ngoài Snape từ giá sách lấy ra một quyển sách, do dự trong chốc lát sau làm phép với gáy sách. “Quyển sách này là lý thuyết căn bản, để hiểu của Phép thuật Hắc ám, nhớ kỹ chỉ là lý thuyết, trong đó không có bất cứ thần chú rõ ràng nào. Ta muốn trò dùng quan điểm tuyệt đối trung lập mà xem nó, đem nghi vấn của trò ghi lại. Hai tuần sau ta sẽ tìm thời gian cho trò học bù, đến lúc đó trò có thể nói cho ta biết, trò có muốn thật sự học Phép thuật Hắc ám hay không.”

“Thầy sao biết con muốn..... Học Phép thuật Hắc ám?” Harry sắc mặt có chút xấu hổ, cứ thế chủ động chìm đắm trong Phép thuật Hắc ám, tiêu đề này nhất định có thể trở thành đầu đề của Nhật Báo Tiên Tri.

“Ánh mắt của trò nói cho ta biết.” Snape mơ hồ trả lời. “Hiện tại, đi theo ta.”

Harry ngoan ngoãn đi theo Snape, Hogwarts yên tĩnh chỉ vang vọng tiếng bước chân, Snape nói cho Harry bìa sách thi triển ma pháp, nhìn qua chỉ là một quyển sách giáo khoa phòng chống Nghệ thuật hắc ám bình thường.

“Giáo sư, Độc dược con uống..... Có phải có tác dụng gì khác không?” Sắp đi đến tháp Gryffindor, Harry mới nhớ tới nghi vấn lúc trước. “Cách điều chế Độc dược kia là gì?” Harry nhớ tới Prince, bạn qua thư của cậu đối với Độc dược này cảm thấy rất hứng thú.

29. Chương 29: Quyết Định

“Chẳng lẽ thân thể của trò có cái gì không ổn? Cho nên trò uống vài lần sau mới nghĩ đến việc nghi ngờ thành phần Độc dược?” Snape hoàn toàn không gấp, hôm nay cũng không phải lượt anh tuần tra, anh cần đi con đường mà Filch rất ít, vì để Harry thành thật một lát, hẳn không tiếc dả kích. “Hơn nữa cách điều chế kia trò xem cũng không hiểu.”

“Cũng không có gì, chính là cảm giác pháp lực giống như tăng lên.” Harry cố gắng làm bộ như không quan tâm mà nói, Merlin biết trong lòng cậu vui vẻ bao nhiêu, về phần Snape muốn Harry bị dả kích? Rất không khéo léo Harry rất hiểu trình độ của mình, cậu thật sự là xem không hiểu.

“Trước khi trưởng thành, pháp lực không ổn định, có thể thông qua phương pháp rèn luyện nâng cao, đương nhiên Độc dược cũng có thể tác dụng nhất định.” Snape nhìn Harry ánh mắt sáng lên, dả kích thêm. “Chỉ là loại Độc dược này căn cứ vào tình trạng khác nhau của mỗi người mà điều chỉnh, ta không có dư thời gian làm ra 3 phần.”

“Phương pháp thông qua huấn luyện đề cao ma lực kia là cái gì?” Harry bắt được điểm mấu chốt, cậu biết đối phương bện rện thế nào, cho nên sẽ không đưa ra yêu cầu vô lý.

“Hiện nay không có phương pháp nào thích hợp hơn với các trò chính là thông qua việc thuần thực thi chú để giảm bớt pháp lực dư thừa, lấy tiêu hao đạt tới mục đích giống nhau.” Snape đưa Harry đến chỗ góc khuất liền dừng, ý bảo đường còn lại chính cậu tự đi.

Harry hiểu được Snape kiên dè, cậu lễ phép nói ngủ ngon sau trở về tháp Gryffindor, Hermione và Ron lại vẫn đang ở trong phòng sinh hoạt chờ cậu.

“Cậu đã trở lại.” Ron lớn tiếng ngập. “Hôm nay nhiệm vụ thế nào? Sao giờ mới trở về.”

“Sau khi đi khỏi chỗ hiệu trưởng Dumbledore mình lại đi gặp Snape.” Harry tùy tiện nói, nhìn thấy trên bàn có sandwich chứa cho cậu liền lấy lên. “Cảm ơn, mình vừa lúc đói bụng.”

“Lúc cậu rời khỏi chỗ hiệu trưởng đã khuya, có chuyện gì sốt ruột mà nhất định muốn đi gặp giáo sư Snape.” Hermione nghi hoặc hỏi, cô cảm giác gần đây Harry cùng chủ nhiệm Slytherin thân cận quá.

“Mình muốn hiệu trưởng hỗ trợ huấn luyện, nhưng thầy ấy so với Snape còn bận rộn hơn.” Harry thở dài. “Cho nên mình liền đi hỏi một chút có phương pháp gì rèn luyện không, sau đó thầy ấy liền cho mình một quyển sách để ta xem.”

Hermione lấy sách mở ra, chỉ nhìn hai trang liền thất kinh ngẩn đầu, đem không gian gần đó đều thi triển Silencio.

“Hiện tại không có người, không cần để ý như vậy đi.” Ron than thở nói. “Sách này không phải là sách giáo khoa Phòng chống Nghệ thuật hắc ám bình thường sao?”

Harry vuốt gáy sách. “Sách này bên ngoài bị giáo sư Snape thi triển thần chú lẫn lộn, nội dung bên trong nói về Nghệ thuật hắc ám.”

“Nghệ thuật hắc ám?!” Ron không thể gọi là không sợ hãi. “Lão ấy sao có thể cho cậu xem sách loại này? Mau trả lại.”

“Không.” Không nghĩ tới cự tuyệt trước là Hermione, cô nghiêm túc nhìn hai bạn học. “Kẻ thù của chúng ta đều là cao thủ dùng Nghệ thuật hắc ám, chúng ta muốn đánh bại chúng nhất định phải nghiên cứu Nghệ thuật hắc ám. Hơn nữa tất cả nội dung sách này đều là giới thiệu lý thuyết, đối với chú ngữ phân tích rất ít, lại giới thiệu đầy đủ chú ngữ.” Lần nữa lật hai trang sau, Hermione liền phát hiện miêu tả trong đó. “Giáo sư Snape không phải muốn cho Harry mê muội trong Nghệ thuật hắc ám, mà là muốn cho cậu ấy thông qua quyển sách này hiểu chính xác về nó.”

“Ừ, mình cũng là nghĩ như vậy.” Harry nhún vai, sau đó thù hằn nói. “Hơn nữa mình cảm giác, mẹ Bella đáng chết kia sẽ không vì chúng ta vẫn là học sinh mà keo kiệt sử dụng Nghệ thuật hắc ám, đối phó chúng thì cần dùng Nghệ thuật hắc ám tàn nhẫn!”

“Harry.....” Ron, Hermione hai người nhìn Harry, không biết nên an ủi như thế nào.

“Nếu mình học Nghệ thuật hắc ám, các cậu sẽ xa lánh mình sao?” Harry thản nhiên mở miệng. “Bất quá cho dù các cậu làm vậy, mình vẫn sẽ học. Vì thắng lợi, vì báo thù, mình sẽ đi học tất cả những thần chú có thể nâng cao sức mạnh.”

“Tự mình đương nhiên sẽ không bỏ cậu.” Ron vỗ bộ ngực mà thề. “Cậu vĩnh viễn là anh em tốt của mình.”

“Ron nói không sai.” Hermione cũng lắc đầu. “Tuy rằng mình không quá thích Nghệ thuật hắc ám, bất quá mình sẽ giúp cậu phân tích lý thuyết. Mình chỉ là lo lắng cậu sẽ bị sự hấp dẫn trong đó ảnh hưởng tính cách, cậu phải biết, Avada Kedavra giống như là thần chú đoạt mạng, nếu cậu không có ý nghĩ đoạt mạng đối phương, nhiều lần sẽ chỉ làm đối phương chảy chút máu mũi.” Hermione chỉ vào một luận điểm trên sách phân tích. “Coi này, rất nhiều thần chú Nghệ thuật hắc ám đều cần cảm xúc tiêu cực mạnh mẽ làm nền, hơn nữa một khi sử dụng không tốt sẽ bị loại ma lực hắc ám này ăn mòn nội tâm, tốt nhất phối hợp Occlumency sử dụng.”

“Hiện tại mình học Occlumency không tệ.” Harry thoải mái nháy mắt mấy cái. “Đã thông qua giáo sư Snape xét duyệt.”

“Vậy là tốt rồi, mình cảm giác giáo sư Dumbledore nhất định biết ý muốn của giáo sư Snape, nói không chừng thầy sẽ tự mình dạy Nghệ thuật hắc ám cho cậu.” Hermione đem sách trả lại cho Harry. “Nội dung sách mình cũng thi triển thần chú lẫn lộn, như vậy ngoại trừ chúng ta không có người nào chú ý tới nó.”

“hey? Snape vì cái gì lúc đầu không ếm thần chú lẫn lộn lên nội dung?” Ron sâu sắc hỏi.

“Có lẽ là vì thầy biết mình nhất định sẽ đem nội dung trong sách cho các cậu xem.” Harry duỗi eo thuận miệng hỏi. “Hermione cậu có thể cởi bỏ chú ngữ trên bìa sách không?”

“Không thể.” Hermione tâm phục khẩu phục mở miệng, Harry hiểu rõ tiền giáo sư ma được khiến cô lo lắng, tuy rằng Dumbledore lặp lại Snape là người bên bọn họ, nhưng nếu có một ngày bị người tín tưởng phản bội, Harry có thể chịu được sao.

“Trở về ngủ đi, sắp đến lễ Giáng Sinh, cuối tuần chúng ta cùng đi Hogsmeade mua quà đi.” Ron dụi dụi mắt, năm nay bởi vì cặp song sinh buôn bán lời không thiếu tiền, cậu cũng tích góp không ít Galleons.

“Ngủ ngon Hermione.” Harry đi trước, để thời gian tạm biệt cho đôi tiểu tình nhân này.

[Prince..... Prince..... Prince.....] Harry trên tấm da dê lặp lại cùng cái tên, ngày hôm qua cậu tùy tiện viết vài câu liền ngủ, mà hôm nay lại phát hiện không có trả lời.

[anh sao vậy? Anh đang bận cái gì? Anh đi đâu vậy?] cậu nhóc có chút nôn nóng viết. [tôi hôm nay lại du hành ký ức, anh có biết làm thế nào từ chỗ một người sửa đổi ký ức chính mình để có được ký ức thật sự không?]

[Prince.....] Harry thở dài buông bút, ban đầu viết nhật kí hoá ra sau đó trao đổi bạn qua thư, cậu sẽ không còn lẻ loi máy móc ghi chép. Bắt buộc chính mình dùng Occlumency duy trì tâm tình bình thản, mất đi liên hệ cùng bạn qua thư cậu nhóc vô tri vô giác tiến vào cõi mộng.

‘Harry..... Harry.....’

Là âm thanh của Prince?

Harry miễn cưỡng mở to mắt, lại phát hiện xung quanh là hành lang sâu thẳm, các khung tranh trống rỗng trang trí trên tường, bên trong đều là màu đen như mực. Hầu như chỉ dùng một giây, Harry liền ý thức được đây là cõi mộng chính cậu.

‘Harry.....’

Thanh âm gọi cậu từ trong bóng đêm xa xôi truyền đến, cậu chú ý tới trong tay chính cầm đũa phép của mình, tâm trí cậu khẽ động dùng Lumos, vô thanh chú thuật đánh giá mặt đất loang lổ trước mắt.

Lần lượt thay đổi chất lỏng màu đỏ chảy trên mặt đất, chỗ chân tường cây cối héo rũ lan ra, có một chút thuộc về sinh vật hắc ám đang bò sát, đồng thời còn có thanh âm roi da hỗn loạn trong tiếng gọi truyền đến.

Harry nhện không được bắt đầu bỏ chạy, nhưng làm cách nào cậu đều không thấy lối ra, chất lỏng màu đỏ dính ở tại trên người cậu, mùi máu tươi đậm đặc khó chịu gay mũi.

“Prince!!!!!!” Harry tỉnh lại thét chói tai, giường Ron bên cạnh cũng bị tiếng kêu này giật mình tỉnh giấc. “Làm sao vậy?”

“Không có việc gì, là ác mộng.” Harry nhìn chung quanh, phòng ngủ trang trí quen thuộc làm dịu đi cảm xúc của cậu.

“À.....” Ron tỉnh thần thả lỏng, mơ hồ lại nằm xuống.

Harry vuốt cái trán đầy mồ hôi lạnh, như thế nào cũng không thể khiến trái tim ổn định lại, cậu nhảy khỏi giường. Lấy sách Độc dược, phát hiện lại vẫn không có trả lời, tự nhiên ma xui quỷ khiến lật ra sách giáo khoa bói toán năm trước, muốn từ giữa mộng cảnh tìm ra ngụ ý.

Severus nhỏ hiện tại bị nhốt tại một trong không gian đóng kín, anh vì thử nghiệm yêu cầu của Lucius thay đổi Độc dược mà có chút mệt nhọc muốn đi thư viện tìm một quyển sách để xem, không nghĩ tới lại bị một đám Slytherin đã sớm mai phục tốt vây đánh, bọn họ đều mang theo mặt nạ, thân hình cao lớn nhìn không ra là ai. Bị tước vũ khí Severus bị động nổi lơ lửng, rời khỏi phạm vi lầu đài sau đó thông qua Khóa Cổng bị mang đi.

Kẻ mang Severus nhỏ đi là một đám cha mẹ học sinh năm bảy đều là Tử thần thực tử, bọn họ nghe nói Lucius công hiến Độc dược có được có Dark Lord yêu thích sau đó biết được là Snape tiểu tạp chủng này làm. Tuy rằng cái tên giáo hoạt kia nói là kiệt tác của Bậc thầy Độc dược ở trong nhà mình.

Để có thể giành được cách điều chế loại Độc dược cải tiến này, bọn họ trực tiếp bắt cóc tên vô quyền vô thế ngay cả bạn đều không có, giáo sư cũng sẽ không quan tâm một đứa con lai. Bởi vì Snape say mê Độc dược, cúp học đi nghiên cứu, biến mất không thấy là chuyện thực bình thường, cho nên bọn họ cho rằng không có người chú ý chuyện này.

Đáng tiếc Snape ngậm chặt miệng, cường bức dù dỗ đều không có thể khiến anh giao ra cách điều chế thật sự, nóng lòng lập công nhóm Slytherin lại không muốn thả anh về, liền đem anh nhốt trong hầm giam bên trong một gia tộc, mỗi ngày chịu tra tấn, từ thân thể đến tinh thần đều bị tra tấn.

Còn Severus cảm giác tra tấn này đều không tính là cái gì, bởi vì anh không cần những người này, bọn họ gây ra thương tổn cho anh sau này cũng sẽ bởi vì tác dụng Độc dược mà khỏi hẳn. Chỉ là vài ngày không có trả lời Harry, cậu sẽ lo lắng sao?

Từ khi nào thì bắt đầu, chỉ cần có rồi rồi, anh liền sẽ nhớ tới một người như vậy. Lại là từ khi nào thì bắt đầu, dù rất bận rộn, anh vẫn là sẽ nghĩ đến một người như vậy. Dù lúc đầu không quen, lại bị ép thành thói quen. Tên ngu xuẩn luôn lơ đãng kia dùng giả dối trong lời nói đả kích đến tâm tư của anh. Tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng mất máu vẫn làm cho Severus nhỏ yếu đuối vài phần.

‘Harry..... Harry.....’

Chỉ cần trong lòng lẩm nhẩm cái tên này, Severus có thể cảm nhận được sức lực dần dần tăng đến, thật giống như dừng khí và không sợ hãi của Gryffindor đều truyền qua anh chỉ từ cái Tên bình thường này.

30. Chương 30: Nhận Thức

P/s: Từ chap này trở đi giáo sư nhỏ sẽ gọi Harry là em vì đã hiểu được tình cảm của mình.

Severus đột nhiên liền hiểu được tâm tình thay đổi của bản thân, hưng phấn giống như khi lần đầu tiên chạm đến đến đũa phép của mẹ, khát khao như lần đầu tiên được mẹ chỉ dẫn điều chế Độc dược, anh..... lần đầu tiên yêu thương một người, không quan hệ tới giới tính.

Và tình cảm ngày thơ lúc trước với Lily hoàn toàn không giống như vậy — cảm giác trái tim rung động mãnh liệt. Severus có thể hiểu được vì cái gì khi Potter ngu ngốc nhìn thấy Lily luôn mặt đỏ tim đập sẽ té xỉu bất cứ lúc nào.

Slytherin còn non nớt trong lòng cười khê.

Đúng vậy, anh cuối cùng đã suy nghĩ cẩn thận, khi Crucio đánh vào người, anh chỉ nhớ về cái Tên này mới có thể duy trì tỉnh táo. Khi Imperio thi triển, anh chỉ nghĩ về cái Tên này mới có thể ổn định linh hồn. Lúc Diffindo cắt qua thân thể, anh chỉ là tiếc nuối vì không thể thật sự gặp được Harry, được ôm lấy cậu nhóc này.

‘Harry.....’ Severus nhỏ trong lòng nhiều lần thầm đọc cái Tên này.

‘Ta..... Yêu em.....’ tiếng thở dài dài đặc trong không gian trống trải vang lên.

Harry cảm giác kêu âm thanh gọi cậu càng ngày càng mãnh mẽ, thật giống như chủ nhân sẽ ngắt đi bất cứ lúc nào, cậu cố gắng muốn suy nghĩ rõ ràng, nhưng thể nào cũng không mở mắt ra được.

“Này!” Ron vỗ bả vai Harry gọi cậu tỉnh lại. “Cậu không cần gặp ác mộng thì sau đó lại ngồi ngủ như vậy, sắc mặt cũng rất tái.”

“Mình không sao.....” Harry không cần soi gương cũng có thể biết tình trạng của mình không tốt. “Mình nghĩ hôm nay mình cần xin nghỉ.”

“Được, mình sẽ giúp cậu đi xin bà Pomfrey Độc được, cậu nhất định là buổi tối bị cảm lạnh.” Ron nhìn Harry ngủ lại rồi mới đi ra phòng ngủ, Neville buổi sáng không có lớp, nói sẽ giúp đỡ chăm sóc Harry, mà hai bạn cùng phòng khác đều đã đi rồi.

Ron gọi Hermione cùng đi xin phép giáo sư McGonagall, sau đó lại đi bệnh thất giúp Harry được chữa cảm mạo, nữ y sĩ hiền lành tỏ vẻ nếu đến trưa nhiệt độ cơ thể Harry còn không hạ, thì nhất định phải tới bệnh thất.

Nữ y sĩ tâm sự lo lắng thu dọn lại bệnh thất, trước đó bà còn đang suy nghĩ năm nay Potter tương đối an phận, chưa có đến bệnh thất, kết quả hôm nay cậu liền sinh bệnh phát sốt.

“Poppy, tôi đã bổ sung Độc được cần thiết ở nơi này.” Snape sau khi nói xong chuẩn bị rời đi, lại bị nữ y sĩ gọi lại.

“Potter phát sốt, tôi cho thằng bé được cảm mạo đã pha loãng, khả năng hiệu quả không tốt.” Bà Pomfrey oán giận nói. “Thầy gần đây đang bận cái gì? Lần này Độc được chậm một tuần, báo hại tôi không thể không pha loãng chúng.”

“Nhiệm vụ. Bà biết rõ.” Snape mơ hồ nói. “Tôi sẽ nhớ rõ vì Cậu bé vàng mà hết lòng điều chế Độc được đặc biệt.”

Bà Pomfrey hiểu được Snape và Lily ngày xưa có khúc mắc, năm đó anh và tổ bốn người bởi vì ghen ghét mà phải ở bệnh thất không ít. “Hy vọng Severus lần này làm Độc được mùi vị hơi bình thường một chút, người bị cảm uống Độc được có mùi vị kích thích quá mức sẽ phun ra.”

Snape rời khỏi bệnh thất liền vội vã chạy tới ký túc xá Gryffindor, tại cửa thi triển Invisibilio sau đó theo một học sinh đi vào, phòng nghỉ có không ít người đều đang thảo luận chuyện Harry bị ốm, có vài nữ sinh tính toán mượn cơ hội sẽ đi thăm.

Lướt qua điểm tâm có chứa nhiều đường hoá học, Snape đi tới phòng ngủ Harry, Longbottom đang chăm sóc bồn hoa yêu quý của bản thân, Harry đắp chăn đang ngủ say. Đến gần Snape liền phát hiện trên trán Harry đều là mồ hôi lạnh, sắc mặt cũng trắng bệch. Ếm vài cái thần chú, Snape cởi bỏ Invisibilio vỗ nhẹ mặt Harry.

“Tĩnh tĩnh.”

Harry mãi mê lắc đầu, trong mộng cậu thấy rất nhiều người ăn mặc như Tử thần thực tử đang quát roi một thiếu niên gầy ốm, thân thể hằn co lại, chịu đựng tra tấn đau đớn. Cậu thấy không rõ hình dáng thiếu niên, nhưng lại cảm giác được đó chính là Prince.

Thế nhưng anh và bản thân trong trí nhớ như hai người khác nhau, hoàn toàn không thể gây tác dụng gì.

“Harry, tỉnh lại.” Tiếng gọi của Snape cùng Prince trong mộng hòa lại với nhau, Harry cảm nhận được hai giọng nói gọi Tên mình hoàn toàn khác nhau lại tràn ngập tình cảm nhớ nhung, thật giống như cái từ đơn bình thường kia là một thần chú.

“Giáo sư.....” Cố gắng mở to mắt, đập vào ánh mắt là một thân cao lớn đen tuyền. “Thầy không có việc gì đi.....”

Snape phát hiện vừa rồi có lẽ là Harry bị ảnh hưởng bởi ác mộng của bạn qua thư, cho nên mới đem bản thân cùng Prince thời thiếu niên hợp thành một.

“Bệnh của trò rất nghiêm trọng, cần uống một lọ Độc được.” Snape đem bình thuốc đưa cho Harry, sau đó đưa tay nâng dậy cậu nhóc, biến ra cái gối kê phía sau cậu.

Harry máy móc uống thuốc, bên trong đã đặt biệt thêm thành phần thuốc ngủ lập tức khiến ý thức cậu càng thêm mơ hồ, nhưng cậu nhóc lại dùng sức cắn đầu lưỡi duy trì tỉnh táo. “Giáo sư, nếu một người trong bức tranh đột nhiên không thấy, làm sao có thể tìm được hắn?”

“Trừ phi trò cũng bước vào bên trong bức tranh, nếu không, thì chờ hắn trở về, ước chừng là đi lang thang.” Snape an ủi nói, trong lòng anh tính toán thời gian, rõ ràng nhớ lại đã đến thời gian năm đó anh bị bắt cóc.

Chuyện quá khứ đã không thể thay đổi, hơn nữa không muốn để tâm tình lúc trước ảnh hưởng tâm ý hiện tại, Snape có thể nói là cố ý quên đi ký ức có liên quan đến năm đó. Đáng tiếc trong tâm lý của Harry, anh chỉ sợ anh của ngày xưa càng quan trọng hơn anh của hiện tại.

Với việc Harry hiểu biết Snape, biết anh không phải là người tùy tiện nói dối. Thần kinh vẫn luôn căng thẳng lúc này mới thả lỏng, ác mộng đáng sợ này nhất định sẽ ám ảnh cậu.

“Ngủ ngon, Harry.” Khi cậu nhóc phát ra tiếng hít thở đều đều, Snape mới nói ngủ ngon. Anh có thể cam đoan Harry ngủ đủ tám giờ, bên trong Độc dược ngoại trừ chữa cảm mạo bình thường còn bổ thêm dược thảo bình phục cảm xúc dao động rồi, cùng có thể làm cho người có giấc mộng đẹp.

“Thật kì quái.....” Neville vừa bón phân xong cho bồn hoa yêu thích. “Mình sao lại cảm giác vừa rồi có một cơn gió lạnh thổi qua?” Cậu nhóc hiển nhiên sợ Harry bị cảm lạnh, vội vàng lại đắp thêm chăn cho cậu.

Suốt một ngày Harry trong giấc ngủ tĩnh lại, lúc giữa trưa Ron và Hermione đến xem qua cậu, phát hiện sắc mặt cậu dịu đi không ít, nhiệt độ cơ thể cũng hạ, cũng không nhiều quấy rầy cậu nữa. Đợi đến trước bữa tối, Harry giống như là đang ngủ bình thường đột nhiên tỉnh lại. Tay cậu trước tiên tìm kiếm dưới gối, mở ra sách Độc dược, đối với chữ viết trên mặt cuối cùng xuất hiện lộ ra tươi cười.

[ta đã trở về.] chữ viết như trước phẳng phiu viết lên.

[mấy ngày nay anh đi lang thang ở đâu sao?] Harry nhớ tới ý kiến của Snape, cảm giác có chút thương tâm. [về sau muốn đi đâu thì nói trước, tôi lo lắng đã lâu.]

[ta tự do, nhóc à.] Severus nhỏ ngồi phịch ở trên giường của mình, tùy ý gia tình nhà Lucius chữa thương cho anh. [thật đáng tiếc là ta không phải sản phẩm ma pháp chờ đợi em tùy ý triệu gọi.]

[tôi bởi vì lo lắng cho anh!] Harry nhớ tới tình cảnh trong ác mộng, rung mình một cái.

[ta biết.] Severus nhỏ cong khóe miệng, thẳng thắn mở miệng. [cảm ơn em, Harry.] nếu không có em, nói không chừng ta sẽ không giữ được kiên trì.

[hừ!] Harry vẽ một tiểu sư tử kiêu ngạo lắc đầu làm nũng, bên cạnh chữa viết nho nhỏ lộn xộn viết ‘Tôi không vui’

[trước đó em hỏi làm sao để có được ký ức một người đã được sửa đổi?] Severus nhỏ vội vàng chuyển đề tài. [như vậy em cần đổi phương tự nguyện, dù hẳn sửa đổi ký ức bản thân, ở sâu trong linh hồn cũng biết ký ức hiện tại là giả. Hoàn toàn tự nguyện lấy ra mới có thể. Nhớ kỹ điểm ấy.]

Vừa nói đến chính sự Harry liền đem tâm tư còn trống rỗng của mình ném qua một bên. [ừ, ngày mai tôi sẽ không cự tuyệt lời mời của thầy ấy.] Harry thở dài. [về sau nếu anh còn muốn đi lang thang, nhớ rõ nói cho tôi biết một tiếng.]

[được rồi được rồi, bà quản gia Harry.] Severus nhỏ trả lời, trước khi thân phận phù thủy của mẹ bị lộ ra, cha cũng nhắc nhở mẹ như vậy.

Harry không muốn để Prince biết cậu bởi vì lo lắng dư thừa lại gặp ác mộng còn bị bệnh một trận.

Prince không muốn để Harry biết anh bởi vì bản thân không cảnh giác lại bị bắt đi tra tấn vài ngày.

[còn phải đi học, tôi đi trước.] Harry lộ ra tươi cười thoải mái đầu tiên hôm nay.

[ừ, đi đi.] Cuối cùng Severus nhỏ đối với khuôn mặt tươi cười được vẽ ra nhếch khóe miệng, sau đó bởi vì động đến vết thương mà khàn một tiếng. Anh hiểu được tâm tình của mình, nhưng anh không thể vượt qua thời gian rút ngắn khoảng cách với Harry, trước khi tìm được cậu, anh sẽ che dấu tình cảm mới chớm nở này.

“Thưa cậu, cậu cần nghỉ ngơi.” Tiểu gia tình chân thành khuyên bảo. “Tôi giúp cậu dọn dẹp sách vở.”

“ừ.” Severus cũng không lo lắng tiểu gia tình sẽ chú ý tới tồn tại Harry, thần chú lộn lộn sẽ khiến bất luận kẻ nào đều cho rằng anh chỉ là đang học và làm bài.

Sau khi thoa thuốc chữa thương xong, tiểu gia tình rời khỏi, chủ nhân nó yêu cầu hoàn thành công việc liền lập tức rời đi. Mà Severus nhỏ thì nằm ở trên giường nhớ lại chuyện đã xảy ra trước đó.

Sau khi Lucius trả lời yêu cầu gặp mặt nói chuyện của anh, anh ở Hogsmeade gần một ngày với kẻ có thể nói là người bạn duy nhất trong Slytherin, trải qua vài câu thăm dò, Lucius cho thấy kẻ cần dùng thuốc an thần chính là Người mà anh sùng bái.

Severus tỏ vẻ bản thân là con lai không muốn làm bẩn hàng ngũ của Người, nhưng xuất phát từ tình bạn bè anh có thể giúp Lucius hoàn thành Độc dược này, cũng đem cách điều chế đã sửa đổi Độc dược giao cho hẳn, nhưng vào lúc này anh không muốn tham gia trong chiến tranh, tương lai cũng sẽ lựa chọn trung lập.

Lucius thấy như thế nào cũng không thể thay đổi quyết định của Severus, cũng buông tha.

Ai ngờ đến sau khi Độc dược dâng tặng, Lucius mới từ trong buổi tiệc của Dark Lord về nhà, liền nghe đến thám tử nói Severus bị vài gia tộc đối địch bắt đi. Chết tiệt, Dumbledore để chuyện xảy ra sao!

Hoàn toàn giận chó đánh mèo đến trên người lão hiệu trưởng Lucius bắt đầu suy nghĩ cách cứu người bạn rất hữu dụng này, trải qua trắc trở sau mới ở trong đó bên trong một hầm giam cứu ra tên yếu ớt đó. Cũng may nhà Malfoy có dự trữ Độc dược chữa thương cao cấp rất nhiều, căn bản Severus không bị thương sau khi uống mấy bình dược liền kiên trì phải về Hogwarts.

31. Chương 31: Hòa Thuận

Có được quyền hạn ban quản trị nhà trường Lucius cho tiểu gia tinh nhà mình lên đem Bạc thầy Độc dược tương lai trở về. Mà người bắt cóc anh cũng không có trở lại Hogwarts, gia tộc bọn họ bởi vì trực tiếp dâng lên Độc dược kém chất lượng mà bị diệt tộc.

Lúc Lucius quỳ gối trước Dark Lord, bên tai nghe tiếng cười hưng phấn đặc biệt của Bella, mắt thấy Slytherin chỉ so với anh nhỏ hơn mấy tuổi này rõ ràng bị Crucio tra tấn sắp chết, sau đó lại trở thành bữa tối Nagini. Gia chủ Malfoy tuổi trẻ lần đầu sinh ra cảm xúc hối hận. Nhưng anh trước tiên liền đem ý tưởng này che giấu đi, cũng quyết định âm thầm giúp Severus duy trì trung lập. Có lẽ về sau cậu ta sẽ trở thành người cứu cả nhà Malfoy. Phương pháp đầu tư của quý tộc, là không đem tất cả tiền đặt cược đều đặt ở một người.

Cái loại bạo quyền đậm máu này hoàn toàn không phù hợp mỹ học nhà Malfoy, nhưng càng làm người ta lạnh người là một ngày trước đó, thời điểm kẻ ngu xuẩn này công bố có thể hiến dâng Độc dược ổn định tốt hơn, Dark Lord tán thưởng và khích lệ. Trở thành Tử thần thực tử, là vì bảo vệ gia tộc. Anh có thể vĩnh viễn không phản bội, nhưng điều kiện tiên quyết là nhà Malfoy được truyền thừa kéo dài, vị thế tăng cao và có nhiều Galleons. Nhìn gia đình quý tộc thuần huyết như nhau bị tiết diệt, Lucius siết chặt nắm tay, ngọn lửa nhen nhóm vừa giấu đi bắt đầu bùng lên.

Sau khi khỏe lại cùng Prince trao đổi, Harry liền đem lo lắng trước đó nén ra sau đầu, một người bạn đã chết rồi thì có thể bị thương tổn gì? Nhất định là vì học pháp thuật hắc ám mà bị cảm xúc tiêu cực ảnh hưởng giấc mộng của cậu, Harry tìm được lý do trấn an bản thân.

Nói đến học pháp thuật hắc ám, Harry suy nghĩ cậu đã hòa thuận cùng Draco, vì thế cậu nhóc khoác áo tang hình canh giữ ở cửa học viện Slytherin, bắt được đối thủ một mất một còn về mặt thâm trầm.

“Potter, không cần tự tin quá mức với áo tàng hình của người.” Draco hết sức cảnh báo. “Có rất nhiều đồ vật luyện kim đều có thể nhìn thấu áo tàng hình, mà Slytherin thì thừa thãi những cái đó.”

“Không còn cách nào, Hedwig sẽ bị nhìn thấy, ta không thể dùng nó truyền tin cho người.” Sau khi ngồi ở trong phòng cần thiết, Harry lấy ra quyển sách Snape cho cậu mượn đưa cho đối phương. “Sách này người xem qua chưa?”

“Pháp thuật hắc ám?” Draco thoáng giật mình nhú mày. “Chỉ là lý thuyết, ta đã đọc lúc mười tuổi.”

“Vậy người hiểu rõ?” Harry cảm giác tìm đúng người. “Bên trong này không hề ít thuật ngữ chuyên môn ta xem không hiểu.”

“Cô gái biết N thứ cũng không thể làm tự điển của người?” Draco nhú mày. “Bên trong này nhiều từ ngữ chuyên nghiệp như vậy, người chẳng lẽ muốn ta giải thích từng cái cho người?”

“Không có, phần lớn ta đều hiểu.” Harry có chút khoe ra nói, bên trong rất nhiều kiến thức Prince đều giúp cậu giải thích, chỉ là đề cập đến phương diện sử dụng chú ngữ, bạn qua thư cố chấp kia của cậu chính là không chịu mở miệng, còn nói [không tin sự tự chủ của Gryffindor.

“Vậy người muốn hỏi cái gì? Để ta đoán.....” Mắt Draco chuyển động liền hiểu được. “Ta xem người không chỉ là muốn nghiên cứu phương diện lý luận, mà là..... Muốn thực hành?”

Harry rất tự nhiên gật đầu. “Cho nên ta muốn hỏi người một chút có Pháp thuật hắc ám gì không tạo ra hậu quả nghiêm trọng. Như lúc người mới học là cái gì?”

“Vấn đề chính là người rất mâu thuẫn Potter.” Draco cảnh cáo mở miệng. “Pháp thuật hắc ám, hay còn gọi là pháp thuật tà ác. Bình thường đều sẽ làm thân thể và linh hồn người bị ếm tạo thành thương tổn không thể chữa được. Tuy rằng cũng không phải tất cả Pháp thuật hắc ám đều có thể tạo ra lực tấn công mạnh mẽ, nhưng rõ ràng Pháp thuật hắc ám đều có chứa một loại tà ác nào đó. Như nói — Avada Kedavra. Không có câu chú nghịch chuyển.”

“Ta biết, nhưng ta chưa từng luyện tập, làm sao có thể hoàn toàn hiểu rõ chúng đây?” Harry có ý giải thích, Prince không chịu dạy cậu Pháp thuật hắc ám, Dumbledore không muốn dạy cậu, mà Snape hiện tại không muốn dạy cậu. Bọn họ đều là vì tốt cho cậu, nhưng chẳng lẽ về sau khi gặp phải Tử thần thực tử, cậu phải nhờ vào Expelliarmus chiến thắng Avada Kedavra sao?

“Ta không giúp được người.” Draco đã muốn hiểu được mục đích hôm nay của Harry ngăn mình. “Nếu ta giúp người luyện tập, như vậy chúng ta giao thiệp sẽ càng nhiều, sau đó nhờ Pháp thuật hắc ám liền sẽ lập tức biết ta trở thành bạn của Kẻ được chọn!”

“Hắn theo dõi người?” Harry nhìn tay trái Draco hỏi. “Hắn triệu gọi người, sau đó giao cho người nhiệm vụ?”

“Ta không thể trả lời người, Potter.” Draco đột nhiên trở nên lạnh lùng. “Dumbledore không có thể vĩnh viễn bảo vệ người.”

“Đợi đã.” Harry ngăn lại đối phương, hậu tri hậu giác mới phát hiện sự thật kinh khủng. “Hắn đọc kí ức của người, sau đó sẽ biết ta tiếp xúc người! Vậy người vì cái gì còn đi theo ta!”

“Là người ‘Bắt cóc’ ta đến, Potter.” Draco khước miệng nhếch lên. “Để không làm ảnh hưởng kế hoạch của Người, ta không thể không thuận theo.”

“Nhiệm vụ của người là gì?” Harry cảm giác đầu óc bắt đầu đau đớn, là Voldemort xâm nhập đầu óc của cậu? Cậu lập tức dùng Occlumency bắt đầu phòng ngự, dùng tay ra hiệu cho Draco thấy. “Người là Tử thần thực tử, còn đến Hogwarts làm gì! Có phải muốn đem ta mang cho Voldemort?!”

“Khi Dumbledore còn ở đây, ta cũng không dám làm như vậy, Potter.” Draco hung tợn nói xong, thì đi khỏi.

Harry tức giận trong phòng lớn tiếng mắng Malfoy con, phát tiết dùng thần chú tấn công vách tường, đến khi cảm giác được ma lực kia biến mất mới ngồi phịch ở xuống đất.

Cậu vừa rồi không nhép miệng, sẽ không hại Draco chứ.....

Mới từ Phòng yêu cầu rời đi Draco cảm giác được dấu hiệu hắc ma bắt đầu nóng lên, cậu lao đảo chạy đến hầm của Snape, tại địa bàn Slytherin chỉ có nơi này mới có thể ra ngoài.

“Draco?” Snape vừa thấy bộ dáng con đỡ đầu, liền biết là Dark Lord lại triệu hồi, nhưng là dấu hiệu của anh cũng không có nóng lên. “Ta không thể cùng đi, con cẩn thận.”

Draco cắn răng gật đầu, đem oán hận trong đầu dồn nén xuống, cũng mượn chậu tường kí của Snape đem ký ức nào đó dấu đi.

“Giáo sư!” Harry dùng sức đập cửa, con đỡ đầu vừa đi Snape mở cửa thì phát hiện sắc mặt Harry cũng trắng bệch, anh vội vàng mở cửa ra, dựng phòng hộ. “Sao vậy?”

“Vừa rồi con và Draco ở Phòng cần thiết, đột nhiên cảm giác có người xâm nhập đầu óc của con.....” Harry khó thở, trực tiếp nắm lấy bả vai Snape, cùng anh hai mắt đối diện. “Thầy xem đi!”

Snape không có phản kháng hành vi của Harry, đầu tiên anh lấy tay vỗ lưng Harry, giúp cậu tỉnh táo lại, sau đó mới dùng Legilimency nhìn ký ức trước đó.

“Thả lỏng Harry, trò làm rất tốt.” Snape áp chế sự khó chịu trong lòng, luôn tự hỏi trong đó có lỗi hổng gì không. “Draco vừa rồi bị Dark Lord triệu gọi.”

Harry sắc mặt càng thêm tái nhợt, cậu dùng Occlumency khống chế đầu óc chính mình. “Hắn biết Dumbledore cho thầy dạy con Occlumency, con học xong hẳn sẽ trừng phạt thầy.”

“Không.” Snape nói dối. “Năm trước trò vẫn không học được, là trải qua.....việc Black chết, trò mới được Dumbledore tự mình chỉ bảo mà học được.” Đây là lần đầu tiên trước mặt Harry, Snape bình tĩnh nhắc tới kẻ từng đối thủ một mất một còn.

Harry nghĩ đến Sirius cũng đau xót trong lòng, cậu thỉnh cầu nhìn Snape. “Con muốn chờ Draco trở về, có được không?”

“Không.” Snape lập tức cự tuyệt. “Chỗ ta lúc này cũng không an toàn, thừa dịp còn chưa có đến giờ cấm, hiện tại trò lập tức trở về tháp Gryffindor, nhớ rõ chọn đường nhiều người đi.” Anh đứng dậy từ ngăn tủ cầm một lọ Độc dược. “Uống trước khi ngủ, có thể cam đoan đầu óc trò an toàn.”

“Dạ.....” Harry tiếp nhận Độc dược, không có cố chấp ở lại, cậu biết người này là vì tốt cho cậu. “Xin lỗi giáo sư, nếu không phải con muốn học Nghệ thuật hắc ám với Draco, Voldemort cũng sẽ không phát hiện.....”

“Ta nói rồi, chuyện này không liên quan với trò.” Snape lặp lại. “Về phần trò muốn học, ta sẽ tự mình dạy trò.”

Harry đầu tiên là được một câu trấn an hờ hững trước đó của Snape, sau đó lại được một lời nói ôn nhu làm cảm động. “Cảm ơn thầy, giáo sư.” Harry cúi đầu thật thấp, sau đó đẩy cửa đi ra ngoài. Sắc mặt cậu giống như bị cấm túc ngày xưa, cho nên không có gọi ra hoài nghi của vài kẻ ngẫu nhiên đi ngang qua.

Dù sao, chuyện Kẻ được chọn bị Snape cấm túc, mọi người đều đã quen.

[Prince, anh nói nếu như tín nhiệm một người, sẽ luôn giám sát đối phương sao?] trở lại phòng ngủ nhưng trong lòng vẫn không yên Harry bắt đầu tìm Prince nói chuyện để yên ổn chính mình.

[không.] Severus nhớ từ khi quyết định trung lập thì thoải mái rất nhiều, anh thông qua Lucius cùng viện trưởng bệnh viện thánh Mungo liên hệ, đối phương đối với cách điều chế Độc dược của anh rất vừa lòng, cũng viết thư mời nh khi tốt nghiệp thì đến đến bệnh viện thánh Mungo thực tập. Hơn nữa còn đề xuất có thể cung cấp dược liệu, cũng mua thành phẩm Độc dược mà anh điều chế ra.

[nếu có một người, có thể không ngại khoảng cách lên coi ký ức một người khác.....] Cách nói của Harry trở nên buồn nôn, giống như sở thích rình rập biến thái điên cuồng của Voldemort.

[như vậy bọn họ nhất định có liên kết linh hồn.] gần đây khi nghiên cứu được linh hồn Severus nhớ đề bút viết. [loại tình huống này rất đặc biệt, bình thường chỉ có thể thông qua liên kết mà cảm nhận được cảm xúc đối phương, nếu có thể trực tiếp nhìn thấy ký ức đối phương, như vậy khẳng định là máu chốt là linh hồn.]

[?!] Bút lông trong tay Harry bắt đầu run rẩy, chẳng lẽ cậu cùng với Voldemort lại có liên kết linh hồn?! Ý kiến này thật đáng sợ, sáng sớm ngày mai cậu phải đi gặp Snape xin giúp đỡ!

[Sao vậy? Chẳng lẽ em cùng ai trở thành linh hồn bạn đời?] Severus nhớ giống như là nói đùa. [trên sách cổ ghi lại chỉ có Merlin và King Arthur trở thành linh hồn bạn đời, bọn họ có thể thông qua liên kết khế ước mà cảm nhận được đối phương, bất quá đời sau không có ví dụ thực tế chứng minh nào khác. Ta càng tin tưởng đó chỉ là truyện thần tiên của các cô gái.]

[.....] Harry cảm giác ý kiến này càng đáng sợ. [Prince, anh thật sự không thích hợp nói chuyện cười.]

[thật sự xin lỗi.] Severus nhớ rất không có thành ý nói, anh hừ một tiếng vừa long vì Harry vẫn còn độc than. [ta quên em vẫn là trai tân.]

[A ~ My King ~ Người làm em đau lòng ~] Harry nói theo Shakespeare, đây là tối hôm qua Ron biểu diễn nội dung cho Hermione, bởi vì cô gái bắt buộc cậu ta làm bài tập.

P/s: Tác giả có lời muốn nói: Lucius thấu suốt con đường trưởng thành của giáo sư từ nhỏ đến lớn.

lm: Sev, tuy rằng cậu không công khai kế thừa Nhà Prince, nhưng cậu cũng phải suy xét việc truyền thừa gia tộc chứ.

ss: Anh muốn nói cái gì?

lm: Cậu xem những cái này thế nào? [Lucius trải ra đến hơn mười ảnh chụp các cô gái trang điểm xinh đẹp]

ss: Không có hứng thú.

lm: Vậy còn cái này? [Lucius trải ra đến hơn mười ảnh chụp các cậu bé trẻ tuổi dễ thương.] (Anh thật biết thái)

ss: Tháng này anh không có mỹ dung tề. [xoay người rời đi]

lm: Cậu thích dạng nào thì cứ nói Đừng có quên Độc dược của tôi a

~Mười mấy năm sau

lm: À, Sev, cậu cần một bạn đời. Cậu nhìn làn da cậu đi, cần chăm sóc! Còn có chỗ này, nhất định rất đáng thương. [ánh mắt Lucius nhìn xuống phía dưới]

ss: Năm nay Anh không có mỹ dung tề. [xoay người rời đi]

Sau khi Harry và Severus sống với nhau.

lm: A, Sev, vừa nhìn là biết cậu rất thoải mái. Harry đáng thương, eo của cậu ta ỏn chứ? Nhịn lâu lắm hẳn là rất dữ dội, cần tôi đặc chế Độc dược X XX của Nhà Malfoy không?

ss: đời này anh cũng không có mỹ dung tề!

hp:[mơ hồ tỉnh lại] vừa rồi có ai đến đây sao?

ss: Không có, tiếp tục ngủ đi.

dm: Cha? Cha làm sao vậy?

lm: Ta lúc này rất vui mừng, cha đỡ đầu của con rốt cục đã có người chăm sóc rồi!

dm: Đối tượng là ai? Có đẹp không? Hàng năm hình con đưa cho cha đỡ đầu đều bị đốt.

lm: Dra, con còn hỏi sao, người này con cũng biết. Chính là — Harry Potter.

dm:..... [không hổ là thằng bé sống dai, cha đỡ đầu thật không hổ là Bạc thầy Độc dược, cùng tuổi mẹ đỡ đầu, rất đáng sợ.]

32. Chương 32: Dụng Tâm

[ngủ ngon, trai tân Gryffindor.] Severus nhỏ ác ý nói.

[không cần nhắc lại từ này!] Harry tỏ vẻ chính mình lệ rơi đầy mặt. [ngủ ngon, nói chuyện với anh tâm tình tốt hơn nhiều.]

[ngủ ngon.] Harry.

Sau khi cậu nhóc Gryffindor cuối cùng đã đi, xa xa trong hầm, ngọn lửa trong lò sưởi âm tường bùng lên thật cao, cậu nhóc tóc bạch kim luôn ưu nhã toàn thân đắm mồi hôi ngả ra.

“Draco, đứng vững.” Snape đem con đỡ đầu đặt trên giường, không ngừng thi triển chú ngữ chữa trị, cũng giúp cậu uống đầy đủ ma dược. Vẫn duy trì tính cảnh giác nên đối với Snape một chút oán hận, nhưng khi được anh chăm sóc ấm ức trong lòng hoàn toàn tan biến, trong đầu chỉ nhớ lại chuyện vừa rồi.

“Draco, người là tôi tớ mà ta tin tưởng, nhưng người lại không nói cho ta biết người cùng Kẻ được chọn giao hảo, sao vậy? Người muốn từ hắc quỳ gối dưới áo choàng đầy hoa của Dumbledore sao?” Âm thanh Voldemort vang vọng bên cạnh Malfoy con đang run rẩy, Crucio không lưu tình đánh vào trên người thằng nhóc, thời gian ngắn hơn trước một ít chứng minh đầu óc hắc còn chưa có hoàn toàn bị thoái hóa. “Người còn có dùng được, cho nên ta chỉ trừng phạt nhẹ.”

“Yes, my Lord” Draco cố gắng cúi đầu tỏ vẻ cung kính, không để mọi cảm xúc khác lộ ra, sau đó như cậu dự đoán, Dark Lord bắt đầu dùng Legilimency tra xét đầu óc cậu.

Trước khi Draco lần đầu tiên gặp Dark Lord, Snape gánh vác trách nhiệm cha đỡ đầu bắt đầu dạy bảo cậu nhóc tóc bạch kim cần chú ý mọi chuyện. Đối mặt ma pháp của Dark Lord, phản kháng chính là tìm cái chết, cho nên phải mở rộng ký ức chong hắc lật xem. Nhưng chính là vì như thế, Dark Lord đối với Legilimency của mình rất tự tin, điều này cho bọn họ cơ hội che giấu một ít ký ức.

Draco chịu đựng cảm giác buồn nôn, đem những chuyện Dark Lord muốn toàn bộ hiện ra, bao gồm Harry tiếp cận cậu, còn có việc đối phương chất vấn.

“Làm tốt lắm.” Voldemort lấy tay vuốt ve khuôn mặt mịn màng, trợn lảng của Draco, sau đó cảm giác, nhà Malfoy đều là mỹ nhân, năm đó Abraxas cũng rất xinh đẹp, những người ái mộ hắc ở Hogwarts rất nhiều. Có thể bao quanh sân Quidditch đến vài vòng, nhìn thái độ Harry Potter kia giây dựa mà sinh hận, chẳng lẽ là thật sự coi trọng Malfoy con?

Draco cảm giác ngón tay khô héo từ mặt cậu vuốt ve xuống dưới, cởi ra quần áo cậu. Dark Lord cao quý vuốt ve dấu hiệu của bản thân, thích thú mở miệng. “Nó là biết thân phận của người, chẳng lẽ là lúc trên giường nhìn thấy?”

“A a a, Kẻ được chọn yêu thích Tử Thần thực tử, thật sự là đề tài không tệ.” Voldemort ghét bỏ đá một cước vào bụng Draco. “Vẫn là người muốn hiến thân cho Kẻ được chọn để được cứu vớt?”

“Chủ nhân, tôi trước sau luôn trung thành, chỉ là năm nay Kẻ được chọn không biết đầu óc bị vấn đề gì, luôn là vẻ mặt đấu tranh nhìn tôi.” Draco cố gắng nói cái nào cũng được, cậu biết Dark Lord cũng không cần cậu ý kiến.

“Ta nghĩ..... Người vừa lúc có thể lợi dụng điểm này.” Voldemort vì thế phân phó Malfoy con lợi dụng sức hấp dẫn của mình dụ dỗ Kẻ được chọn, khiến hắc cam tâm tình nguyện tìm đến hắc ám. “Nếu người không tự tin sức hấp dẫn của mình, có thể đi tìm Severus.”

“Yes, My Lord.” Draco duy trì thái độ cung kính quỳ xuống, quần áo bị cởi lại vẫn rơi trên mặt đất.

“Lui đi.” Voldemort nhìn làn da Malfoy con, cảm giác Lucius cũng là có thể tạo được chút tác dụng, hắc nhớ rõ Fenrir Greyback vẫn muốn có được tên kia. “Nhiệm vụ trước đó vẫn tiếp tục tiến hành, đừng để ta thất vọng, Draco.”

Chuẩn bị trên đường trở về Draco quần áo không chỉnh tề kích thích đến bà cô điên cuồng của cậu, Bella đề nghị giúp Draco đề cao sức mạng, dùng giọng điệu hung hăng dạy cậu.

Lúc Snape kiểm tra thương thế Draco, vì tình trạng vết thương mà giật mình, sao lại có thể đối đãi với một đứa trẻ chưa trưởng thành còn là người đi theo mình như thế, Dark Lord quả nhiên đã điên rồi. Bắt đầu từ cái năm phải dùng độc dược mới có thể giữ lý trí thì hắc đã không còn là vị thủ lãnh phục hưng vinh dự cho Slytherin mà họ theo đuổi nữa, xem mấy năm nay hắc đã làm những gì đi!!

Để giải quyết công việc gia tộc, Malfoy con ở chỗ Snape nghỉ 3 ngày, người trong Slytherin đều cho rằng cậu xin phép về nhà, Slughorn luôn không để tâm với những học trò bình thường trong lớp nên đối với Draco cũng áp dụng thái độ xem nhẹ.

Harry vẫn luôn trong lớp Độc dược đạt được điểm cao, sau đó một lần, đồng ý lời mời dự tiệc của lão giáo sư.

“Harry, Harry.” Slughorn hưng phấn mở miệng, “Cuối cùng mời được trò, cậu nhóc bận rộn? Lần này không cần hẹn hò sao? Thật có nhiều người nhiệt tình bám dính.”

Harry xấu hổ gãi mặt, Slughorn vẫn cho rằng cậu có một người yêu bí mật. “Đến lúc đó con sẽ đứng giờ tham gia.”

“Trò có thể mang bạn.” Độc được học giáo sư rõ ràng ám chỉ, “Muốn biết con gái đều thích được thừa nhận, cô ấy sẽ thích được mọi người hâm mộ quay chung quanh.”

Harry cảm giác khóe miệng mình bắt đầu run rẩy, lại vẫn là cự tuyệt lời mời mang bạn đến tham dự.

“Potter, người đừng quên buổi tối phải cùng ta tiến hành luyện tập thần chú.” Malfoy ở chỗ đông người nhìn trừng trừng Harry. “Ta là người hợp tác cùng người luyện tập, ta cần biết người khi nào thì mới có thể đến phòng học?”

“Sẽ không đến trễ.” Harry cảm thấy kỳ quái, hôm nay môn bùa chú, Draco vừa lúc ngồi ở sau cậu, sau đó khi cần hợp tác luyện tập thì tự tiến cử lên. Lúc ấy Slytherin đều đang chờ xem kịch vui, mà tất cả Gryffindor đều đề phòng. Ai ngờ đến hai người từng đối thủ một mất một còn lại phối hợp ăn ý thi triển thần chú.

Malfoy con không cẩn thận đánh vào đóng sách kê cước chân giáo sư Flitwick, rồi bị Harry không cẩn thận đề lên người, sau đó cả hai đều bị trừ điểm. Mà nội dung trừng phạt chính là tiến hành hợp tác huấn luyện ngay trong ngày, cũng muốn cầu bọn họ hết tiết học đầu tiên tiến hành luyện tập thần chú.

“Nhớ rõ lời hứa của người, Potter.” Draco xoay người chuẩn bị rời đi, không nhìn sắc mặt thất thường của Snape, cũng như ánh mắt tò mò từ xa của Slughorn.

“Mình nói nè Harry, con chồn hôi làm sao vậy?” Ron cũng rất khó hiểu. “Học kỳ này ngay từ đầu nó liền mạng trốn tránh cậu, không biết có ý đồ xấu xa gì, mà hiện tại lại thái độ khác thường trước mắt cậu, còn không mang theo hai hầu của nó.”

Hermione yên tĩnh tự hỏi, cô biết hai người làm hòa, cô nhỏ giọng hỏi Harry. “Có phải nó có chuyện gì tìm cậu?”

Harry lắc đầu, mấy ngày nay cậu đều đến hầm luyện tập thuận tiện hỏi thăm đối thủ một mất một còn, có cái gì nói không thể ở hầm giáo sư Snape nói sao? “Mình nghĩ nếu hán muốn nói chuyện, có nhiều cách sẽ không dùng phương pháp gợi ra chú ý cho người khác.”

“Cho nên nói, nó muốn gay chú ý.” Ron nhận ra. “Cờ phù thủy có một loại chiến thuật, chính là như vậy. Càng quang minh chính đại tiến công, kỳ thật càng có ẩn tình.”

“Hoặc là nói hán cần sự chú ý này, vì mục đích sâu xa nào đó.” Harry nghĩ tới ngày đó chuyện Draco bị triệu hồi. “Mà mục đích này, tuyệt đối có liên quan tới Voldemort.”

Ron tuy rằng quen Harry nói ra cái tên kia, nhưng vẫn là rùng mình một cái. “Chúng ta đi thôi, Hermione hôm nay cậu muốn đi tham gia tiệc tối sao?”

“Đương nhiên, mà cậu là bạn trai của mình cũng phải đi.” Hermione làm ra tư thái kiêu ngạo. “Hơn nữa cậu không phải rất muốn đi sao?”

Ron vẻ mặt đau khổ, sau nhiều chuyện đã qua, cậu đối cái loại này nơi huyền ảo không có hứng thú. “Nhà Weasley giỏi cái gì? Sinh con sao?” Tuy rằng cái này là năng lực mà tất cả gia đình quý tộc thuần huyết đều hâm mộ.

Harry nhún vai, đi theo phần lớn trở lại tháp Gryffindor cất đồ, sau đó ba người cùng nhau đi vào văn phòng Slughorn.

Giữa bàn bày đầy đồ ăn, hơn nữa lão giáo sư căn cứ hiểu biết của mình, lựa chọn sử dụng đồ ăn cũng không giống nhau, thậm chí không cần minh xác phân chia chỗ ngồi, mỗi người đều có thể tìm được vị trí của mình. Harry đối với loại năng lực này của giáo sư Slughorn cảm thấy bội phục, cậu theo Hermione ngồi xuống vị trí của mình. Ở vị trí của cậu món điểm tâm ngọt có trang trí hình dạng một cái chổi bay, mà bên cạnh bộ đồ ăn có thêm là một đóa hoa bách hợp kiêu diễm.

Suốt buổi tiệc chính là nghe Slughorn giảng giải các loại chuyện thú vị, ông cố ý làm cho các học sinh xây dựng mối quan hệ, đối diện Harry là một cậu nhóc Ravenclaw dễ thương nói chuyện thật sự vui vẻ, thuộc về hùng ưng trí tuệ không thể xem thường, về pháp thuật cơ bản Harry cũng học hỏi nhiều.

Tiệc tối tiến hành đến một nửa thời gian, Ginny thông dong đến muộn, nhưng cô bé không nhận bất cứ kẻ nào trách móc nặng nề, học kỳ này bắt đầu cô bé hiện ra vẻ đẹp của mình cử chỉ ưu nhã ngồi xuống. Harry cảm nhận được ánh mắt đối phương tràn ngập giẫy dụa, giả vờ tất cả đều không hiểu, trả lại cho cô bé một ánh mắt ‘món này ngon nếm thử xem’.

Sau tiệc tối, vài người quanh bàn bắt đầu nói chuyện với nhau, mãi cho đến học sinh năm ba nhện không được ngập một cái mới tan cuộc.

Mà Harry cố ý ở lại, cậu biết không riêng mình, Slughorn cũng có nói sẽ nói với cậu.

“Harry, hôm nay lần đầu tiên tham dự, cho nên ta vui đến quên thời gian.” Slughorn xin lỗi nói. “Cảm giác thế nào? Có thu hoạch cái gì không?” Đối với Harry học sinh này, ông là rõ ràng thiên vị. Bởi vì mẹ cậu, cũng bởi vì chính Harry.

“À, thầy là một giáo sư vĩ đại. Không có kỳ thi, không có bất công, đối đãi mỗi học sinh một học viện, đi là thuần huyết, hỗn huyết hoặc là Muggle đều đối xử bình đẳng.” Harry chân thành nói. “Này đều không phải là nịnh hót, mà là thật sự. Từ việc thầy thiên vị với con, con biết thầy thích mẹ con bao nhiêu sao.”

“Không cần nói như vậy Harry.” Ánh mắt Slughorn có chút sâu thẳm. “Mẹ là một cô gái tốt đẹp, nhưng trò cũng có ưu thế của trò, không thể hoàn toàn xen lẫn với nhau.”

“Ở thời đại trước, tình cảnh của thầy sẽ càng khó khăn.” Ánh mắt Harry sáng quắc nhìn lão giáo sư, có ý thông cảm với ông. “Quý tộc thuần huyết luôn khinh thường hỗn huyết và Muggle, cho rằng bọn họ làm bẩn dòng máu phù thủy.”

33. Chương 33: Trò Chuyện

“Harry à Harry.” Slughorn ngồi ở trên sofa, vỗ bên cạnh ý bảo cậu nhóc ngồi vào bên cạnh ông. “Trò biết rõ ta chỉ là một giáo sư Độc được, không có pháp lực mạnh mẽ như Dumbledore, đối mặt bạo lực khủng bố ta lựa chọn trốn đi. Trò sẽ xem thường ta vì trốn tránh sao? Tựa như năm nay, nếu không phải trò và Dumbledore đến mời ta, không chừng ta sẽ trốn được lúc nào hay lúc ấy.” Lão giáo sư cười tự giễu, giống như rơi vào hồi ức nào đó.

“Thầy là Slytherin.” Harry dùng một câu này trả lời. “Slytherin.”

Slughorn đột nhiên nở nụ cười. “Harry, kỳ thật trò cũng rất thích hợp là Slytherin.” Lão giáo sư rót đầy một ly rượu đỏ. “Ta đã là Chủ nhiệm Slytherin rất nhiều năm, thật sự rất nhiều năm. Ta thấy rất nhiều người từ một đứa trẻ trở nên thông thạo các lĩnh vực. Khi học sinh đầu tiên mang đến lợi ích cho ta, ta bắt đầu say mê loại cảm giác này. Giống như là con ta trưởng thành, ta yêu thích loại vinh quang này. Và ta tự hào vì điều này.”

Harry cảm giác lão giáo sư đêm nay là rất vui vẻ uống quá nhiều rượu, cho nên bắt đầu cảm thán, cậu cân nhắc thật lâu, cũng chưa nghĩ ra làm thế nào để có ký ức liên quan tới Tom.

“Ha ha, ta sao lại nói những điều này với trò.” Slughorn nói chuyện như những ông già, sau đó vỗ bả vai Harry nói. “Thanh niên không chừng là không kiên nhẫn nghe ông già say rượu này hoài niệm, đã khuya rồi, trò cũng đi ngủ đi.”

Harry gật đầu, hôm nay cậu tới tham gia tiệc tối mục đích đã đạt được, cậu cảm giác Slughorn xuyên qua cậu nhìn ai đó, loại cảm giác này làm Harry cảm thấy đặc biệt quen thuộc, nhưng lại không rõ ràng.

“Ngủ ngon giáo sư, chúc thầy có giấc mơ đẹp.” Harry cung kính đóng cửa rời khỏi, sau đó đột nhiên nhớ đến, cuộc hẹn cầm tức của cậu và Malfoy con.

Nhìn nhìn đồng hồ biểu hiện thời gian, Harry đột nhiên cảm thấy một lạnh thấu xương. “Không lẽ Draco còn đang chờ.....” Dựa theo tính tình cậu chủ của đối phương, chỉ cần Harry đến muộn năm phút đồng hồ nhất định bỏ về. Hơn nữa hiện tại đã đến giờ cấm, Harry nhún vai, quyết định vẫn là đi ngang qua văn phòng Snape nhìn xem có thể chạm mặt Draco không, gần đây hẳn cũng đi theo Snape nhận huấn luyện.

{ oa, đêm nay nó lại tới nữa! ta thắng, nhớ rõ ngày mai cho ta mấy con chuột béo mập, thơm ngon để ăn.}
con rắn nhỏ tê tê nói, uốn éo ở trên đầu Medusa trêu chọc.

{ đều giờ cấm dám đến đây, giáo sư Snape sẽ dạy dỗ nó thật nhiều.} rắn nhỏ thua cuộc hàm hừ nguyên rủa.

Harry nhìn Medusa nhắm hai mắt gật đầu, đối phương là cô gái biết lẽ độ liền tự giác mở cửa ra. Đôi lúc, đồ vật thuật so loài người dễ cảm thấy năng lực cường đại.

“Potter, hôm nay ngay cả gõ cửa cũng không có sao?” Snape đang tại chấm luận văn, với Harry đến một chút đều không khó hiểu. Bởi vì bản đồ đạo tặc ở trên bàn của anh.

“Dù sao thầy cũng biết con đến đây.” Harry rất không có thành ý giải thích, vì tạm thời bản thân có được tư cách đi lại, Harry đem vũ khí bí mật nộp lên, tuy rằng đi lại sẽ có một ít phiền toái, bất quá cậu cảm giác Snape so với cậu càng cần tầm bản đồ hơn.

“Chẳng lẽ trò ở chỗ Slughorn ăn quá nhiều, cần ta cho trò thuốc tiêu hóa?” Snape nói xong trực tiếp Accio lọ thuốc, bay đến trước mắt Harry. Anh không muốn thừa nhận bản thân vừa rồi khi có thể đều chú ý chuyển động trên bản đồ.

“Tuy rằng con hiện tại không cần, bất quá vẫn cảm ơn.” Harry tự giác đem Độc dược nhận lấy. “Lúc này là ngày bổ sung Độc dược? Nên cảm giác nhan sắc có chút thâm.”

“Merlin ban phúc khi trò lại nhìn ra.” Snape cố tình ác ý khen. “Thật không hổ là học sinh Slughorn yêu thích nhất, Hoàng tử Độc dược Harry Potter.”

“Thầy đang ghen sao?” Harry đột nhiên hiểu ra nói. “Bởi vì lúc thầy chỉ dạy con không trở thành Hoàng tử? Con nghĩ thầy không thích trên đầu con mang cái danh hiệu này.” Bất quá Harry cảm giác từ Hoàng tử này thật không tệ, có cảm giác cậu cùng Prince cùng tồn tại. Prince đã không còn, vinh quang tiếp tục trên người cậu. Nghĩ đến đây Harry lại cảm giác ngực mình buồn một chút.

“Gryffindor trừ năm điểm.” Snape cau mày, cố ý nói. “Bởi vì Harry Potter — trắng tráo.” Rất tốt, khiến cho cậu chú ý.

“Con đang nói thật, thầy không cần cố tình gây sự giáo sư Snape!” Harry thở phì phì mở miệng, cậu cảm giác chính mình có thể cũng có chút uống chút rượu, Hermione rõ ràng nói cho bên trong cậu có chút ít cồn.

“Ba ba ba.” Snape đứng lên vỗ tay. “Vì dũng khí Gryffindor tràn đầy—” Vừa lòng nhìn thấy Harry hối hận, rồi rầm lại không phục trừng mắt, Snape chậm rãi thêm một câu. “Gryffindor thêm năm — mười điểm.”

“hả?” Harry giật mình tiến lên. “Thật sự? Thầy thật sự cho điểm Gryffindor? Còn là năm mươi điểm?”

Snape nhìn cậu nhóc bởi vì hưng phấn mà mặt bắt đầu phồng hồng, thanh âm khàn khàn mở miệng. “Trò không biết sau giờ cấm hệ thống tính điểm không có hiệu quả sao?”

Harry dùng đầu óc dần dần trở nên trì độn của cậu suy nghĩ, sau đó cho ra một kết luận càng kinh khủng. “Thầy..... thầy lại có thể nói đùa?!”

“Không cần kinh ngạc như vậy, nếu không ta sẽ nghĩ bữa tối hôm nay trò bị trúng được hỗn loạn.” Snape đẩy thân thể Harry đi đến cạnh tủ thuốc, sau đó đột nhiên nhận thấy bất thường, anh nhanh chóng tìm ra hai loại Độc dược đưa cho cậu nhóc. Harry không có do dự uống xong làm sắc mặt nam nhân tốt vài phần.

“Thanh tỉnh năm phút đồng hồ.” Snape đem Harry ấn đến lên sofa, anh không thích cùng không thể không chế đầu óc Harry làm việc, vừa rồi miệng Harry tỏa ra hương vị của Độc dược phối hợp có mùi chanh đặc biệt. Là ai xuống tay với Harry? Từ phản ứng đồng tử cùng màu lưỡi của cậu, hẳn là Độc dược ảo giác, có ai muốn theo dõi cậu? Vẫn là muốn không chế cậu?

Nhưng vừa rồi theo vết chấm trên bản đồ cũng không có người nấp ở chỗ nào phục kích Harry, hay là bản đồ này bị che chắn?

“Con làm sao vậy?” Harry xoa huyết thái dương nói, thời điểm cậu từ chỗ Slughorn đi ra, bởi vì tâm tình đối phương không được tốt, sau đó thái độ Snape thay đổi kì lạ. Bình thường cả hai ở chung còn muốn tùy ý, có một cảm giác không thể hoàn toàn khống chế cảm xúc. Ngay từ đầu Harry cho đây là tác dụng của coven, nhưng nhìn về mặt cậu, xem ra không đơn giản như vậy. “Con vừa rồi uống cái gì?”

“Hiện tại mới hỏi là cái gì không phải là quá muộn sao?” Snape tức giận vì Harry không cẩn thận. “Không nên tùy tiện tin người, trừ phi trò muốn tự sát nhanh chóng.”

Harry tiếp tục xoa huyết thái dương. “Con bị ám toán? Con rõ ràng rất cẩn thận.”

Snape vì Harry không có hoài nghi anh mà vui vẻ đồng thời lại cảm thấy tức giận. “Gryffindor tự tin.”

“Xin lỗi giáo sư, xin nói cho con biết là gì sao.” Harry cẩn thận hồi tưởng. “Thời điểm ăn bữa tối con không có dùng đồ ăn những người khác đưa qua.”

“Trước mắt một giáo sư Độc dược mà hạ độc là hành vi ngu xuẩn.” Snape nói. “Sau bữa tối trò có tiếp cận người nào không?”

“Vài người tội con làm thành một vòng trò chuyện, người của bốn học viện đều có, Slughorn mất năm phút đồng hồ lấy đồ uống, lúc đó người khác đều ở đây.” Harry giảng thích. “Con và một Ravenclaw Stewart Morgan nói chuyện khá hợp ý, những người khác cũng nói mấy câu.”

“Lúc uống trà có ăn cái gì không?” Snape hiển nhiên rất hiểu rõ quá trình loại hợp mặt này.

Harry đột nhiên suy nghĩ, trong bốn loại bánh bích quy cậu thích nhân táo hơn, cho nên gần như loại bánh bích quy này đều vào bụng cậu. “Con ăn rất nhiều bánh bích quy, mà bánh bích quy mà con ăn.....”

“Kẻ xuống tay thực thông minh, đây là một loại Độc dược phối hợp, thuốc có vị ngọt trong bánh bích quy, gặp đồ uống chứa cồn sinh ra phản ứng, nhưng lại cần ở gần để thi triển thần chú mới có thể có tác dụng. Loại Độc dược này vì không có tác dụng quá lớn mà bình thường bị người bỏ qua.” Snape kéo tay Harry, đem đầu mát bôi lên huyết thái dương của cậu nhóc, nhẹ nhàng xoa nhanh để phát huy. “Nó sẽ khiến người sinh ra cảm giác chóng mặt, hoa mắt, không nhiều nhưng tác dụng rõ ràng. Làm cảm xúc không ổn định, nhưng không có tính nguy hại quá lớn, bình thường chỉ cần ngủ một giấc thì sẽ mất đi tác dụng. Cho nên dù trúng loại Độc dược này, cũng khó bị phát hiện.”

“Loại Độc dược hỗn hợp rất khó bị phát hiện, nhưng là xác suất thành công cũng tương đối thấp.” Harry cố gắng nói, theo chỗ Prince học được kiến thức. “Là Stewart sao? Trước đó tội con cũng chưa từng gặp qua.”

“Không rõ, nhưng trò phải đề phòng hắn.” Trước mắt Snape hiện lên một gương mặt luôn cấm đầu vào vạc, rất ít ngẩng mặt lên khiến anh nhớ không rõ. “Ta nói lại lần nữa xem, đừng dễ dàng tin người.”

Harry tỏ vẻ đã hiểu. “Nói không chừng chỉ là một trò đùa.”

“Thằng nhóc khờ khạo.” Snape bình luận. “Hogwarts đã không còn an toàn, trừ phi trò có thể đeo ở trên đai lưng Dumbledore. Muốn đem một người từ nơi này đi, cũng không phải một chuyện khó.”

“Thầy nói? Là Voldemort?” Harry đột nhiên cảm thấy đau đớn, cảm giác đầu óc bị kim đâm vô cùng mạnh mẽ, cậu nhắm mắt chống cự lại, tâm lý nghĩ tuyệt đối không thể để có người phát hiện bản thân ở chỗ Snape.

“Ngu xuẩn, đơn giản như vậy cảm đoán đều có thể sai.” Snape nhanh chóng phản ứng, anh cho Harry uống vài loại Độc dược hỗn hợp, sau đó tiếp tục nói. “Đừng tưởng rằng hôn mê có thể trốn tránh, Dumbledore không bảo vệ trò cả đời.”

Harry mỗi một tay che miệng Snape. “Không cần tiếp tục giáo sư, hắn đi.”

“Hắn nhìn thấy gì?” Snape lập tức hỏi. “Từ lúc trò học được Occlumency, ông ta đã tiến vào vài lần?”

Tự động ngồi ở sofa, Harry chịu đựng cảm giác buồn nôn, ánh mắt cố chấp nhìn Snape. “Hắn cảm ứng với tên của mình. Con đột nhiên phát hiện gần đây mỗi lần hắn cố ý đột phá đầu óc con, đều là con nhắc tên của hắn.”

“Thật vui khi trò hiểu được ông ta vì cái gì có được rất nhiều danh hiệu.” Snape khoe miệng Chambers cong lên. “Không phải chỉ vì ông ta thực đáng sợ, càng là bởi vì ông ta có biện pháp biết chỗ nào đang nói mấy chữ kia, rất nhiều người vì công khai nói tên này mà chết thảm thiết sau đó, cũng có rất ít người trực tiếp nhắc tới tên của ông ta.”

34. Chương 34: Phát Hiện

“Chỉ là địa điểm?” Harry cảm thấy kỳ quái. “Nếu chỉ xác định lời nói ở Hogwarts, hẳn làm sao tấn công đầu óc của con nhanh chóng như vậy?” Cậu nhóc đột nhiên nhớ tới trước đó nói chuyện cùng Prince đối phương từng nói qua. “Liên kết? Bởi vì giữa con và hắn có liên kết? Bởi vì cái Avada Kedavra kia vẫn không thành công! Bởi vì linh hồn!” Harry đứng lên vọt tới trước người Snape, nắm cổ áo anh ta lên. “Giữa con và hắn rốt cuộc là có quan hệ gì!”

“Bình tĩnh.” Snape không thể không lại cho Harry uống một lọ dược trấn an, xem ra Độc dược hỗn hợp trước đó còn đang phát huy tác dụng, bất quá có lẽ kẻ tử lượng kém kia cùng Harry có quan hệ.

“Xin lỗi giáo sư, có thể cho con một Stupefy không?” Harry khôi phục một ít bình tĩnh, cậu nhìn Snape thỉnh cầu, cảm giác không thể tự kiềm chế nữa.

“Sinh tử thủy.” Snape đem Độc dược qua, sau đó nhận lấy một cậu nhóc hoàn toàn an tĩnh lại. “Xin lỗi.”

Đem Harry đặt trên giường, Snape triệu hồi thần bảo hộ truyền tin cho Dumbledore, sau đó cầm tay Harry, bắt đầu khẽ đọc thần chú, cổ ngữ Rune huyền bí hiếm có người biết, từ âm thanh dần dần giảm xuống thành ký tự di động tiến vào ngực cậu nhóc.

Sau đó Snape vừa mở mắt ra, đã ở sâu trong thế giới tinh thần của Harry.

Đây là Occlumency cao cấp, chỉ bậc thầy mới có thể thi triển loại pháp thuật này, cần thêm cổ ngữ Rune, và hiểu biết về Pháp thuật hắc ám. Lên vào tinh thần một người không khó, chỉ cần không được gây bất kỳ tổn hại nào, điều này cần hai người tin tưởng nhau, và người thực hiện đồng ý hy sinh ý niệm bản thân. Chỉ cần một chút sơ sẩy, tinh thần người thực hiện sẽ mất đi, còn tinh thần người bị ếm trở nên không phát triển.

Thế giới tinh thần Harry là một loại màu sắc trung tính, không phải gần mực thì đen gần đèn thì sáng, mà là một loại màu xám lẫn lộn. Ở gần màu trắng nhất kia, là Harry ngủ say ở giữa. Mà chỗ gần màu đen kia nhất, là hình dạng một đứa trẻ đang sống.

Snape nhíu mi, cẩn thận nhìn, sau đó khinh ngạc nghe thấy tiếng tim mình đập.

Đứa trẻ kia, anh đã từng thấy.

Giống như trong trí nhớ của Harry, cảnh tượng Voldemort sống lại, con chuột dơ bẩn kia ôm Dark Lord! Cái thân thể đang cuộn tròn kia, làn da lộ ra màu sắc kì lạ, híp mắt thành một cái khe lộ ra một ánh mắt màu đỏ.

Lẽ nào..., rõ ràng có một Dark Lord sống ở trong thân thể Harry! Nghĩ đến trước đó Harry miệng kêu liên kết linh hồn, Snape nghĩ tới một đáp án đáng sợ. “Chẳng lẽ là..... Hồn Khí?”

Sau khi kế thừa gia tộc Prince, Snape liền xem tất cả phòng sách trong nhà, là gia tộc thuần huyết lâu đời về Độc dược, Nhà Prince cũng có xuất hiện kẻ phản nghịch, bọn họ chết đi trong thí nghiệm Pháp thuật hắc ám tà ác, có người trở thành luyện kim thuật sư được khen ngợi. Người mở đường tìm kiếm Độc dược bắt từ từ trước đến nay cũng không ít, mà bản ghi chép cơ mật, chỉ có thông qua đủ loại khảo nghiệm mới biết.

Rất may là, phải có lòng yêu thích Độc dược, cũng cho phép hậu thế có dã tâm, Snape vừa vận thỏa mãn với yêu cầu hà khắc kia.

Giết người làm cho linh hồn tiêu tán, kẻ thích giết chóc sẽ mất đi linh hồn ổn định. Mà có thể thông qua loại Pháp thuật hắc ám đặc biệt này phân tách linh hồn, đem một phần linh hồn đặt vào đồ vật nào đó, chỉ cần còn mảnh nhỏ linh hồn tồn tại, người kia sẽ không hoàn toàn chết đi. Chỉ là, sẽ dần dần mất đi tất cả. Tình cảm, ký ức đều sẽ theo việc phân tách mà biến mất, cuối cùng chỉ còn lại có chấp niệm. Sống, chỉ là sống.

“Prince.” Đột nhiên truyền đến tiếng kêu gọi làm Snape chú ý, Harry sẽ không cảm giác được anh nhẹ nhàng tiến vào, pháp thuật chỉ là hiện ra suy nghĩ trung thực trong lòng Harry.

“Prince.....” Âm thanh cậu nhóc nghịch ngợm lại thoải mái. “Prince.”

Snape cảm giác chính mình cần lập tức đi khỏi nơi này, nếu anh không thể hoàn toàn khống chế cảm xúc dao động, rất có khả năng sẽ gây hại đến Harry. Chịu đựng chua xót trong lòng, Snape trong lòng lẩm nhẩm thần chú hóa giải, sau đó nghe đến lão dơi già thân mật nháy mắt được trấn an.

Prince là anh, mà anh muốn, thì cuối cùng sẽ được.

Snape khôi phục khống chế thân thể bản thân, thích ứng với ảnh hưởng tinh thần ngắn ngủi, anh cần cùng Dumbledore nói chuyện, sau đó xác định kế hoạch tiếp theo. Lúc trước luôn là bị động nhận nhiệm vụ người bắt đầu thức tỉnh, vì cậu nhóc nào đó, anh phải có thay đổi.

Harry tại trong mộng cùng bạn thân Prince đang nghiên cứu Độc dược, thuận tiện thúc giục lão dơi già chỉ dạy một chút, cũng không biết có một bóng người đang âm thầm tiến hành.

“A, my boy, đã trẻ thế này, thầy còn chưa ngủ sao?” Dumbledore nâng mũ. “Harry lại ở chỗ thầy? Hai người gần đây ở chung cũng thật tốt.” Lão hiệu trưởng đối việc Harry và Snape gần gũi là thích nghe ngóng, có Snape, cụ có thể bớt lo lắng Harry rất nhiều chuyện.

“Tôi tới là cùng cụ xác định một việc.” Snape nhìn chằm chằm Dumbledore, có chút táo bạo mở miệng, “Cụ vẫn là cố ý muốn tôi cuối học kỳ giết chết cụ sao?”

“Đúng vậy.” Dumbledore điềm đạm mở miệng. “Tôi nghĩ vấn đề đó chúng ta đã thống nhất.”

Snape không muốn lại tranh cãi, linh hồn Draco cần bảo vệ, mà linh hồn anh..... Lại có ai để tâm? “Như vậy sau khi cụ chết? Dark Lord mất đi đối thủ lớn nhất, tôi trở thành hiệu trưởng là chuyện có thể đoán trước, sau đó thì sao? Cụ chuẩn bị an bài Potter thế nào? Nó không thể tiếp tục ở lại Hogwarts.”

“Tôi sẽ an bài tốt, tin tôi, cuối cùng thắng lợi nhất định sẽ đến.” Dumbledore duy tâm nói, như là chờ đợi, hoặc như là đang thuyết phục chính mình.

“Vì thắng lợi cái gì đều có thể hy sinh sao?” Snape cảm giác chính mình không thể tiếp tục hỏi thêm.

“Đúng vậy, hết thầy vì lợi ích vĩ đại nhất.” Dumbledore lặp lại niềm tin của mình, không có chú ý tới khung tranh trên mặt bàn dao động một chút.

“Cụ không phải Merlin.....” Snape kính nể Dumbledore, cụ là một người ngay cả sinh mệnh chính mình đều có thể đặt lên bàn cờ.

“Ừ, tôi đương nhiên không phải.” Dumbledore cười khê nháy mắt mấy cái. “Severus, thầy không phải có tin tức gì muốn nói cho tôi?”

“Chỗ đó không có.” Snape hạ mắt. “Chỉ là hôm nay có người ở club Slug hạ Độc dược hỗn hợp với Harry, loại này sẽ ảnh hưởng cảm xúc.”

“Nói không chừng chỉ là vì giúp vui.” Dumbledore ngoài miệng nói như vậy, ánh mắt lại sắc bén lên. “Tôi sẽ nhờ Slughorn chú ý nhiều hơn.”

Snape tạm biệt sau đó xoay người rời đi, anh không thể đem tin tức Harry có thể là Hồn Khí nói cho Dumbledore, anh gánh vác không nổi sự nguy hiểm này.

Hồn Khí bắt diệt, chủ hồn bắt tử..... Mà Harry, không thể có chuyện.

Trở lại địa bàn của mình, Snape cả đêm đều nhìn gương mặt Harry đang ngủ, sau đó khi mặt trời vừa mọc, hạ quyết tâm cầm lấy một phong thư trên bàn, chỗ phần đuôi lá thư có vẽ một hình tam giác mắt mèo.....

Lúc Harry tỉnh lại đã là thời gian lên lớp, trên bàn lại bày biện bữa sáng vẫn nóng hổi, người đàn ông cao lớn đã không ở trong phòng, Harry xuống giường bắt đầu sửa sang lại chính mình. Không khách khí mượn phòng rửa mặt, thực tự giác lấy đồ dùng rửa mặt mới tinh, vừa thấy chính là cố ý vì cậu mà chuẩn bị.

Ngồi ở trên bàn bắt đầu bữa sáng, đầu Harry còn có điểm mơ hồ, việc xảy ra tối hôm qua cậu đều nhớ rõ ràng. Giống biểu hiện của cậu, cũng không phải chủ ý của cậu. Và rút ngắn khoảng cách với Slughorn, nhưng vẫn là chưa nghe được ký ức thật sự.

Buổi sáng chương trình học là Phòng chống Nghệ thuật hắc ám, tuy rằng vừa mới bắt đầu lên lớp không lâu, nhưng Harry vẫn là quyết định không đi. Cậu cần một nơi yên tĩnh tiến hành phân tích, mà nơi này thật thích hợp. Harry nhắm mắt bắt đầu nhớ lại, cố gắng phân tích mỗi người trong bữa tiệc tối hôm qua, đáng tiếc đều không có phát hiện.

[không thể biết người nào mới là kẻ địch.....] Harry đôi bực lấy ra sách Độc dược, bắt đầu cùng bạn qua thư than phiền.

[như vậy đều đem bọn họ trở thành kẻ địch.] Severus nhỏ vốn muốn đợi đến buổi tối mới trả lời, đáng tiếc để không ngăn sự nhớ thương trong lòng. [không muốn bị thương thì đừng tin tưởng.]

[Prince, anh sao lại như vậy?] Harry đột nhiên thực đau lòng cho người bạn này.

[đúng vậy, bất quá, ta cũng có bạn.] ít nhất là đã từng, Severus nhỏ nghĩ đến không lâu trước đó Lucius cứu anh, tuy rằng có một chút lợi dụng ở bên trong, nhưng tình bạn của Slytherin chính là như thế. [bạn bẽ thật sự không nhiều.]

[anh nói đúng.] Harry bị ai nói. [tôi thừa nhận không chịu nổi phản bội, bởi vì hậu quả rất nghiêm trọng.] nếu cậu bởi vì dễ tin mà bị thương hoặc là bắt cóc, tuyệt đối sẽ ảnh hưởng cuộc chiến, không phải một mình cậu đang chiến đấu.

[kẻ phản bội khẳng định có lý do.] Severus nhỏ lấy đầu ngón tay vuốt ve bức vẽ sư tử con nhỏ bé Harry. [làm tốt việc em có thể làm, thì tốt rồi.]

[ừ, tôi gần đây nghiên cứu lý luận pháp thuật hắc ám, lần trước xem] Harry cảm thấy được đối phương nhẹ nhàng khuyên giải an ủi, đem chuyện trước đó của cậu vứt tới một bên, việc cấp bách trước mắt, là nâng cao sức mạnh.

Toàn bộ thời gian buổi sáng Harry cùng bạn qua thư thảo luận ma pháp, cậu cầm tấm da dê trên bàn Snape ghi lại, quan điểm của Prince mới mẻ độc đáo mà sắc sảo, có lẽ bởi vì cùng tuổi hơn nữa đều giống nhau khát vọng sức mạnh, ý nghĩ hai người thực nhất trí.

Lúc Snape tiến vào văn phòng cùng hai cái cái đuôi đi theo phía sau, nhìn thấy chính là Harry đầy mặt hưng phấn viết không ngừng.

“Harry!” Ron thấy Snape không hô to ‘trừ điểm’, vội vàng chạy chậm vào bên người Harry, nhìn ra thể xác và tinh thần Harry bình thường mới vụng trộm thở dài ra một hơi.

“Trò Weasley xác nhận ta không có đem bạn của trò lấy máu sau làm Độc dược?” Snape cau mày mở miệng. “Hiện tại lập tức đem hắc mang đi.”

Harry nghe lời dọn dẹp xong cùng hai người rời khỏi, ở sau lưng dùng tay ra dấu.

“Buổi tối gặp, giáo sư.”

Snape nhìn căn hầm trống rỗng, đi đến bàn bên cạnh cầm lấy ghi chép nguệch ngoạc bình thường của Harry, vô thanh nở nụ cười.

35. Chương 35: Tổ Tình

“Có chuyện gì tìm mình sao?” Harry nhìn Ron cái trán đầm mồ hôi nghi hoặc hỏi.

“Mình nói này bồ tèo, cậu chưa quên buổi chiều còn có lớp chứ.” Ron thở dài. “Hôm nay sáng sớm Malfoy đến bàn ăn Gryffindor hỏi thăm cậu, sau đó toàn trường đều biết đêm hôm qua cậu không có về phòng ngủ.”

Hermione đồng tình bả vai vỗ Harry. “Mình đã bị vô số nữ sinh hỏi bạn gái của cậu rốt cuộc là ai. Hoặc là — bạn trai? May mà mình và Ron đã quen nhau, không thì sẽ bị đám nữ sinh ghen tị này xé nát.”

“Bọn họ đều không có chuyện làm sao?” Harry bắt đắc dĩ. “Mình thật sự không có quen ai cả.”

“Tụi mình biết.” Ron ôm Hermione nói. “Nếu cậu không nhanh chóng tìm một người? Như vậy toàn bộ Hogwarts sẽ vì cậu mà điên cuồng.”

“Hơn nữa gần đây cậu phải cẩn thận đám con gái này, mình không phải một lần nghe được bọn họ thảo luận làm sao hạ tình được cho cậu.” Hermione lo lắng nói. “Hơn nữa mình cảm giác Malfoy nhất định có kế hoạch gì.”

“Có lẽ muốn cậu thích hẳn?” Ron nói đùa, sau đó phát hiện Hermione và Harry mặt mũi trắng bệch. “Mình chỉ là — nói chơi thôi.”

Harry dùng sức vỗ bả vai Ron để trả thù, lúc này người trên hành lang dần dần tăng lên, ba người không thể thực nhân nhả mau đi đến bên cạnh bàn ăn.

“Cậu có kế hoạch gì?” Thăng bạn đã lâu không qua lại đột nhiên ngồi bên cạnh Draco, người tới tùy ý vẩy đũa phép, tạo ra một không gian an toàn.

“Tôi nghĩ việc này không quan hệ tới cậu, Zabini.” Draco mang tư thế nhìn thẳng thăng bạn hồ ly. “Tôi nghĩ vẫn là không cần quá gần gũi, hay là cậu muốn tạo phe cánh với tôi?”

“Zabini sao?” Blaise vui vẻ nheo lại ánh mắt. “Tôi chỉ là sợ cậu làm Slytherin mất mặt mà thôi.”

“Chỉ sợ nếu tôi bị bê mặt, người vừa lòng chính là cậu.” Draco đứng lên, tay trái vung lên giải chú ngữ. Khi Lucius bị vào tù, Narcissa khủng hoảng tiến hành trang bị đầy đủ cho cậu, sản phẩm luyện kim truyền lại này trung thực thành bảo vệ người thừa kế duy nhất.

“Tôi mỗi mất mong chờ.” Blaise đem đồ ăn Draco căn bản không đụng vào, cùng cái cốc của mình chạm vào một chút, thanh âm thủy tinh va chạm đều để lại vết tích trong lòng hai người.

“Mình nói Harry, cậu không phải đắc tội Malfoy? Hẳn lại tới đây!” Ron hoảng sợ mở miệng, buổi sáng hôm nay cậu bị một màn kia dọa sợ. Đối thủ một mất một còn hào hoa phong nhã đi đến trước người cậu, lễ phép hỏi cậu hợp tác luyện tập vì cái gì để hẳn chờ cả đêm. Đúng vậy, chính là bởi vì Harry lỡ hẹn, nhưng cái tên kia làm sao có thể thật sự sẽ chờ cả đêm!

“Hả?” Harry trì độn ngẩng đầu, liền phát hiện hôm nay Draco vô cùng chói mắt, đã không còn dùng keo vuốt tóc, mái tóc vàng kim mềm mại theo động tác của hắn mà lay động qua lại. Vầng trán bừng sáng làm phần lớn nữ sinh đều ôm ngực.

Bốn học viện cộng thêm các giáo chú ý vào Draco Malfoy mang tươi cười khéo léo đi đến bên cạnh Harry, cử chỉ nhanh nhẹn sau đó nghiêng đầu mở miệng. “Potter, cậu có thể trở thành người yêu của tôi không?”

Đưa phép của Dumbledore âm thầm triệu hồi thần bảo hộ dừng một chút, trực tiếp đem lời nói cậu nhóc ghi vào, căn dặn Fawkes màu bạc bay nhanh qua, sau đó dùng thìa lấy một cái bánh mật ong ngọt lớn đưa vào miệng. “Hahahaha, tuổi trẻ thật tốt a ~”

Thần bảo hộ chợt lóe lướt qua không có làm cho bất luận kẻ nào chú ý, tin tức này là tuyệt đối gây shock. Tận thế sao? Hay hôm nay là ngày cá tháng tư?!

Harry làm dao nĩa rút ở trên bàn, tiếng kim loại leng keng trở thành hình ảnh khởi động lại không gian đang đóng băng, toàn bộ lễ đường đều ồ lên lên.

“Hôm nay là cái gì ngày?” Harry mạnh quay đầu hỏi Hermione, cậu cảm giác nghe được xương cốt của mình kêu răng rắc.

“Hôm nay không phải ngày cá tháng tư.” Hermione biết rõ nói. “Malfoy, nếu cậu muốn đùa giỡn, có thể lựa chọn một ngày thích hợp hơn.”

“Có phải đùa hay không, tôi nghĩ Harry biết.” Draco nhin xuống chằm chọc Hermione xúc động, cậu từ nhỏ được ma pháp giáo dục rõ ràng cũng tìm hiểu qua dân Muggle!

Harry nhìn biểu tình Draco, đột nhiên cũng đứng lên. “Cậu nghiêm túc sao?”

“Đương nhiên.....” Mơ đi. Draco xấu xa cong khóe miệng, vừa lòng nghe gần đó truyền đến tiếng hít thở. Cha từng dạy cậu làm sao để lợi dụng toàn bộ sự mê hoặc của Nhà Malfoy, chỉ là cậu vẫn thiếu thực tiễn mà thôi. Đương nhiên cậu càng vì vừa lòng là, Harry nghe hiểu ý tứ của mình.

“Cậu biết rõ lựa chọn tôi là chọn cái gì?” Harry nói điều này, không chỉ có là nói cho các cô gái vọng tưởng này Kể được chọn, mà cũng là nói cho chính mình. “Là chiến tranh, là cái chết.”

“Tôi biết.” Draco cong đầu gối, vươn tay hướng về Harry. “Hiện tại do cậu lựa chọn, cậu biết rõ chấp nhận tôi nói lên cái gì không?”

“Có lẽ là vô số Galleons?” Harry nghịch ngợm nói, Ron không nhin được cười.“Hoặc là còn có, tội ác nhà cậu?”

Draco thu lại biểu tình chính mình, Lucius ở tù khiến cho gia tộc Malfoy nháy mắt xuống dốc, bây giờ còn chống đỡ được chỉ là bởi vì căn cơ đủ ổn. Mà trừng phạt và thất sủng của Dark Lord làm Malfoy tăng thêm suy bại, hiện tại cậu làm mọi thứ không đơn giản là vì mệnh lệnh của Dark Lord, cũng là vì bất lấy cơ may cứu mạng có thể là duy nhất này.

“Như vậy cậu lựa chọn một kẻ ngu xuẩn chỉ biết vọng tưởng dùng Tình được trói buộc cậu, vẫn nên lựa chọn người sẽ cùng với cậu chiến đấu như tôi?” Draco tự tin cười, cậu biết Harry sẽ biết đặt cược vào cậu, tuy rằng không có trao đổi trước, nhưng cậu cảm giác Harry sẽ không làm cậu thất vọng.

“Còn có một vấn đề.” Harry đẩy gọng kính của mình, đột nhiên nhìn thấy Snape hung hăng mặt nhăn bước vào đại sảnh. “Sáu năm đối địch, là khi nào cậu nhận ra sai lầm?”

Draco ha ha cười, tiến lên đến gần bên người Harry, dựa vào ưu thế cao lớn nhìn xuống Harry, sau đó cúi đầu dựa vào lỗ tai Harry, vậy đùa phép tang thêm thần chú khuếch đại âm thanh. “Là tối hôm qua, khi đợi cậu cả một đêm,”

Ở vị trí góc nhìn của Snape lại thấy hình ảnh Draco hôn lên gương mặt Harry, người đàn ông dùng sức siết chặt quyền, tâm lý hung hăng mắng.

“Như vậy hiện tại tôi bù đắp cho cậu.” Harry không nhận thấy một chút áy náy đẩy Draco, sau đó túm lấy người vừa thổ lộ cùng cậu trước mặt toàn bộ giáo sư học sinh, đi ra cửa chính lễ đường.

“Nhất định là mình đang mơ” Ron che mắt nằm trên bàn.

“Này không khoa học.....” Ginny ánh mắt đỏ rực. “Harry sao lại có thể lựa chọn một đứa con trai? Lại còn là Malfoy!”

“Trên sách nói hôm nay sao Kim và sao Hỏa tương giao, sẽ sinh ra ảo giác kỳ quái.....” Hermione phối hợp trấn an nói.

“Blaise? Cậu làm sao vậy?” Pansy dùng cây quạt lông vũ màu đen che khuất hơn phân nửa khuôn mặt chính mình, xem kịch vui.

Nếu lúc này bên trong Slytherin làm một cuộc điều tra, chỉ sợ người tin rằng Draco là thật yêu thích Kể được chọn, một kẻ đều không có.

“Không có gì.” Blaise tay trái ở dưới bàn nắm chặt, cậu biết năm nay Draco mang theo nhiệm vụ, cho nên ổn định tất cả Slytherin không để bọn họ quấy rầy kế hoạch của cậu ta. Nhưng hiện tại, cậu có chút hồi

hận, cho dù Crabbe và Goyle vốn vô dụng, cũng có thể để cho bọn họ đi theo cậu ta! Chỉ là Kẻ được chọn kia bên cạnh cũng không có lấy một người.

Nếu tên Weasley kia triệu tập nhiều người âm thầm đánh nhau với Draco, như thế nào cũng không thể để Slytherin mất tư cách.

“Cậu nói Draco lựa chọn cái tên đầu sẹo là vì cái gì?” Pansy tùy ý trò chuyện.

“Dù sao sẽ không vì chúng ta chủ động buông tha cho hắn.” Blaise nói xong tiếp tục cầm lấy hai cái ly chứa đồ uống không ngừng lắc lư.

Draco tùy ý để Harry dẫn mình đi về phía trước, hai người một đường đi tới dưới cây đại thụ bên hồ Đen, cẩn thận quan sát bãi cỏ xung quanh trống trải, để ngừa chuyện lại bỏ thêm không ít thần chú, hai người mới nhìn nhau cười vui vẻ.

“Bây giờ cậu hại tôi rồi, cô gái thích cậu nhiều như vậy, tôi sẽ bị nguyên rủa.” Harry tựa vào thân cây, thu lại vui cười, “Hắn lại cho cậu nhiệm vụ mới? Đó chính là nguyên nhân cho tất cả hành vi vừa rồi của cậu?”

“Sao cậu không nghĩ là tôi thật sự thích cậu?” Draco nâng cao một bên lông mi.

Harry cười không ngừng, “Đừng, đừng đùa, ha ha ha.”

“.....” Draco tiến lên dùng sức gõ đầu một cái Harry, hình ảnh này được một đám người đứng ở xa xa vụng trộm nhìn thấy, cùng với liếc mắt đưa tình không có khác nhau.

“Hermione, cậu nhéo mình đi. Harry sẽ không thật sự cùng Malfoy qua lại!” Ron ở bên người bạn gái cầu khẩn an.

“Chúng ta trở về đi.” Hermione lôi Ron bỏ đi, các Gryffindor khác nhìn thấy không có gì việc vui để xem cũng liền rút lui.

Phần lớn đám đông đi theo có vài cái giáo sư nhìn thấy không có xảy ra việc học sinh đánh nhau, tuy rằng cũng đối với Harry rất ngạc nhiên, nhưng vẫn là làm gương mà bỏ đi.

Duy nhất còn ở lại, chính là Snape cả người tản ra khí tức hắc ám.

“Severus, đối với học sinh phải khoan dung.” Giáo sư McGonagall nói, bà tuy rằng cũng lo lắng Harry, nhưng hiển nhiên tiểu sư tử không an phận này càng làm cho bà lo lắng, hơn nữa có vị đồng nghiệp tin cậy này, nói vậy Harry cũng là không xảy ra chuyện gì nhi.

“Này, chẳng lẽ hành động của tôi rất kém cỏi sao?” Draco thâm tình chân thành nói, nhưng lại phát hiện Harry cười lớn hơn, cuối cùng cậu nhóc cũng ôm bụng ngồi xổm xuống.

“Không, rất giỏi!” Harry giơ ngón tay cái lên nói. “Được tôi không cười nữa, kể tiếp cậu tính toán làm sao? Nếu tôi đã chọn cậu?”

“Bên cạnh tôi không chỉ một đôi ánh mắt đang chờ xem tôi phạm sai lầm, tôi nghĩ chúng ta có lẽ phải diễn kịch.” Draco không thành ý nhún vai. “Tôi muốn hắn nhìn thấy tôi cố gắng dẫn dụ. Dự đồ cậu, làm đầu óc cậu mê mụi, choáng váng.”

“Có lẽ cậu nên đổi màu tóc sẽ đẹp hơn.” Harry thành thật đề nghị. “Quá lấp lánh, tôi bị chói mắt.”

“.....” Draco không thể nhịn được nữa nắm cổ áo Harry bắt đầu lắc. “Còn choáng sao?”

“Khụ khụ.” Harry giơ lên một bàn tay như làm lời thề. “Kỳ thật nhìn lâu cũng quen.”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-qua-thu-than-ky-than-ky-but-huu>